

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

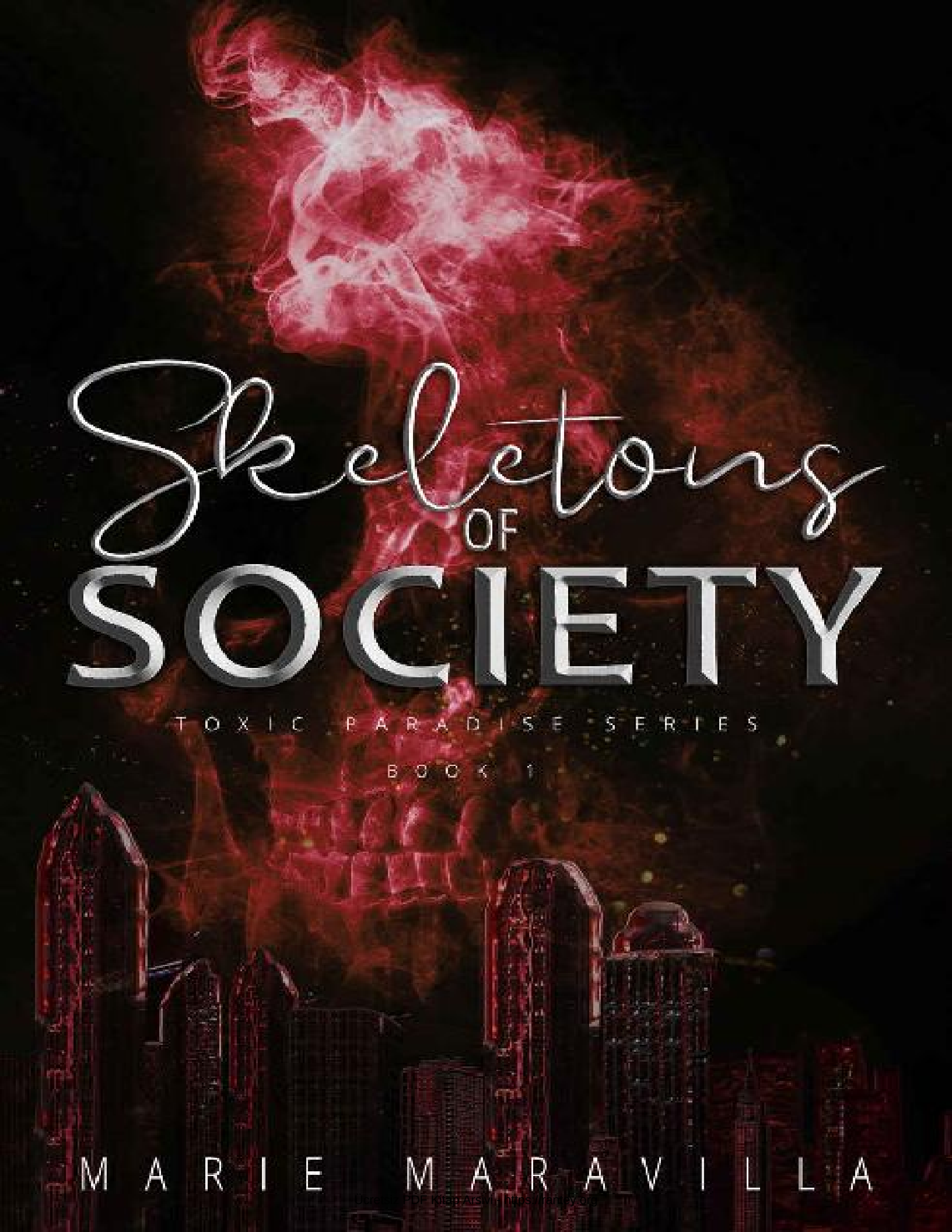
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Skeletons OF SOCIETY

TOXIC PARADISE SERIES

BOOK 1

MARIE MARAVILLA

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Toplumun İskeletleri

Marie Maravilla

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Marie Maravilla tarafından yazılan

Toplumun İskeletleri Marie Maravilla

Kitapları tarafından yayımlandı

<https://linktr.ee/mariemaravillabooks>

Telif Hakkı© 2022 Marie Maravilla

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının izni olmadan herhangi bir biçimde çoğaltılamaz. İzin için iletişime geçin: marie@mmaravillabooks.com

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

AS Designs tarafından kapak

Editing & Proofreading by VB Edits ISBN:

B09X584DDG

[OceanofPDF.com](https://www.OceanofPDF.com)

"Rahatlık" programları cinayetle ilgili olan herkese.
Bu senin için.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Tetikleyici ve İçerik Uyarıları:

Bu uyarılara ihtiyacınız yoksa ve spoiler vereceğinden endişeleniyorsanız, kitaba atlayın ve eğlenin! Ancak, bir kitapta ne olacağı konusunda endişeleriniz varsa, aşağıya göz atın. Aradığınız belirli bir tetikleyici veya içerik uyarısı varsa, lütfen e-posta veya DM gönderin

Ben.

Bu kitap bir kartel etrafında dönüyor ve bu nedenle bu hikaye romantizmin daha karanlık tarafında. Açık seks/dil, şiddet ve ölüm içerdiğinden 18 yaşından büyükler içindir.

Tetikleyici uyarılar: Grafik işkence, cinayet, cinsel saldırıdan bahsedilmesi, duygusal manipülasyon, seks ticaretinden bahsedilmesi ve istismar, ayrıntı verilmemiştir. (Ana Kadın Karakterin başına gelmiyor) kadın düşmanlığı.

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

İçindekiler

Bilmek İsteyebileceğiniz İspanyolca Terimler

1. Önsöz

2. Ryan

3. Ryan

4. Topçu

5. Ryan

6. Topçu

7. Ryan

8. Topçu

9. Ryan

10. Topçu

11. Ryan

12. Topçu

13. Ryan

- [14. Ryan](#)
- [15. Topçu](#)
- [16. Ryan](#)
- [17. Topçu](#)
- [18. Ryan](#)
- [19. Ryan](#)
- [20. Topçu](#)
- [21. Ryan](#)
- [22. Ryan](#)
- [23. Topçu](#)
- [24. Ryan](#)
- [25. Topçu](#)
- [26. Ryan](#)
- [27. Topçu](#)
- [28. Topçu](#)
- [29. Ryan](#)
- [30. Topçu](#)
- [31. Ryan](#)
- [32. Ryan](#)
- [33. Ryan](#)
- [34. Topçu](#)
- [35. Ryan](#)

[36. Topçu](#)

[37. Ryan](#)

[38. Ryan](#)

[39. Ryan](#)

[40. Sonsöz: Gunner](#)

[Yazarın Notu](#)

Tamam, [bir sonraki sayfa teaser. Söz veriyorum!](#)

[Günahlar Sendikası](#)

[Yazar Hakkında](#)

[*OceanofPDF.com*](#)

Bilmek İsteyebileceğiniz İspanyolca Terimler

1. Los Muertos: Ölüler
2. El Diablo: Şeytan
3. Dios mío: Tanrım
4. Dile hola al Diablo para mí: Şeytana benim için merhaba de
5. Muñeca: Anlamı bebek
6. Brujita: Cadı anlamına gelir, ancak bir sevecenlik terimi olarak kullanılır
7. Cabeza: Baş, vücut parçası gibi
8. Mí Guerito: Benim beyaz oğlum
9. Pendejo: Aptal, salak veya ahmak anlamına gelen İspanyolca argo kelime
10. Santa Muerte: Kutsal Ölüm Meryem Ana bir kült imgesi, kadın tanrı ve halk azizidir. Ölümün kişileştirilmiş halidir

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Önsöz

RYAN

I Köşede çömelmiş, top gibi kıvrılmış bir şekilde oturuyor ve kendimi çiseleyen yağmurdan korumaya çalışıyordum. Hava değişimiyle birlikte gelen soğukluk

mevsimler kendini göstermeye başlamıştı. Geceleri yatacak gerçek bir yatağınız olmadığında Doğa Ana gerçek bir kaltak gibi görünüyordu. Çok büyük eşofmanımın kapüşonu başımın üzerine çekilmiş, yüzümü gizliyordu. Tek görebildiğim sokağın çöplerle kaplı zeminiydi.

Görmem gereken tek şey buydu.

Tek görmem gereken botlarıydı, onları hemen tanıyabilirdim.

O botlar kurbanlarının kanı ve gözyaşlarıyla lekelenmişti. Yaktığım ilk şeyler onlar olacaktı. Böyle bir leke dünyada kalamazdı. O kurbanların ruhlarını serbest bırakacaktım - onların hiçbir parçasını tutmasına izin verilmeyecekti.

Ensemdeki tüyler diken diken oldu ve beni içsel düşüncelerimden gerçeğe geri çekti. Görünüşe göre, yakınımda olduğunu hissetmek için botlarını görmeme gerek yoktu. Kötü niyeti havada hissediliyordu ve bir leşin üzerindeki sinekler gibi ona yapışıyordu. Tüm şehir sessizliğe gömülmüş gibiydi,

Nefesimi tutmuş, olacakları bekliyordum. Kaslarım seğiriyor, bilinçaltım bedenime hareket etmesi için yalvarıyordu.

"Sonunda kamp dediğiniz bu bok çukuruna girmeme izin vermeye mi karar verdiniz?"

Sesindeki ukala ton, ön cebimde sakladığım bıçağı sıkıca kavramama neden oldu, çelik avucumu ısıırıyordu. Çömeldiğim yerden ona baktım ve ne kadar yaklaşmasına izin vereceğimi değerlendirdim. Dudaklarımdan vahşi bir hayvanmışım gibi bir hırıltı çıktı.

Jimmy, benim saldırganlık gösterime hiç aldırmadan dilini çıkardı. "Şu h a l i n e bak, iyi bir kız gibi dışarıda bekliyorsun. Durmaya hazır mısın? Benimle dövüşmek mi?" Gözlerinde bir beklenti parıltısı vardı ve dili dışarı fırlamış, çatlamış dudaklarında geziniyordu. Göz temasını kesmeye cesaret edemedim, onda olacağını bildiğim şişkinliği görmekten korkuyordum.

"Yine de kavga etmelerini seviyorum," diye ekledi.

İğrenç biri.

Göğsüm kabardı ve cevabımı tükürürken ses tonumdan nefret damlıyordu. "Siktir git, Jimmy."

Onun çukurlu yüzünde beliren gülümseme midemde kalan azıcık yiyeceği de kusma isteği uyandırdı. Son birkaç haftadır yiyecek sıkıntısı çektiğim için muhtemelen sadece safra tükürecektim. Dilenerek ya da doğrudan çalarak kazandığım tüm para, elimde tuttuğum bıçağı satın almaya gitti - bıçak, onu ne kadar sıkı tuttuğum için avucumu kesiyordu.

Jimmy bana doğru ilerlemeye başladı, kirli elleri kemerini açmak için aşağı uzanıyordu. Beni köşeye sıkıştırdığını düşünüyordu. Haftalardır peşimde koşması, beni avlaması işe yaramıştı. Sözde avcının içine düştüğü tuzağı görememesi ironik değil miydi? Bugün av o olacaktı.

"Plan bu, kaltak, fu-"

Cümlesini bitirmesine izin vermedim, kendimi beklediğim çömelme pozisyonundan yukarı fırlattım ve altı inçlik bıçağı kaburgalarının arasından kalbinin bulunduğu yere sapladım.

Ara sokaktan gelen irkilmiş bir çığlık kulaklarıma müzik gibi geldi.

Şiirsel adalet, sikik.

Bıçağımı sapladığım anda yanmış gibi geriye sıçradım ve silahsız olduğumu çok geç fark ettim. Ama Jimmy şoktaydı ve karşılık veremeyecek kadar uçmuştu. Sırtımı ve avuçlarımı sokağın soğuk tuğla duvarına dayadım ve bıçağımın çıktığı yerde kan birikmeye başlamasını hayranlıkla izledim.

Jimmy yere yığıldı. Yüzünün rengi solmuştu ve elleri sanki kanını vücuduna geri vermeye çalışıyormuş gibi yaraya doğru uzanıyordu. Mizahsız bir kahkaha atarak yerde yattığı yerden bana baktı, gözlerinden hayat akmaya başlamıştı bile. El Diablo tahsilat için geliyordu.

Sesi sert bir törpü gibi çıkıyordu ama kelimeler netti.

"Ve böylece sokaklar bir ruhu daha lekeledi. Katiller kulübüne hoş geldin evlat."

Bu sözlerin gerçekliğinden kaynaklanan fiziksel bir ürperti bedenimi sarstı; sanki evrene söylenmiş bir lanet gibiydi. Söylediklerinin gerçekliğinden kaçmaya çalışarak koştum. Ama sokağın ağzından gelen alkış sesiyle kısa sürede durduruldu.

"Kötü bir iş değildi. Özensiz... ama çok tutkulu. Ama merak ediyorum, öldürdüğün kişiyi nasıl saklamayı planlıyorsun? Yoksa o kadar ileri gitmedin *mi, Muñeca?*"

Önümde benim yaşımda görünen bir çocuk duruyordu, on yedi. En fazla on sekiz. Onu etrafta görmüştüm ama sokak çocuğu değildi. Ayakkabıları temiz ve yeniydi ve tüm kıyafetleri ona uyuyordu, atletik yapısını ve benimkine benzeyen bronz teninin ipuçlarını gösteriyordu. Siyah saçlarının yanları kapalı, tepesi uzundu ve mükemmel bir şekilde şekillendirilmişti. Her şeye rağmen yakışıklıydı, ama kahverengi gözlerindeki bakış dengesiz görünüyordu. Kafamda uyarı zillerinin çalmasına neden oldu. Dikkate almam gereken uyarı zilleri.

Belli ki benden bir cevap almak istemiyordu çünkü konuşmaya devam etti.

"Biliyorsun. Sanırım seni tutacağım. Yani, hayatın daha iyi olabilir. Şu haline bak." Elleriyle vücudumda aşağı yukarı hareketler yaptı. Yüzündeki ifade, arzulanacak çok şey olduğunu düşündüğünü gösteriyordu. "En son ne zaman sıcak yemek yedin? Ya da duş? Ben senin ihtiyaçlarını karşılayacağım, Muñeca. Tek yapman gereken benimle gelmek."

Tereddütüm gözlerimden okunmuş olmalı ki, tatlı tonunu bırakıp tehditkâr bir ton takındı.

"Polisin bir genç kızın bir adamı bıçakladığına dair bir ihbar alması utanç verici olurdu."

Sözleri karşısında irkildim. İşte oradaydı, insanlar genç kartel varisinden bahsettiklerinde fısıldanan zalimlik. İçinde bulunduğum durumun gerçekliği kafama dank etti. Tucson'ın yeraltı dünyasındaki herkes Mario Jimenez'i tanıyordu, *Los Muertos*'un kartel lideri Sergio Jimenez'in oğlu. Ve işte karşımda durmuş, beni sıcak bir yemek, bir duş ve onun sessizliği karşılığında bir hayat borcunu takas etmekten başka seçenek bırakmayan bir pozisyona sokmuştu.

Mario bana elini uzattı, ben ona doğru ilerlerken yüzünde bir zafer ifadesi vardı. Parmak uçlarımız birbirine değdiği anda verdiğim sözü hatırladım.

"Bekle. Botlarını ve bıçağımı almam gerek."

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

10 Yıl Sonra

T Bu sabahki kötü ruh halimi düzeltmek için dünyada yeterince buzlu kahve yoktu. Düzeltecek olan şey, nankör pisliklerin beni alt edebileceklerini düşünmek yerine işlerini doğru yapabileceklerini düşündüm.

"*Dios mío*, Anthony, saat sabahın üçü. Üzerime sıçrayan kanın yüzünden bu saatte duş almamayı tercih ederim." Burnumun kenarını serbest bıraktım ve odanın öbür ucuna, sandalyeye bağlı olduğu yere baktım. Bu söz üzerine yüzünün rengi soldu, yaptığı hatanın gerçekliği ortaya çıktı.

"Ryan, ben... ben onların geleceğini bilmiyordum." Panik içindeki sesi sinirlerimi bozuyordu; sırf beni kızdırdığı için onu vurmak istiyordum.

Verdiği yanıt karşısında kaşlarım çatıldı ama onu süzmeye devam ettim. Sorguya *katılanlar* mazeretlerinin sessizlikle karşılanmasından nefret ederdi. Bu onları kıvrandırır ve daha fazla saçmalamalarına neden olurdu. Bazen bana yararlı bilgiler verirlerdi. Diğer zamanlarda, Anthony'de olduğu gibi, daha fazla saçmalıyorlardı.

Ne yazık ki onun için sabrım taşmıştı.

Son on beş dakika içinde çirkin suratından işe yarar hiçbir şey çıkmamıştı. Belli ki ya elinde başka bilgi yoktu ya da vermeyecekti. Paramı ilkinde yatırmıştım. Anthony gibi adamların sadakati yoktur. Bu yüzden en başta silah bırakma yerimizi söylemek için beş yüz dolar almıştı.

"Lütfen Ryan." Sesi mümkün olduğunu fark etmediğim bir oktava ulaştı. "Sana bilgi verebilirim. Sana bağlantımı vereceğim. Sen... sen öğrenebilirsin

"İnsanlara ispiyonculuk yapmaları için para vermeye çalışıyor." Başını o kadar sert salladı ki beyin sarsıntısı geçirebileceğini düşündüm.

Dudaklarımdan sinirli bir iç çekiş çıktı. Gerçeği bildiğimi anlayamayacak kadar aptaldı.

Hâlâ bazı sokak serserilerinin gelip yükü hedeflenen yere -kulübüme- ulaşmadan aldığını düşünüyordu. Anthony'nin savunmasına göre, ona böyle olacağı söylenmişti. Ama adam ispiyonlamadan önce kaynağını kontrol etmeliydi çünkü parayı ödeyen asla haydutlar değildi. Bu operasyonun benim payıma düşen kısmına ihanet vebasını taşımadan önce fareleri temizleyen bendim.

Karo duvarı ittim, soğuk kayıtsızlık üzerime ikinci bir deri gibi yerleşti, tavrımda somut bir değişiklik oldu. Paniğe kapılan Anthony kapıya, Sergio'ya doğru baktı. Sanki Sergio ona yardım edecekmiş gibi.

Anthony burada kimin yetkili olduğunu anlamıyor mu?

Görünüşe göre değil, yoksa bana kazık atmaya çalışıp sonra da bahaneler uydurarak zamanımı boşa harcamaya devam etmezdi.

Kan lekeli betonda ilerledim ve sandalyesinin üzerinde durduğu giderin önünde durdum. "Anthony, Anthony, Anthony..." Patronluk taslayan ses tonum kulağıma soğuk geldi.

Göz göze geldiğimiz anda sanki ona fiziksel bir tokat atmışım gibi geri çekildi. Bu tepki dudaklarımdan zalim bir gülümsemeyi çekti. Birden fazla kez bakışlarımın sinir bozucu olduğu söylenmişti; tahminimce bunun nedeni insanların kahve rengi gözlerimden lekeli ruhumu görebilmeleri, ölmekte olan bir adamın son sözlerinin bana verdiği lanete tanık olmalarıydı.

Gözler ruha açılan pencerelerdir falan.

Jimmy benim ilk cinayetim olabilir ama kesinlikle sonuncu değildi. Ve bir sonraki cinayetim, onun canını alacak olana bakmaktı. Aptal

Orospu çocuğu yanlış kişiden çaldı.

"Mira, Anthony, herkes benim etrafta dolaş ve bul politikasıyla yaşadığımı bilir. Bana kazık attın ve şimdi yaptıklarının sonuçlarını öğrenmek üzeresin." Boğazındaki vahşi nabızı görünce yüzümde bir sırtma belirdi.

Sözlerim karşısında gözleri büyüdü, vücudu titrerken yüzünden ter damlıyordu. Aşağıya baktığımda dudaklarımdan bir iç çekiş daha çıktı.

Her zaman altlarına işerlerdi.

Santa Muerte'ye şükürler olsun ki temizliği ben yapmadım. Bunun için adamlarım vardı. Ama gecemin sonunda uğraşmak istediğim şey bu değildi, bu yüzden küçük bir kutsama almak üzereydi.

"Ryan, yükü bulmana yardım edebilirim. Yemin ederim, bırak gideyim, adamımı arayacağım," diye bağırdı.

Kirli yüzünden yağlı gözyaşları süzülüyordu. Sesindeki çaresizlik başkalarını kırabilirdi ama benim tekrar düşünmemi sağlayacak hiçbir şey yapmadı.

"Ah, Ah." Parmağımı salladım. "Akıllı kararlar verme şansın vardı Anthony. Şimdi karar verme sırası bende."

Omzumun üzerinden bana hafifçe başını sallayan Sergio'ya bakmadan önce bir saniye daha göz göze geldik. Sergio'nun onayına ihtiyacım yoktu, aslında yoktu ama o Los Muertos'un kralıydı ve eski alışkanlıklar zor ölürdü. Kartel işleri için odadayken onun onayını almayacak kadar ona saygı duyuyordum. Bu gece ortaya çıkması beklenmedik olsa bile. Anthony ile bu toplantıyı bitirmeye hazır olmamın bir başka nedeni de buydu. Sergio'nun neden burada olduğunu bilmek istiyordum.

Anthony onunla tekrar yüzleştüğimde gözlerimdeki kesinliği görmüş olmalıydı. Ben ayağa kalktığımda, kaderinden kaçmak için son bir çabayla daha fazla saçmalamaya başladı.

"Por favor, Ryan. Ben yanlış bir şey yapmadım," diye yalvardı. "Aslında sana bilgi verebilirim. Bir adam Mario hakkında sorular soruyor ve neye bulaştığını öğrenmek istiyor," diye atıldı.

Bu adamın bana bir aptalmışım gibi davranmaya devam etme cüretiyle alay ettim. Sanki bir sıçan olarak yakalandıktan sonra hayatta kalmak için çaresiz kalan birinin iddialarına güvenecekmişim gibi. Sigaramı sırtımın alt kısmında sakladığım yerden çıkarmak için uzandım.

"Çok az, çok geç Anthony. Şöhretimi biliyordun ve yine *de La Brujita de Los Muertos*'u alt edebileceğini düşündün. Yatağını yaptın. Şimdi içinde öleceksin. *Dile hola al Diablo para mí*," dedim.

Ağzını açtı ama daha fazla zamanımı harcayamadan odada bir silah sesi duyuldu. Anthony'nin kafası çarpmanın etkisiyle geriye düştü. Üflemek istediğim buhar olmadığı için şanslıydı, yoksa ölümü daha uzun sürebilirdi. Sıcak bir his, bir zamanlar beyaz olan ama şimdi kırmızıya bulanmış gömleğime bakmama neden oldu.

"Siyah giymediğim tek lanet zaman," diye bağırdım sinirle. Sergio koridora açılan kapıyı açarken bir kahkaha attı.

"İşiniz gereği neden koyu renklere başka bir şeye sahip olduğunuzu bilmiyorum. Belki de boya tulumu giymeye başlamalısın, Brujita. Ya da en azından birinin *kabzasını* uçurmadan önce geri çekilmelisin."

Tabii ki patronluk taslayan baba tonunda ustalaşmıştı.

Gözlerimi devirmiştim. Sergio beni her zaman acımasız bir katil yerine neden pembe dudak parlatıcısının başka bir tonuna ihtiyacı olduğunu açıklayan bir genç kız gibi hissettirirdi.

"Dinle Sergio," diyerek göğsünü dürttüm ve yanından geçip ofise doğru ilerledim, "Ben sokaklarda büyümüş bir kadını ve şimdi bir suç örgütü için çalışıyorum. Bazen kendime hatırlatmak istiyorum

ve sik sevdiğim diğerleri; benim sikim yok. Bu siyah saçları neden bu kadar uzun ve tatlı tuttuğumu sanıyorsun?" Durup omzumun üzerinden, gözlerinde bir eğlence pırıltısı olan iri yarı adama baktım. Öfkeli bir of çekerek, anlamsız hissettiren konuşmama devam ettim.

"Ve ben onun kafasını uçurmadım." Parmaklarım tırnak işaretlerini taklit etti. "Onu gözlerinin ortasından vurdum," diye mantık yürüttüm.

"Yakın mesafeden, Brujita."

Oğlu Mario beni on yedi yaşında başıboş bir köpek yavrusu gibi eve getirdiğinden beri "Benim bir sikim yok; sadece hoşuma gidiyor" konuşmamın birçok versiyonunu duymuştu. İşte o zaman Sergio sözde bir baba olmuş, genç bir kızı yanına alıp yarı yetiştirmek zorunda kalmıştı. Ve Meksika'daki en büyük kartelin lideri olduğu için, bu biraz berbat bir yetiştirmeydi.

Bir blok kokainin kaç gram olduğunu, Meksikalı bir politikacıya ödenecek ücreti ve en sevdiğim konu olan işbirliğine yanaşmayan bir katılımcıdan nasıl bilgi alınacağını biliyordum. Temas ettiğim neredeyse her ateşli silahı tamamen söküp yeniden monte edebildiğimden bahsetmiyorum bile. Sergio'nun genç bir kızla ne yapacağını bildiğini sanmıyordum, bu yüzden bana Mario'ya davrandığı gibi davranmıştı. Şimdi beni neden göndermediğini merak ediyordum ama Sergio'yla aramızda bazı konuları konuşmamak konusunda sözlü olmayan bir anlaşma vardı. Bu yüzden hiç sormadım.

Ama sonum çok kötü olmadı-öldürme ve sorgulanabilir ahlaki pusula bir yana. Bu özelliklerin Los Muertos'a gelmeden önce de içimde var olduğu söylenebilir. İlk cinayetimi karteğe katılmadan önce işlediğimi düşünürsek. Kanunsuz adalet ruhumu şarkı söyletiyordu ve Los Muertos'ta olmak canavarımın oynamasına izin vermemi sağladı. Ama asla hak etmeyen birini öldürmedim. Bu beni iyi bir insan yapmıyordu ama sadece suçlu olanları öldürmek vicdanımı temiz tutuyordu. Neyse ki, boktan

Bu dünyada kişilikler temelde bir iş gereksinimiydi, bu yüzden Los Muertos beni kollarını açarak kabul etti.

"Kuru temizleme faturamın Los Muertos'un parasıyla ödenmesi iyi bir şey," diye şımardım.

Arkamdan gelen eğlenceli bir huff sesi dudaklarıma bir gülümseme getirdi, sonra aklım tekrar geçmişime gitti. Eğer bir terapistle gitseydim, bana anne ve babamın ben çocukken öldürülmelerinden kaynaklanan büyük sorunlar yaşadığımı söyleyeceklerinden emindim. Rastgele bir sokak soygununa kurban gitmişlerdi. Polisler araştırdı ama ellerinde fazla bir şey yoktu, bu yüzden dava kapandı.

Dava notlarını ele geçirmeyi başardım. Babam bıçaklanmıştı. Ama annem... Katlanmak zorunda olduğu tek şeyin bir bıçaklanma olmasını dilediğinden emindim. Adalet ihtiyacı damarlarımda bir hastalık gibi yanıyor, beni içten dışa doğru tüketiyordu. Ta ki daha fazla dayanamayana kadar. Koruyucu ailemden kaçtım ve Tucson'ın kenar mahallelerine taşındım.

Avcılık.

İntikamımı alabileceğim anı bekliyordum; anneme saldırmadan önce babamı öldüren ve kaburgalarının arasından altı inçlik bir bıçağı kalbine saplayan adama kendi adalet biçimimi sunacaktım.

Jimmy, ilk cinayetim. Hayatımı kefareтини ödeyerek geçireceğim günah.

Ofisin kapısını iterek açtım ve şimdiki zamana yeniden odaklanmaya çalıştım. Masanın karşısındaki sandalyeye oturup Sergio'nun oturması için normal sandalyemi açık bırakırken kadife kollarımı okşadı.

Sergio yumuşak bir sesle konuşmadan önce bir süre yüzümü inceledi.

"Brujita, güzelliğin ve zekânla istediğin her şeyi yapabileceğini biliyorsun. Los Muertos'a ya da Mario'ya hiçbir şey borçlu değilsin. Sen

Kartelin dışında bir şey yapmayı seçseniz de aileden biri olacaksınız."

Daha önce gidebileceğimden bahsetmişti ama benim gibi lekelenmiş bir ruh nereye gider? Kan çağrısı çok yüksek olduğunda ne yapardım? Ve Mario'nun gitmemi iyi karşılayacağından çok şüpheliydim. Sinaloa, Meksika'ya gidip gelmek zorunda kaldığında benim burada, Arizona'da olmama zar zor tahammül ediyordu.

Sergio benden bir yanıt beklemiyor olmalıydı ya da belki de yanıtı zaten biliyordu, çünkü konuşmaya devam etti.

"Buradayım çünkü bölgeye taşınmak isteyen bir MC var. Ve silahlarımızı çalıştırmak için bizimle ortaklık yapmak istiyorlar." Tepkimi anlamak için durakladı.

Başımı anlayışla salladım, bir yandan da az önce yaptığı konu değişikliğine ayak uydurmaya çalışıyordum.

"Anlaşmaları için onların tedarikçisi olacağız, tabii ki bir pay alacağız. Ve sadece MC'lerine tedarik sağlamamız karşılığında, yerel teslimatlarımızı yapacaklar. Bu görevi sizin üstünüzden alacağız" diyerek sözlerini tamamladı.

Hangi MC'den bahsettiğini anladım.

Birkaç ay önce, Toplum İskeletleri bölgelerini genişletmeye başladı ve Tucson'a taşındı. Kartel, kontrolün kimde olduğunu anladıkları sürece bölgelerimizdeki diğer suç örgütleri hakkında çok fazla endişelenmiyordu. Buna saygı göstermediklerinde de, saldırgan tarafa kiminle uğraştıklarını hatırlatmak için birileri gönderiliyordu.

Tucson'da o kişi bendim.

Ancak İskeletler MC'nin genişlemesini memnuniyetle karşıladım çünkü Reapers MC alternatifti. Ve yıllardır bölgeme taşınmaya çalıştıkları için onlarla savaşıyordum.

Azrailler deri ticareti yapıyordu ve hiçbir şey bende kadınları hastalıklı zevkleri için satabileceklerini düşünen erkekler kadar cinayet işleme isteği uyandırmıyordu. MC, kadınlara kalpleri ve ruhları olan insanlar gibi değil, lanet olası çiftlik hayvanları gibi davranıyordu. Onları pazarlarken ruhlarını paramparça ediyorlardı. Ben bilirdim. O kadınları kurtardım, çalıştırdım ve aşırı dozdan öldüklerinde onları banyo zemininden aldım çünkü acıya dayanmak çok zordu.

Çizmeli ayaklarım masaya çarptı ve Sergio'nun sanki onları koyduğum masa benim değilmiş gibi bana ters ters bakmasına neden oldu. Konuşmadan önce Azraillerle ilgili duygularımı sesimden uzak tutmaya özen gösterdim. "Sergio, Toplum İskeletleri'nin bu şekilde genişlemek istediğini sana söyleyen bendim. Ama neden bana bizimle ortaklık kuracaklarını söylüyorsun? *Lotería*'ya girip çıkacaklar diye mi? Kızlarıma dokunabileceklerini düşünmedikleri sürece başımızın üstünde yerleri var."

Sergio şaşkınlıkla kaşlarını çattı, muhtemelen söylediklerimin doğru olup olmadığını anlamak için beynini zorluyordu.

Ona bu bilgiyi nereden bildiğini hatırlatırken yüzümdeki sırıtışı engelleyemedim. Sergio'nun hakkını yemeyelim, bütün karteli o yönetiyordu. Bu kadar büyük bir organizasyonda takip edilmesi gereken çok fazla hareketli bilgi parçası vardı. Ve New York'taki Aileler'in aksine, Sergio'nun Los Muertos'u yönetmesine yardım eden tek kan Mario'ydu. Bu yüzden Arizona'daki operasyonumu sorunsuz yürütmek için elimden geleni yaptım. Sergio'nun başını ağrıtmak ya da Mario'nun kendi başıma iş yapamayacağımı düşünmesine neden olmak istemiyordum.

Burada *Lotería* for Los Muertos'u yöneterek değerimi ve ne kadar değerli olduğumu kanıtlamak için canımı dişime takarak çalıştım. Kulübün hem yasal hem de yasal olmayan yönleri. Mario istediği gibi Meksika'ya gitmemi talep edemezdi.

Sergio bana burada, Tucson'da bir iş verdi. Varis o olabilirdi ama yetki hâlâ Sergio'daydı. Bazen Sergio'nun beni Mario'dan benden daha fazla uzaklaştırmaya çalıştığını hissedirdim. Her zaman bunu hayal ettiğimi düşündüm, ya da belki de oğlu için daha iyi birini istiyordu ve çok yakınlaşmamızı riske atmak istemiyordu. Ne olursa olsun, bu durum şu anda benim lehime işliyordu.

Sergio beni önemsiyor olabilir ama Mario'nun da belirttiği gibi, Los Muertos için mükemmel bir araç olduğum için önemsiyordu. Eğer değerli ve öldürülmesi zor biri olduğunuzdan emin değilseniz, yeraltı dünyasının zehirli cennetinde uzun süre dayanamazdınız. Ben de Jimenez'in adamlarının elindeki kozdum. Kimse bir kadının öldürmesini beklemiyordu. En azından Meksika kartelinde. Kadın düşmanlığı suç dünyasında canlı ve iyiydi.

"O zaman bu mükemmel, Brujita. Çünkü Tucson'daki silah ticaretini resmi olarak senin devralmanı istiyorum. Los Muertos ve Los Esqueletos arasındaki bu yeni ittifakın irtibat noktası sen olacaksın."

Sergio'nun Skeletons of Society'ye isimlerinin İspanyolca versiyonunu verme kararı karşısında gözlerimi devirmiştım. Bir yandan da bu fırsatın bana verilmesinden duyduğum heyecanı bastırmaya çalışıyordum. Bu yeni pozisyonla birlikte burada, Arizona'da kalmam gerekecekti. Mario'nun bu habere vereceği tepkiyi düşündüğümde içimi bir ürperti kapladı. Son zamanlarda beni Meksika'ya götürme konusunu sürekli gündeme getiriyordu.

"Elbette. Bundan mutluluk duyacağımı biliyorsun, Sergio. Los Muertos için her şeyi yaparım." Mario'yla ilgili endişelerime rağmen Sergio'ya içten bir gülümseme verdim.

Cevabıma gülümsedi ve bir elini kel kafasında gezdirdi. Sergio'nun Hollywood'un çete reisi tasvirine bu kadar uyması komikti. Üst dudağını gizleyen kalın siyah bıyığıyla tamamlanmıştı, ancak bugünlerde siyah bıyık beyaz ve gri teller de almıştı. Sergio kartelde yükselmek için sokaklarda çalışmaya başlamıştı.

Santa Anna, California. Kingpin'liğe nasıl yükseldiğinin detaylarını hiç sormadım ama bahse girerim bu adamın iş ahlakı ve sadakatiyle ilgiliydi. Sadakate olan bağlılığı aslında sorunun, cevabı duymak isteyip istemediğimi düşünmeden önce ağzımdan kaçmasının nedeniydi.

"Neden Mario anlaşılmaya aracılık etmiyor? Los Muertos'un silah ticaretinden o sorumlu. Yoksa buraya, Tucson'a mı taşıyor?"

Parmaklarımdaki yüzüklerle oynama isteğime direndim. Sorgucu olmak beni insanların söylediklerinin aşırı farkında yapıyordu. Parmaklarımı süsleyen gümüş bantlarla oynamak da benimkilerden biriydi ama onun buraya taşınmasının beni endişelendirdiğini belli etmek istemedim.

Mario yirmi yaşına geldiğinde Los Muertos'un silah tüccarlığı görevine getirilmişti. Tabii ki Lotería'dan geçen tüm sevkiyatları onun adına ben idare ediyordum. Tucson'u benim sorumluluğuma vermesi için sadece bir sipariş yetmişti. Ama Mario'nun Sergio'ya beni görevlendirdiğini söyleyip söylemediğini bilmiyordum.

Sergio sorum üzerine kalın kaşlarını kaldırırken arkasına yaslandı ve parmaklarını dikleştirdi.

"Ryan, silah tüccarlığı rolü *benim oğluma* verilmiş olabilir ama ikimiz de biliyoruz ki burada işleri yürüten asıl kişi sensin. Öyle değil mi? Ne yani, Tucson'daki itibarımızla ilgili fısıltıları duymadığımı mı sanıyorsun?"

Yani biliyordum.

"Yani, Mario uzaktayken işleri ben halletmeye çalışıyorum... çalışırken."

Sergio dikkatle ifade ettiğim yanıma bir kahkaha attı. İkimiz de Mario'nun servetiyle gösteriş yapmayı kartelin yönetimine yardım etmeye tercih ettiğini biliyorduk. Bu, Sergio'nun tartışmamaya karar verdiği konulardan biriydi.

"Ben Los Muertos'un kralı olabilirim ama sen Tucson'un bel altı dünyasının La Brujita'sısın."

Bu yorum yüzüme gerçek bir gülümseme getirdi. Sergio haksız değildi. Tucson'da benim bilmediğim hiçbir şey olmamıştı. Anthony'nin bu sabah sandalyeye bağlanmasının ve Lotería'nın başarısının nedeni buydu. Her şeyi bilmeyi kendime iş edindim. Beni avlayabileceğini düşünen herkesi avlamayı.

Odada bir alkış koptu.

"O halde anlaştık. Sen ve ben Toplumun İskeletleri'nin çavuşu ve infazcısıyla buluşacağız. Bu anlaşmanın detaylarını konuşacağız ve ilerleyeceğiz. Toplantının ne zaman olduğunu sana haber veririm. Şimdi, buradan çık ve biraz uyu. Ve lanet bir duş al. Şu lanet korku evlerinden birinde çalışan birine benziyorsun."

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

"Sexy bitch, I'm home," diye bağırdım.

Mutfak tezgâhına vuran anahtarların şingirtısı dairemizin içinde yankılanıyordu. Botlarımı tekmeledim ve buzdolabına doğru yöneldim. En kısa zamanda bir margarita ve duş almam gerekiyordu - belki de aynı anda. Nikki'nin "özel bir arkadaşı" var mı diye dinlerken en sevdiğim içki için malzemeleri çıkarmaya başladım. Kadın erkeklere karşı acımasızdı. Amacı her zaman *onları becermek ve terk* etmektir. Ve bunu onlara önceden söylerdi, bu yüzden bu adamlardan bazıları için bir fetiş olmalıydı çünkü bu cümle onları avucunun içine almıştı. Ya da belki bazıları onun fikrini değiştirecek kişinin kendileri olacağını düşündü.

Odasının kapısı açıldı ve Nikki'nin peşinden finansçı görünümlü bir kanka çıktı. Omzunun üzerinden dikkatini çektim ve bu geceki av seçimine bir kaşımı kaldırdım. Söylenmemiş sorumu yanıtlamadan önce omuz silkti.

"Ayrımcılık yapmadığımı biliyorsun. Aletin var mı? Üzerine otururum."

Bir kahkaha attım. Kadının sözlerine değil ama kadının söylediklerini duyan adamın yüzündeki ifadeye baktım. Bu tekmelemenin bir parçası olmak istemedim,

Ben de buzlu margarita yapma görevime geri döndüm. Arkamdan Nikki'nin "sorun ben değilim, sensin" konuşmasının başlangıcını duyabiliyordum.

"Dinle, Chad..."

"Ben Kyle."

"Tabii ki öyle. Chad, yatakta biraz vanilya gibisin. Açıkçası bunu anlamalıydım çünkü lacivert bir North Face yeleği giyiyorsun... Neyse, demek istediğim tekrar bir sevişme olmayacak. Ama eve sağ salim git."

Nikki şekerli tatlı ses tonunun sözlü hadım edilmesini daha hoş hale getireceğini düşünüyor gibiydi. Bunu her zaman kullanırdı ve genellikle bu sefer de tahmin ettiğim gibi sonuçlanırdı.

"Seni orospu!" diye kustu.

Evet, bunu iyi karşılamıyor. Yeni çıktığı için daha iyi bir ruh halinde olacağını düşünebilirsiniz.

Ne yazık ki onun için, bir adamın tavrıyla başa çıkmak için sahip olduğum tüm sabır Anthony tarafından tüketilmişti. Durumu tırmandırmadan önce, müdahale etmeye karar verdim. Arkamı dönerek silahımı Chad/Kyle'a doğrulttum.

"Dinle dostum, kız kardeşime daha fazla hakaret etmeye karar vermeden önce, bunun sana iki kaşının arasına bir kurşun kazandıracağını bil. Ve ironik bir şekilde, bugün vurduğum ilk adam da sen olmayacaksın," dedim, muhtemelen bir insanı vurmakla tehdit ederken olması gerekenden daha rahat bir şekilde.

Kendisine gerçek bir silah doğrulttuğunu fark ettiğinde yüzündeki tüm renk uçup gitti. Hâlâ vücudumu kaplayan kan sıçramaları tehdidimi destekliyordu. Tiki bir adam için mümkün olduğunu düşündüğümden daha hızlı bir şekilde, merdiven boşluğundan aşağıya doğru koşarak dairemizden çıktı.

Nikki, onun kapatmaya zahmet etmediği kapıyı kapatmak için atladı.

"Evdeyken onlardan ayrılmak çok daha kolay," diye yorum yaptı, benim göz devirmemi tamamen görmezden gelerek. "Yani, Tinder'ın takılmak için olduğunu bilmiyorlar mı? Onlara eğlendiğimizi ama bir daha tekrarlanmayacağını söylediğimde neden bu kadar üzüldüklerini anlamıyorum."

Her türlü ilişki konuşması için içimdeki tekilaya ihtiyacım vardı. Nikki hiçbir zaman bir erkeğin duygusal olarak kendisine yaklaşmasına neden izin vermediğine değinmek istemedi. Ben de sağlıklı ilişkilerin poster çocuğu sayılmazdım. Eğer biriyle birlikte olursam, bu Mario'nun asla öğrenemeyeceği biri olmalıydı. Mario'nun erkeklerin bana dokunmasından hoşlanmadığını zor yoldan öğrendim, çift olmasak bile.

Mario ile aramızdaki durumun getirdiği tüm yükü düşünecek duygusal güce sahip değildim, bu yüzden Nikki'nin surat asmasına odaklanmaya karar verdim.

"Belki de," dedim margaritamdan bir yudum alarak, "yatakta sıkıcı olduğunu söyleyerek o adamın gururunu okşadığın içindir. Ama ciddi... mokasen ayakkabılı bir adam için mi gittin?"

"Hisse senetlerine yatırım yapmama yardım ediyordu," diye cevap verdi. Bardağımı kapmasına ve bir yudum almasına izin verdim. Gecenin seks arkadaşına tanık olduktan sonra, alkole benden daha çok ihtiyacı olduğunu söyleyebilirdim.

Onun mantığına karşı başımı salladım. Tabii ki bu yüzden onu seçmişti. "Otuz saniyelik misyonerlikten daha fazlasını elde edeceğini düşündüğün için bu senin suçun. Dur tahmin edeyim; klitorisini bulamadı mı?" diye sordum.

"Adamın suratına soksam klitorisimi bulamazdı... ki öyle yaptım." Nikki bana sinsi bir gülümsemeyle sevimli gamzelerinden birini gösterdi ve ikimiz de kahkahalara boğulduk.

Şirin, Nikki'yi tanımlamak için mükemmel bir kelimeydi. Zıt kutuplar gibiydik. Peygamber çiçeği mavisi gözleri ve sarı saçları açık tenini tamamlıyordu.

çillerle kaplı. Benimse bronz bir tenim ve genellikle sırtımdan aşağı yumuşak dalgalar halinde dökülen uzun siyah saçlarım vardı. Nikki bana Latin güzeli kız kardeşim derdi.

Onun yumuşak ve tatlı olduğu yerde, ben küstahtım ve kızdığım da bıçaklamaya eğilimliydim. Tek ortak noktamız birbirimize olan sevgimiz ve paramparça olmuş ve hala içindeki kıymıklarla iyileşen ruhlarımızdı. Kırılmışlığımızı farklı şekillerde gösterdik ama ikimiz de içimizdeki şeytanları kucaklamayı seçtik.

Bildiğiniz şeytan daha iyidir.

"Umarım hisse senedi konusunda ondan istediğin her şeyi almışsındır çünkü Chad muhtemelen bir daha sana yardım etmek için geri gelmeyecek." Ayağa kalktım ve kapıma doğru ilerledim. "Ve bu gece kişisel bakımının sesini kısma çalış."

Duşa doğru ilerlemeden önce omzumun üzerinden bir öpücük kondurdum.

Duş margaritaları Santa Muerte'nin dünyaya hediyesiydi ve bu gece benimkine ihtiyacım vardı.

Çünkü Anthony sadece gömleğimi mahvetmekle kalmadı, aynı zamanda saçımda kan ve beyin maddesi bırakarak beni tüm saç yıkama rutinimden geçirdi. Saçımı yıkamak ve kurutmak yerine milyonlarca başka şey yapmayı tercih ederdim.

Komodinin üzerinde takılı olan telefonumdan bir ışık belirdi ve dudaklarımdan bir inilti döküldü. Lotería da diğer kulüpler gibi gece birde kapanabilir,

ama yirmi dört saat görevdeydim. Elim cihazın etrafına dolandı ve şu anda dikkatimi gerektiren acil meselenin ne olduğunu kontrol etmek için cihazı kaldırdım.

Okunmamış mesajların göndericisini gördüğümde tüylerim diken diken oldu.

Mario: Muñeca. Neden babam bana senin Arizona'da kaldığını söyledi?

Mario: Cevap ver, Muñeca. Bana mesaj atmamak için iyi bir sebebin olsa iyi olur.

Mario hayatımda, nasıl başa çıkacağımı düşünmek için nadiren yeterli enerjiye sahip olduğum bir karmaşaydı. Nikki, Mario'nun bana olan takıntısını kabul etmeyi reddettiğimi ve onunla ilişkiyi kesmeyi ne kadar ertelersem başımın o kadar belaya gireceğini söylemeyi severdi. Ama güvenlik battaniyeniz gibi davranan kişiyi nasıl kesip atarsınız?

Mario ve benim aramda çarpık bir ilişki vardı. On yedi yaşında, o kadar uzun süredir tek başımaydım ki, verilen ilk güvenlik hissine ve şefkate yapıştım. Ama Mario'nun şefkati iplerle geliyordu. O zamanlar nasıl keseceğimi ya da kesmek isteyip istemediğimi bilmediğim ipler. Sonra Sergio ile yakınlaşmaya başladığımda, başka bir baba figürünü kaybetme düşüncesi beni dehşete düşürdü ve Mario bu tehdidi başımın üzerinde tuttu. Takıntısının azalacağını umarak aramıza mesafe koymaya çalıştım. Ama tüm kız arkadaşlarına ve seks arkadaşlarına rağmen, ben onun ilgi odağı olmaya devam ettim.

Telefonuma geri döndüm ve bir yanıt yazdım. Bakırımsı bir tat ağzıma doldu, deriyi kırıdığım yerde dudağımı kemiriyor ve bir yanıt bekliyordum.

Özür dilerim. Duştaydım.

Ben: Ve Sergio bu gece bana yeni MC ile silah anlaşmasını yürüteceğimi söyledi. Birkaç saat öncesine kadar bu konuda hiçbir şey bilmiyordum.

önce.

Beni baban çalıştırıyor. O ne derse onu yapmam gerektiğini biliyorsun.

Son mesajın beni herhangi bir tepkiden kurtaracağını umdum, Mario'nun bunu planlamadığımı anlamasına ihtiyacım vardı. Son birkaç yıldır bu amaç için çalışmışım ama bunu bilmesine gerek yoktu. Ben bir katil olabilirdim ve bir sürü ahlaki ve psikolojik sorunum olabilirdi ama Mario... Mario tamamen farklı bir canavardı.

Ekranda yazmayı gösteren üç nokta belirdi ama sonra kayboldu ve vücudumda sinirsel bir enerji dolaşmaya başladı.

Mario: Evet. Şimdilik öyle.

Bu sözler üzerine tüylerim diken diken oldu. Bu ne anlama geliyordu ve neden çok ince bir şekilde örtülmüş bir tehdit gibi hissettiriyordu?

Mario: İyi uykular, Muñeca'm.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

H Gaza basarak motorumu daha da hızlı ittim. Buna ihtiyacım vardı, rahatlamaya ihtiyacım vardı. Bu anlar benim için

Kafesimden kaçmak ve özgürlüğü deneyimlemek için. Şu anki gerçekliğime, işlerimin şu anki durumuna tekrar kilitlenmeden önce birkaç saniyelik neşe.

Otoyolda hızla ilerlerken yüzüme çarpan rüzgârı ve gözlerimin sulanmasını memnuniyetle karşıladım.

Zihnimin temizlenmesi.

İşim odaklanmamı ve tetikte olmamı gerektiriyordu. Tucson'ın göbeğindeki değişimin işaretlerini görmemi, neler olup bittiğini ve en iyi oyuncuların kimler olduğunu bilmemi gerektiriyordu. Metal çitler sağımda belirdi, kafesimin duvarları görünmeye başladı. Yerleşkeye girdim ve her zamanki yerime, Dex'in aracının yanına park ettim. Görünüşe göre bu geceki kiliseye en son ben gelmişim. Bacağımı bisikletimin üzerine atarak kulüp binasına doğru ilerledim.

Dışarıdan bakıldığında görülecek pek bir şey yoktu. Bir grup motorcunun yaşayacağı bir yerden çok bir depoya benziyordu, ama bu tasarım gereği idi. Skeletons of Society tam olarak bir izci birliği değildi, bu yüzden bir sürü

Kulübü, hem kanunlardan hem de bizim gibi diğer "namuslu vatandaş gruplarından" gelen meraklı gözlerden korumak için çaba sarf edildi.

Adını hatırlamaya zahmet etmediğim bir aday koşarak geldi ve kapıyı benim için açtı. Başımı sallayarak teşekkür ettim, ona biraz nezaket gösterdim. Buralarda müşteri adaylarının pek alışık olmadığı bir şeydi bu.

Toplumun İskeletleri'ne bağlılıklarını kanıtlamak için buradaydılar. Kabul süreci çok acımasızdı. Ve her üye bu süreçten geçtiği için şikâyetler kulak ardı ediliyordu. Aslına bakarsanız, bir daha asla kulüp mülküne giremezsiniz. Adaylar birkaç aydan daha uzun bir süredir buralarda olana kadar, isimlerini öğrenmeye zahmet etmedim.

Kulübün içi dışına hiç benzemiyordu. İki kat vardı. En üst katta isteyen ya da ihtiyacı olan herkes için yamalı kardeşlerin odaları vardı. Yaşlı hanımları olan üyeler genellikle yerleşke dışında bir yerde yaşırdı, ama geri kalanımız için buradaki odalarda kalırdık.

Ana kat bir bekârın MTV *Cribs* fantezisi gibi görünüyordu. Seks ve ot kokusu mekâna sinmişti. Büyük ekran televizyonlar duvarları kaplarken, akla gelebilecek her türlü biranın bulunduğu bir bar kulüp binasının sağ tarafının tamamını kaplıyordu. Ve elbette, tüm kulüp tavşanlarının ve takılanların üzerinde *performans sergilemeleri* için striptiz direkleri alana yayılmıştı. Bir üyenin yatağına giremeyen müfredat dışı etkinlikleri karşılamak için stratejik olarak yerleştirilmiş düzinelerce oturma alanından bahsetmiyorum bile. Ya da benim gibi, bir kızın bir sikiş ve belki de sonrasında bir beşlik çakmaktan başka bir şey alacağına dair herhangi bir fikir edinmesini istemeyen üyeler için.

Pres, kilise için buluştuğumuz kapıdan kafasını uzatarak, "Gunner, o lanet olası güzel çocuk kışını buraya getir," diye bağırdı. Ses tonundaki kızgınlık yüzüme ukala bir sırıtış getirdi.

Evet, kesinlikle kiliseye giden son kişi.

İçeri girip Dex'in her zamanki yerimi benim için ayırdığını gördüğümde sırtışıım daha da arttı.

"Ne? Siz sikikler beni mi bekliyordunuz?" Pres'ten bir orta parmak ve Dex'ten bir kısı kısı gülüş alarak seslendim.

İnfazcı dev gibi bir adamdı; işi bu yüzden almıştı. Bu ve gerektiğinde herkesi konuşturabilme yeteneği. Adamları konuşturmakta bu kadar usta biriyle daha önce hiç karşılaşmamıştım. Yine de bu işi yapmak için kullanabileceği taktikleri kısıtlayan kimse yoktu. Uzuvarını kesebildiğiniz ve üstünüzde sizi azarlayacak kimse olmadığı zaman birini konuşturmak daha kolaydı. Pres, yöntemleri işe yaradığı sürece Dex'e tam yetki verdi. Bu noktada ikimiz de biraz çıldırmıştık.

Yıllar boyunca yaşadığımız kadar çok bok görmek, ahlaki pusulalarımızın hala toplumda olan diğerleriyle aynı şekilde çalışmasını engelledi. Bazen meşhur tavşan deliğinden daha da aşağıya düşüp düşmeyeceğimi merak ediyordum.

Pres'in sesindeki patlama beni şimdiki zamana geri çekti. "Pislikler. Ekselansları geldiğine göre artık işe koyulma vakti geldi," diye seslendi.

İlk geldiğimde Pres bana böyle demeye başladı. Bir sürü ekstra işle geldiğim için olduğunu söyledi.

Yanılmamıştı.

Şükürler olsun ki bu benim yol ismim olmadı. Onun yerine, hepsi beni atış yaparken gördükten sonra kulüp Gunner'ı seçti. Silahlara olan ilgim beni silah çavuşluğu için biçilmiş kaftan yaptı.

Pres dikkatimizi çekmek için boğazını temizledi. "Pekala, siz pisliklerin de bildiği gibi, yıllardır işimizi Tucson'a doğru genişletmeye çalışıyoruz. Ama kartelle ortaklık kurmadan ve onların açık izni olmadan,

bir bölge savaşı istemiş oluruz. Birincisi, Los Muertos'a kaybederiz. Ama onlar da en az bizim kadar Azrailleri uzak tutmak istiyorlar, bu yüzden Sergio onların silahlarını kullanacağımız bir deneme ortaklığını kabul etti."

Oda alkışlamaya başladı ve Pres'in gözleri benimkileri buldu. Bu ortaklık için uzun bir süre çalışmıştık. Tam olarak iki lanet yıl. Meksika kartellerinin en büyüğüyle işbirliği yapmak için tonlarca neden vardı. Kulüp için Los Muertos'a dahil olmak güçlü bir müttefik kazanmak anlamına geliyordu. Ayrıca, bu ittifakın Azrailleri kontrol altında tutacağını umuyorlardı.

Toplumsal İskeletleri tek merkezli bir kulüp olabilirdi ama kulüp ağır uyuşturucularla ya da deri ticaretiyle uğraşmıyordu. Bu boktan şeylerle toplumu mahvetmenin bir parçası olmak istemiyorlardı.

Silah kaçakçılığı bu kulübün tercih ettiği zehirdi.

Pres yumruğunu masaya vurarak, "Bu, Reapers MC'deki o pislikleri bölgemizden uzak tutmak için iyi bir yol olacak," dedi. Bir alkış daha koptu. "Para zayıf adamları çabucak canavara dönüştürür," dedi masadaki herkesin gözlerinin içine bakarak. Sözleri bir uyarıydı. Azraillerle işbirliği yaparken yakalanan herkesin icabına bakılacaktı.

Azrailler, kadın satın almak isteyen bok çuvaları için çalışıyordu. Herkesi tedirgin eden türden insanlar - cepleri derin ve elleri uzun olan insanlar.

Sergio bu yüzden Orakçıları kendi bölgesinde istemiyordu. Kulüpten korkmuyordu; kimlerle iş yaptıklarından şüpheleniyordu. Ayrıca, Los Muertos silah kaçakçılığı ve uyuşturucu kaçakçılığıyla çok para kazanıyordu ve kartel kanundan bir adım önde olmayı bir bilim haline getirmişti. Deri ticareti bunu mahvedebilirdi.

Sandalyemde öne doğru eğildim ve kollarımı hepimizin etrafında oturduğu masaya dayadım. Bu benim kulüp için uzmanlık alanımdı ve buraya geldiğimden beri bu ortaklık için çalışıyordum.

"Kiminle çalışacağız? Sergio mu? Mario mu?" Merak ettim.

Sokakta konuşulanlara göre Los Muertos'taki tüm silah kaçakçılığında Mario sorumluymuş. Bunun, irtibat noktamızın o olacağı anlamına geldiğini umuyordum. Bu şekilde, doğrudan adamın kendisiyle çalışabilirdim.

Bu işimi çok kolaylaştırırdı.

Pres bir elini tuzlu biberli sakalında gezdirdi. "Sergio ile son konuştuğumda plan buydu. Sen ve Dex Tucson'daki striptiz kulüplerinde buluşacak ve anlaşmamızı gözden geçireceksiniz. Şu anki operasyonlarının nasıl olduğunu kontrol edin. İhtiyaç duyduklarını düşünüyorsanız ince ayarlar önerin. İşlerinizi halletmek için ihtiyacınız olan her türlü bilgiyi alın." Pres imaların havada asılı kalmasına izin verdi.

Sandalyemde arkama yaslanırken, beynim bu toplantının ne anlama geldiğini ve yapmam gereken hazırlıkları düşünürken dudaklarımdan sinirli bir homurtu çıktı.

"Eminim değişiklik yapmam gerekecek. Lanet olası bir striptiz kulübünden silahları nasıl başarıyla çıkarabilirsin?" Gözlerimi kapattım. *Hay sikeyim.* Bu işin umduğum kadar kolay olmayacağını biliyordum. "Bahse girerim Tucson'dan hiç silah kaçırmamışlardır bile. Biz onların lanet olası kobayları olacağız," diye homurdandım.

Masaya vuran elimin sesi odada yankılandı. İşimin artık sistemlerini yeniden düzenlemeyi de içermesine kızmıştım. Los Muertos ile buluşup asıl işe başlamak istiyordum. Bektan bir silah ticareti operasyonunda revizyon yapmak değil.

Dex yanıma geldi, sesi fazla neşeliydi.

"İşlerinin çok iyi olduğunu duydum. Adam ne yaptığını biliyor gibi görünüyor. Tüm tanıdıklarım sevkiyatlarından memnun olduklarını söylüyor," diye belirtti.

Kaşlarım çatıldı. Tabii ki Dex'in duyduğu buydu.

"Hadi canım. Kim Meksika karteline kötü bir eleştiri bırakacak kadar aptal olabilir ki? Kafalar sevdiklerine gönderilen kutularda böyle son buluyor," diye homurdandım.

Dex omuz silkti, ayaklarımızın dibine dökülen bok yığınıyla hiç ilgilenmiyordu. Tipik bir durum.

Los Muertos suç dünyasında çok üst sıralardaydı. Kimse onlara karşı gelmeye cesaret edemezdi. Aslında, New York'taki Dört Aile kartelle geçici bir ateşkes yaptı. Her iki örgüt de bu kan banyosunu kimin kazanacağından emin değildi. Bölge ve saygısızlık için savaşılan küçük sokak çetelerinin aksine, büyük oyuncular sadece sonuç çizgisini ve hapis cezasından veya sınır dışı edilmekten kaçınmayı önemsiyordu.

"Hey, çocuklar," diye bağırdı Pres, benim saçmalıklarımla işi bitmişti. "Unutmayalım, bir ortaklık içinde olabiliriz ama onlara güvenemeyiz. Ve kendimizi kanıtlayana kadar bu geçici bir durum. Kendimize dikkat edelim ve bu anlaşmayı ne şekilde olursa olsun kullanalım." Pres tekrar bana baktı, ses tonu tehditkâr bir ton taşıyordu. "Tetikte ol, öğrenebileceğin her şeyi öğren ve kulüp işlerini ele verme." Ben sakinleşip başımı sallayana kadar bakışlarını üzerimden ayırmadı.

"Pekâlâ, kilise dağıldı. Gunner, toplantının detaylarını sana bildireceğim."

Bir biraya ihtiyacım vardı. Ya da üç.

Tüm yamalı üyeler benim kulüp kardeşlerim olabilirdi ama Dex ve ben gerçek kardeştik. Kanla değil, ateşle sınanarak. O her zaman

Altı numaram için çağırdığım biriydi. Ayrıca bazıları gibi sinir bozucu değildi.

Yanıdaki tabureye oturduğumda yumuşak deriden bir ses geldi. Kıçım koltuğa çarptıktan birkaç saniye sonra kırmızı tırnaklar koluma yapıştı, dövmelemin izini sürdü ve tüylerimi diken diken etti.

Lolli'nin genizden gelen sesi kulağımda yankılandı ve gözlerim sinirlenerek seğirmek istedi. "Gunner, bebeğim. Seni özledim," diye mırıldandı, seksi görünmeye çalışarak.

Bir keresinde ona neden böyle aptalca bir isim seçtiğini sormuştum. Bir siki lolipop gibi emebildiği için olduğunu iddia etmişti. Başka biri için bu bir satış noktası olabilirdi. Geri kalanını içine almadan önce pazumda duran elime baktım. Göğüsleri gömleğinden dışarı taşıyordu ve beyaz-sarı saçları, kulüp tavşanlarının dağınık topuz dediklerini duyduğum şekilde başının üstünde toplanmıştı.

Kadın acımasızdı. Yaşlı bir kadın olmayı o kadar çok istiyordu ki pençelerini geçirebildiği herkese geçirmeye çalışıyordu. Ona on metrelik bir sopayla bile dokunmazdım ama o ipucunu almayı reddetti. Sanırım eninde sonunda beni yıpratacağını düşünüyordu.

Bira şişesinin ağzı dudaklarıma çarptı ve sıvı sabrı yudum yudum içtim. Çoğu kişi alkolü sıvı cesaret olarak adlandırır. Benim cesarete ihtiyacım yoktu. Bok atmaya karar vermemek için sabra ihtiyacım vardı.

Lolli beni lanet bir köpekmişim gibi sevmeye devam etti. "Yeni bir ittifakın olduğunu duydum, bebeğim. Stresli olmalı. Biraz stres atmaya ihtiyacın var mı?"

İfadesi karşısında kaşlarım kalktı. Bu onun bilmesi gereken bir bilgi değildi. Tepkimi teklifine ilgi duyduğum şekilde algıladı ve ellerini kot pantolonumun fermuarına doğru uzattı. Kaba elim daha hedefine varmadan onunkini kavradı.

"Bunu sana kim söyledi, Lolli? Kulüp tavşanlarının kulüp işlerini bilmemesi gerekiyor, peki sen nereden biliyorsun?" Homurdandım.

Sıvı sabrı yeterince hızlı devreye girmiyordu.

Söylediklerim karşısında yüzü soldu.

"Ben... Ben sadece bir yere kulak misafiri oldum," diye kekeledi.

"Kaçsan iyi olur, Lolli. Gunner'ın insanları vurmaya başlamadan önce takındığı o sersem bakış var," dedi Dex, ben katil olmaya teşebbüs etme durumuna yaklaşırken tamamen rahat görünüyordu. "Tabii vücudunda bir delik daha açılmasını istemiyorsan," diye ekledi.

Onu daha fazla sorgulayamadan, ortalıktan kayboldu. Dex boğazını temizledi. "Bir kartel tarafından işletilen keyifsiz bir striptiz kulübüne gidiyoruz. Sence dansçılarına sombrero mu giydiriyorlar? Ya da belki şu luchador maskelerinden..." Birasından bir yudum almak için durakladı. "Sonuncusu biraz ateşli olabilir."

Dex'e baktım, sesinin ne kadar ciddi geldiğini görünce endişelendim. Şaka yaptığına dair hiçbir belirti yoktu ve sorumu daha fazla tutamadım.

"Meksika güreşi maskesi takan bir hatundan kucak dansı mı istiyorsun?" İnanamayarak sordum.

Dex bunu düşünürken yüzü buruştu. "Ben varım." Verdiği yanıt beni yüksek sesle güldürdü ve bazı kardeşlerin dönüp bize bakmasına neden oldu.

"Tuhaf bir herifsin, Dex."

Kendi yorumunu yapmadan önce benim yorumuma sıırttı.

"Cinsel iştahımdan bahsetme bile Gunner. Kadınların seninle birlikte olduktan sonra nasıl harap olduklarını görüyorum. Kaltaklar duvara dayanıp sikilmek için bir fırsat daha yakalamak için sabırsızlanıyorlar. Belki oradayken iyi bir sevişme yaşayabiliriz. Kulüp tavşanlarından biraz değişikliğe ihtiyacım var."

Başımı sallayarak onayladım ama Los Muertos'un amcığıyla dikkatimi dağıtmak gibi bir planım yoktu.

Yapmam gereken bir iş vardı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

Lotería, evimden uzaktaki evim.

Parmak uçlarım kulübün dış cephesinin pürüzsüz sıvalı duvarlarını okşadı. Sadece birkaç saat içinde, bu binanın etrafını bir sıra dolusu insan saracaktı, hepsi de onu almak için bekliyordu.

Lotería çoğu gün Nikki'yle yaşadığım daireden çok evim gibiydi. Buraya kan, ter ve gözyaşı döktüm - dökülen kan genellikle benim değildi, ama önemli olan burası için kıcımlı yırtmış olmamdı. İronik bir şekilde, kulüp Mario'dan bir hediye idi. Sergio striptiz kulübünü onun isteği üzerine işletmem için bana devretmişti. Los Muertos'ta bir rol için yalvarmışım ama Mario striptiz yapmama izin vermemişti. İstedikimden değil, ama beni bir oyuncak bebek gibi rafta tutmasına sinirlenmişim.

Bakışlarım ana sahneye takıldı ve bana buranın eskiden ne kadar boktan bir yer olduğunu hatırlattı.

Yıllar önce mutlu kığım içeri girdiği anda, Mario'nun bu özel kulüpte ısrar etmesinin nedenini biliyordum. Gerçekten bir şey yapabileceğimi ve ona geri döneceğimi düşünmüyordu. Ben devraldığımda, Tucson'ın varoşlarında harap bir striptiz kulübüydü. Kızlar

ve uyuşturucu satıyorlardı. Hiçbiri Los Muertos'a zerre kadar sadakat hissetmiyordu. Kulübün kartele ait olduğunu bildiklerini bile sanmıyorum.

Ben de evi temizledim. Hizaya girmek istemeyen herkes kışını kaldırımda buldu. Burası için büyük hayallerim ve Los Muertos'a getirebileceklerimle fark edilme ihtiyacım beni motive etti.

Artık Tucson'ın Studio 54'üydük ve bu popülerlik sayesinde Los Muertos için bir ton kirli para temizledim.

Ofisimin kapısının görüntüsü beni nostaljik halimden çıkardı. İçeri girdiğimde Nikki'yi aşağıda olması gerektiği gibi çalışmak yerine masamın karşısındaki sandalyelerden birinde otururken buldum.

Sesim odanın sessizliğini yarıp geçti. "Gerçekten, buradayken hiç iş yapıyor musun?"

Beni terslerken telefonunun ekranından başka bir yere bakma zahmetine girmedim.

Gözlerimi devirmiştim. İkimiz de onu kovmayacağımı biliyorduk. "Ayrıca, bu noktada bir gece yarattığı olduğundan oldukça eminim. Güneş görmediğim için muhtemelen D vitamini takviyesi almalıyım." Nikki'nin beni dinleyip dinlemediğini ya da bu noktada evrene bir şeyler söyleyip söylemediğini bilmiyordum.

Kışım sandalyeye çarptı ve dudaklarımdan bir inilti çıktı. Mario'nun bütün gece beynimde tekrar eden mesajları sayesinde bok gibi uyumuştum - sanki gündüz işim kriptografmışım gibi davranmamı sağlıyorlardı.

"Hayatınızda ihtiyacınız olan tek D vitamini bu değil."

Nefes nefese ses tonu beni kızdırarak kaşlarımı kaldırmama neden oldu. Tabii ki Nikki konuyu sekse getirmeden sohbet edemezdi. Yaptığı şakaya gülmeye başladı ve ben gözlerimi devirirken gülümsememi gizlemeye çalıştım.

"Ayrıca, hayatında ihtiyacın olan tek *Güneş Işığı* benim," dedi.

Bakışlarımı Nikki'ye çevirirken kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"*Ay Dios mío...* Nikki, sahne adı olarak *Sunshine*'ı seçmiş olman sana öyle hitap edeceğim anlamına gelmiyor. Neredeyse *Cookie* ya da Tanrı korusun *Candy*'yi seçmiş olman kadar kötü." Sonuncusundan bahsedince ürpermiş gibi yaptım, göndermeyi anlayacağını biliyordum.

Korku dolu bir nefes aldı, manikürlü elini güneyli bir çan gibi kalbinin üzerine koydu. Öyle olmadığını çok iyi biliyordum. Aslında nereli olduğunu bilmiyordum ama zaman zaman gizlemeye çalıştığı aksanı güneyli değildi. Ve nefesinin altında söylediği küfürler de İspanyolca değildi.

"Sahne adımı onunkiyle aynı cümleye koyarak beni aşağılamayın."

Nikki'nin ne kadar kırılmış gibi davrandığını görünce dudaklarımdan kahkahalar döküldü.

Candy, bir ay önce Lotería'dan kovduğum kevaşe sürtüğün adıydı. Nikki sinirli bir şekilde ofladı ve saçının bir tutamını yüzünden uzaklaştırdı.

"O fahişe, onu işe alan Mario olduğu için canı ne isterse yapabileceğini sanıyordu," diye öfkeleni.

Dansçıların soyunma odasında yüksekte görünmek ve replikler yapmak da dahil. Tüm bunlar başka kulüplerde olabilir ama benimkinde değil. Kızlar temiz olmaları gerektiğini biliyorlardı, yoksa eşyalarını toplayıp gidebilirlerdi.

"Şimdi. Dün gece eve neden her tarafına kan sıçramış bir halde geldiğini hiç konuşmadık..."

Ona ne kadarını anlatacağıma benim karar vermeme izin veriyordu. Nikki sadece bir çalışanım olarak başladı ve zamanla ruh kız kardeşime dönüştü. Birlikte bir ev tutmaya karar verdiğimizde, müfredat dışı faaliyetlerimden onu da haberdar edeyim dedim. Lotería for Los Muertos'u işlettiğimi biliyordu ama *el işi* yaptığımı bilmiyordu.

kartelde olmanın bazı kötü yanlarını anlattım. Ama odamda sakladığım küçük cephaneliği saklamak zor ol ur du , bu yüzden Nikki'ye söyledim.

Başım sandalyenin arkasına çarptı ve kolumun ağırlığını gözlerimin üzerinde hissettim.

Belki de sonsuza kadar ofisimde saklanabilirim.

"Yapmam gereken bir röportaj vardı. Ama Sergio geldi ve işi berbat etti." Bir an duraksadım ve kolumun altından Nikki'ye baktım. "Son zamanlarda Tucson'da bir şeyler ters gidiyor. Gözümün tuttuğu normal oyuncular bir şey bekliyorlar. Ama ne olduğunu bilmiyorum."

Bunun nasıl sonuçlanabileceğini düşünürken alt dudağımı çiğnedim.

"Ugh." Nikki burnunun kenarını sıktı, sanki kaçınılmaz bir Çekilde ortalık karıştığında bu boku çözmesi gereken kiÇi kendisiymiÇ gibi. "Sen ve senin lanet olası hislerin, Ryan. Kötü şeyler söz konusu olduğunda hep haklı çıkıyorsun."

Mavi gözleri, ön kolumun altından hâlâ zar zor görünen benimkilerle buluştu. Suçlayıcı bir parmakla beni işaret etti.

"La Brujita senin için çok uygun bir isim. Cadı, sen aslında bir cadısın."

Nikki ve ben hiç vakit kaybetmeden aynı anda bağırdık.

"Bana bakacaksın ve yanıldığımı mı söyleyeceksin?" Sonunda sakinleşmeden önce bir kahkaha krizine girdik. Ellerim yüzümü ovuşturdu. Yorgunluk ve stres beni yakalamıştı. Ve gecem daha yeni başlıyordu.

Nikki haklıydı. Belirsiz duygularım genellikle kötü şeylerle birlikte gelirdi. Konu değişikliğine ihtiyaç duyarak Sergio'nun neden kulüpte olduğuna geçtim.

"Her neyse, Sergio, Toplum İskeletleri MC ile yaptığı yeni silah anlaşmasını benim yönettiğimi söylemek için buluşmak istedi. Benim yönetmemi istiyor.

Tucson'ın iç yüzünü bildiğim için," diye açıkladım.

"Hayır," diye tek heceli kelimeyi uzattı Nikki. "Sergio bu işi senin yürütmeni istiyor çünkü narsist puşt oğlu fahişelerle yatıp kalkmakla meşgul ve bütün işlerini burada sana bırakıyor." Nikki'nin ağzından tiksintiyle karışık bir alay çıktı. "En azından şimdi patron sürtük gibi davranıp insanları bunu kabul etmeye zorlayabiliyorsun."

Nikki'nin sözlerine kaşlarımı çatarak gömleğimdeki gevşek bir iple oynadım. Dün gece Mario'dan aldığım mesajlar hiç hoşuna gitmeyecekti.

"Şimdi ne yaptı Ryan?"

Kahretsin, çok iyiydi.

"Hiçbir şey," diye mırıldandım.

Işıklar ve hareketler dikkatimi aşağıdaki kulübe bakan cam duvara doğru çekti. Umarım Nikki profilden bakınca yüzümdeki endişeyi okumakta zorlanmazdı. Hepsinden önemlisi, bunun beni saçmaladığım konusunda uyarmasını engelleyeceğini umuyordum.

"Onun nasıl biri olduğunu bilirsin. Lotería'dan vazgeçip onunla birlikte Sinaloa'ya taşınacağımı sanıyordu. Bu yüzden yapmam için önüme çıkan her yeni şeyden hoşlanmıyor." Mesajlarının garip bir şekilde tehditkâr olduğundan bahsetmedim.

Geç oldu. Okuyorsun.

Beni şüphelendiren şeyin uykusuzluk olduğuna kendimi ikna etmek için vasat bir girişim daha. Nikki'nin iç çektiğini duyunca ona baktım. Ekşi bir limon emmiş gibi görünmesi kırmızı bir bayraktı. Söyleyeceği şey hiç hoşuma gitmeyecekti.

"Dinle, bu konu hakkında söyleyeceğim son şey olacak çünkü ikimiz de biliyoruz ki konu duygulara geldiğinde ben de bir o kadar beceriksizim." Sözlerine devam etmeden önce beni etkisiz hale getirmek için gülümsedi. "Ama bu

başkalarının bokuna yorum yapmak kendi bokumuzu düzeltmekten daha kolay. Ryan, sen kaltak erkekleri hayatta bırakan bir baş belasısın. Boktan bir striptiz kulübünü alıp tacize uğrayan ama yapabilecekleri ya da yapmak istedikleri başka bir iş olmadığını düşünen kadınlar için bir sığınak haline getirdin. Benim gibi kızlara hayatta kalma şansı verdiniz. O kattaki herkes için yeterince güçlü kalıyorsun. Onlara iyi para ödüyorsun ve bu paradan hiç kesinti yapmıyorsun ve onları bir daha istismara uğramaktan koruyorsun-" Sözlerinin birden kesilmesi midemin bulanmasına neden oldu. "Ama sen de nasıl kapana kısıldığının farkında değil gibisin."

Sözleri karşısında irkildim. Kahretsin, Nikki doğrudan şahdamarına nasıl gidileceğini biliyordu.

Söylediği her şey evime çok yakındı, ancak söylediklerinin doğru olup olmadığını analiz etmek için o meşhur kapıyı açmaktan korkuyordum. Yıllardır yüzleşmek istemediğim duyguları ve anıları zihnimin arka dolabına itiyordum. Saf dürüstlük anlarında, inkârın neden olduğu hasar hakkında endişelenmediğimi itiraf edebilirdim çünkü bunu görecektik kadar uzun süre yaşamayacağımı düşünüyordum.

Suç örgütlerinde çok fazla kadın olmamasının bir nedeni vardı. Aslında, tanıdığım tek kadın Scar'dı. Onun da New York'ta uğraştığı kendi berbat durumu vardı.

Nikki'ye genelde göstermediğim soğuk kayıtsızlığım yerine oturdu. Yapacak işlerim vardı ve bu konuya onunla -kimseyle- dalmak istemiyordum.

"Kapana kısılmadım, Nikki. Mario ile ilişkim karmaşık. Tamam mı?" Buz gibi ses tonu tartışmaya yer olmadığını açıkça ortaya koyuyordu.

Nikki bir odayı ve insanları neredeyse benim kadar iyi okuyabiliyordu. Bu yüzden hiç atlamadan konuyu değiştirdi. Ama gözlerindeki hafif genişlemeyi kaçırmadım. Benim nasıl bir avcı olduğumu ilk kez fark etmişti.

Çin yemekli film geceleri ve *Bring It On'un* akla gelebilecek her versiyonu benim ölümcül yanımı ondan gizlemenin bir yolunu bulmuştu. Ama bu an ona beni pembe gözlükler olmadan görme fırsatı verdi. Beni şefkate layık bulmayacağı endişesi vücuduma yayıldı. Ama onun neşeli sesi bu duyguyu hafifletti.

Belki biraz daha kalır.

"Yani, bir grup yaşlı motorcuyla tanışacaksın. Yaş farkı çok seksi olabilir, biliyorsun. Tüm ihtiyaçlarınızla ilgilenecek yaşlı bir adam bulun." Nikki abartılı bir göz kırpma ekledi, sanki söylediğı neredeyse her şeyin bir ima olduğunu zaten bilmiyormuşum gibi.

"Skeletons of Society MC üyelerinden hiçbirisiyle takılmayacağım Nikki," dedim kuru bir sesle ve gözlerini devirdi. "Anlaşmayı onlarla birlikte yürüteceğim, bu yüzden beni ciddiye almalarını istiyorum."

Nikki'nin yüzünde bir an için bir somurtma belirdi, sonra telefonunu çıkarıp deli bir kadın gibi yazmaya başladı.

"Bu durumda, kötü kaltak kıyafetini giymen gerekecek, Chica." Sırıtarak bana baktı ve birden ben av, Nikki ise avcıymış gibi hissettim.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

"Damn. Pres bize toplantımızın Los Muertos striptiz kulübünde olduğunu söylediğinde görmeyi beklediğim şey bu değildi. Bu çok daha... sofistike daha I hayal ettim." Dex'in ton değişti itibaren Huşu hayal kırıklığına. "Burası işimi yapabileceğim bir yere benzemiyor.

luchador maskesi fantezisi."

Ona baktım ve sesindeki gerçek üzüntü karşısında kaşlarımı kaldırdım. "Senin için endişeleniyorum, dostum." Başımı sallayarak, tekrar ne yaptığıma odaklandım.

görüydüm. Kardeşim yanılmamıştı. Önümüzde şık beyaz alçı duvarları, kiremit çatısı ve grafiti yazılı metal bir tabelası olan İspanyol tarzı modern bir bina duruyordu. Striptiz kulübünün adı kırmızıyla aydınlatılmıştı.

Lotería.

Olayların bu şekilde gelişmesi karşısında çenem sıkıştı. "Nasıl olur da bunun neye benzediğini bilemeyiz? Bektan istihbarattan nefret ediyorum. Bu işe girerken bir şey biliyor muyduk?" Öfkemi dizginlemeye çalışarak bir an durakladım. "Hadi gidelim. Gitmemiz gereken bir toplantı var," dedim sıkıca, bacağımı bisikletimin üzerine attım ve

kulübe doğru fırtına gibi esiyordu. Karanlıkta başladığımız için sinirlenmişim.

Asıl anlaşmaya göre Mario ile çalışacaktık. Ancak Pres bugün erken saatlerde Sergio'dan irtibat noktamızı değiştiren bir telefon aldı. Şimdi, birdenbire, bizi oyalıyor ve hakkında hiçbir şey bilmediğimiz birini buluyorduk. Ayrıca, kısa süre önce haber verildiği için buluşmadan önce onlar hakkında bilgi alamadım.

Omzumun üzerinden Dex'e seslendim. "Bahse girerim bu Ryan denen adam bir silah anlaşmasının nasıl düzgün bir şekilde denetleneceğini bile bilmiyordur. Sergio bizimle oynuyor."

Dex sesimdeki hayal kırıklığını duyabiliyordu ve akıllıca yorum yapmamayı tercih etti. Kulübün girişine yaklaştığımızda kaşlarım havaya kalktı. Kartelin begonvillerle kaplı dev bir kemeri olan bir striptiz kulübüne sahip olmasını beklemiyordum. Bu mekânda normal görünen tek şey, girişte iri yarı bir insanın görev yapıyor olmasıydı.

Ailesi onu neyle beslemiş?

Bakışlarım binanın etrafında kıvrılan insan kuyruğuna kaydı ve bu kuyruğun içeri girmek için bekleyen boynuzlu adamlardan oluşmadığını görünce şok oldum. Tipik olarak keyifsiz bir striptiz kulübüyle ilişkilendirilen kimseyi görmedim. Ne haltlar dönüyordu? Dex de aynı şeyleri düşünüyordu çünkü güvenliğe seslendi.

"Hey, ése, bu gece bir şeyler mi oluyor?" diye sordu, sesini bir pislik gibi çıkaran sahte bir İspanyol aksanıyla.

Kapıcı kaşlarını kaldırdı.

Dirseğim Dex'in kaburgalarına çarparak gergin bir homurtu çıkarmasına neden oldu. "Gerçekten mi, Dex? Ése? Seni yiyebilecek dev bir adamı kızdırma. İspanyolcan da bok gibi," diye tısladım.

Dex elini sallayarak başından savdı ve konuşmaya devam etti. Tanrıya şükür aksanını bırakmıştı. "Bir striptiz kulübüne göre, içeri girmek için bekleyen bir sürü piliç ve sapık görünümlü olmayan adam var."

Kapıcı bizi içeri sokmak için kadife ipi açarken bir kahkaha attı. "Ryan seni müşterilerin önünde buraya striptiz kulübü derken yakalamasın. *Burası* onların yanında Latin *Burlesque* kulübü." Başıyla sıraya doğru işaret etti. "Daha büyük bir müşteri havuzu, eğer böyle adlandırırsak. Ve *gringolar*, Sana şunu söyleyeyim. Bu süslü amcık çok güzel," dedi.

Etkilendiğim için beni kızdırdı. Daha fazla insana hitap etmek için buraya striptiz kulübü dememek akıllıca bir hareketti. Yasal olarak başarılı bir işletme, pek çok gözün yasal olmayan faaliyetleri aramayacağı anlamına geliyordu.

"Striptizcileri mi beceriyorsun?" Dex'in ses tonunda bir şaşkınlık vardı. "Bu iş için kötü görünüyor." Tabii ki am konusuna takılıp kalmıştı.

"Hayır, *cabrón*, buraya gelen kadınlar gösteriyi izlerken çok heyecanlanıyorlar ve sonra onları duvara yaslayıp sikecek bir erkeğe ihtiyaç duyuyorlar. Anlıyor musun?"

Sonra iri adamın sesi neredeyse korkulu bir ton aldı. "Dansçılara yaklaşırsak patron tağaklarımızı keser ama müşteriler serbest. Bu arada, Ryan'la iyi şanslar." Kıs kıs güldü.

İlginç bir şekilde, kapıcı Mario'dan çok Ryan'la ilgilenmemiz konusunda endişeliydi, ancak yorumuna çok fazla ağırlık veremedi kulübün içi dikkatimi dağıttı.

"Vay anasını," diye fısıldadı Dex dış kapıdan kulübün kalbine doğru ilerlerken.

Etrafımıza göz kırptım.

Lanet olsun. Para sorun değildi sanırım.

Bar tamamen mermerden yapılmıştı ve arka cam raflar en üst kalite likörlerle doluydu. Kırmızı ışık şişelerden yansıyarak mekânın şehvetli hissine katkıda bulunuyordu. Duvarlar ve tavan kömür grisine boyanmıştı ve duvarlarda Lotería kart oyununun farklı unsurlarını tasvir eden dev çerçeveli fotoğraflar asılıydı.

Başım inançsızlıkla sallandı. Dışarıda ürkütücü görünümlü pislikler bulmamış olmamıza şaşmamalı.

Merdivenler ana sahneyi barındıran girintili bir alana çıkıyordu. Masaların arasındaki boşlukta daha küçük, direklerle yükseltilmiş sahneler yer alıyordu. Gözüm ana platformda şehvetli bir kucaklaşma içinde Latin dansı yapan bir çiftte takıldı. Aynı anda, koyu kırmızı iç çamaşırları ve şeker kafatası maskeleri takmış kadınlar da direklerin üzerinde bu rutini taklit ediyorlardı.

Dex'in dirseği dikkatimi çekti. "Dostum, sence beni işe alırlar mı? Üniformalarına bayılıyorum. Dar mariachi pantolonuyla gömleksiz olabilirim. Evet."

"Sen neden bahsediyorsun, Dex?" Erkek garsonlardan birini görmeden önce sordum.

"Sizi işe alırız. Bayanlar bakacak bir şeyler ister." Kısa sarı saçlı bir kadın Dex ve bana yaklaştı. "Ve ikinize bakmak istiyorlar. Perşembe geceleri direklerin üzerinde erkek dansçılarımız oluyor. En popüler gecelerimizden biridir." Yüzünde bir sırıtma belirdi.

Sesimi temizleyerek bizi tekrar rayına oturtmaya çalıştım. "Görünüşe göre burası iyi iş yapıyor... iş açısından."

Hatalı olduğumu kabul edebilirdim ve bu Ryan denen kişi bir operasyonu nasıl yöneteceğini biliyor gibi görünüyordu. Ya da en azından iyi bir striptiz kulübü.

Kadın başıyla onayladı ama bu konuda ağzını sıkı tuttu. "Gunner ve Dex, sanırım." Sarışın neredeyse Dex'le göz göze geliyordu,

Ama başladığı kadar çabuk durdu. Topuklarının üzerinde dönerek barın yanındaki kısmen gizli bir merdivene doğru yürüdü. Omzunun üzerinden bize seslenerek, "Lütfen beni takip edin. Size toplantınızı nerede yapacağınızı göstereceğim."

Dex merdivenlerden çıkana kadar onun kışını izledi. Adam tam bir erkek düşkünüydü ve onun gözünde her kadın ağzının suyunu akıtmak için adil bir oyundu.

Ona fısıldadım, "Sanırım senin için luchador maskesi takardı."

Yüzünde sinsî bir sırıtma belirdi ve kaşlarını sallayarak karşılık verdi. Bir kahkahayı bastırdım ve öksürerek gizlemeye çalıştım.

"Beyler." Sarışın merdivenlerin başındaki ilk odanın önünde durdu ve kapıyı iterek açmadan önce bize yetişmesini bekledi. O gece ikinci kez mekânın içi kaşlarımın saç çizgime çarpmasına neden oldu. Sol duvarın tamamı tek yönlü camdı ve aşağıdaki kulübe bakıyordu. Hemen önünde, büyük bir ahşap masaya bakan iki kadife sandalye vardı. Ofisin havası kulüple uyumluydu, ancak özellikle kişisel hiçbir şey bana sahibi hakkında fikir vermedi.

Sarışın'ın kadınsı sesi arkamdan duyuldu. "Lütfen oturun. Birazdan burada olurlar."

Onaylamak için omzumun üzerinden bir el salladım, odayı değerlendirmekle o kadar meşguldüm ki arkamı dönemedim.

"Pislik arkadaşımın demek istediği, bize ofisi gösterdiğin için teşekkür ederim." Dex'in çapkın tonu gözlerimi devirmeme neden oldu. Kıçı sandalyeye çarptığında, bir kapının kapanma sesini duydum.

Sessizliği ilk Dex bozdu, herhangi birinin ya da herhangi bir şeyin -Dinliyordu.

"Bence bu Ryan denen adam işe yarayabilir. Görünüşe göre Sergio ve Mario ona çok rahat davranıyor. Los Muertos ile bir bağlantı kurmuş olabiliriz."

Fısıldadı.

"Doğrudan Mario ile çalışmak daha iyi olurdu," dedim açıkça ve hayal kırıklığına uğramış bir iç geçirdim. "Ama haklısın, elimizdekilerle çalışmak zorundayız ve o bizim için en iyi seçenek olabilir."

Daha fazla yorum yapamadan kapı açıldı. Gözlerimi kırptım ve bir an sonra Glock'umun ağırlığı elimdeydi, kapı aralığındaki adama doğrultulmuştu. Beynim içeri girenin Sergio olduğu gerçeğini kavradığında biraz rahatladım. Kalın siyah kaşları göğsüne iki silah doğrultulmasına tepki olarak kalktı.

Yani, üç tane. Dex iki tane taşımayı severdi. Kendini kovboy gibi hissettirdiğini falan söylerdi. Ama Sergio acayip sakindi.

"Buenas noches, beyler. Karıncalanıyoruz, değil mi?" Kingpin'in sesinde bir parça eğlence vardı.

"Sana silah doğrultulmasına alışkın mısın?" Ben de ona karşılık verdim.

Adamı şahsen tanıımıyordum ve onu yüz yüze görmek bana Sergio'nun korkunç görünümlü bir orospu çocuğu olduğunu hatırlattı. İttifak bu toplantıda güvende olmamız gerektiği anlamına gelse de, gardımı indirecek kadar aptal değildim. Bunun için suçlular arasında tükürük sallama anlaşmasından daha fazlası gerekirdi.

Özellikle de Los Muertos'un varisinin karteke sadakat konusunda aynı bağlılığa sahip olmadığına dair söylentiler olduğu için. Bu özelliği babasından almadığını varsaymak aptallık olurdu. Bu yüzden aksi kanıtlanana kadar Los Muertos'un hiçbir üyesinin bana sırt çevirmeyeceğine güvenmiyordum.

"Üzerime mi çizildi? Hayır, gringo, vurulmaya alışkınım. Bunu yapacak bir sonraki kişi sen mi olacaksın? Eğer olmayacaksan, lanet olası silahlarını kaldır" dedi.

Ses tonumu hafif tutarak konuşmadan önce sııttım. "Hayır, sadece hızlı reflekslerimle seni etkilemek istedim." Kendini göstermekle başkasının üzerine işlemek arasında ince bir çizgi vardı ve bunu mahvetmemek için dikkatli olmam gerekiyordu.

"O halde," dedi Sergio masanın arkasına geçip oturarak. Bakışları Dex ve benim üzerimde gezindi, "gösteri için teşekkürler ve Los Muertos bölgesine hoş geldiniz."

Los Muertos'un bölgesinde olduğumuzdan bahsederken Sergio'nun ses tonundaki uyarıyı fark etmedim değil. Mesaj açtı. İttifakımız ne olursa olsun, saygısızlığa müsamaha göstermezdi. Bunu takdir ediyordum ama Sergio burada yetkilinin ben olduğumu ve saygısızlık edilmemesi gerekenin kardeşim ve ben olduğumuzu öğrenecekti.

"Silah ticaretimizi yürüten yeni bir çırağınız olduğunu duyduk. Onunla da tanışacağız, doğru mu?" Adamın zaten burada olmamasına duyduğum kızgınlığı gizlemeye çalıştım.

İlk toplantıya kim geç gelir?

Sergio kaşlarını hafifçe çattı ama hemen ardından kanaryayı yemiş kedi gibi bir gülümseme geldi. Tehditkâr görünmek için değildi ama beni geriyordu.

"Son dakikada bazı işler çıktı, o yüzden *Ryan* bu iş halledildikten sonra bize katılacak. Bu arada size bir içki getireyim mi? Siparişimizi bardan getirmesi için Nikki'ye mesaj atabilirim." Telefonunu çıkarıp beklentiyle bize bakarak sözlerini bitirdi.

Dex ve ben siparişlerimizi sıraladık ve ben sandalyemde arkama yaslanıp Nikki'yi beklerken katlanmak zorunda kalacağım havadan sudan konuşmalara hazırlandım. Ama mesajın gönderilmesinden birkaç dakika sonra kapı açıldı.

"Bu fas..." Dex'in yorumu kesildi ve arkamızdaki kapıda gördüğü şey karşısında ağzı bir karış açık kaldı. Arkamı dönmeden önce, çevremden bir kadının arka tarafını gördüm ve daha iyi görebilmek için neredeyse boynumu kıracaktım. Siyah saçları, sırtının alt kısmına vuran kaygan bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştı. Saçın savruluşu başlı başına bir horoz alayıydı ve bir elimi etrafına sararken diğer elimle boğazını tutmam için bana yalvarıyordu. Ne giydiğini gördüğümde bir inilti kaçmaya çalıştı, içine dikilmiş gibi görünen beyaz bir takım elbise.

Arkasını döndüğü anda kahve rengi gözleri benimkilerle buluştu. Sert ve meydan okuyucuydular - bu kendine güvenen bir kadındı. Gözlerim vücudunda gezinirken neredeyse dilimi yutacaktım. Takım elbise ceketinin düğmeleri göbeğinin birkaç santim üzerindeydi ama altına gömlek giymemişti.

Onun yerine, bronz tenini ve göğüs dekoltesini görmekle onurlandım. Kan anında sikime hücum etti ve beynim şehvetten bulandı. Bir takım elbisenin bir kadın üzerinde bu kadar seksi olabileceğine dair hiçbir fikrim yoktu ama o egzotik bir tanrıça gibi görünüyordu. Tek istediğim o takımı üzerinden yırtıp atmak, onu Sergio'nun masasının üzerine domaltmak ve zonklayan sikimi onun sıcak amına sokmaktı. Dex'i göz ucuyla kendini ayarlarken yakaladığımda içimi bir sahiplenme dalgası kapladı. Dex'e gözlerini kapatmasını yoksa gözlerini o y a c a ğ ı m ı haykırma dürtüsü neredeyse dayanılmazdı.

Ama Sergio'nun ona muzipçe gülümsediğini fark ettiğimde damarlarım anında buz kesti. Dudağım hem benim hem de onun tepkisinden iğrenerek kıvrıldı.

Belli ki bu Nikki denen kadının amacı dikkat dağıtmaktı. Suç dünyasında kadınlar genellikle bu şekilde kullanılırdı ve bu kadınların çoğu güçlü erkeklerle yatıp kalkıyor, zirveye giden yolda kimi arkadan bıçakladıklarını hiç umursamıyorlardı.

Bu kadının da farklı olmadığından emindim.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

W Ne tür bir motosiklet kulübü fantezisinin içine girmiştım? Sergio, Sosyete İskeletleri'nin

Çok ateşliydi. Cam duvarıma en yakın oturan kişi yetmişli yıllardan kalma bir porno bıyığı sallıyordu ve bu tam anlamıyla ıslak rüyalarımın yapıldığı şeydi.

Nikki'ye her zaman cinsel uyanışımın Tom Selleck ile olduğunu söyledim.

Gözlerim vücudunda gezindi; beni oradan oraya fırlatabilecekmiş gibi görünüyordu.

Bunu tamamen taktiksel nedenlerle fark ettim... çünkü ben bir profesyoneldim.

Koyu renk saçları zahmetsizce dağınık bir görünüme sahipti ve boğazından parmak uçlarına kadar dövmelerle kaplıydı.

Tanrım, bu adam çok güzeldi.

Dilim alt dudağımda gezindi, salyalarımın akmadığından emin olmak için kontrol ettim, özellikle de o her ayrıntıma dikkat ettiği için. Hareketlerime dikkat kesildi, yumrukları sıkılaştı. Değerlendirici yeşil gözleri benimkilerle buluştuğunda neredeyse boğuluyordum. Bana attığı ateşli bakışın benden nefret ettiği için mi yoksa beni becermek istediği için mi olduğunu anlayamadım.

Sonra tekrar, ikisi de olabilir.

Vücut dili rahat görünmek içindi. Ama kapıyı ve masayı görebilecek şekilde konumlandığını ve silahını kolayca erişilebilir tuttuğunu benden saklayamazdı. Adam eğitilmişti. Ve yanında oturan deve güveniyordu çünkü sırtının cam duvara dönük olmasına izin vermişti. Elbette, ikinci kattaydık ama bizim işimizde, güvende olduğunuzu varsaymaya başlarsanız çok uzun süre dayanamazsınız.

Görünüşe göre, gerçek hayattaki Jax Teller sinirli bir ruh halindeydi. Çatık kaşları muhtemelen yetişkin erkeklerin altına sıçmasına neden olmuştur.

Sesi iyi yıllanmış tekila gibi yumuşaktı ve kalçalarımı sıkıyordu. "Bu özel bir toplantı. Sanırım Sergio size siparişimizi gönderdi. Neden onu almıyorsun?" Gözlerini kaçırarak beni başından savdı.

Alay ettim ve Sergio'ya *eski bir lanet bakışıyla* baktım. *Az önce öyle mi yaptı?* Bak.

Ben suçlu Punk'd mıyım?

Pislik herifin gözleri tekrar bana döndü ve alaycı bir ifadeyle beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Ah ve Nikki, bir dahaki sefere içeri dalmak yerine kapıyı çal ve Ryan'a normalde ne içiyorsa onu getir. Eminim onun sevdiği şeyleri iyi biliyorsundur." Son kısmı biraz daha zehirli bir şekilde söylemişti.

Kaşlarım saç çizgime çarptı. Görünüşe göre kankam *Nikki'nin Ryan'ı* iyi tanıyor olabileceğine kızmıştı. Kızgınlığı hafif bir New York aksanını ortaya çıkarmış, sesini daha da bir ahmak gibi çıkarmıştı.

Lanet olsun, sesi beni nasıl hem tahrik edip hem de kızdırabiliyor?

Ben daha bu herifin ağzından çıkan saçmalıklara cevap vermeye kalkışmadan kapı çalındı.

"Girin." Komutu verirken baştaki pisliğe dik dik baktım. Sergio'nun gerçek Nikki kapıdan içeri girdiğinde gülümsediği kadar geniş gülümsediğini hiç görmemiştim. Bütün bu durumdan büyük keyif alıyordu.

"Tamam, herkesin içkisini aldım. Sergio, burada birinci sınıf tekilalarımız varken nasıl Modelo seçebildiğini anlamıyorum. Ve Ryan, buzlu margarita istediğini sanmıştım." Nikki tepsisinden başını kaldırdı, az önce çocukların üzerine bıraktığı bombanın tamamen farkında değildi.

"Teşekkürler, Nikki. Nelerden hoşlandığımı çok iyi biliyorsun." Erkeklerin taşaklarını sözlü olarak keserken kullandığı aynı hastalıklı tatlı tonu kullandım.

Şaşkınlıkla burnunu kırıştırdı ama yorum yapmadı, içkiler masaya konur konmaz çıktı. Sergio kapı kapandığı anda kahkahalara boğuldu. Gözlerinin kenarlarında yaşlar oluştuğuna yemin edebilirim. Bu arada bana ölümüne bakıldığını hissedebiliyordum.

Bu ortaklığa harika bir başlangıç yaptık.

"Oh kahretsin." Kurşun kışkırı iri adamın dudaklarından fısıltıyla bir çığlık çıktı. Sanki bir telenovela izliyormuş gibi görünüyordu. İçkisinden kocaman bir yudum alırken gözleri fincan tabağı kadar büyüktü ve kulüp kardeşine kaçamak bakışlar atıyordu. Bu toplantı için alkole ihtiyaç duyulacağını hissediyordum.

Sonunda sakinleşen Sergio, hıyarlık yapmamanın ve yarattığı boktan fırtınayı çözmenin iyi bir fikir olabileceğine karar verdi. Parmaklarım burun kemiğimi sıktı. Ben gelmeden önce karışıklığı gidermek için zahmet etseydi iyi olurdu. Bana beyaz bir adamın ismini vererek modaya uygun ve "daha Amerikalı" olmak istediği için anneme lanet olsun.

Dios mío.

"Beyler, bu Ryan. Bu silah anlaşması ortaklığı için benim baş adamım." Sergio başını kaldırıp benim onun yanında durduğum yere baktı, eliyle topuzlu kankasına işaret etti. "Ryan, bu Dex. İskeletlerin infazcısı. En yakın çalışacağın kişi de *bu kabadayı*. Onların silah çavuşu, Gunner."

Suratına binmek mi yoksa yumruklamak mı istediğimi bilmiyordum. Belki de onu amımla boğmalıydım.

Kalçalarımın arasında ölürse şanslı sayılır.

İçimden geçenlere kıkırdadım ve Gunner'ın bana ters ters bakmasına neden olduktan sonra öne doğru eğilerek kollarını masaya dayadı.

"Buraya Sergio'yla uğraşmaya gelmedik," diye alay etti. "Bu ortaklığı ciddiye almak istemiyorsanız, Reapers MC'yi sizin sorunuz olarak bırakacağız."

Ona pis bir bakış attım.

Hayır. Kalçalarımın arasında mutlu ölmeyecek.

Dex'in yüzü ciddileşti ve kardeşinin söylediklerini teyit etti. İki adam da bana doğru baktı. Hakaretlerine nasıl tepki vereceğimi görmek istediklerinden emindim. Tek aldıkları kaşlarını kaldırmak oldu.

Yıllar önce olsa Gunner'ın sözlerine ne kadar kızdığımı gösterirdim. Muhtemelen onu kalçasından bıçaklayarak. Ama kartelde bir kadın olmak zordu, bu yüzden kalın bir deri geliştirdim. Sözleri beni etkilemedi.

Ancak bu iki salak, Sergio'nun hakaretlerini iyi karşılamayabileceğini hesaba katmamıştı. Lütfen ve teşekkür ederim dediği için kral olmadı. Ve kesinlikle birinin kendisine ve operasyonlarını yürütme kabiliyetine hakaret etmesini kabul etmedi. Sergio'ya yaptıkları saygısızlığın bedeli olarak birçok adamın parmağını aldım.

Sergio sandalyesinde öne doğru eğildi ve kollarını masaya dayadı. Cevap verirken ses tonu o kadar buz gibiydi ki sanki odadaki sıcaklık beş derece düşmüştü.

"Başkanınıza olan saygımdan ve Los Muertos'u ya da beni iyi tanımadığınız gerçeğinden dolayı yorumunuzu görmezden geleceğim Gunner. Ama bu, sana bu kutsamayı verdiğim tek sefer olacak. Sözümü asla sorgulamadığından emin ol.

tekrar." Sergio Gunner'ın tepkisini beklemek için durakladı ve ancak başçavuş başıyla onay verince konuşmaya devam etti. "Kulübünüzle bu ortaklığı kabul ettim, bu yüzden sizi bu iş için en iyi kişiden başkasıyla çalıştıracağımı varsayarak bana hakaret etmeyin. Sikinin olmaması onu daha az yetenekli yapmaz. Ryan son üç yıldır silah kaçakçılığı operasyonumuzu Lotería'dan yönetiyor."

Gunner'ın kaşları şaşkınlıkla çatıldı, ki bu beni şaşırtmadı. Mario, Los Muertos'un silah ticaretiyle ilgili bir isimdi -her ne kadar işi yapan o olmasa da. En azından burada, Tucson'da. Hepsi benim suçumdu. Bütün pisliği ben temizledim, Mario da övgüyü hak etti. Ama umurumda değildi. Sadece bu an bile sırra değerdi.

"Anlaşıldı. O halde toplantıya devam edelim." Gunner koltuğunda arkasına yaslandı ve rahat görünmek için bir kolunu sandalyenin arkasına attı. Ama kaslı sırtındaki gerginliği ve çenesindeki patlamayı görebiliyordum. Adam benimle çalıştığı için çok kızgındı. Onun için çok kötüydü, umurumda bile değildi.

Gözlerini bana kilitleyerek devam etti: "Bu operasyonu nasıl yürüttüğünüzü görmek istiyorum. Ne gibi değişiklikler yapmamız gerektiğini görmek istiyorum. Bana bildiklerini anlatabilirsin, eminim Sergio ya da Mario geri kalanını doldurabilir" dedi.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve Gunner'ın gözlerinin göğüs dekolteme kaymasını izleyerek sııttım.

Erkekler. Çok kolay dikkatleri dağılıyor.

"Sergio ya da Mario'ya ne istersen sorabilirsin. Alacağın cevap bana ulaşman olacak." Ellerim masaya çarptı ve sinir bozucu adama doğru eğildim, ona yaklaşma dürtüsü duyduğum için sinirliydim. "Hoşuna *gitmeyebilir* ama bu bölgeyi ben yönetiyorum. Bu yüzden söylentiler

Los Muertos'un operasyonunu duyduğunuzu biliyorum... tüm o silahları iten amcıklı biriydi" diye iddia ettim.

Bir elini çenesinde gezdirirken bana verdiği gülümseme beni kıvrandırdı. Nikki'nin bir erkeğin elinin en büyük tahrik unsuru olabileceğini söylerken ne demek istediğini şimdi anlıyordum. Vücudumda dolaşan o dövmeli ellerin görüntüleri beynimde belirip duruyordu. Herif pisliğin tekiydi ve sinir bozucu derecede seksiydi.

"Pekala, *Brujita*. Sen bana seninkini göster, ben de sana benimkini göstereyim."

Sikeyim. İspanyolca konuşan beyaz bir çocuk, telaffuzu yerinde olduğunda çok seksiydi.

Gunner alt dudağını yaladı, gözlerini benimkilerden ayırmamak için elinden geleni yaptı. Artık ne kadar dekolte görüldüğünün acı verici bir şekilde farkındaydım. Lanet olası Nikki ve onun parlak fikirleri. Ama iki kişi göz sikme oyunu oynayabilirdi.

Çıkıntısının fermuarını zorladığı belli olan yere baktım ve gözlerimi tekrar onunkilere çevirmek için acele etmedim.

"Ayak uydurmaya çalış, koca oğlan."

Bununla birlikte masadan kalktım ve beni takip edeceklerini bildiğim için ofis kapısından çıktım. Dex nihayet konuştuğunda hâlâ menzil içindeydim.

"Sikeyim. İkinizin arasındaki cinsel gerilim ön sevişme gibi." Sırılsıklam tangam onun gözlemine katılıyor gibiydi.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

T Bu lanet toplantı hiç de düşündüğüm gibi gitmiyordu. Lanet olası kartelin Tucson'daki silah tüccarı Ryan'ın bir kadın olduğunu nasıl bilmezdik? Hem de öyle sıradan bir kadın değil, seks tanrıçası gibi bir kadın. Kalçalarının salınımını ve kıcının mükemmel kıvrımını gördüğüm andan beri sikim kalkmıştı. Ama sonra konuştu ve bir ergen gibi pantolonumun içine boşalmak üzereydim. Mazoşist olduğumu düşünmüyordum. Ama işini yapma becerisini sorguladığımda bana verdiği sözlü dayak öyle bir şeydi ki

Aç.

"Gözlerini onun kıcından çek, Dex." Gözlerini aşağı indirdiğini fark ettiğimde kardeşime homurdandım.

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırırken yanımda kıs kıs güldü.

Bu kadına karşı hissettiğim sahiplenici duygulardan hoşlanmıyordum. Bir iş yapmak için buradaydım ve dikkatimi dağıtacak bir şey yapamazdım. Ameliyatının berbat geçmesini umuyordum, bu da beni yoluma devam etmemi sağlayacak kadar kızdıracaktı. Artı, bu onun berbat işlerini düzeltmekle meşgul olup ona dikkatimi veremeyeceğim anlamına geliyordu. Los Muertos'ta dizginleri başka birine devrettiğine bahse girmeye hazırdım. Elbette, Mario onu sorumlu bırakmış olabilir, ama muhtemelen

sadece başkasına devredilmişti. Uzun, zayıf vücudunun koridordan geçerek başka bir merdivene doğru ilerleyişini izledim.

Evet, bu vücut el işi yapmıyordu. Eminim elleri de kıvrımları kadar yumuşaktı, hiç ağır iş görmemişlerdi. Ryan bir figüran olmalıydı. O güzel ofisinde oturmuş, buzlu margaritalarını içerken kulübe bakıyordu. Güzel görünmek için para alıyordu ve işler sarpa sardığında eminim tek yaptığı düzelterek birilerini bulmaktı. Ya da Mario'ya ağlamaya gitmiştir. Bu son

düşünceye kıllandım. Mario ile ilişkisi neydi?

Sergio Ryan'a yakın görünüyordu, ama bu ailevi bir şeydi. Sergio'nun oğlundan başka yaşayan akrabası olmadığını biliyordum, yani kan bağı yoktu. Mario onu küçük bir kız kardeş gibi mi görüyordu? Ve neden onu kız kardeşi olarak görmediği düşüncesi beni sinirlendiriyordu?

Ryan merdiven boşluğunun dibinde, üzerinde tuş takımı olan kalın bir kapının önünde durdu. "Pekâlâ çocuklar, hiçbir şeyi mahvetmemeye çalışın lütfen." Bununla birlikte kapıyı açtı ve ancak bir tür depo olarak tanımlanabilecek bir yere girdi. Duvarlarda içki rafları sıralanmıştı. Kasalar bir bölümde düzgün bir şekilde istiflenmişti ve kamyonların yanaşması için büyük bir bölme kapısı vardı. Odanın ortasında durdu ve yüzünü bize döndü.

"Burası sevkiyatları kabul ettiğimiz yer." Üst üste dizilmiş kasalara doğru başını salladı. "Lotería yasal bir iş ve söz konusu alkol olduğunda büyük miktarlarda sevkiyat yapıyoruz. Bu yüzden haftalık olarak aldığımız tüm teslimatlar kimsenin gözüne batmıyor."

Bir sandığa doğru yürüdü, üstünü kaldırdı ve bir şişe Anejo tekila çıkardı. "Kulüp müdavimlerimiz için Meksika'dan gelen özel tekilalarımızla tanınıyoruz. Ve yeraltı suç dünyası için..." Elini tekrar sandığın içine sokarak başka bir şey çıkardı. "Mükemmel tabancalarımızla tanınıyoruz."

Sırıtişı, ukalalık ettiği için onu domaltıp kıcıını tokatlamak istememe neden oldu.

Dex bir ıslık çaldı. "Vay be. Ne yaptığını biliyorsun."

Ryan bu iltifat karşısında gözleri kamaşarak gülümsedi ve operasyonlarını anlatmaya devam etti.

"Los Muertos'un Meksika'daki en büyük kartel olduğunu muhtemelen biliyorsunuzdur. Özellikle Sinaloa'dan yönetiyoruz ve bu kasalar da oradan geliyor. Lotería'yı devraldığımda, içki servis edebilmek için tamamen çıplakken kısmen çıplak hale getirdim."

Devam etmeden önce bana baktı. Muhtemelen dikkatimi verdiğimden emin olmak için. İstesem bile dikkatimi ondan başka bir şeye veremeyeceğimin farkında değıldi. Ve bu beni kızdırmaya başlamıştı.

"İçki satışları ve yarı çıplak insanlar çok para getiriyor, bu yüzden daha popüler olmaya başladıktan sonra Los Muertos için Lotería'dan para aklamaya başladım."

Yaklaştım. Yanına vardığım anda silahı çevirdi ve kabzayı bana uzattı. Nasırlı parmak uçlarım onun yumuşak tenine değdi ve hafifçe titrediğini gördüm.

Burada etkilenen tek kişinin ben olmadığımı bilmek güzel.

"Daha önce buradan para aklamıyor muydunuz? Genellikle striptiz kulüplerinde kirli parayı temizlemek için bol miktarda nakit bulunur." Dex'in sorusu Ryan'ın dikkatini çekti ve bana silahı incelemek ve zihinsel olarak onu bu kasaların üzerinde becerme isteğinden kendimi kurtarmaya çalışmak için bir an verdi.

"Öyleydiler ama ben kızların parasından pay almıyorum. Sahnede kazandıkları her şey ve bahşişler onlara kalıyor." Ses tonu bu konuda tartışmaya yer bırakmıyordu. Bu konunun geçmişte tartışmalara yol açtığı açıktı. "Emek verdiler, bu yüzden parayı almayı hak ediyorlar. Satış yapmanın

Meksika tekilas  düzenli sevkiyat almak için mükemmel bir kılıf sağlayacaktı. Ben de ateşli silahları buradan taşımaya başladım."

Bu ifade başımı kaldırıp ona bakmama neden oldu.

"Silah kaçakçılığı yapmaya mı karar verdin?" İnanamayarak sordum.

Yanıt olarak hızlıca başını salladı. "Size kadar güvendiğim adamlar silahları buradan başka pazarlara taşıyordu. Silah ticareti çevrelerinde popüler olmak hem bir nimet hem de bir lanet. M şterilerim var ama silahları taşıyacak kadar güvendiğim insan yok. New York'a kadar bir bağlantım var. Doğu yakası ve uluslararası i lerle o ilgileniyor. Sadece ona ula tırmam gerekiyor. Ama lanet Reaper'lar bu i e dahil olmak istediler. Şimdiye kadar burunlarını içimden uzak tutmayı ba ardım. Ve umarım, artık silahların başında sen olduğun için, geri  ekilecekler." Reapers MC'den bahsederken sesinde açık bir küçümseme vardı.

Hiçbirimiz odadaki fil hakkında yorum yapmadık; o da Azraillerin bu ortaklığı bir tokat olarak algılayıp misilleme yapabilecekleriydi. Dex bir kez daha sessizliği bozdu. Sessizlik herifi geriyordu. Çünkü iblisler sessizlikte kontrolü ele geçiriyormuş.

"Onları içinizden uzak tutmayı nasıl ba ardınız?" Dudaklarına değen kana susamı  gülümseme karşısında sikim seğirdi.

"Hatırlatmaya ihtiya ı olan herkesi sopayla d verim. Berbat suratlar iyi haberci olur," diye cevap verdi.

Verdiği cevaptan sonra umursamazca omuz silkmesi karşısında ağzım açık kaldı. Ve ben onun cevabına değinemedem, girdiğimiz kapı itilerek açıldı ve içeriye iri yarı bir adam daha girdi.

"Lanet olsun. Burada sadece devleri mi  alı tırıyorsunuz?" Bu soruyu yüksek sesle sormak istememi tim. Ryan bana baktı ve gözlerini devirdi.

"Bir evi yerle bir edebilecekmiş gibi görünen altı-iki yaşındaki adam öyle diyor."

Ona yaklaştım, vücutlarımız neredeyse birbirine değiyordu ve kulağına fısıldadım, "Yani... yukarıda beni gözlerinle beceriyordun."

Başını çevirdi, yüzlerimiz birbirine birkaç santim yaklaştı, yüzünde kararlı bir ifade vardı. Benim saçmalıklarına katlanmayacaktı.

"Şu anda sakin fermuarına karşı nasıl hissediyor? Eve dönerken pek iyi hissetmeyeceğini tahmin ediyorum." Başını yana eğdi ve küçümseyici bir gülümseme takındı.

Lanet olsun, çok cesurdu.

Cevap vermeden önce dilim alt dudağımda gezindi. "Biliyorsun. Çok güzel bir ağzın var."

Ryan daha da yaklaşarak yüzlerimiz arasındaki mesafeyi yarıya indirdi. Gözlerime dönmeden önce dudaklarıma baktı.

"Ağzımla pek çok şey yapabilirim, Gunner," diye cevap verdi, sıcak nefesi dudaklarımı okşuyordu.

Kalbim neredeyse göğsümden fırlayacaktı. Aramızdaki gerilim o kadar yoğundu ki boğuluyormuşum gibi hissediyordum. Ellerimin onun saçlarına dolanmasını ve o dudaklarını dudaklarıma çarpmasını engellemek için yumruklarımı ne kadar sıkıtsam avuçlarımda yarım ay şeklinde izler kalmıştı.

Geri çekildi; bedenlerimiz arasındaki mesafe kaşlarımı çatmama neden oldu ve ona verdiğim tepkiyi düşündüğümde kaşlarım daha da çatıldı. Bu kadını düşüncelerimden kovmanın bir yolunu bulmalıyım.

"Ne yazık ki diğer şeyleri deneyimleme şansınız olmayacak."

Çalışanının depoya girdiği yere doğru yürümeden önce beni tersledi.

Dex'in iri bedeni yanımda belirdi. "Dostum. Boku yedin. Onun yanında çalışırken uzun bir süre taşakların moraracak." Ona bakmak için döndüğümde kendini yeniden ayarlıyordu. Dirseğim kaburgalarına geldi, bu da sadece gülmesine neden oldu.

"Kıcına bakmayı bırak da aletini okşayışını izlemek zorunda kalmayayım," diye tısladım.

Dex'in dudaklarından bir kıkırdama daha döküldü. "Oh, sikimi *okşamama* neden olan sadece onun kıcığı değil. Sana söylemiştim. İkinizi izlemek ön sevişme gibi. Geri dönmeden önce bir tanesini ovمام gerekecek." Başını sallayarak ekledi. "Görünüşe göre sen de yapacaksın."

Ryan geri döndü. "Çocuklar, kendi başınızın çaresine bakmak zorundasınız. Halletmem gereken bazı işler çıktı. Sergio başkanınızla işleri ayarladı bile. Cuma günü kulüp binasına uğramam gerekiyor. O zaman görüşürüz. Adios." Topuklarının üzerinde dönerek uzaklaştı.

"Bekle. Neden kulüp binasına geliyorsun?" Ben seslendim.

Bu benim için yeni bir şeydi. Ve onun benim bölgemde olması düşüncesi cazip gelse de, orada bir grup pislik tarafından gözleri sikilirkenki görüntüleri aklıma geldiğinde bu his hızla azaldı. Bunun olacağını biliyordum çünkü hafta sonları her zaman kulüp binasında partiler olurdu. Bu da kulüp tavşanlarının, striptizcilerin, takılanların ve bir sürü başka sikicinin orada olacağı anlamına geliyordu.

Çıkışını durdurma zahmetine girmedi, cevabını omzunun üzerinden atmayı tercih etti. "*Hayır, hayır*. Başkanınıza sorun. Sergio'ya gelmemi istediğini söyleyen oydu. Muhtemelen senin kazanan kişiliğinin ortaklığı mahvetmediğinden emin olmak için. Robert size çıkışı gösterecek."

"Hey," diye arkasından bir kez daha seslendim. "Cuma günü bu gece giydiğin gibi bir şey giyme."

Bu yorum onun duraksamasına neden oldu. Şaşkın bir ifadeyle arkasını döndü ve gözlerimle buluşmadan önce kıyafetine baktı. Yaramaz bir sırıtışla bana bir öpücük kondurdu ve gözden kaybolmadan önce beni tersledi. Ryan'ın ona taktığı isimle Robert gülmekten kırıldı.

"Hey ése, Brujita hakkında sana bir tavsiye. Isırığı da havlaması kadar kötüdür. Aslında daha da kötü. Bu kadının önünde duracak bir erkeğe ihtiyacı yok. Ne zaman yanında, arkasında duracağını ya da önünde diz çökeceğini bilen birine ihtiyacı var. *Entiendes?* Onun için bunları yaparsan, o da sana itaatini ve sadakatini sunacaktır. Ve bu kadın sadıktır... hem de fazlasıyla." Robert'a baktım, söyledikleri karşısında şaşırmıştım. Son kısmı nefesinin altında söylemişti ama ben yine de yakaladım. Ve birisinin ondan faydalandığını ima etmesi çenemin titremesine neden oldu. Ama ben bir yanıt oluşturmamdan Dex araya girdi.

"Bu ne tür bir Jedi aşkı saçmalığıydı Robert? Vay be. Bu beni çok etkiledi." Telefonunu adama doğru uzattı. "Bunun gibi zekice şeyler yazmanı istiyorum, böylece kızlarla mesajlaşırken kullanabilirim."

Dex'e gözlerimi devirdim. Ama Robert'ın sözleri kafamın içinde tekrar tekrar çalıyordu.

* * *

Yerleşkeye kadar olan tüm yolculuğu ne hissettiğimi çözmeye çalışmak için kullandım. Los Muertos'la buluştuktan sonra düşünecek çok şey vardı. Meksikalı güzel de buna dahil değildi. Ryan'ın neden Cuma gecesi kulüp binasına gelmesi gerektiği kafama dank etti ve bundan hiç memnun değildim.

Motorumu park ettiğim anda inmiş ve kulüp binasına doğru adım atmıştım. Dex daha tam olarak durmamıştı ama arkamdan seslendi.

"Gunner. Kulüp kuralları böyle ve Sergio Mario'dan Ryan'a geçerken bunu biliyor olmalıydı. Bu konuda bir şey yapamazsın, o yüzden aptalca bir şey yapma. Neyin tehlikede olduğunu biliyorsun."

Sözleri karşısında dişlerimi sıktım, haklı olduğunu biliyordum ama yine de sinirlenmişim. Barda Pres'le konuşmaya gitmeden önce öfkemi dizginledim. Ona saygısızlık etmek bana en iyi ihtimalle kanlı bir dudak ve morarmış bir göz, en kötü ihtimalle de arka tarafta sığ bir mezar kazandırırđı.

Viskisinden yavaşça bir yudum alan Pres, tavrımı ölçmek için beni bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Kendine dikkat et, Gunner. Sana herkesten daha fazla ip veriyor olabilirim ama bu sadece kendini asabileceğın daha fazla ip olduğu anlamına gelir."

Elimi sallayarak endişesini geçiştirdim. "Evet, evet, biliyorum." Kıcıımı tabureye koydum ve bir bira için işaret ettim. "Ama Sergio'nun yeni erkeğinin bir kadın olduğunu biliyor muydun?"

Pres söylediklerime kaşlarını kaldırdı.

Yani bilmiyordu.

Bir müşterinin elinden bir bira aldım. İçimde mümkün olduğunca çabuk alkole ihtiyacım vardı ve bu konuda bir pislik olup olmadığım umurumda değildi.

"Sergio ve Mario'nun oldukça yakın tuttıkları bir kadın olduğuna dair söylentiler duydum. Mario'nun kaltağı falan olduğunu sanıyordum." Ryan'dan kaltak diye bahsedildiğini duyunca şişeyi sıkıca kavradım. Ama bir şey söylemedim. Vereceğim bir tepki neden sinirlendiğime dair sorular doğuracaktı. Cevabını bilmediğim sorular.

"Onun işin kartel kısmına dahil olduğunu fark etmemiştim," diye ekledi.

Başımı sallayarak, toplantının ayrıntılarına girmeden önce biramdan bir yudum aldım.

"Kendimizi tamamen rezil ettik, Pres. Sergio bundan hoşlanıyor gibiydi. *Ryan'ın* siki olan biri olacağını düşünmüştük. Bu yüzden bir kadın içeri daldığında" -hatırladıkça başımı sallarken bir yudum daha aldım- "ona tatlı kıcını kaldırıp içkilerimizi alabileceğini ve geri gelmeden önce yerini hatırlayabileceğini söyledim." Sert elim yüzümde gezinirken, onun Nikki olduğunu düşünerek emir verirkenki sert bakışını hatırladım. Sol tarafımdan bir kahkaha sesi duydum ve Pres'e baktım, o da Sergio kadar eğlenmiş görünüyordu. *Siktiğimin yaşlı puştları.*

Bir süre sonra konuşmaya devam edebilecek kadar sakinleşti. "Peki, bir operasyonun nasıl yürütüleceğini biliyor mu, yoksa ilk sevkıyatı yapmayı denemeden önce bir ton iş yapmamız mı gerekecek?"

İçimi çektim ve burnumun kenarını sıktım çünkü bu cevabın ne olduğundan tam olarak emin değildim. "Aslında ne kadarını yapıyor ya da sadece delege olup o sevimli kıcını ofisinde mi oturtuyor bilmiyorum. Ama Los Muertos'un düzeni etkileyiciydi. Silahları tekila kasalarına saklıyorlar ve Meksika tekilalarıyla tanınan popüler bir Latin kulübü işlettikleri için... Meksika'dan gelen kamyonlar kimsenin gözüne batmıyor."

Pres'in onaylarcasına başını salladığını görmek için ona baktım. "Sanırım bu Ryan denen hatunun ne mal olduğunu Cuma gecesi göreceğiz."

Verdiği yanıt karşısında inledim. "Pres, cuma günü onu gerçekten katılmaya zorlamayacaksın, değil mi? Yani, onu görmedin. O bizimle aynı kumaştan kesilmemiş. Toplantıda beyaz takım elbise giyyordu, Allah kahretsin. Los Muertos'a nasıl bulaştığını bile bilmiyorum ama bahse girerim iç mimarları ve kulüp müdürleridir. Muhtemelen silah tüccarlığı yapmak onu azdırıyordur."

Bana ters ters baktı, ses tonunda bir tehdit iması vardı, "Gunner, bu işe dahil olan herkesin katılması gerekiyor. Bu tüzüğümüzde var ve ben

Anlaşma yapmadan önce Sergio'ya onlardan bahsetti. Ortak olursak onlardan tam olarak ne isteneceğini bildiğinden emin oldum. Göstermeleri gereken sadakat ve sertlik. Eğer dediğiniz kadar titizse, Sergio onu bilerek kurtlara gönderiyor demektir."

Parmak uçlarını barın tepesine vurdu, belli ki bir düşüncenin ortasındaydı. "Aslında, Cuma günü ona yakın durun. Neden katliama götürüldüğünü ve bunun için neden bizim kullanıldığımızı anlamak istiyorum." Gözlerimin içine bakarak durakladı. "Belki de Cuma günü sadece uygun bir fırsattı çünkü Sergio Mario'yu çekmeden önce bunu biliyordu." Pres ayağa kalkmak için itti. "Siktir, belki de oğlu sadece bir korkak."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevrigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

I ön camımdan önümdeki tel örgülere baktım. Bir ve iki numaralı mankafaların aksine ben araştırmamı yapmışım. İskeletler tüm yerleşkeyi çevreleyen ve tepesinde jiletli teller bulunan 10 fit yüksekliğinde bir tel örgü. İçeri girmenin ya da dışarı çıkmanın tek yolu, sürekli devriye gezen bir çitti. Ve eğer içeri girerseniz, silahlı motorcularla dolu lanet olası bir savaşa dayanacak şekilde inşa edilmiş bir kulüp binasıyla mücadele etmek zorundaydınız.

Kapıya yanaştım ve camımı indirdim.

"Kahretsin, seksi şey, bu şey senin mi? Bunu almak için kaç kere oral seks yapman gerekti?"

Önümde duran çocuğa bir kaşımı kaldırdım. On sekiz yaşından büyük olamazdı ve üst dudak kıllarımı ondan daha fazla tıraş etmem gerektiğini biliyordum.

"Her şeyden önce, bana seksi deme. Rastgele tanıştığın hiçbir kadına seksi deme. Önce isimlerimizi öğren. Sandığın gibi tahrik edici bir şey değil. İkincisi, 'bu şey' tamamen restore edilmiş 67 model bir Impala. Saygılı olun."

Babyface toparlanmadan önce şok olmuş bir ifadeyle orada durdu. Ses tonu artık flörtöz değildi.

"Sen de kimsin lan? Bu kapalı bir etkinlik, sürtük."

Bazı adamların cüreti.

"Yani sadece aletini emersem mi içeri alınacaktım? Yoksa sakso çektirip sonra da beni geri mi çevirecektin? Siktir git, evlat. Umarım alkışı yakalarsın. Ve *ben* de lanet olası bir olayım," diye çıkıştım ona. "Adım Ryan. Los Muertos'tanım."

Yüzü çok sayıda ifade ve renkten geçti. Onu azarladığımda kıpkırmızı oldu ve sinirlendi, ama adımı ve hangi örgütün bir parçası olduğumu söylediğimde yüzünün rengi soldu.

"Bir bok söylemeye zahmet etme. Sadece kapıyı aç." Camımı açtım ve Slush Puppy'nin "Eat Spit!" şarkısını açtım. Kapı açıldığında öne doğru çektim ve bir grup arabanın park ettiği yere doğru sürdüm.

Gunner ve Dex ile buluştuğum gün başka bir fare sorununu hallettikten sonra Sergio ile yeni ortaklarımız hakkında ne düşündüğümüzü konuşmuştum. Gunner'ın lanet bir tavır sorunu olduğunu ve tam bir kadın düşmanı olduğunu düşünüyordum ama... bu iş için iyi olabilirdi. Sergio, Los Muertos'un ortaklığa devam etmesi gerektiğine karar verdiğinde, Cuma gecesi aktivitelerimin ne olacağı konusunda beni bilgilendirdi.

Sadakatimi kanıtlamam gerektiğini ve katılmaktan kaçış olmadığını söylediğinde ilk başta beni endişelendirdi. Belki de bana bir seks partisine katılmam gerektiğini söyleyeceğini düşünmüştüm. Ki, insanların teknesini yüzdüren her neyse, ama ben seks partisi tipi bir kız değildim. Bu yüzden Sergio dövüş gecelerine katılmam gerektiğini söylediğinde hem rahatlamış hem de heyecanlanmıştım. İskeletler'in yeni üyelerin ve kulüp ortaklarının ringlerinde dövüşmeleri gerektiğini belirten bir tüzüğü vardı. Potansiyel olarak seninle dövüşmeyi kabul etmenin

bağlılığı kanıtladı. Haksız değillerdi. Anthony gibi zayıf adamlar o kazıkları asla kabul etmezdi.

Sergio bu saçmalık için yaşadığımı bildiğini söyledi, bu yüzden toplantıdan önce bundan bahsetmeye zahmet etmedi.

O haklıydı. Sokaklarda yaşadığınızda, hayatta kalmak istiyorsanız nasıl dövüşeceğinizi bilmeniz gerektiğini çabucak öğreniyorsunuz. Ve cılız bir çocuk olarak, benden büyük insanlarla nasıl dövüşeceğimi bilmek zorundaydım. Kana susamışlığım beni hırçınlaştırdı ve hızımı kendi avantajıma kullandım. Birkaç kez dayak yemenin bana dayanıklılık kazandırdığından bahsetmiyorum bile. Sergio beni yanına aldığında, şiddet arzumu benimsemem için beni cesaretlendirdi, böylece düzgün dövüşmeyi öğrendim.

Los Muertos'a yeraltı dövüş pistimizde iyi para kazandırdım. Sergio erkekleri yere serebilen bir kadın dövüşçüyle insanları şok etmekten büyük zevk alıyordu. Kağıt üzerinde Sergio beni gösteriş yapmak için parlak bir oyuncak olarak kullanıyormuş gibi görünse de ben hiç öyle hissetmedim. Her zaman gururlu bir baba figürü gibi hissettim. Eğer babanız kana susamış bir kız istiyorsa, öyleydi.

Ama bu gece için heyecanlıydım. Birincisi, iyi bir dövüş şeytanları kontrol altında tutuyordu. Ama daha da önemlisi, ringden çıktığımda Gunner'ın yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyordum. Kadın düşmanı kıcının toplantıda bana nasıl davrandığına dayanarak, bunu yapacağımı düşünmediğini anladım. Muhtemelen bu gece neyle karşı karşıya olduğumu bilmediğimi düşünüyordu.

Bununla biraz eğlenelim. "Çaresiz genç kızı" oyna, sonra da birinin kıcını tekmele.

Etrafımı kontrol etmek için bir anlığına dışarı çıktım. Sergio, kulüp için ayda bir kez dövüş geceleri düzenlendiğini söyledi. Üyeler bu şekilde

birbirleri arasındaki sorunları çözdüler. Tüm yamalı üyeler katıldı ve yerleşkeyi gelmek isteyen tüm takılanlara açtılar.

Kavga, sikiş ve içki. Bir insan daha ne isteyebilir ki?

Şenlik ateşlerinin dumanlı kokusu havada asılı duruyordu ve etrafta toplanan insanları görebiliyordum, kahkahaları kulaklarıma çarpıyordu. Kalabalığa doğru ilerledim ve kafesin nerede olduğunu bulmaya çalıştım. Dışarıda toprakta mı dövüşeceğimizi yoksa daha resmi bir düzen mi kurduklarını bilmiyordum. Benim için fark etmezdi; her türlü yerde dövüşmüştüm. Ama asfaltta boğuşmak çok acıtiyordu.

Ben yaklaştıkça bakışlar bana doğru gelmeye başladı. Erkekler bana yeni bir oyuncakmışım gibi, kadınlar ise yeni bir tehditmişim gibi bakıyordu. Onları terslememek için ellerim yumruk şeklinde kıvrıldı.

"Motorcuların gürültülü kalabalığını kızdırma Ryan. Yeni müttefiklerinize ateş etmek hoş karşılanmaz," diye mırıldandım içimden, tanıdık bir yüz gördüğümde rahatlayarak iç çektim.

İnsan kalabalığı içinde Dex'i fark etmek kolaydı. Adam tuğladan yapılmış boktan bir ev gibiydi. Gunner ve Dex Robert'ın iri olduğunu düşünüyordu ama anlaşılan ikisi de aynaya bakmamıştı.

"Dexy oğlum. Seni tekrar görmek güzel," diye seslendim.

Kafasını çevirdi, yüzünde öldürücü bir ifade vardı. Görünüşe göre birinin yol ismine saygısızlık ettiğini düşünmüştü ama yaklaştığımı görünce yüzündeki ifade yerini aptalca bir gülümsemeye bıraktı. Adam tam bir bilmeceydi. İçimdeki her uyarı zili bana onun tehlikeli olduğunu söylüyordu ve bu sadece cüssesinden kaynaklanmıyordu. Ama ciddi bir golden retriever enerjisi yayıyordu. Robert, Dex'in ona uzun bir kız listesine mesajlar yazdığını söyledi.

Erkekler. Gerçi Nikki de pek iyi değildi.

"Buralarda kendime nasıl alkol bulabilirim? Tercihen bana ölüm bakışları atan bu sürtükler tarafından antifriz katılmamış olanlardan." Ona kendi yorumum olan tatlı bir gülümseme verdim. Muhtemelen hayal ettiğim gibi görünmüyordu.

İçten bir kahkaha attı ve başların dönmesine neden oldu. Bakışları görmezden gelerek elindeki açılmamış birayı bana uzattı.

"Ryan, hangi cehennemdeydin, loca?" diye sordu.

Şimdi gülme sırası bendeydi. "Dexy, az önce *Twilight*'tan alıntı mı yaptın?"

Aptal kaşlarını oynattı. "Ne yani? Bir motorcu çetesinde olduğum için kültürsüz olduğumu mu düşünüyorsun? Tabii ki o sinema şaheserinden alıntı yaptım," diye alay etti.

Cevap vermek için ağzımı açtığımda ensemdeki tüyler diken diken oldu ve spor sütyenimin altından meme uçlarım sertleşti. Vücudum arkamdan kimin geldiğini biliyordu ve Gunner'ı tekrar gördüğümüz için heyecanlanmamız gerektiğini düşündüğü için lanet olası bir haindi. Sıcak nefesi kulağımın kabuğuna çarptı ve omurgamdan aşağı ürperti gönderdi. Ağzımı kapattım ve iniltimi içimde tutmaya çalıştım.

"Görüyorum ki talimatlarıma uymuş ve daha pratik bir şeyler giymişsin," diye fısıldadı. Burnunun boynuma sürtündüğünü hissettiğime yemin edebilirdim ama beynim bunun hüsnükuruntu mu yoksa gerçek mi olduğunu algılayamadan arkamı döndüm. "Yanlış hatırlamıyorsam kıyafetimi çok beğenmiştin Gunner. Bu arada, eve dönüş yolculuğun nasıldı? Rahat mıydı?" Geri adım atma zahmetine girmemiştim ve şimdi kıkırdarken göğsünün gümbürtüsünü hissedecek kadar yakındım.

"Neden olduğun sorunları hep başkalarının çözmesine izin mi verirsin?" Bana kibirli bir gülümseme verdi.

Sorusu karşısında irkildim. İşin içinde flörtöz imalardan daha fazlası varmış gibi hissettim. Gunner ne yaptığımı bildiğimi düşünmüyordu. Hâlâ Sergio'nun İskeletlerle dalga geçtiğini ve bu ortaklığı ciddiye almadığını düşünüyordu.

"Bu iş için en uygun kişinin sen olacağını düşündüm, çünkü o kazanan kişiliğinle, eminim aletinin gördüğü tek hareket senin elinden geliyordur," diye karşılık verdim, gözlerindeki meydan okuma parıltısıyla bacaklarımın arasında bir sıcaklık birikti.

Gözlerim onun fit vücudunda geziniyor, kollarını göğsünde kavuştururken gömleğinin pazularını nasıl gerdiğini inceliyordu. Gözlerim kaslı kalçalarına takıldığı anda gözlerimi kaçırdım.

Neden onun cevabı beni heyecanlandırdı ki?

Ama o cevap veremedi, Gunner'ın göğsünde iğrenç kırmızı tırnaklar belirdi.

"Gunner..."

Mızımız ses, burnumu tiksintiyle kıvırmama neden oldu. Kim böyle konuşur ki? Ve adı yirmi r ile bitmiyordu.

Gunner'ın arkasından beyaz-sarı bir kafa fırladı. Göğüsleri tişörtünün içinde zar zor duruyordu ve neden şort giyme zahmetine girdiğinden emin değildim. Hayatımı yarı çıplak kadınlarla çalışarak kazanıyordum ama bu hatun nedense hepsini kilise rahibelerine benzetmişti. Onunla ilgili bir şey beni anında tetikte tuttu.

Gunner kızın elini göğsünden çekip aldı ve onu yakmış gibi tekrar yanına bıraktı. Belli ki onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu. Ya da en azından şu anda onunla hiçbir şey yapmak istemiyordu.

"Neye ihtiyacın var, Lolli?" Soruyu sorarken ona bakmaya zahmet etmedi. Gözleri benimkilerden ayrılmamıştı ve aramızda sadece birkaç santim vardı.

Birbirimizden. Kendini Gunner'ın yanına sıkıştırdığında ve ona cevap vermeden önce bana kötü bir bakışla baktığında ona kaşlarımı kaldırdım.

"Kızlar ve ben buradaki yeni kız hakkında endişeliyiz." Sesinin ağlamaklı tonu kulaklarımı kanatabilirdi. Sanki ben orada değilmişim gibi benden bahsetmeden önce bakışlarını Gunner'a çevirdi. "Kandy, Roy'a sakso çekerken Roy'un bu fahişenin bir Los Muertos üyesiyle birlikte geldiğinden bahsettiğini söyledi. Ryan adında bir adamla birlikte olduğunu söyledi. Şimdi de bizimkilere ulaşmaya çalışıyor!" Lolli muzaffer bir sırıtışla bana baktı. Kendini aptal yerine koyarken kahkahalara boğulmamak için ciddi bir çaba sarf etmem gerekti.

Ama Dex'in şansı o kadar yaver gitmedi ve bir kahkaha attı. "Bu harika. Ryan, her hafta sonu gelmelisin!"

Dex'in adımı söylediğini duyunca Lolli'nin gözleri fincan tabağı büyüklüğüne ulaştı. Küçük bir kaltak olmaktan çekinmediğim için elimi ona doğru ittim ve kendimi tanıtmaya karar verdim.

"Merhaba, ben Ryan. Los Muertos'un silah tüccarı. Roy muhtemelen bütün bunları ona alkışı yakalamasını umduğumu söylediğim için kızdığı için söylemiştir. Ve asla senin olmayan bir adamı alamam." Nikki'nin erkeklerin egolarını yerle bir ederken kullandığı hastalıklı tatlı sesi kullandım. Şirret fahişeler üzerinde de işe yarıyor gibiydi.

Gunner, kızın kendisine ikinci kez tutunma girişiminden kendini kurtardı ve yanıma doğru yürüdü. Kolunu belime doladı ve beni kendi tarafına doğru çekti. Kaşlarım saç çizgime doğru fırlamak istedi ama yüzümü nötr tuttum. Şişe sarışınının tepkimi görmesini istemiyordum.

"Siktir git, Lolli. Ve eğer seni Ryan'a bir daha fahişe derken yakalarsam, tüm kulüp etkinliklerinden men edileceğinden emin olacağım."

Gunner'ın sözleri ve neden oldukları kelebekler karşısında alt dudağımı ısırdım. Muhtemelen bunları Los Muertos ve The Skeletons of Society arasındaki ittifakı korumak için söylemişti ama hormonlarım bunu anlamamıştı. Gunner beni Lolli ve Dex'ten uzaklaştırdı, kolunu üzerimden çekmedi.

"Bunun için üzgünüm. Lolli lanet bir sülük gibi. Yaşlı bir kadın olmayı o kadar çok istiyor ki her şeyi deneyebilir. Muhtemelen seninle ilgili dedikoduları bana getirmenin işe yarayacağını düşündü," dedi. Başımı sallayarak cevap verdim, az önce olanları açıklama zahmetine girmesine bile şaşırmıştım.

"Gel hadi. Pres'le buluşmalıyız. Bu gece neden burada olman gerektiğini açıklayacak." Sesindeki kızgınlık çok şey anlatıyordu ve benim için endişelenmesi beni neredeyse duygulandırmıştı. Ama sonra ağzını açtı ve ayağını tekrar soktu.

"Bil diye söylüyorum, seni bu işten kurtarmaya çalıştım. Bu iş için biçilmiş kaftan olduğunu sanmıyorum." Kolunu bırakarak yürümeye devam etti, beni de arkasından takip etmem için bıraktı.

Siktiğimin kadın düşmanı.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

Ibu gece geldiği için çok kızgındım. Şimdi onun güvenliği için endişelenecektim. Ve Ryan'a karşı hiçbir şey hissetmek istemiyordum, nokta. Zaten odaklanmam gereken çok fazla şey vardı; özellikle de işime. Boktan ruh halim Pres'e yaklaştıkça daha da arttı. Ryan'ın parti ve şenlik ateşi için burada olduğunu düşündüğünü ama sonra ağzının payını alacağını öğreneceğini düşünmek derimi öfkeyle kaşındırdı. Onu Dex'le birlikte izlemiştim. Tavırları sakın ve rahattı, bu da bana bu gece dövüşmek zorunda kalacağına dair hiçbir fikri olmadığını söylüyordu. Ama ben hiçbir şey yapamadım. Bunun olmasını engelleyecek bir şey.

Pres ona neler olacağını anlattıktan sonra, ona nasıl yumruk atılacağı konusunda hızlandırılmış bir kurs vermeye çalışacaktım. Bu onun için hiçbir işe yaramayacaktı, ama en azından yüzünü nasıl kapatacağını ve nasıl kaplumbağa gibi duracağını gösterebilirdim. Hatta ona ofisinde gördüğüm pahalı tekiladan bir şişe bile aldım. Dövüşten önceki sınırları için ve kesinlikle dövüşten sonraki yaraları için buna ihtiyacı olacaktı. Dex bunun için bana bok atmaktan vazgeçmiyordu ama onun için de endişelendiğini söyleyebilirdim. Her ne kadar prensesin bu dünyada işi olmadığını düşünsem de, ona karşı bir şeyler hissetmekten kendimi alamadım. I

Bu duyguların ne olduğunu bilmiyordum ama kadınla tanıştığımın beri aklımdaydı.

Pres, "Demek Gunner'ın aklını başından alan kadın sensin," diye seslenerek beni şimdiki zamana çekti.

Ryan tereddüt etmeden ileri atıldı ve elini sıkmak için uzandı.

"Gunner'ın sorunları hakkında hiçbir şey bilmiyorum ama ortaklığımızın Los Muertos tarafını yönetecek olan kadın benim."

Pres sırtıttı ve ses tonu ciddileşmeden önce cevabını takdir ederek başını salladı. "Ortaklıktan bahsetmişken, MC'mizin harfiyen uyguladığımız bir dizi tüzüğü var. Bu tüzüklerden biri, yeni gelenlerin, yama olsun ya da olmasın, sadakatlerini ve bağlılıklarını kanıtlamaları gerektiğini belirtir." Devam etmeden önce Ryan'ın omzunun üzerinden benimle göz teması kurdu. Ona savaşıacağını söylediğinde verdiği tepkiyi anlamamı istiyordu. Onun güzel yüzünü izlemek için Pres'in yanına gittim. Pres ona bombayı patlattığında yüzünde beliren dehşet ifadesini görmek için sabırsızlanıyordum.

Ryan anlayışla başını salladı. "Peki kendimi kanıtlamak için ne yapmam gerekecek?" Hâlâ sakindi. Belki de fazla sakin olduğuna dair içimde rahatsız edici bir his vardı. Ama bunun bilgisizliğinden mi yoksa rol yapmasından mı kaynaklandığını bilecek kadar iyi tanıımıyordum onu.

"Şey, bu kanla kanıtlandı. Ya kendininkini ya da rakibininkini dökersin. Ne yazık ki, tüm bunlar ayarlandığında, senin bir erkek olduğun izlenimine kapılmıştık, bu yüzden... Torque ile dövüşeceksin," dedi Pres.

Dövüşmek zorunda kalacağını biliyordum ama Pres'in onu yamalı bir üyeyle karşı karşıya getireceğini hiç düşünmemiştim. Dövüş gecelerinde dövüşen bir sürü kulüp tavşanımız vardı. Ama ben

şimdi bunu protesto etmek için bir şey söyleyemezdim. Bu, başkanına saygısızlık ettiğim anlamına gelirdi. Dex, Ryan'ın arkasından seslendi.

"Pres..."

Pres, Dex'in devam etmesini engellemek için elini kaldırdı. "Kural kuraldır çocuklar."

Yumruklarım sıkıldı ve dişlerimi sıkmaktan çenem ağrıdı. Bu düşündüğümde de kötüydü. Ryan bundan sonra yerde kanlar içinde kalacaktı. Bu görüntü beni öldürücü bir öfkeye kapılmak üzereymişim gibi hissettirdi. Torque yumruklarını savurmaya başladığında kendimi ringin içine atmaktan nasıl alıkoyacağımı bilmiyordum. Onun iyiliği için, bir kadınla dövüştüğünü gördüğünde lanet vuruşlarını çekse ve dövüşü çabucak bitirse iyi olur. Ringde olmaması gereken bir kadınla.

Korku ya da gözyaşı görmeyi umarak Ryan'ın yüzüne baktım. Ama karşılaştığım tek şey onun alt dudağını ısırıldığı görüntüsüydü. Kadın o kadar yabancıydı ki şu anda ne kadar korkması gerektiğinin farkında bile değildi. Belki de bu iyi bir şeydi.

"Sorun değil, Dexy. Bu eğlenceli olacak," diye yorum yaptı.

Az önce ayaklarının dibine bırakılan bok yığınının verdiği küstahça yanıtla alay ettim. Elimde olmadan ne kadar saf olduğu hakkındaki fikrimi dile getirdim.

"Kıçına tekme yemenin eğlenceli olacağını mı sanıyorsun? Gerçek bir iş yapmanın nasıl bir his olduğunu hiç sevmeyeceksin, Brujita." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum, tişörtümün kumaşı kollarıma baskı yapıyordu.

Kızgın sözler bekliyordum ya da belki sonunda bunun ne kadar kötü olduğunu anlayıp ağlayacaktı, ama onun yerine Ryan bana göz kırptı.

"Gunner, sen ve Dex gidip onu kafese getirin. Onu hazırlayın. Ellerini sarın," diye emretti Pres. Homurdandım, sonra öne doğru yürüdüm ve

Ryan'ın kolunun üst kısmı, onu ringe doğru çekiyor.

"Hey, Neandertal, beni sürükleyip durma. Seni kendi başıma gayet iyi takip edebilirim."

İtirazlarını görmezden geldim ve onu açık hava arenasındaki köşesine doğru çekmeye devam ettim. Oraya vardığımızda, onu katlanır sandalyeye ittim ve sarmaya başlamak için elini tuttum.

"Dinle, dövüşmek zorunda kalacağını biliyordum ama bunun Tork'a karşı olacağına dair hiçbir fikrim yoktu. Sana kendini en iyi şekilde nasıl koruyacağını öğreteceğim. Amacın mümkün olduğunca az hasar almak. Nasıl yumruk atılacağını biliyor musun?" Hemen cevap vermeyince başımı kaldırıp görevime baktım. Başı hafifçe eğilmişti ve tam olarak çıkaramadığım bir ifadeyle bana bakıyordu. Gerçeklerin ortaya çıkmaya başladığını düşünerek ses tonumu yumuşattım.

"Ryan, cevaplara ihtiyacım var, bebeğim. Bir yumruk atabilir misin? Orada elini de kırmanı istemiyorum." Başparmağım parmak eklemlerinin üst kısmına sürtündü. Torque'a yumruk atma fırsatı bile bulamayacaktı ama bunu ona söylemek istemedim.

"Gunner, sanırım iyi olacağım."

Sesi yumuşaktı ve sanki *beni* teselli etmeye çalışıyormuş gibiydi. Tanrım, bunun ne kadar kötü olacağına dair hiçbir fikri yoktu. Başımı sallayarak sandalyenin altından onun için aldığım tekilayı çıkardım ve eline tutuşturdum.

"Bir yudum al. Sinirlerine iyi gelecektir. Ve benimle ne yaptığımı izle Dex bana yumruk atmaya çalıştığında ellerini kullan. Tamam mı?"

Dex ve ben bazı temel bloklama gösterileri yaptık. İkimiz de bunun her şeyden çok moral desteği için olduğunu biliyorduk. Kız boku yemişti ve bu yüzden midem düğüm düğümdü. Ben daha hazır olmadan Pres'in ringe çıktığını ve ana müsabakayı anons etmeye başladığını duydum.

"Lanet olası dövüş gecesine hazır mısınız? Bu gece sizin için çok özel bir dövüşümüz var. Bir Los Muertos üyesi, bir İskelet'in yanına binmeye layık olduğunu düşünüyor!"

Kalabalıktan gelen kükreme sağır ediciydi ve irkilmeme neden oldu. Tam da ihtiyacı olan şeydi, daha fazla gözdağı.

"Yani... bir çıkış şarkısı falan mı alacağım?" diye sordu.

"Ryan, odaklan amına koyayım," diye bağırdım. "Hayatta kalmayı düşünmelisin, hangi T-Swift şarkısını çalacağını değil."

Cevabım karşısında sırtıttı, hiç etkilenmemişti bile. "T-Swift, Gunner? Eğer ona böyle diyorsan biri hayran." Öfkeyle

kollarımı havaya kaldırdım.

Bu kızın hiçbir şeyden haberi yok ve ortalık kan gölüne dönecek.

Dikkatim kafese çekildi. Torque içeri girmiş, kalabalığı dövüş için heyecanlandırıyordu. En yeni yamalı üyemizdi ama çocukluğundan beri kulübün içindeydi. Dex ve benim kadar iri değildi ama iki metre ve iki yüz kiloyla Ryan'a kıyasla çok iriydi. Kadın ise bir seksen iki boyunda ve otuz kilodan fazla değildi.

"Ryan, senden..." Döndüğümde sandalyeyi boş buldum. Belki de akıllanmış ve kaçmaya karar vermişti. Bu benim pek çok sorunumu çözerdi. Eve gitmeli ve Sergio'ya ona tuzak kurduğu için kendini becermesini söylemeliydi. Ama Dex gözüme takıldı ve kafesin girişini işaret etti. İşte oradaydı, beni şaşırtan bir kararlılıkla girişte duruyordu.

"Onun deli olduğunu mu düşünüyorsun? Kesin olarak mı? Çünkü bu hatun, içeri giren birinin dayak yemesi için fazla sakın."

Dex'e verecek bir cevabım yoktu. Ryan'ın giydiği büyük boy kazağı çıkarmadan önce Torque'a ukala bir gülümseme vermesini izledim,

ve gözlerim şaşkınlıkla açıldı.

"Vay anasını. Kadın taş gibi," diye fısıldadım ama Dex'in başını sallayarak onayladığını gördüm. Kadın bir atlet gibi yapılıydı, onu her iki görüşümde de vücudunun büyük bir kısmı kapalı olduğu için bunu gözden kaçırmayı başarmıştım. Girişte dururken bir dövüşçü gibi görünüyordu.

Ryan bana baktı ve kafesin ortasındaki Torque'a doğru yürümeden önce bir öpücük kondurdu. Birbirleriyle ne konuştuklarını duyamıyordum ama saçmaladıkları belliydi. Hakem onlara ring kurallarını verdi -aslında hiçbir kural yoktu. İzin verilmeyen tek şey göz oyma ve taşak vurmaydı. Onun dışında her şey serbestti. Torque ve Ryan yumruklarını tokuşturdular, bu da dövüşün başladığını gösteriyordu ve parmaklarım kafesin kenarını o kadar sıkı kavradı ki eklemlerim bembeyaz oldu. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum. Kuralların ne olduğu umurumda bile değildi. Eğer onun için oraya girmem gerektiğini düşünürsem, girerdim.

Her şeyin canı cehenneme.

İkisi birbirinin etrafında dönmeye başladı, diğerinin bir açık vermesini bekliyorlardı. Müdahale etmem gerekip gerekmediğine o kadar dalmıştım ki, bu hareketin bile ringde ne yaptığını bildiği anlamına geldiği aklıma bile gelmedi.

Ryan, Torque'un iç tarafına geçip çenesine iki hızlı yumruk indirmeden önce bir yumruk atmış gibi yaptı ve sonra geri çekildi. Kalabalık kendini kaybetti. Torque başını salladı ve kendi yumruklarını indirmeye çalışmadan önce Ryan'a kanlı bir gülümseme verdi. Ne zaman bir şey fırlatsa, kız ya engellemeyi ya da ulaşamayacağı bir yere dönmeyi başarıyordu. Hayal kırıklığına uğrayan Torque ona saldırdı.

"Lanet olsun, eğer onu sırt üstü yatırırsa, her şey biter."

Kafese girmek için hamle yaptım ama Dex omzuma bir el koydu ve izlemeye devam etmem için başını salladı. Ryan yayıldı ve indirmeyi durdurdu. Torque bu küçük kızdan bunu beklemiyordu ve geri çekilmeden önce yüzüne bir diz indirme fırsatını kaçırmadı. Ne Dex ne de ben gözlerimizi kafesteki ikiliden alamıyorduk. Kalabalıktaki hiç kimse tutamadı; dövüşün böyle gitmesi beklenmiyordu.

"Siktir, Dex. Bu hatun hakkında tamamen yanılmışım."

Kardeşim de aynı fikirde olduğunu belli eden bir homurtu çıkardı. "Ben de öyle derdim."

Torque, Ryan'ı tam olarak engelleyemediği bir sağ kroşe ile yakaladı. Bağlandığını gördüğümde kanım dondu. Başını kaldırdı ve gülümseyerek kanı yaladı. En son ne zaman pembe dilini çıkarıp dudaklarında gezdirirken bu kadar tahrik olduğumu hatırlamıyordum; gözlerinde kana susamış bir bakış vardı. Kalabalık kükredi ve bu dövüş ilginç bir hal almaya başladığı için para alışverişi yapılmaya başlandı.

Torque, Ryan'ı duruşunu değiştirmeye zorlayan bir bacak tekmesi attı ve onu yaraladığını belli etti. Ardından diğer bacağına da bir tekme attı ama Ryan diziyle onu engelledi ve ileri atıldı. Bu hareket pervasızca görünüyordu ve benim haykırmama neden oldu.

"Bebeğim, ne yapıyorsun?" "Oh, şimdi de bebeğim mi oldu?" Dex sordu.

Sözlü saldırısına cevap verme zahmetine girmedim, çıkan kavgayı izlerken onu tersledim. Ama gözlerimin takip edebileceğinden daha hızlı bir şekilde, Ryan bir şekilde Torque'un sırtına yapıştı. Bacakları beline dolanmış, kolları ise boğazına sarılmıştı. Dex'in keskin bir nefes aldığını duydum.

"Ne oldu Dex?" Gözlerimi ondan ayırmak ve bir şeyleri kaçırma riskini göze almak istemediğimden sordum.

"Onu arkadan boğuyor. Lanet olsun, Gunner. Senin kız gerçek bir anlaşma. Böyle şeyler tesadüfen olmaz. Bu yaptığı üst düzey bir boğuşma."

Çok az tanıdığım bu kadın, bu vahşi tanrıça karşısında göğsüm gururla doldu. Onun kartel üyesi bir prenses olduğunu nasıl düşünebilmişim? Dex kafes kenarındaki yorumlarına devam etti.

"Kendini beğenmiş piç kurusu pes etmeyecek." Bir kahkaha attı. "Onun gücünden daha fazla dayanabileceğini sanıyor ama o kaltağı çok derinden yakaladı. Onu uyutacak."

İşaret üzerine, Torque baygın düştü.

Oraya nasıl gittiğimi bilmiyordum ama bir sonraki anda kafesin içindeydim, Ryan'ı kollarıma aldım ve onu dışarı çıkardım.

"Bana bak, bebeğim." Ben talep ettim.

Ryan'ın gözleri benimkileri buldu, gözbebekleri içinden akan adrenalinden dolayı şişmişti. Kan hâlâ yarılmış dudağını kaplıyordu. Dilim hiç düşünmeden dudağının üzerinde gezindi ve kanı yalayıp yuttu. Ağzından bir inilti çıktı ve sikimin olduğundan daha da sertleşmesine neden oldu. Ondan başka hangi sesleri çıkarabileceğimi bilmek istiyordum. Aramızda mesafe olması gerektiğinden, onu ellerini sararken kullandığım sandalyeye oturttum - o kafeste ezilmek üzere olduğuna inanmama izin verdiğinde, savaşılabileceğini çok iyi biliyordu.

"Bana yalan söyledin Ryan," diye homurdandım. "Bana dövüşebileceğini söylemedin." Çenesini tuttum ve söyleyeceklerime dikkatle kulak verdiğinden emin oldum. "Her eylemin bir sonucu vardır, bebeğim."

Yorumlarım karşısında sinsî bir gülümseme takındı. "Yalan söylemedim, Gunner. Sadece kadın düşmanı saçmalıklarına devam etmene izin verdim."

Verdiği yanıt karşısında yüzüm biraz düştü. Öyle görünmek istememiştim. Ama dürüst olmak gerekirse, Ryan'ın bu hayata uygun olmadığı hissi onun kadın olmasından kaynaklanıyordu.

"Hmm. Bunun üzerinde çalışacağım. Çok yetenekli olduğun çok açık. Ve yeni partnerimi daha iyi tanımam gerekiyor," diye mırıldandım, kalçalarının arasına diz çöküp tekilayı çıkardım.

Sözlerim kafasında yer edene kadar tartışmaya başladı. Bana garip bir bakış attı, sanki daha önce bir erkek ona hatalı olduğunu itiraf etmemiş gibiydi.

"Şimdi ağzını aç Ryan." Uzanıp çenesini kavradım. Ağzını açık tutarken gözlerindeki sıcaklıktan sikim seğirdi.

Lanet olsun. Bu kadına yapabileceğim şeyler.

Tekila şişesini dudaklarına götürdüm ve bir shot doldurdum. Elimi boğazına doğru kaydırırken göz temasını hiç kesmedim.

"Yut Ryan." Sesim şehvetle kalınlaşmıştı ve sandalyesinde yaptığı kıvrınmayı yakaladım.

Boğazının kasıldığını hissettim ve başka bir şey yutması için duyduğum arzu beni tüm gücüyle çarptı. O gece ikinci kez öne doğru eğildim ve geri çekilip ayağa kalkmadan önce dudaklarını yaladım.

Bu kadın beni mahvedecekti.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

I kesinlikle akırkeyifti.

Dövüş gecesinin şenliklerine katılmak istememek zordu ve herkes galibiyetimi kutlamak için bana içki getirmeye devam etti. Onlara Los Muertos için girdiğim bazı dövüşlere kıyasla bu dövüşün çocuk oyuncağı olduğunu söyleme zahmetine girmedim. Torque ona attığım dayak konusunda iyi bir sporcuydu ve hakkını vermek gerekirse yüzüme iyi bir yumruk indirdi. Dilim, bana bıraktığı patlamış dudağımı dürttü ve bacak tekmelerinden dolayı korkunç morluklarım olacaktı. Ona biraz boğuşma öğretip öğretemeyeceğimi sordu. Ama ben cevap veremeden bakıcım *hayır* diye hırladı. Bu Gunner'ın kaburgalarına bir dirsek yemesine neden oldu.

Aklım bana hükmeden günah kadar seksi motorcuya gitti. Islak bir rüya gibi görünürken bana en sevdiğim tekiladan bir shot doldurma cüretini göstermişti. Elini boğazıma dayayıp bacaklarımın arasında diz çökerek bana içirdiğinde azgınlıktan öleceğimi sandım.

Ruh hali beni çok rahatsız ediyordu. Partiye vardığımda Gunner beni arabama geri atıp gitmemi isteyecekmiş gibi görünüyordu. Benden hoşlanmadığı ya da benimle çalışmak istemediğı için böyle davrandığını düşündüm.

silah anlaşması hakkında. Ama adamın benimle ilgilenme şekline bakılırsa, neredeyse endişelendiğini hissediyordum. Hâlâ durumun böyle olduğunu anlamaya çalışıyordum. Elbette, beni seksi bulduğunu ve istesem muhtemelen beni becereceğini biliyordum, ama gerçekten önemsiyormuş gibi davranıyordu.

Bu tür düşüncelerin daha fazla alkolle bastırılması gerekiyordu.

Elim masanın üzerindeki içeceğe dolandı.

"Bir içki daha içmene asla izin vermeyeceğim Ryan." Gunner'ın sesi düşüncelerimin kargaşasını yarıp geçti.

Bira şişemin boynunda beliren büyük dövmeli ele kaşlarımı çatarak baktım. Kafamı kaldırdığımda Gunner'ın içkiyi elimden çekerkenki huysuz yüzüyle karşılaştım. Gözlerim öylesine yuvarlandı ki sıkışıp kalacaklarından emindim. Bu adam benim bekçim olduğunu düşünüyordu ve bu saçmalığa hemen son vermeliydi.

"Escucha güerito, bir striptiz kulübü işletiyorum ve kartel için çalışıyorum.

İstersem bir iki kadeh içebilirim. Kahretsin, tek başıma bir kasa bile alabilirim,"
diye tersledim.

Konuşmamın bir noktasında Gunner daha da yaklaştı, vücudu artık beni hapsediyordu. Bir kolunu sandalyemin arkasına, diğerini de masanın üzerine koydu. Konuşurken bıyığının kılları kulağıma sürtünüyordu, böylece onu sadece ben duyabiliyordum. Bu his dişlerimin gıcırdamasına neden oluyordu. Bu hissin beni tahrik etmesini istemiyordum ama bıyığının kalçalarımın arasında nasıl bir his uyandıracığını merak etmekten kendimi alamıyordum.

"Ryan, eğer bu gece benim yatağında uyumayı planlamıyorsan, seni eve geri götürebilmem için ayılmaya çalışmanı öneririm." Sözleri beni hayalimden kopardı ve ona bakmak için koltuğumda döndüm. Gunner'ın ayık bakışları benimkilerle buluştu.

"Neden senin yatağında uyuyayım ki Gunner? Eminim bir kanepede ya da yerde uyuyabilirim... ya da başka birinin odasında." Burun delikleri öfkeyle alevlendi.

İfademin son kısmını. Yüzlerimiz hâlâ birbirine o kadar yakındı ki konuşurken nefesindeki sakızın kokusunu alabiliyordum.

"Brujita, eğer kulüp binasında kalacaksan, benim yatağımdan başka bir yerde uyumayacaksın," diye homurdandı ve kalçalarımın arasında sıcaklık birikmesine neden oldu.

Hayır. Hayır, sakın ol, chica.

Ben cevap verecek kadar kendimi toparlayamadan Gunner elime bir su tutuşturdu ve uzaklaştı.

"Ağzını kapat Ryan. Gunner bunu içine bir şey koymak için bir davet olarak algılayabilir." Dex alay etti.

Onu terslemeden önce ağzımı kapattım. Tabii ki Dex bütün bu konuşmayı izliyordu. O ikisi bir elmanın iki yarısı gibi olduklarından bilmem gerekirdi.

"İçine bir şeyler sokmaktan hoşlandığı şeyin senin ağzın olmadığına emin misin?" Tısladım. "Siz ikiniz hep birliktesiniz."

Dex kaşlarını sallayarak kıs kıs güldü ve cevap verme zahmetine girmeden uzaklaştı. Dex'e saldırmam pek adil değildi ama Gunner anlamadığım bir şekilde beni etkisiz hale getirmiş gibi görünüyordu ve bu beni kızdırdı.

Genelde erkekler bana emir verdiğinde ya da benimle Gunner gibi konuştuğunda onları bıçaklardım. Ama Gunner söz konusu olduğunda, bu bana hiç saygısızlık gibi gelmiyordu. Bana neden talimat verebildiğini bilmiyordum ve bu, köşeye sıkışmış bir hayvan gibi ensemdeki tüyleri diken diken etmiyor ya da beni öldürücü bir öfkeye sevk etmiyordu. Gunner'ın içimde uyandırdığı öfke beni bir yatağa atıp Gunner tarafından becerilmek istememe neden oldu.

Daha fazla psikanaliz yapamadan telefonum bir mesajla cıvıladı. Mesajı okuduğum anda ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Mesajlar.

Mario: Bu gece eğleniyor musun, Muñeca?

*Benim için iyi dövüştüğünü duydum. Beni iyi temsil ettiğinden emin ol. Mario:
Ve kime ait olduğunu unutma...*

Nerede olduğumu ya da ne yaptığımı nasıl bildiğini bile anlayamadan mesajlar birbiri ardına geldi. Mario bekletilmekten nefret ederdi ve bir mesajla karşılık beklerdi ama ben okuduklarıma nasıl cevap vereceğimi bile bilmiyordum.

Başımı ekrandan kaldırıp etrafı taradım. Mario'nun beni izleyen biri var mıydı, yoksa Sergio'dan bu gece İskeletler'in kulüp binasında dövüşeceğimi mi duymuştu? Kimse benimle yakından ilgilenecek kadar ayık görünmüyordu. Dikkatini çekebildiğim tek insanlar Gunner'ınkiler ve daha önceki Bimbo Barbie'ydi - onun çapkınlar ordusuyla birlikte. Bir an için Gunner'ı düşündüm, Mario'ya rapor verenin o olup olmadığını merak ettim ama Mario'nun kontrol edebileceği türden bir adam olmadığına karar verdim. İkisinin tanışmalar birbirlerinden nefret edeceklerine bahse girmeye hazırdım. Muhtemelen Sergio'nun tüm bu ortaklığı yönetmem için beni görevlendirmesinin bir nedeni de buydu.

Mario: Muñeca.

Tabii ki Mario.

Mario: İyi cevap, Muñeca. Şimdi evine git.

Mario senin fikrini hiç duymak istemedi. Sadece senin onayını duymak istiyordu. Adama istediğini vermenin daha kolay olduğunu fark ettim. Ne yazık ki, hala onun küçük bebeği rolünü oynamamı istiyor gibi görünüyordu.

"Ryan." Gunner'ın derin sesi beni Mario'nun sözlerinin beni soktuğu zihinsel tuzaktan çıkardı. Kafamı kaldırdığımda kaşları çatılmıştı ve ben

Başparmağımı tutup kırıksıklıkları düzeltmek için garip bir dürtü duydum.

"İyi misin?" Sesi yumuşak ve endişe doluydu.

Adam çok dikkatli biriydi. Bu başka bir durumda harika bir özellik olurdu ama Gunner'ın duygularıma çok yakından bakmasını istemiyordum.

"Evet. Mario işleri kontrol ediyor."

Ayağa kalkarak, muhtemelen mutlu olmak yerine acı çekiyormuşum gibi görünen bir gülümseme yapıştırdım. Mario talep etmemiş olsa bile, muhtemelen gitme vaktim gelmişti. Ve eğer Mario'nun partide gözleri ve kulakları varsa, Gunner'ın bana çok yakın durması ya da dokunmasıyla ilgili mesajlar alıyor olurum. Tenime sadece birkaç masum dokunuş olsa bile. Bu gece Gunner'la böyle masum dokunuşlar yaşamadığımız birkaç anı düşününce yanaklarım kızardı. Hiç düşünmeden parmak uçlarım onun öne doğru eğilip dudağımdaki kanı yaladığı yere dokundu.

Hatırladıkça kalçalarım sıkıştı. Ve tabii ki Gunner bu hareketi fark etti. Bana bir kaşını kaldırdı ve aptalca yakışıklı yüzünde bir sırıtma belirdi. Puşt herif onu düşündüğümü sanacaktı.

Öyleydim. Ama bunu bilmesine gerek yoktu.

Yanından geçmek üzereyken iri elleri üst koluma dolandı ve beni olduğum yerde durdurdu.

"Nereye gidiyorsun, bebeğim?"

"Ben eve gidiyorum Gunner. Eğlenceliydi ama yoruldum ve bazılarımızın bu hafta sonu kulüp tavşanlarıyla sarhoş olmak yerine yapacak işleri var."

Cevabıma güldü. Gunner'ı hafta sonu için Bimbo Barbie'ye bırakma düşüncesine duyduğum kızgınlığı neden paylaşmaya karar verdiğimi bilmiyordum. Gunner'ın üzerinde hak iddia edeceğim bir şey değildi. Ben bile

adamı tanımıyordum. Ondan hoşlandığımı bile düşünmüyordum, yine de tüm hafta sonu parti yapması ve muhtemelen kulüp tavşanlarıyla seks yapması düşüncesi beni rahatsız etti.

"Hayır, bebeğim. Kendini eve bırakmayacaksın. İçki içiyorsun ve bu ortaklığın daha başlamadan bitmesine izin vermeyeceğim. Gel hadi."

Eli üst pazumdan elime doğru kaydı, parmaklarımızı birbirine geçirdi ve beni hâlâ içip eğlenen yamalı kardeşler grubunun yanından geçirdi.

"Tamam, beni eve götürmene izin vereceğim ama önce arabama uğrayacağız ki eşyalarımı alabileyim."

Geri çekilmeyi düşündüm, özellikle de biri beni ispiyonlamak için burada olabileceğinden, ama nasırlı eli benimkine karşı çok iyi hissettirdi. Bu anın tadını çıkarmak için kendime izin vermeye karar verdim. Gunner'la ortak olduğumuz için birbirimize alışmamız gerektiğine dair uyduruk bahane kafamın içinde dönüp duruyordu.

Bu adama dokunabilmek için kendini kandırıyorsun.

Eşyalarımı aldıktan sonra Gunner'ın beni arabasına götürmesine izin verdim. Beni o güne kadar gördüğüm en güzel Indian Scout Bobber'a götürdü. Farkında olmadan motosiklete doğru yürüdüm ve elimi seksi mat siyah kıvrımlarında gezdirdim.

"Aman Tanrım, bu motor bir kızı ıslatır," diye mırıldandım.

Arkamdan bir boğulma sesi geldi. Bunu niyetlendiğimden daha yüksek sesle söyledim. Birkaç dakika sonra Gunner'ın bedeni arkamdaydı ve ona doğru eğilip sıcaklığının beni sarmasına izin verme dürtüsü karşı konulmazdı. Sıcak nefesi beni okşuyor, göz kapaklarımın titremesine neden oluyordu. Santa Muerte'ye şükürler olsun ki karanlıktı ve etrafta kimse yoktu. Gözlerime fısıldamak gibi bir huyu olduğunu fark ettim.

kulak. Sözlerinin herkesin yararına olmadığını, benim için olduğunu hissettirdi. Bana güvendiği sırlar.

"Belki benim kız eve dönerken seni boşaltabilir," diye mırıldandı.

Uyluklarımda karıncalanmalar başlarken, onun sözleriyle boğulma sırası bana gelmişti. Haksız değildi. Bütün gece lanet olası bir canlı tel gibi hissetmişim. Dövüşün adrenalini yükü, bu gece Gunner'la olan etkileşimlerimle birleşince beni azdırmış ve rahatlamak için kaşındırmıştı. Ama Gunner'ın motorunun arkasında orgazm olursam lanetlenirdim. Adamı çok az tanıyordum. Normal şartlar altında, bağlantılarımda istediğim şey buydu. Ama onunla birlikte çalışmam gerekecekti ve ona her baktığımda bisikletini dev bir vibratör gibi kullandığımı düşünürsem bunu nasıl yapacaktım?

Vücudu üzerimde geziniyordu, aramızda sadece santimetre vardı. Gözümün korkacağını ya da geri çekileceğimi düşünmüştü ama beni iyi tanııyordu. Aramıza mesafe koyma zahmetine girmeden yüzümü ona döndüm. Göğsüm göğsüne değince nefesi kesildi ve meme uçlarım diken diken oldu.

Kahretsin, bu geri tepebilir.

"En azından bir kadını boşaltmak için başka birine ya da bir şeye ihtiyacın olduğunu biliyorsun," diye homurdandım elimle göğsünü okşarken.

Bu adam ne tezgahı yapıyor?

Dudaklarından çıkan hırıltı omurgamdan aşağı lezzetli ürpertiler gönderdi ve uyluklarımda arasında nem birikti.

"Bebeğim, sana hayatının en iyi orgazmını yaşatmak konusunda hiçbir sorunum yok, tam burada, hemen şimdi." Elini kaldırıp saçlarıma doladı ve dudaklarımdan küçük bir nefes çekip çıkardı. "Seni öyle bir boşaltacağım ki, bir kadını boşaltma yeteneğim hakkında hiçbir şüphen kalmayacak." Yeşil gözleri soğumadan önce şehvet doluydu.

Gunner bir anda ellerime bir kask tutuşturdu ve sesi kızgınlıkla doluydu.

"Al, bunu giy."

Davranışlarındaki ani değişim beni kamçılamıştı. Kızgın mıydım yoksa Gunner'ın bizi pislik içinde sikişmekten alıkoyacak kadar kendini kontrol edebildiği için minnettar mıydım bilmiyordum. Dizlerimin üzerine çöküp lütfen dememe saniyeler kalmıştı -belki de Torque bana sandığımdan daha sert vurmuştu. Bir bacağını bisikletinin üzerine atarak beklentiyle bana baktı.

"şu lanet kaskı tak Ryan ve motora bin," diye çıkıştı.

Neden onun otoriter kişiliği benim için bir şey yapıyordu? Bu normal değildi.

Cevabım kısaydı. Gunner için bu duygusal iniş çıkışları yaşadığım için sinirlenmiştim.

"Bu seferlik Gunner. Bu seferlik, bana ne yapacağımı söylemene izin vereceğim. Ama buna alışma."

Gunner'ın arkasından motosikletine kayarken yüzümü göremediğine çok sevinmiştim çünkü bronz yanaklarımın bile pembeleştiğinden emindim. Bir Scout Bobber en büyük motosikletlerden biri değildi, bu yüzden elbette Gunner tam bacaklarımın arasında oturuyordu. Amımdan yayılan sıcaklığı hissedebildiğinden emindim ve kotunun arkasında ıslak bir nokta bırakmamayı umuyordum.

Sikik herif de bunun bana ne yaptığını biliyordu, çünkü kıcını biraz salladı. Klitorisime sürtünme yaratarak neredeyse yüksek sesle inlememe neden oluyordu.

Bu oyunu oynamak ister misin, sikik? Sadece bir klitoris-tease olduktan sonra? Hadi oynayalım.

Kesiminin derisi göğsüme soğuk geliyor, meme uçlarımın olduğundan daha da sertleşmesine neden oluyordu. Ellerim fit vücudundan aşağıya doğru inip beline kadar uzandığında bir inilti çıkardığında göğsünün gümbürtüsünü hissettim. Parmak uçlarım kot pantolonunun içindeki sertleşmeye dokunduğunda bir iniltiyi bastırmak için dudagımı ısırarak zorunda kaldım.

Vay anasını. Bu adam kesinlikle rahim ağzıma ulaşırdı.

Yumruğumu etrafına sarma ihtiyacı neredeyse dayanılmazdı. Ama Gunner boğazını temizlediğinde ve güzelliğine başlamadan önce sikiyle elim arasında boşluk bırakmak için kalçasını kıvırmaya çalıştığında sırttım.

Indian'ının gürültüsü o kadar yoğundu ki neredeyse orgazm olacaktım. Bu makine parçası çok güzeldi ve tek bir sürüşün yeterli olup olmayacağından emin değildim. Belki Gunner'ın gözüne girebilirim, buna tek başıma binmeme izin verirdi. Yine de bunun olacağından emin değildim. MC kardeşler motorlarına karşı korumacıydı. Hayatlarındaki önemli şeylerin sıralaması şöyleydi: kulüp, kulüp kardeşleri, motosikletleri. Diğer her şey listeye bile girmeyebilirdi. Arada sırada yaşlı bir kadın da gelirdi ama onun bu listenin neresinde yer alacağını bilemezdim. Kardeşine göre değişirdi.

Gunner kapıya yanaştı ve az önceki dangalak kanoya tüm erkeklerin yaptığı o baş sallama hareketini yaptı. Gözleri benimkilerle buluştu ve daraldı, yüzünde bir hırıltı belirdi. Ben de iki elimle onu terslediğimden emin oldum. Gunner bana karşı sertleşti. İnmek üzere olduğunu anlayabiliyordum.

Benim yerime dangalak Canoe'nun kıcını tekmelemesine imkan yok.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

ROy'un küçümseyen bakışı beni sinirlendirdi ve Lolli'nin Ryan hakkında yaydığı dedikodularla ilgili hikâyesini hatırlamama neden oldu.

Ryan'ın sıcak elleri üst baldırlarıma geri dönüp rahatlatıcı olduğunu düşündüğü dokunuşlar yaptığında, tam orada kalkıp onu dövmeye hazırdım. Öyle değildi. Ellerini kalçalarımnda, sikime bu kadar yakın hissetmek bende inleme ve gidip bir tanesini ovma isteği uyandırdı.

Roy bunu yaptığı için şanslıydı çünkü dişleri kırılmak üzereydi ama ben bunu ereksiyon halindeyken yapmak istemedim. İleri doğru yuvarlanırken ona ters ters baktım ve geri döndüğümde kıkına tekmeyi basacağımı anlamasını sağladım.

Bu dünyada saygı görmek zorundaydınız. Bazen bu, ayaklarınıza kapanmaktan başka bir şey yapamayacak kadar korkak olduklarını göstermek için birinin ağzını burnunu kırmak anlamına geliyordu. Şu anda kolları bana sarılmış olan kadın bunu kendi başına yapabilecek kapasiteye fazlasıyla sahipti. Ama nedense ona gösterilmesi gereken saygıyı dayatan kişi ben olmak istedim.

Arkamda kıvrandığını hissettiğimde dikkatim Ryan'a geri çekildi ve yüzüme bir sırtıma getirdi. Sırtıma değen amının sıcaklığı beni deli ediyordu. Oraya uzanıp ne kadar ıslak olduğunu hissetmemek için tüm irademi kullandım.

Bu gece üzerime bir kova buzlu su dökülmüştü bile. Ryan bana bir kadını boşaltamayacağımı, onu boşaltamayacağımı söylediğinde beni oltasına getirmişti. Ama onun şehvetle parlayan güzel kahverengi gözlerine bakıp onu nasıl boşaltabileceğimi anlatırken ateşle oynadığımı fark ettim.

Onu becermek istedim. Tam orada, insanların birkaç metre ötede olduğu derme çatma otoparkta. Aramıza mesafe koymam gerektiğini biliyordum. Yapacak işlerimiz vardı ve dikkatimin dağılmasını göze alamazdım. Kendi kendime, Pres istediği için bütün gece onun başında beklediğimi söyledim. Ama Pres benden ona doğru nefes alan her orospu çocuğunu uzak tutmamı istememişti. Torque'un Ryan'dan ona boğuşmayı öğretmesini istediği anı hatırlayınca sırtım kaskatı kesildi; mağara adamı moduna girmiş ve onu boş bir masaya sürüklemiş, ona yaklaşmak isteyen herkese hırlamıştım.

Onu eve götürmenin, aramızda mesafe yaratmak ve ona asılmaya çalışan bir pislik için endişelenmemek için bir çözüm olması gerektiğini hatırladığımda dudaklarımdan sinirli bir iç çekiş çıktı. Ama şimdi, onun kıvrak vücudu benimkine yaslanmış, elleri belimi kavrarken, seksenin üzerinde giden bir bisikletin üzerinde sıkışıp kalmıştım.

Yer için çok fazla.

Ellerinin istediğim yere bu kadar yakın olması sikimi ağrıtıyordu. Dikkatimi onun ne kadar yakın olduğundan uzaklaştıracak bir şeye ihtiyaç duyarak gaza yüklendim ve yolda daha hızlı ilerlemeye başladım. Ryan'ın kahkahası arkamda dalgalanarak yüzüme istenmeyen bir gülümseme getirdi. O

en az benim kadar gözü pek biriydi. Daha önce bisiklete bindiği belliydi çünkü kalçalarını benimkilere bastırıyor ve her dönüşümüzde eğiliyordu. Kendi bisikletine mi yoksa başka bir adamın bisikletinin arkasında olmaya mı alışkın olduğunu fazla düşünmek istemedim.

Ryan'ın bana kulüp binasında verdiği adrese yanaştım, vücudunun sıcaklığını anında özledim ve onu motorumda daha uzun süre tutmak için bir nedenim olmasını diledim.

"Pekâlâ ortak, kulübünüze olan sadakatimi kanıtladığıma göre artık işe koyulabilir miyiz?" diye sordu. "Çünkü bir sonraki sevkiyat gelmeden önce hazırlamamız gereken şeyler var."

Kaskı geri verirken parmaklarımız birbirine değdi, gözleri temas noktasına odaklanmıştı. Dudaklarımın kenarları yukarı doğru kıvrıldı; o da benim kadar etkilenmişti ama kendimi zihinsel olarak silkeledim ve işleri profesyonel tutmaya odaklandım. Ne de olsa bir ortaklık sorusu sormuştu.

"Evet, şimdi başlayabiliriz. Lotería'daki sevkiyat sürecini ve sevkiyat programını bana anlatmanızı istiyorum. Sanırım bu ürünü teslimattan sonraki yirmi dört saat içinde taşımak istiyorsunuz."

Ryan Los Muertos'un yasadışı işlerine karışmış olabilir ama Lotería'yı görmüştüm. O kulüple gurur duyuyordu ve Sergio ya da Mario'ya asla bir şey söylemese de, yasal işinin yakalanma riskini almak istemiyordu. Meksika'dan gelen yasadışı ateşli silahları çok uzun süre saklamak bunu yapmanın mükemmel bir yoluydu.

"Bu ideal olurdu. Ancak Mario bunu her zaman gerçekleştiremedi, bu yüzden onları daha uzun süre saklamamız gerekirse, bunu yapabiliriz."

Sesinin tonundaki bir şey ve Mario'dan bahsederken vücudunun gerilmesi beni gerdi. Bunu daha önce partide fark etmiştim.

ona mesaj attığından bahsetti. Pres yakın olduklarını söyledi ama tepkileri aynı resmi çizmiyordu.

"Onları oradan istediğin kadar hızlı çıkarabilirim bebeğim," diye cevap verdim, alt dudağını ısırışına bakarak.

"Pazartesi günü Lotería'da buluşalım. Sana daha ayrıntılı bir tur attırırım ve planlanan teslimatları, kime gideceklerini ve tüm bunları gözden geçiririz."

Elinden cıvıl cıvıl bir ses geldi. Kaşları çatıldı ve güzel dolgun dudakları aşağıya doğru kıvrıldı. Ekranında okuduğu şeyden hoşnut değildi. Birden tamamen ayılmış gibi göründü. Bütün gece onu izlememiş olsaydım, bu gece tek bir içki bile içtiğini bilemezdim. Bu beni hiç ilgilendirmezdi. Aslında sohbete ara vermek, kışımı kulüp binasına geri götürmek için mükemmel bir fırsattı. Ancak bunu yapmak yerine, kendimi onu rahatsız eden her neyse onu düzeltmeye yardım etmek için çekilirken buldum.

"Ne oldu Ryan?"

Hâlâ burada olduğuma şaşırmış gibi bana baktı ya da belki de sorunun ne olduğunu sormama şaşırmıştı.

"Lotería'da bir şeyler oluyor da. Üzerimi değiştirip oraya gitmem gerekiyor," diye cevap verdi dalgınca. Ryan daha cümlesini bitirmeden arkasını döndü ve binasına doğru ilerlemeye başladı. Bisikletimden atladım ve çok uzaklaşmadan koluna uzandım.

"Vay canına, bebeğim. Bu gece ne kadar darbe aldın bilmiyorum ama buraya bisikletimin arkasında geldin. Kulübe nasıl gitmeyi planlıyorsun? Ve saat sabahın biri. Bu gece bunu halledecek başka kimse yok mu?" Yüzünü bana dönmesi için kolundan çekiştirerek sordum.

Eğer bakışlar öldürebilseydi, oracıkta ölmüş olurdum. Kadın çok kızgındı. Bana mı yoksa kulübünde olanlara mı emin değildim. Tahminimce muhtemelen bir kombinasyondur.

Sözleri soğuk ve kesik kesik çıkmıştı. "Uber, Gunner. Seninle tanışmadan önce bu dünyada hayatta kalmayı başardım. Lanet kulübüme nasıl gideceğimi bulabilirim. Kafam iyi, aptal değilim."

Sertleştım. Lanet olsun, kadın alıngandı ama zekâsını ve kendini idare etme becerisini savunma ihtiyacı hissetmesi beni kızdırdı. Bunu ima etmek istememiştım ama belli ki savunmaya geçecek kadar anlamıştı. O gece milyonuncu kez yapmamam gereken bir şey yaptım.

Narin yüzünü kavrayarak başını geriye doğru eğdim, böylece onunla konuşurken gözlerimdeki samimiyeti görebilecekti. Kaşlarını çattı, hareketlerimden dolayı kafası karışmıştı.

"Ryan. Hiçbir şekilde senin aptal ya da yeteneksiz olduğunu düşünmüyorum. Sadece sana nasıl yardım edebileceğimi görmek için sordum. Bu gece lanet bir kavgaya karıştın ve canlarına okudun ama yine de dinlenmeye ihtiyacın var." Başparmağım elmacık kemiğine süründü ve savunmasının düşmesini izledim. "Bu yüzden olan bitenle ilgilenecek başka biri olup olmadığını sordum. Ama eğer senin yapman gerektiğini düşünüyorsan, üstünü değiştirip kulübe gidelim."

Onunla gitmeyi teklif ettiğimi fark ettiğinde gözleri şaşkınlıkla doldu.

"Benimle gelmek ister misin?" diye sordu tereddütle.

Yüzü hâlâ ellerimin arasındayken başımı salladım. Bana öyle bir bakıyordu ki, ona evlenme teklif ettiğimi sanırdınız.

Bu kıza daha önce kimse sahip çıkmadı mı? Yoksa Los Muertos dışında kimsenin ona sahip çıkmayacağını mı düşünüyor?

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

T Burada orakçılar var.

Nikki'nin mesajında böyle yazıyordu. Bu işe yaramaz piçlerin benim kulübümde ne işi vardı? O MC dünyanın pislikleriyle doluydu ve onları yıllar önce Lotería'dan men etmişim. Kuralları biliyorlardı ama anlaşılan bana karşı geldiklerinde ne olacağını hatırlatmam gerekiyordu.

Ölüm arzusuyla yanıp tutuşan pislikleri bulma hedefime kilitlendiğimden, gümbürdeyen tabanı zar zor fark ettim. Her boş alana sıkışmış terli bedenleri iterek barın arkasına doğru ilerledim ve Nikki'nin sarı saçlarını aradım. Gunner ve ben, onun mesajı geldikten on beş dakika sonra Lotería'ya varmıştık.

Siktir, Gunner.

Başım döndü. Beni takip mi etmişti? Kulübe yanaştıktan sonra bakma zahmetine girmemiştim ve motorundan atlamıştım. Kana susamışlık damarlarımda dolaşıyor, hakkım olanı almamı istiyordu.

Beni takip etmemişti. Bu onun sorunu değildi.

İç konuşmalarına rağmen, bir parçam öyle olmasını umuyordu. Ben cezaları dağıtırken o da yanımda duracaktı. Bu düşünceyle akıl sağlığımı sorguluyordum. Gunner'ın karanlığıma tanık olmasına izin vermek istiyor muydum? Elbette, beni dövüşürken izlemişti ama bu toplumsal olarak kabul edilebilir bir şiddetti.

Henüz beni düpedüz şiddet uygularken görmemişti. O zaman benim hakkımda ne düşünürdü?

Başımı salladım. Bir erkeğin şiddet eğilimlerim hakkında ne düşüneceğini ne zaman umursamıştım ki? Tam arkamı dönecekken, yeşil gözler benimkilere takıldı. Ellerini siyah kot pantolonunun ön ceplerine sokmuş, kalabalığın içinde usulca ilerleyişini izlerken ağzım kurudu. Rahat ve huzurlu görünüyordu ama kulübü nasıl taradığını görebiliyordum; Glock'una yakın bir yerde, her an birine kurşun sıkmaya hazır bir şekilde, ona henüz anlatmadığım bir tehdit arıyordu. Nikki yanakları kızarmış ve alnında boncuk boncuk terler belirmiş bir halde koşarak yanıma geldi.

"Burada üç orakçı var," dedi sert bir fısıltıyla, far ışıkları altındaki bir geyik gibi görünüyordu.

Rakip MC'den bahsedildiğinde Gunner'ın yanımda kaskatı kesildiğini hissettim. Davet edilip edilmediklerini ya da izinsiz girip girmediklerini anlamaya çalıştığından emindim. Yanlış cevap Los Muertos ve İskeletler'i ortaktan ziyade düşman yapacaktı.

Ellerim Nikki'nin omuzlarında durdu. Başparmaklarımla teninde küçük daireler çizerek düzensiz nefes alışını kontrol etmesine yardımcı olmaya çalıştım.

"Nikki, neredeler?" Sesimi sakın tutmaya dikkat ederek sordum.

"Arka köşede bir masada oturuyorlar ve Mario ile konuşmak istiyorlar. Onlara burada olmadığını ve hatta kulübü yönetmediğini söyledim. Ama bu cevaptan hoşlanmadılar. Başlarında kim varsa onu istiyorlar." Nikki'nin sözleri

aceleyle çıktı ve sesinde hafif bir titreme vardı. Başını eğdi ve dalgınca bileğini ovuşturdu. Bu hareket dikkatimi çekti. Elini yavaşça tutmak için uzandım, şüphelendiğim şeyi doğrulamak istiyordum.

"Ryan..." diye kekeledi, ses tonunda endişe vardı. Ona attığım bakış onu susturdu.

"Buzla Nikki," diye cevap verdim soğuk bir şekilde, "Robert'a söyle, masada benimle buluşmadan önce ofisimi hazırlasın. Bu gece çalışıyor olacağım." Döndüm ve Nikki'nin MC üyelerinin olacağını söylediği yere doğru ilerledim. Gunner'ın beni takip ettiğini anlamak için kontrol etmeme gerek yoktu. Onun varlığı arkamda sağlam bir destek duvarı gibiydi. Cevap almam için beni zorlamaması ya da MC üyeleriyle tanışmak için acele etmemesi dikkatimden kaçmamıştı - benim önderlik etmeme izin vermişti.

Ana katta kısmen gizli bir köşede oturan üç adamı fark ettim. Şerefsizler benim kulübümde kesiklerini giymeye bile cüret ediyorlardı. Elbette, MC üyeleri o lanet şeylerle yaşar ve ölürdü, ama Azrailler Lotería'dan açıkça yasaklanmıştı. Ve burada oturuyorlardı, ihtiyatlı olmaya bile çalışmıyorlardı. Dikkat çekmek istiyorlarsa, çekmişlerdi. Nikki, bunu çok sık söylediğim için vücuduma dövme yaptırmam gerektiği konusunda şaka yapıyordu ama zayıf adamlara sürekli hadlerini bildirmek zorunda kalmam benim suçum değildi.

Masaya ulaştığım anda parmaklarım sırtı bana dönük olan adamın yağlı sarı saçlarına dolandı ve burnunu kırıp onu bayıltacak kadar bir güçle kafasını masaya çarptım. O pisliğin benim kulübümde arkasını kollaması gerektiğini düşünmemesi beni çok kızdırmıştı. Tanrı'ya şükür Pitbull vardı çünkü Bay Worldwide kıkırdak ve kemiklerin kırılma sesini ya da kulüp kardeşlerinin ürkmüş çığlıklarını hiçbir müşterimin duymamasını sağladı.

"Beyler. Yetkili kişiyle görüşmek istediğinizi öğrendim," dedim soğukkanlılıkla. Vücudum kulüp müdavimlerinin baygın adamın kafasına dayadığım tabancayı görmesini engelledi. "Ne yazık ki bir tane alacaksınız."

Azrailler pislik olabilir ama kulüp arkadaşlarına karşı az da olsa sadakatleri var gibi görünüyordu. Yani ben aptalın kafasına silah dayamışken saldırmazlardı, özellikle de kendi bölgelerinde olmadıkları için. Karşımdaki adam kuduz bir köpek gibi hırlıyordu. Yüzümde bir gülümseme belirdi; sorumlu olan oydu.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun lan?" Sesi her kelimeyle birlikte yükseliyordu. "Mario ile görüşmek istiyoruz."

Yanındaki pislik de ağzını açma hatasını yaptı. "Kaç küçük kız, saygısızlığın yüzünden seni burada domaltıp sikmeyeceğiz," diye alay etti.

Gözlerimin takip edebileceğinden daha hızlı bir şekilde, Gunner adamın yüzünü masaya bastırdı, elini üstüne yaydı.

" nce hangi parmağımı almalıyım? Ha?    nk  onları keseceğim ve sonra biraz saygı öğrenene kadar kı ına sokacağım." Gunner'ın sesi soğuk ve tehditk rdi ve beni bu şekilde tahrik etmesine imk n yoktu.

Baş Azrail Gunner'ın üzerine yürümek istedi ama masada beliren Robert başını sallayarak tekrar düşünmesini sağladı.

"Sikeyim seni-"

Bir  ığlık duyuldu ve Gunner  ığlığı bastırmak için eliyle adamın ağzını kapattı. Masanın üzerinde kanlı bir orta parmak duruyordu.

"Bak, şimdi kendini becerebilirsin," dedi Gunner, soğukkanlı bir şekilde. Adam kaçmak için mücadele etti.

Heyecan damarlarımda dolaşıyordu, ki bu bir parmağın kesilmesini izleyen birinin vermesi gereken tepkinin tam tersiydi. Yine de burada, alt dudağımı ısırıyor ve Gunner'ı üst kattaki ofisime götürüp masanın üzerinde sevişme isteğime direniyordum. Hâlâ saçlarını tuttuğum adamdan gelen bir inilti beni uğraştığım mevcut soruna geri getirdi.

"O zavallı kışını kaldır ve Robert'ı takip et," dedim sertçe.

Lider olduğuna bahse girdiğim kişi ayağa kalkmadan önce bana sert bir bakış attı. Gözüm korkmamıştı. Bu *pendejoların* hiçbirinin üzerinde silah yoktu. Kapıcılarım kulübe hiçbir şeyin girmesine izin vermeyecek kadar iyi biliyorlardı ve bir Azrail'i üç kez kontrol ederlerdi. Bu düşünce tarzı beni nasıl içeri girdiklerini merak etmeye itti.

"Robert, bu şerefsizler kulübüme nasıl girdiler?" Ben sordum.

Robert ellerini kaldırdı. "*No fui yo, jefa.* Geraldo ona Mario'yla görüşeceklerini söylediklerini söyledi," diye cevap verdi ve hemen ekledi, "bu gece çok yoğunluk ve Mario daha önce aradı. Sanırım Geraldo söylediklerinin doğru olduğunu düşündü."

Başımı salladım, yeni bilgileri aldım ve Azrail'i ofisime götürmesi için Robert'ı gönderdim. Görünüşe göre bir şey istiyorlardı, özellikle de Mario'dan. Sonunda elimi üçüncü üyenin saçından çözdüm ve Lotería'nın fedailerinden birine işaret ettim.

"Bu ikisini arka tarafa götürün."

Sarışını bir bez bebek gibi omzunun üzerinden kaldırırken, artık bir parmağı eksik olan adama onu hareket ettirmesi için havladı.

"Nerede üzerinde toprak yap sen bulmak devler gibi
Bu mu?" Gunner inanamayarak sordu.

Şu anda uğraştığım boktan gösteriye rağmen, Gunner benden bir kahkaha koparmayı başardı. Omzumun üzerinden onun durduğu yere baktım ve şunları okudum

Kendine saklamak için büyük çaba sarf ettiği yakıcı sorular yüzündeydi. Ona cevap vermek zorunda olmadığım ama yine de söylemek istediğim sorular.

"Amazon." Robert'ı takip etmek için dönmeden önce göz kırptım.

Masaların arasından dolanarak, beni takip edebileceğini belli edecek kadar yavaş yürüdüm. Kendi kendime, yeni ortaklığımıza iyi niyetimin bir göstergesi olarak bana katılmasına izin verdiğimi, İskeletlerin başcavuşunun sokakları kan gölüne çevirmeden bir Azrail'i sorgulaması için bir fırsat olduğunu söyledim. Ama bu saçmalıktı. Gunner'ı yanımda istiyordum çünkü o pisliği sevmeye başlamıştım.

Arka duvarda göze çarpmayan bir kapıya yaklaştım. Çoğu müşteri bunu fark etmemişti bile, fark etseler bile bunun bir malzeme dolabı ya da benzeri bir şey olduğunu düşünmüşlerdi. Yan panelde bir parmak izi tarayıcısı ve pin pad bulunuyordu. Lotería'da Los Muertos'un yasal olmayan işlerine açılan her kapı, giriş izni olan bir üyenin parmak izini ve rastgele değişen belirli bir pini gerektiriyordu.

Güvenlik önlemlerinin biraz abartılı olduğunu düşünmüştüm ama Scar bunda ısrar etti. Dürüst olmak gerekirse, bir güvenlik uzmanı olduğu için bunu ondan beklemeliydim -aynı zamanda yan iş olarak profesyonel bir hırsızdı. O ve ben New York İtalyan mafyasıyla yaptığımız bir silah anlaşması sayesinde tanışmıştık.

Gunner biyometrik tarayıcıya ve tuş takımına bakarak, "Bir kapıyı açmak için ne kadar çok güvenlik önlemi var," diye yorum yaptı. "Nikki'nin ofisinize giden ana merdivenlerden çıkarken tüm bunları yapmak zorunda kaldığını hatırlamıyorum."

"Asıl soruyu sor, Gunner. Utanmana gerek yok. Az önce benim için bir parmağını kesişini izledim." Yüzümü ona döndüm. "Öyleyse, bana bilmek istediğin şeyi sor." Ellerimi kalçalarımın altına koydum ve onun tavrını izledim.

Gözlerim dilinin alt dudağını ıslatarak dışarı çıktığı yere kilitlendi. Ona meydan okumam hoşuna gidiyordu.

"Hangi lanet ofise gidiyoruz bebeğim?" diye sordu, ses tonu nefis bir şekilde talepkârı.

Loş ışıktaki adam görülmeye değeri. Yakışıklı yüzüne baktım, ne yapacağıma karar verirken tüm özelliklerini inceledim. Yeşil gözleri merakla parlıyordu, saçları sanki parmaklarını geçirmiş gibi görünüyordu ve takıntı haline getirdiğim o lanet olası bıyık beni eğilip alt dudağını ısırma teşvik ediyordu.

Ayrıca ne yapmam gerektiğine dair bir işaret arıyordum. Eğer bu gece ısrarcı, talepkâr ya da düpedüz bir pislik olsaydı, onu bu noktadan çok önce kapı dışarı ederdim. Gunner ve benim iki örgüt arasındaki silah anlaşmalarında birlikte çalışmamız gerekiyordu. Daha fazlası değil. Ama burada durmuş, Gunner'ın bu anlaşmanın dışında bir konuda bana katılmasına izin verip vermeme kararıyla boğuşuyordum.

Dişlerimin arasından çıkarmaya çalışırken başparmağının ucu alt dudağıma sertçe değiyordu.

"Biz ortağız Ryan, unuttun mu? Bunu sana bu gece dövüşten sonra söyledim. Eğer seninle gelmemi istersen, gelirim." Nazikçe konuşurken başparmağı dudağımı sıyırmaya devam etti. "Ayrıca, Azrailler hem İskeletlerin hem de Los Muertos'un düşmanı. Onları Tucson bölgesinden nasıl uzak tutabileceğimiz konusunda değerli bilgiler edinebiliriz."

Parmağı ağzıma götürüp emme fikrine değil, onun sözlerine odaklanmak için mücadele etmek zorunda kaldım. Bu adamın herhangi bir parçasını tatma düşüncesi külotumu ıslattı, ki böyle bir zamanda bunu düşünmek hiç de uygun değildi.

Ağır bir iç geçirdim. "Tamam. Ama burada yetki bende. Gösteriyi ben yönetiyorum."

"Sorun değil. Bu alanın sorumlusu sen olabilirsin. Benim başkalarıım var..."
diye cevap verdi.

Gözlerindeki hınzır parıltı, ifadesinin gizli bir anlamı olduğunu düşünmeme
neden oldu ama bunu düşünecek zamanım yoktu.

Yapmam gereken görüşmeler vardı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

"H "Omuzların nasıl?" Ses tonum duygusuzdu.

Ayaklarım ofisimin eşiğini geçtiği anda, tüm insanlığım kapandı. Burada bir makineydim, metodik ve soğuk. Henüz adalete teslim edilmemiş adamlar için yargıç, jüri ve gerekirse cellat rolünü gururla üstlendim.

Bu benim kuralımdı.

Bu odada sadece suçlular tutuluyordu; masumlardan bilgi almıyordum. Sergio ve Mario, suçlu olduklarına dair kanıt bulamazsam onlara işkence yapmayacağımı biliyorlardı.

Tükürük ayaklarımın yanındaki beton zemine çarptı. "Bunun bedelini ödeyeceksin, sürtük," diye homurdandı.

"Oh, bunu bilemem. Kulübün sana ne olduğunu nereden bilecek ki?" Kayıtsızca sordum.

Dolaba doğru yürüdüm, açtım ve en sevdiğim aletlerden bazılarını çıkardım.

"Sen neden bahsediyorsun be?" Sesinde şimdi bir panik tonu vardı.

Omzumun üzerinden baktığımda gözlerinin bana yapışmış olduğunu gördüm. Başımı eğdim ve gülümsedim, sorusunu duymazdan geldim - bunu yaptığımda her zaman onları kıvrandırırırdım.

"Ofisimi beğendin mi? Kendim tasarladım." Oturduğu yerin altındaki bir noktayı işaret ettim. "Gider, kanı durulamayı çok daha kolay hale getiriyor." Dolabıma döndüm ve konuşmaya devam ettim. "Tek yapmam gereken odayı çamaşır suyuna bulayıp hortumla yıkamak."

Onunla tekrar karşılaştığımda yüzü bembeyaz olmuştu. Onu öldürebileceğimi ya da ona işkence edebileceğimi düşünmemişti. İçinde bulunduğu durumun gerçekliğini anlamaya başladı ve oturduğu yerde çırpınmaya başladı. Onun çırpınışını izlerken yüzümde bir gülümseme belirdi çünkü kendini kurtaramayacağını biliyordum. Çok fazla rehinenin sandalyelerini kırıp kaçtığını g ö r m ü ş t ü m , bu yüzden kendi yöntemimi geliştirmiştim.

Ayak bilekleri metal sandalyeye zincirlenmiş ve kolları başlarının üzerine asılmış bir şekilde oturuyorlardı. Bir noktada birilerinin bundan kurtulmanın bir yolunu bulabileceğinden emindim, ama onları bir yolunu bulacak kadar uzun süre yalnız bırakmak gibi bir alışkanlığım yoktu. Kendilerini burada bulan adamların çoğu kaçmaya bile çalışmayan korkaklardı. Zayıfları avlıyorlar ve ben onları sorumlu tuttuğumda da sızlanıyorlardı.

"Mario hangi cehennemde? Yetkili kişiyi istedim, kabadayılık taslayan bir kaltağı değil," diye bağırdı ama sesindeki titreme korkusunu ele veriyordu.

Gunner, adamın gür sakalını kavrayıp başını geriye döndürmeden önce bir sağ kroşe indirdi.

"Ses tonuna dikkat et." Gunner tiksintiyle başını salladı. "Yetkili kişiyi sordun ve o da i ş t e burada, seni şereflendiriyor.

ve senin lanet olası zavallı ruhun saygısızlık mı edecek?" diye sordu kuşkuyla.

Gunner'ın kesiğini gören adamın gözleri büyüdü. Orakçılardan hiçbiri onun Toplum İskeletleri'nin bir üyesi olduğunu fark etmemişti ama bu adam şimdi fark etmişti. Gunner'ın yanına yaklaştım ve elimi koluna koyarak öfkesini yatıştırmaya çalıştım. Dikkatimin dağılmasını göze alamazdım.

"Konuşmak istediğiniz şey neydi..." Kulübünün adının ve görevinin yazılı olduğu kesiğine baktım -aynı zamanda silah astsubayıydı, ilginçti. "Spinner?"

Burnundan serbestçe kan akıyordu ve gözü şişmeye başlamıştı bile. Cevap vermek yerine kanlı tükürüğü ayaklarımın dibine düştü. Gunner'ın önünde bana orospu demekle ilgili dersini almıştı. Çocukça maskaralıkları karşısında gözlerimi devirmiştim. Erkekler her zaman beni test etmek ve kadın olmamın kartelin oynadığı bir oyun olup olmadığını görmek isterdi.

Başlangıçta öyleydi.

Bir parçam hep Mario'nun beni o ilk işkence seanslarına kırılıp kırılmayacağımı görmek için dahil ettiğini düşünmüştü. Sahip olduğum duygusal kıymıklar daha da derine saplanabilecek miydi? Belki de parçalanırsam beni düzeltebileceğini düşündü ya da belki de bu kanunsuz adaletin bana kefaretimi ödüyormuşum gibi hissettireceğini biliyordu.

Ancak günahları günahlarla telafi etmenin sorunu, döngüyü asla kıramamanızdır.

"Bir soru sordum Spinner. Benim hakkımda hiçbir şey bilmiyor gibi görüldüğün için, sana nasıl çalıştığıma dair bazı yararlı ipuçları vereceğim." Konuşurken onun etrafında döndüm ve soğuk bakışlarım altında kıvrınmasını izledim. Yıllar önce, insanların sizi görüş alanlarında tutamadıklarında gerildiklerini öğrenmiştim.

"Ben bir soru sorarım, sen cevaplarsın. Ve sadece bir kez sorarım," diye fısıldadım kulağına.

Korkusunun kokusu şimdi hafif temizleyici kokusunu bastırıyordu. Spinner'ın benim avcı, onun da av olduğunu anladığını bilerek gülümsedim. Birkaç saniye daha süren sessizlikten sonra, Los Muertos'un bölgesinden canlı çıkmak için en iyi şansının işbirliği yapmak olduğuna karar verdi.

Sesi aceleci ve yalvarır gibiydi. "Mario'yla konuşmak için gelmiştim. Burada olacağını düşünmüştüm ve bazı şeyleri çözmem gerekiyordu. Yemin ederim. "

Sözleri üzerine kaşlarım çatıldı. Tekrar ön tarafa dönerek herhangi bir şey söyleyip söylemediğini anlamak için yüzüne baktım.

"Mario senin geleceğini biliyor muydu?" Kafamın karışık olduğu sesimden belli olduğu için sinirlenerek sordum çünkü Spinner bunu anladı ve hemen kapandı.

Küçümseyerek, bilekleri tavana bağlıyken mümkün olduğunca öne doğru eğildi.

"Sen kim oluyorsun da böyle sorular soruyorsun? Ben karar veren biriyle konuşmak istiyorum." Spinner devam etmeden önce çenesiyle Gunner'ı işaret edecek şekilde eğildi.

"Bildiğim kadarıyla, bu sadece o güzel amcığın üzerinde zıpladığın sık. Aslında, bu pislik muhtemelen o amcık için sana para ödüyor. Başka kaç kardeşini beceriyorsun?" Sesi artık zehirle doluydu. "Hayır, sürtük, Los Muertos'ta söz hakkın yok. Sen sadece burada benimle taşak geçiyorsun." Gözleri çift yönlü aynaya kaydı ve sanki biri izliyormuş gibi aynaya doğru bağırdı. "Mario, seninle konuşmak istiyorum."

Gunner neredeyse yanımda öfkeden titriyordu. Bu pislik komplolarını kusarken elimi göğsüne koyarak onu zapt etmek zorunda kaldım.

Neler olduğuna dair teoriler. Bu dünyada bir kadın kendini fahişelik yapmakla suçlanmaya alışmıştı.

Hey, erkekleri dizlerinin üstüne    t ren ve sonra da onlara tapınmaları için pisliklere para  deten güzel s rt klere daha fazla g  . Striptiz kulübü işletiyordum; açıkçası seks işçiliğinden yanaydım. Ama ne yazık ki Spinner için Los Muertos'ta yaptığım iş bu değildi.

O daha ne olduğunu anlamadan mesafeyi kapattım ve diz kapağına bir kurşun sıktım; diz kapağını parçalayıp baldırının yarısını havaya uçurdum. Spinner'ın acı dolu çığlıkları fayans duvarlarda yankılandı.

Sesim sakın ve telaşsız  ıktı. "Kırık bir dizle ata binmenin zor olduğunu duydum. Bazen doktorlar hareket kabiliyetini asla geri getiremezler. Yetenekli cerrahlar için bile yeniden yapılandırmaya çalışmak çok zor. En kötü durumlarda, kesmek zorunda kalıyorlar." Beni dengesiz gösterdiğini bildiğim bir şekilde başımı eğdim. "Azrailler artık adamlarını hastanelere mi götürüyor? Yoksa siz h l  kulüp doktoru mu kullanıyorsunuz?" Ses tonumdaki kötü niyet belirgindi.

Spinner bilincini kaybetmenin eşiğinde, azap içinde başını ileri geri sallıyordu. Söylediğim hiçbir şeyi algılamadığını biliyordum. Ama bunu onun iyiliği için söylemiyordum. Sorgu odalarından olanları izleyen iki kulüp kardeşi için söylüyordum.

Parmaklarım çenesine saplandı.

"Esc chame pendejo, bunu Tucson'un Los Muertos'un ve Toplum İskeletleri'nin bölgesi olduğuna ve hoş karşılanmadığınıza dair resmi uyarınız olarak kabul edin. Ve başkanınıza bir dahaki sefere biraz araştırma yapmasını söyleyin çünkü La Brujita de Los Muertos saygısızlığı takdir etmiyor ve beni daha fazla kızdırırsa kapısına cesetler bırakmaya başlayacağım.  Entendes?"

Sokak ismimden bahsedince gözleri büyüdü ve bu pisliklerin hepsinin yeni olduğunu doğruladı.

Spinner bayılır bayılmaz Gunner'a doğru döndüm. Bakışlarını yakalayarak az önce olanlara karşı tepkisini ölçmeye çalıştım. Masum adamlar asla bu ofislere geri getirilmezdi. Bu yüzden bu tür işleri yaparken nadiren suçluluk hissedirdim. Ama tetiği çektiğim anda Gunner'ın yüzünde görececeklerimi düşününce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Bana bakabilecek miydi?

Bana yukarıdan aşağıya baktı, değerlendirdi. Ama benim yapabileceğim türden bir şiddetten tiksiniş gibi görünmüyordu. Bu endişemi biraz olsun yatıştırdı. Az önce gördüklerinden sonra bana sonsuza kadar farklı bir gözle bakacağını biliyordum. Gunner'ın buna tanık olmasına izin verdiğim için büyük pişmanlık duyuyordum ama meşhur cini şişeye nasıl geri koyacağımı bilmiyordum.

Terimi silmeye çalışırken avuçlarım kot pantolonumun sert dokusuyla buluştu. Bana ne söyleyeceği konusunda gergindim. İki adımda aramızdaki mesafeyi kapatmıştı. İri elini kaldırarak kaşlarımın arasındaki kırıışıklığa sürtündü.

"Bu kadar endişeli görünmeyi bırak. Daha önce hiç kurşun yarası görmediğimi mi sanıyorsun?"

Eli omzuma doğru kaydı, orada tuttuğum gerginliği serbest bırakmamı sağlamaya çalışıyordu.

Cevap vermeden önce yumuşak bir inilti duydum, "Az önce bir adamı vurdum, Gunner. Ve nefsi müdafaa ya da birini vurmak için yasal olarak kabul edilebilir başka bir nedenle değil. Tabii ki tepkinin ne olacağı konusunda endişeliyim," diye küstahça karşılık verdim.

Gunner bana kaşlarını kaldırdı. "Yasal olarak kabul edilebilir mi? Beni polis falan mı sandın?" diye alay etti, muhtemelen beni rahatlatmak için.

Kapıya doğru ilerlemek için döndüm.

"Hayır, pislik. Senin polis olduğunu sanmıyorum. Birinin parmağını kestin ve onu kışına sokmakla tehdit ettin." Gunner bu anıyı hatırlayınca kıs kıs güldü, ben de gözlerimi devirdim. Erkekler. "Birinin diz kapağını vurduğuma şahit olan birinin bunu nasıl karşılayacağı konusunda endişelenmemin normal bir tepki olduğunu belirtmeye çalışıyordum."

"Ryan."

Duraksadım, yüzümü ona döndüm, onu elini saçlarında gezdirirken ve Spinner'ın baygın bedenine bakarken yakaladım.

"Sizde bir sorun olduğunu düşünüp düşünmediğimi merak ediyorsanız, düşünmüyorum. Doğru ve yanlış, insanların iddia ettiği gibi siyah ve beyaz değildir. Gri alan, başkaları için en çok iyilik yapan insanların yaşadığı yerdir. Başkaları sadece ışıktaki kalabilsin diye biz yükü taşımaya hazırız."

Konuşmak için ağzımı açtım ama kelimelerimin olmadığını fark ettim. Sözlerinin ve eylemlerinin getirdiği duygu ağırlığını nasıl çözeceğime dair hiçbir fikrim yoktu.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

T Sabahın üçüydü ve ben kulüp binasına daha yeni dönüyordum. Ryan onu evine bırakmam konusunda ısrar etmişti.

Nikki ile birlikte. Bu konuda onunla tartışmak istedim ama onu eve getirenin ben olmam için iyi bir neden yoktu. Onunla daha uzun süre kalmak istemem dışında. Ki bu çok saçmaydı. Kadını çok az tanıyordum. Ama onun yanında olmak hayatı yeniden deneyimlemek, mevcut rutinimin dışına çıkmak gibiydi.

Sikeyim.

Elbette, tek yapmak istediğim lanet olası huzur ve sessizlik içinde yatmak ve bu gece öğrendiklerimi düşünmekken, dövüş gecesi eğlencesi hala devam ediyordu. Ama bir MC kulüp evinde yaşadığınızda sahip olduğunuz şey bu değildi. Sürekli içki, orospular ve gürültü vardı. Çok fazla gürültü.

"Hangi cehennemdeydin, göt herif?" Dex deri koltuklardan birine oturmuş, kollarını arkaya sarkıtmış ve bacaklarının arasında bir tavşanla meşguldü. Bu manzara burnumun direğini sızlattı. Bu yaşam düzenlemeleri her zaman kağıt üzerinde göründükleri kadar eğlenceli değildi. Bazen ben

Sadece postacının adımı bildiği ve orada sadece bir kişinin yaşadığı tipik bir eve geri dönmek istedim.

Bu düşünce aklıma gelir gelmez, kuzguni saçlı bir güzelin sadece benim gömleğimi giyip bana yemek pişirdiği görüntüsü de aklıma geldi. Bu görüntü karşısında başımı salladım. Bir, çünkü böyle bir şey benim için söz konusu değildi. İkincisi, Ryan asla bana itaatkâr bir ev kadını gibi yemek pişirmezdi. O mutfaktaki bıçaklar bıçaklamak içindi, soğan doğramak için değil.

"Dostum..." Dex beni dürterek bir soru sorduğunu hatırlattı.

"Ryan'ı eve götürmek için dışarı çıkmıştım ama Azraillerin kulübünde olduğu haberini alınca planlarımız değişti..."

İfademin sonuçlarının havada asılı kalmasına izin verdim. Dex'in şu anda iş hakkında konuşamayacak kadar sarhoş olup olmadığını bilmiyordum, bu yüzden suyu test ettim. Ama MC'den bahsettiğim anda bakışları daraldı ve ona kafa atan kulüp tavşanının çenesini kaldırdı.

"Eğlenceliydi tatlım, ama babanın şimdi biraz çalışması gerekiyor." Kız heyecanla başını salladı ve aceleyle uzaklaşmadan önce Dex'in aletini tekrar kot pantolonunun içine soktu. Göğüsleri üstünün önünden dışarı sarkıyordu. Böyle şeyler söylediğinde kızları nasıl tavladığına dair hiçbir fikrim yoktu. Bu herifi çok uzun zamandır tanıyordum ve Dex'in kendisinden *baba* diye bahsetmesi bile ağzıma kusma isteği uyandırıyor.

O gittiği anda, adamın tavrı değişti.

"Kulübünde orakçılar vardı da ne demek?" Dex homurdandı. "Kartelin Azraillerle çalışmadığını sanıyordum."

Dex ilk düşündüğümde daha tutarlıydı. Ryan orakçıların Lotería'da olduğundan bahsettiğinde sorduğum soruların aynısını sordu.

Elimi yüzüme sürdüm. "Oraya Mario'yu aramaya gittiler." "O biliyor muydu?" diye sordu. Yüzünde temkinli bir ifade vardı.

Bu konuşmanın geri kalanı için en iyisinin oturmak olduğuna karar verdim çünkü Dex'in soruları olacağından emindim, özellikle de Ryan'ın gizli ofisinde olanları anlattığımda.

"Hayır." Ona sertçe baktım. "Azrailler Loteria'da hoş karşılanan konuklar değillerdi ve Ryan neden Mario'yu aradıklarını bilmiyordu."

Dex bundan nasıl emin olabileceğimi sormak için ağzını açtı ama o sormadan ben devam ettim.

"Ryan birinin arkasından yürüdü ve kafasına silah dayayıp diğerlerini tehdit etmeden önce masanın üzerinde burnunu kırdı. Sonra da *özel ofisinde* silah arkadaşını dizinden vurup baldırını patlattı." Kollarımı kanepenin üst kısmına dayayıp sözlerimin kafama yerleşmesi için bir dakika bekledim. Onunla konuşma şeklinden hoşlanmadığım için bir parmağımı kestiğimi söylemedim.

"*Siktir*," dedi Dex, nefret ettiğimi bildiği bir şekilde *u* sesini uzatarak.

Devam etmeden önce gözlerimi devirdim. "Kesilmesi gerektiğini bildiğinden oldukça eminim çünkü Azraillerin onu kurtarmak için gerçek bir hastaneye gitmesi gerekecekti. Ama bulaştıkları onca pisliğe rağmen bu riski alacaklarından şüpheliyim."

Dex az önce kucağına bıraktığım şeyi sindirirken aramızda koyu bir sessizlik vardı.

"Onun bir adamı diz kapağından vurmasını izledin..." Dex'in sesi yeni aşık olmuş gibi geliyordu ve bu beni çok rahatsız ediyordu. Bu yüzden cevap olarak başımı sallamayı tercih ettim. Tabii ki onun bu duruma tepkisi bu olacaktı. Yine de onu o odada, damarlarında dolaşan kana susamışlıkla görmenin beni tahrik etmediğini itiraf etmezsem yalan söylemiş olurum.

Bazen gece geç saatlerde uyanık yatar ve şimdi ruhumu saran karanlığın hep orada mı olduğunu yoksa kendimi mi lekelediğimi merak ederdim

Son birkaç yıldır. Ama bu gece Ryan'ı o odada Nikki'ye yaptıklarının intikamını alırken ve kendi bölgesine izinsiz girdiği için otoritesini ortaya koyarken gördüğümde. Karanlığın kötülük anlamına gelmediğini fark ettim. İyi niyetlerin çoğu zaman birilerinin günah olarak belirlediği şeylerle gerçekleştirilmesi gerekiyordu.

"Peki neden oradaydılar? Neden vurulma riskini göze alsınlar ki?" diye sordu kuşkuyla.

Omuzlarımı silktilim. Ben de aynı şeyi merak etmiştim.

"Sanırım bu gece Mario'yu orada bulacaklarını düşündüler. Ryan'ın kim olduğuna dair hiçbir fikirleri yoktu," diye cevap verdim düşünceli bir şekilde, elimi saçlarımda gezdirerek. "Ama bunun bir anlamı olup olmadığını bilmek zor çünkü yakın zamana kadar biz de Ryan hakkında hiçbir şey bilmiyorduk. Sergio ve Mario onun kendileri için angarya işler yapmasına izin vermiş olabilirler ama ikisi de yeraltı devrelerinin geri kalanına ondan bahsetmiyordu."

Karşımda Dex ellerini yüzüne sürüyordu. Sanki yeterince sert ovalarsa cevaplar ortaya çıkacakmış gibi. Ama bulmacayı bitirmek için çok fazla parçayı kaçıırıyorduk. Kafasını kaldırıp göz teması kurdu. Bakışlarındaki ciddiyet beni gerdi.

"İstihbarat için iyi bir kaynak. Kendin söyledin; Mario ve Sergio için çok fazla angarya iş yapıyor. O yakın çevrede, Gunner. Ryan bir şeyler bilecektir, bilmesi gerekse de gerekme de. Bilgi sahibi olacaktır."

Dex'in söyledikleri karşısında dişlerimi sıktım. Yüzümdeki direnci gördü ve ben onu susturmadan önce devam etti.

"Dinle dostum, onun seksi olduğunu düşündüğünü biliyorum; lanet olsun, ben de ondan hoşlanıyorum. Ama yapmamız gereken bir iş var. Kapıdan içeri adım atmak için ihtiyacımız olan kişi o. Onunla bir bağlantı kurun, onu bir kaynak olarak kullanın ve biz de yapmamız gerekeni yapabilelim. Bu ortaklığı devam ettirin ve başarılı olun. Ama

Kardeşim, bunu yapmak için aletini bunun içine sokamazsın. Sen de duygularını buna sokamazsın."

şimdi başka bir çözüm ya da Dex'in sözlerinde bir kusur bulma umuduyla yüzümü ovalıyordum. Ama o haklıydı. Ryan'dan bilgi ve iğörü almak için ona yaklařmalıyđım. Bu ortaklık uzun vadeli bir vaat değildi. Burada bir deneme sürüşü yapıyorduk ve eğer her şey berbat olursa. Eğer ben batırırsam, uğruna çalıştığımız her şeye güle güle.

Aklıma başka bir çözüm gelmeyince yenik bir i geçirdim.

"Kahretsin, haklısın," diye mırıldandım.

Dex başını sallayarak onayladı, bu konuda onunla aynı fikirde olduğuma sevinmişti.

"Bu arada, Azraillerin neden Mario ile konuşmaya ihtiyaç duyduklarını bulmamız gerekiyor. Bu gece oraya gelerek çok büyük bir risk aldılar ve ben bunun nedenini bilmek istiyorum. Hepsi gerçek bir gizlilik ve hançer samalığıydı. Spinner Ryan'ın yetkili olduğunu düşünmüyordu, o yüzden kartlarını kapalı oynadı. Ryan da Nikki'nin bileğine zarar verdiklerini gördükten sonra biraz tetikte oldu."

Dex hazırolda oturmadan önce son sözleri zar zor söyleyebildim. İçindeki katil ön plana çıkıyordu. Yol ismini de böyle almıştı. Dexter'ın kısaltması olan Dex, çünkü adam bu yönünü ortaya çıkardığında çok korkutucu oluyordu. Soğuk ve hesaplı; gözünü kırpmadan bilgi alabiliyor ve acı ektirebiliyordu. MC'de geçirdiğimiz zaman ikimizi de geri dönölmez bir şekilde değiştirmişti ya da belki de sadece gerçek benliğimize bürünmemizi sağlamıştı.

"Nikki'ye ne yapmışlar böyle?" diye sordu, sesi sertti.

Bu soru kaşlarımı kaldırmama neden oldu. Dex'in Nikki'nin adını bilmesine şaşırmamıştım; pek çok kadının adını biliyordu. Bu ismin hangi kadına ait olduğunu bilmesine ve kadının yaralanmış olmasını umursamasına şaşırmıştım. Dex eğlenceyi seven biri olarak görünebilirdi ama duygular ve insanları önemsemek ona göre değildi. Bu boku sıkı sıkıya sakladı. Bu yüzden

"Dexter" tarafı kışkırtıldığında çok çabuk ortaya çıkardı. En başından beri duygularını saklıyordu.

Ancak tepkisini belirtmek camdan bir evden taş atmak gibi olurdu, bu yüzden çenemi kapalı tuttum ve sadece sorusunu cevapladım.

"Biz ortaya çıktığımızda Nikki neler olduğunu anlatmak için Ryan'ın yanına koştu. Patronunun ne kadar dikkatli olduğunu hesaba katmadı ve bileğini ovuşturmak gibi bir hata yaptı. Ryan hareketi yakaladı. Adamların st kattaki ofise değil de onun özel ofisine gönderilmelerine neden olan şeyin bu olduğuna eminim. Sanırım ilerinden biri elini fazla uzattı. Nikki'ye bunu sorma fırsatım olmadı."

Dex yerinden fırlayıp havalanacakmış gibi görünüyordu, ben de ellerimi kaldırıarak ona sakın olmasını işaret ettim. "İzin verilmeyen şekillerde psikopat katil gibi davranmadan önce Ryan cezayı halletti."

Dex omuzlarını hafifçe gevşetti ama yine de gidip bazı orakları sikmeye alışmayacağından emin değildim. Nikki'yle birbirlerini pek tanımadıklarını sanıyordum ama tepkisi aksini gösteriyordu.

"Dex." Sesim emredici çıkmıştı; ciddi olduğumu anladığında kullandığım ton buydu. "Az önce bana söylediklerini unutma. Yapmamız gereken bir iş var. Reaper'larla bir savaş başlatarak tüm emeklerimizin içine edemeyiz. Ayrıca, içimden bir ses zaten bir savaş çıkacağını söylüyor."

Bu onu boğuştuğu şeyden kurtarmış gibi görünüyordu.

"Haklısın. Sadece kadınların incindiğini duymaktan hoşlanmıyorum, biliyorsun." Gözlerini bana kilitleyerek Nikki'yle artık bu konu hakkında konuşmayacağımız mesajını verdi. "Bazı bağlantılarıma ulaşıp olağandışı bir hareket olup olmadığına bakacağım. Orakların misilleme yapacağını düşünüyor musun?" diye sordu.

Kulüp binasına dönerken bütün yol boyunca bunu düşündüm. Teknik olarak, davet edilmeden başka birinin bölgesine girmişlerdi. Hem de herhangi birinin değil; lanet olası kartelin bölgesine. Ama Azrailler suçluların uyduğu pek çok yazılı olmayan kurala uymuyordu. Ryan'ın yaptığı şeyi yapmaya hakkı olduğunu muhtemelen umursamazlardı. Beni endişelendiren şey, kadın olduğu için misilleme yapacak olmalarıydı. Azrailler muhtemelen Los Muertos'un bir kadının kendilerini becermesine izin vermesinin izinsiz girmekten daha büyük bir saygısızlık olduğunu düşünüyorlardı.

Yüzümdeki ifade endişemi yansıtıyor olmalıydı çünkü Dex ayağa kalkıp kilisenin bulunduğu yere doğru yürümeye karar verdi.

"İnsanları Azraillerin misilleme yapabileceğini düşündüğümüz konusunda bilgilendirmemiz gerekecek. Bunun ortaya çıkarabileceği şeylere hazır olmalıyız. Ryan'la nereye gidebileceğine bak. Gunner, bu işi berbat etme." Durdu ve bana baktı. "Karıya ihtiyacın var, burada kaşınıtı giderecek çok şey var. Ama Los Muertos'la başarmamız gereken şeyler var."

Başım kanepenin arkasına çarptı.

Kahretsin, o haklı.

Bu ortaklığa çok fazla şey bağlıydı. Bunu berbat edemezdim. Ryan'la aramda nasıl bir bağ kurarsam kurayım, her şey sona erdiğinde bu bağın paramparça oluşunu izleyeceğimden emindim. Bu düşünce kalbimin sızlamasına neden oldu ve verdiğim tepki hakkında ne düşüneceğimi bilemedim.

Kesin olarak bildiğim bir şey varsa, o da bu iş bittiğinde benden nefret etse de, bu işten mümkün olduğunca zarar görmeden çıkması için elimden gelen her şeyi yapacağımdı. Olacakların geri tepmesini hissetmesini engellemek için elimdeki tüm kaynakları kullanacaktım.

Çünkü tüm içgüdülerim bana bir şeylerin yaklaştığını söylüyordu. Gelgitler değişiyordu ve hepimiz vurulmak üzereydik. Ne olduğunu bilmiyordum.

olacaktı ama içgüdülerimi dinlemeyi uzun zaman önce öğrenmiştim.

Benim ve başkalarının hayatını defalarca kurtardılar.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

M Merkür'ün gerilemesi gerekiyordu.

Ya da Nikki hayatın boktanlıkları için gezegeni suçladığında buna ne diyorsa artık. Çünkü Azraillerin Lotería'ya geldiği gece kesinlikle berbat bir geceydi. Gunner gittikten sonra istenmeyen *misafirlerimin* evlerine dönmelerini sağladım. Her iyi Uber şoförünün yapacağı gibi onları kapılarının önünde bıraktım.

Neredeyse minibüsü çöpe atmak zorunda kalacağımızı düşünüyordum. Çamaşır suyu dumanı solumaktan burun kıllarımın sarardığından oldukça emindim. Ve acemi Muerto'lardan biri hortumla yıkarken akan kan nehrini izlerken öğle yemeğini kaybetti. Korkak.

Ofis sandalyemde arkama yaslanıp gözlerimi kapatırken dudaklarımdan sinirli bir inilti döküldü. Reaper'ların neden buraya geldiklerine dair cevaplar bulmak için beynimi zorluyordum. Suç dünyasının çoğu beni bir anomali olarak görüyordu. Tabii beni biliyorlarsa. Bazıları Mario'nun bir kadını yakınında tuttuğunu belli belirsiz biliyordu ama etrafında her zaman o kadar çok kadın vardı ki beni de o sürtüklerin arasına katıp yollarına devam ettiler.

OG'ler Sergio'nun on yıl önce genç bir kızı yanına aldığını biliyordu ama cinsiyetinden bahsedildiğinde hakkımda daha fazla bilgi edinme ihtiyacı hissetmiyorlardı. Çoğu zaman oyuncular, özellikle de yeniler, sadece "Ryan "ın Sergio ve Mario için Tucson bölgesinde iş yaptığını biliyorlardı. Ve The Skeletons of Society'de olduğu gibi, hepsi bacaklarımın arasında bir penis olduğunu düşünüyordu.

Ama Azrailler benim kim olduğumu bilmeliydi.

Birkaç yıl önce, kulüp binalarına Tucson ve Los Muertos'un bölgesinden uzak durmaları gerektiğine dair bir mesajı bizzat ilettim. Ve kesinlikle Lotería'ya girmelerine izin verilmedi. Motosiklete vurduğum sopa ve kızlarımdan birine saldıran adam mesajı gayet net bir şekilde iletmış olmalıydı.

Sergio Lotería'yı almama izin verdiğinde, kızlarımı tüm varlığımla koruyacağımı biliyordum. Bu yüzden bu dev gibi adamlar burada çalışıyordu. Neredeyse tüm kızlar bir şeylerden kurtulmuştu. Hiç soru sormadım. Geçmişleri sadece ve sadece onlara aitti. Benimle hiçbir şey paylaşmak zorunda değillerdi.

Ama bazı katı kurallarım vardı.

Hepsine uyuşturucu testi yapıldı. Marihuana dışında bir bok kullanmalarını istemiyordum. Ateşli işiyorlardı ve Peepers'da çalışabiliyorlardı. Sahnede ve özel danslarda kazandıkları her dolar kendilerinde kalıyordu ama kulüpte seks yapmak yasaktı. Lotería'da margarita içip sik yalayabileceğinize dair dedikodular yayıldığı için rastgele aranmayacaktım. Bu, buradan yürüttüğümüz yasal olmayan faaliyetler için burayı tehlikeli hale getirirdi.

Müşteriler için katı ve kesin bir kural vardı. Hiçbir kıza dokunamazlardı. Öldüresiye dövdüğüm Azrail bu kuralın çok ötesine geçmişti ve o zamandan beri hepsi yasaklanmıştı.

O zaman Azrailler neden kurallarımın deęiřtięini dūřündüler? MC'lerinde herhangi bir gūę deęiřiklięi olduęunu duymamıřtım ama kulūbe gelen ūę kiřiden hiębirini gōrmemiřtım. Spinner benim tanıdıęım silah řavuşu deęildi. Mario'yu ne diye gōrmek istiyordu ki?

"Muñeca, stresli gōrūnūyorsun. Sorun yaratan bir řey mi var?"

Bu sesi duyunca tūylerim diken diken oldu. Gōzlerim birden aēıldı ve Mario'nun ofis kapımın çerçevesine yaslanmış gōrūntūsūyle karřılařtım.

Koyun postuna bűrūnmüş kurt. Ya da Gucci, daha doęrusu.

Sergio'nun mahalleden gelen cholo'nun vűcut bulmuş hali olduęu yerde, Mario tam bir tek seksendi. Onu ōzel dikim bir takım elbise ve pahalı mokasen ayakkabılar dıřında hię gōrmemiřtım. Mario'nun yakıřıklı olduęunu inkar etmek műmkűn deęildi ama ona bakarken bile ıslanmıyordum. Yakın zamana kadar bunun olabileceęini bile bilmiyordum.

Kendimi toparlamak iēin bir an durdum, onu gōrdűęűmde ne kadar řařırdıęımı belli etmek istemedim.

"Mario, burada ne işin var? Tucson'a geleceğini bilmiyordum. Genelde ziyarete geleceğin zaman bana haber verirsin." Sesimde hafif bir titreme olduğu belliydi.

Bana baktıęında kendimi kapana yakalanmış bir tavřan gibi hissederdim, soęuk bakıřları her zaman hesaplı ve deęerlendiriciydi. Yıllar ōnce o sokakta karřılařtıęımızda fark ettięim ilk řeylerden biri buydu. Bazen kendimi, iddia ettięi gibi deęer verdięi birinden řok, sahip olduęu bir nesne gibi hissediyordum. Yine de tűm bunlara raęmen hep onun yanında kaldım. Ailem ōldűrűldűęűnden beri gōrdűęűm tek řefkati kaybetmekten korkuyordum.

Kapı aralıęından masamın ōnűne doęru yűrűrken gōzlerim onun hareketlerini takip etti. Nefesimi yavařlatmaya ve kendimi kontrol etmeye odaklandım.

tepkilerim.

Tabii ki cevabı için beni bekletecekti. Onu sorgulamamdan nefret ederdi. Son duyduğuma göre Meksika'da olduğu için mantıklı bir soru olması önemli değildi.

Eli, dairemizin anahtarlarını aldığımızda Nikki'yle çektiğimiz fotoğrafın bulunduğu çerçeveye dolandı. Gözleri kısıldı ve hoşnutsuzlukla dudaklarını büzdü.

İkisi hiç geçinememişti. Nikki, Mario'dan hoşlanmadığını açıkça söylüyordu, bu yüzden onları birbirlerinden uzak tutmaya özen gösterdim. Mario'nun saygısızlığa tahammülü yoktu ve Nikki onu kızdırırsa ben bile onu Mario'nun gazabından kurtaramazdım. Bunu ona da söyledim.

Tekrar konuştuğunda ses tonunda, sorularıyla sabrını zorladığım konusunda beni uyaran bir gerginlik vardı. Onun tiyatrosuna karşı gözlerimi devirmek için duyduğum ihtiyaç çok fazlaydı.

"Muñeca, unuttun mu? Ben bu imparatorluğun varisiyim ve benim için işletmene *izin verdiğim* bu kulübün sahibiyim. İstedğim zaman ve istediğim kadar çok ya da az haber vererek gelebilirim." İtiraz etmem için bana meydan okurcasına bakışlarını üzerimden ayırmadı.

İzin verme vurgusu sinirlerimi bozdu ama dilimi tuttum. Bunun yerine tırnaklarımı avuçlarıma geçirmeyi tercih ettim.

"Elbette, Mario. Burada olmana şaşırdım." Aramızdaki gerginliği yumuşatmaya çalışarak ona tatlı bir gülümseme gibi görüldüğünü umduğum bir şey verdim.

Yüzünde kurt gibi bir sırıtış belirdi. Boyun eğmemden her zaman memnun olurdu. Uzun zamandır ilk kez Mario'nun bana taktığı lakapla, yani bir oyuncak bebekmişim gibi davranmasına neden izin verdiğimi merak ettim.

"Şimdi asıl soruma dönelim, Muñeca. Seni strese sokan şey nedir?" diye dürttü.

Bu soruya cevap vermem konusundaki ısrarı ilgimi çekti. Vücut diline odaklandım, bir şeyler anlatmaya çalıştım.

Mario, Lotería'da neler olduğunu hiç umursamadı. En azından sorunları bilmek hiç umurunda değildi. Tek istediği Lotería'nın başarılarının ne olduğunu bilmektir, böylece onları kendi başarısı olarak sahiplenebilecekti. Ama sorunları bilmek umurunda bile değildi. Aslında benim işim bu sorunların Mario'nun kulağına gitmeden önce çözülmesini sağlamaktır. Peki neden şimdi neler olduğunu merak ediyordu? Belki de beni strese sokan sorunların kişisel olduğunu düşündüğü için endişeleniyordu.

Bunlar, aşırı yatırım yapma eğiliminde olduğu sorunlardı.

Ses tonumla ya da beden dilimle bilgi vermek istemediğim için sorgucu kişiliğime büründüm.

"Geçen gece bazı orakçılar geldi. Kulübe girmeleri açıkça yasaklanmışken. Ama herifler yine de Los Muertos bölgesine gelmeye karar verdiler. Ben de yaptıkları saygısızlık karşısında ne hissettiğime dair bir mesaj ilettim." Durakladım, masamda öne doğru eğildim. Onu değerlendiriyordum. "Ama benim bilmek istediğim, o pendejoların neden hoş karşılanacaklarını düşündükleri."

Onu görmek istediklerinden bahsetmedim, bu bilgiyi zaten bilip bilmediğini anlamaya çalışıyordum. Mario konuşmadan önce yere baktı ve kolunda var olmayan tüyleri karıştırdı.

"Hmm, anlıyorum. Onlara neden benim işyerimde olduklarını sordunuz mu? Yoksa kana susamışlığınızın sizi ele geçirmesine izin mi verdiniz?" diye sordu, ses tonu gergindi.

Sözleri karşısında irkildim ama sorusunu cevapladım.

"Sordum. Yetkili biriyle konuşmak istediklerini söyledi. O kişinin ben olduğumu söylediğimde konuşmalar kesildi."

Mario kaşlarını kaldırarak başını kaldırdı. Onun bu iması gözlerimi devirmeme neden oldu.

"Hayır, Mario. Konuşma onu öldürdüğüm için ölmedi." Dudağımı ısırdım, sonraki sözlerimin daha az şiddetli bir alternatif gibi gelmeyeceğini fark ettim.

"Öldü çünkü onu diz kapağından vurdum."

Bu ondan gerçek bir kahkaha aldı. Yıllardır duymadığım bir şeydi bu.

"Muñeca, beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyorsun."

Adamlar ruh halleriyle beni kırbaçladılar. Önce Gunner, şimdi de Mario. Kullandığı buz gibi ses tonu gitmişti. Yerine kalbimi sızlatan şakacı bir ton gelmişti.

"Bu yüzden etrafta kalıyorsun. Onun kurtarılabilir olduğunu düşünüyorsun. Ama değil ve bunu bekleyerek kendini öldürteceksin."

Nikki'nin sarhoş sözleri aklıma geldi, zihnim onun sesindeki kederli tonun bir kopyasını yarattı. Sanki uyarısı kişisel olaylara dayanıyordu.

"Seni yıllar önce sakladığım için çok mutluyum. Şimdi Azrailleri aklından çıkar. O tarafta ortaya çıkan her şeyle ben ilgileneceğim," dedi ve beni şimdiki zamana çekti.

Bu yüzüme bir kaş çatma ifadesi getirdi. Hiçbir şeyi halletmek istemiyordu ama Mario daha fazla açıklama yapma zahmetine girmede. Bunun yerine, onun burada olduğunu varsaymamın nedenine geçti.

"Ama konuşmamız gereken bazı işler var. Ortak olduğumuz MC'den bir çavuşla görüşme ayarlamayı istiyorum. Seninle görüşmek istiyorum.

kendisinden ne beklendiğinin farkında olduğundan emin olun."

Ben daha cevap veremedim ofisimden çıkmaya başlamıştı.

"Bunu bugün için yap, Muñeca," diye talep etti.

Merkür'ü ve gerilemesini siktir et.

Gunner'a mesaj atmak için telefonumu çıkardım. O gecedan beri onunla konuşmamıştım. O yanımdayken hissettiklerimi nasıl sindireceğimi bilmiyordum. Ve bu duygusal havuza dalmaktansa, hafta sonunun geri kalanında bir aşk kitabı ve vibratörümle hayattan kopmayı seçmiştim.

Parmak ucum, aşık olduğu kızla konuşmak için cesaretini toplamaya çalışan bir ortaokul öğrencisi gibi gönder düğmesinin üzerinde geziniyordu. Benim sorunum neydi? Bu bir iş anlaşmasıydı; bunlara alışkındım. Beni kişisel olarak rencide etmiş gibi gönder düğmesine bastım. Santa Muerte'ye şükürler olsun, bunun bir FaceTime görüşmesi olmasına gerek yoktu. Bütün gün burada olurdum.

"Oh, ama birini dizinden vurabilirsin, sorun değil. Bu gerçekten normal," diye mırıldandım kendi kendime, gönderdiğim çığır açan mesajı tekrar okurken.

Bugün buluşmamız gerek.

Yazdığını gösteren üç nokta neredeyse anında belirdi. Yanıtını beklerken rahmimin etrafında uçuşan kelekleri görmezden gelmeye çalışıyordum.

Gunner: Senin evinde mi buluşacağız benimkinde mi?

Tam cevap verecektim ki başka bir mesaj geldi.

Gunner: Eğer sende buluşacaksak, XL prezervatifin var mı bilmem gerek, yoksa ben getiririm.

Ne. Ne? Ne? Bana mesaj mı atıyordu? Alt dudağımı dişlerimin arasına aldım, derisini kemiriyor, onun hakkında ne hissettiğimi çözmeye çalışıyordum.

Mesaj. Nefesimi dışarı üfleyerek, profesyonelce davranmam gerektiğine karar verdim. Parmaklarım ekranda uçuşarak o daha fazla saçmalık göndermeden önce bir yanıt yazmaya başladı ve kararlılığım kırıldı.

Sevişmek için buluşmuyoruz, Gunner.

Gunner: Anladım, henüz sayı yapmak istemiyorum. 69'a ne dersin o zaman?

Gunner: Senin amının tadına bakmak için ölüyordum.

Gunner: Geçen gece sırtımda ıslak bir leke bıraktın. Bisikletimin üstüneyken seni çıkarmak için neler vermezdim. Taytının altına iç çamaşırı giyiyor musun? Eminim giymiyorsundur. Birkaç dikişi söküp o güzel amcığa erişebilirdim. Henüz görmedim ama eminim güzeldir.

Gunner: Bu kadar kana susamış olmanın seksi olduğunu söylemiş miydim?

Ona ne olduğunu bilmiyordum ama benimle cinsel içerikli mesajlaştığı gerçeğini anlamam için bana hiç zaman vermiyordu. Bahse girerim Dex onu bu konuda cesaretlendirmişti. Sorun şu ki, ekranımdaki kelimeler beni tahrik ediyordu. Kalçalarım sıkılmıştı, kotumun ağ kısmının klitorisime sürtünmesi için doğru şekilde hareket etmeye çalışıyordum.

"Neyim ben? Azgın bir ergen mi?" Homurdandım. "Ona hemen mesaj at ve bu saçmalığı kesmesini söyle..." Moral konuşmam hiçbir işe yaramadı. Başka bir mesaj geldiği an, ekrandaki kelimeleri yuttum.

Gunner: Bir resim gönder.

Yüzüm şaşkınlıkla buruştu. "Adam sarhoş olmalı ya da beyin sarsıntısı falan geçiriyor olmalı," dedim kendi kendime.

Ben: Ne? Neden yüzümün fotoğrafını istiyorsun?

Ben: Geri kalan mesajlarınıza cevap verme zahmetine bile girmeyeceğim.

Gunner: Yüzünün resmini istemiyorum. Aminin resmini istiyorum. Dikkat etmedin mi? Görmeyi düşündükçe sikim kalkıyor. Siktir et, yüzünün resmini de gönder.

Gunner: Masanın üzerinde eğilmişken fotoğraf çekebilir misin? Çünkü bütün hafta sonu bu görüntüyle mastürbasyon yaptım. Siktir, Ryan. Beni ereksiyonumu saklamaya zorluyorsun ve daha resmi bile göndermedin.

Gunner: Sana bir popo tıkacı alsam takar mısın? Sikeyim, istediğim resim bu.

Dudağımı ısırmaya, mesajlarını tekrar okumaya geri döndüm. Neden masamda bir vibratör saklamamıştım? İki saniyeliğine, onunla birlikte oynamayı düşündüm. Ama ofisimin kapısı açılıp Mario kafasını içeri soktuğunda üzerime bir kova buzlu su döküldü.

"O toplantıyı ayarladınız mı?" diye sordu.

Az önce yaramazlık yaparken yakalanmışım gibi yanaklarımın alev aldığını hissedebiliyordum. Mario'nun durduğu yerden rengimi göremediğini umuyordum.

"Şimdi yapıyorum Mario," diye karşılık verdim, cevap vermeden önce boğazımı temizledim.

Kapı kapandığı anda rahatladım, ama sadece biraz. Bu bana kendimi toparlamam gerektiğini hatırlattı. Ateşli adamın dikkatini dağıtmasına izin verme Ryan.

Seks yapmanın sırası değil, Gunner. Birini ov ve kışını kaldırıp Lotería'ya git. Mario geldi.

Noktalar belirdi ve yanıt gelmeden önce kayboldu.

Gunner: Yakında orada olacağım.

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

T Yol boyunca ona gönderdiğim mesajları düşündüm.

Şaka olarak başladılar. Sadece onu kızdırmaya çalışıyordum, ama tüm hafta sonu onu hayal ettiğimi söylediğimde yalan söylemiyordum. Mesajlar kendi başlarına bir hayat aldı. Ona olan ilgimi bir ekranın arkasına saklamak kolaydı. Aletimin ondan uzak durması gerekebilirdi ama onunla flört etmeyeceksem ne olayım.

Kendime, flört etmenin onu bana aşık etmenin bir parçası olduğunu söyledim. Ve bana aşık olması gerekiyordu ki bilgilerini paylaşsın. Ama bu yaklaşımla ateşle oynadığımı biliyordum.

Lotería'nın kıpkırmızı tabelası gözümün önüne geldi ve ağzımın kenarları yukarı doğru döndü. Artık Ryan'ı tanıdığım için binaya bakarken gurur duyuyordum. Burası onun kanı, teri ve gözyaşlarıyla inşa edilmişti. Motorum durduğu anda, gerginlik tenimi karıncalandırdı ve duraksamama neden oldu. Bu gece burada farklı bir şeyler vardı.

Kapıyı tutan dev gibi adam Geraldo yerinde değildi. Onun yerine, düşük bütçeli bir filmde mafya üyesi gibi davranan bir pislik duruyordu. Kim ona bir filmde olduğunu söyleyecekti ki?

Kartel mi? O pisliğe doğru yürümeden önce silahşör kişiliğimin üzerimden kaymasına izin verdim.

"Kulüp bu gece kapalı, gringo. Amcığın parasını ödemek için başka bir yere git," diye bağırdı.

Gözlerimi tekrar onun çirkin suratına çevirmeden önce kesiğime bastırdığım elime baktım.

"Pedofili bıyığı iyi görünmüyor," dedim soğukkanlılıkla, tepkisini bekliyordum. İlk sallamak iyi gitmezdi, ama ikinci sallamak... bundan kurtulabilirdim.

Sesini duyduğum anda aletim seğirdi. *Aşağı, oğlum.*

"Yerinde olsam kafayı yemeden önce elimi onun kesiğinden çekerdim." Ryan salağın arkasından çıktı. "Ve herkes am için para ödemek zorunda değil, Armando. Kuku yoksunluğu sorununu başkalarının üzerine yıkma. Şimdi onu içeri al," dedi gözlerinde soğuk bir bakışla.

Tanrım, insanlara patronluk taslarken çok seksi oluyordu. Armando'nun elinin ağırlığı aniden kayboldu ve ben de onu omuzlayarak geçtim. Ama Ryan'ın bir sürtüğ olduğuna dair mırıldanmaları kulaklarıma ulaştı. Tahmin edebileceğinden daha hızlı bir şekilde onu duvara çarptım. Ön kolum boğazına bastırdı.

"Ne dedin lan sen ona?" Nefes borusundaki baskıyı hafifletmeye çalışırken tırnaklarının deriyi parçalama hissini engelleyerek homurdandım. "Ah, özür dilerim. Seni duyamıyorum."

Bu noktada Armando sağa sola çırpınıyordu. Oksijensizlikten yüzü kül rengine dönmüştü. Ne söyleyeceğimi daha iyi anlayabilmesi için yaklaştım.

"Senin değersiz kıcını bıraktığımda, ellerin ve dizlerin üzerinde ona doğru sürünecek ve kaba bir pislik olduğun için özür dileyeceksin. Başını salla eğer

Anlıyorsun," diye bağırdım. Mesajı aldığından emin bir şekilde boğazındaki ağırlığı kaldırdım ve yere yığılmasına izin verdim. Ayaklarımın dibinde bir yığın halinde yatıyor, oksijensiz kalmış ciğerlerine umutsuzca hava almaya çalışıyordu. Dudağım tiksintiyle kıvrıldı, bok parçası.

Tüm bu konuşma boyunca sessiz kalan Ryan'a baktım. Ateşli gözleri vücudumda bir aşağı bir yukarı geziniyordu. Kahretsin, nasıl uzak duracaktım?

Benim mesajlarıma verdiği cevaplar nasıl hissettiği hakkında hiçbir şey anlatmıyordu.

Görünüşe göre bana şiddet uygulamayı seviyordu. Not aldım. Onu rahatsız eden erkeklerin kellelerini getirin.

Ryan şu anda önünde duran ve af dileyen Armando'ya bakma zahmetine girmedim. Onun yerine, ben yanına yaklaşırken gözlerini benden ayırmadı.

"Ben yanındayken. Kimse sana saygısızlık etmeyecek," diye fısıldadım kulağına, vücudunu saran ürpertiye severek. Daha iyi düşünmeden kulak memesini ağzıma aldım ve emdim. Elleri kesiğimi kavradı ve nefes nefese çıkardığı inilti anında beni sertleştirdi. Verdiği tepkiden cesaret alarak dilimin ucunu kulağının kabuğu boyunca gezdirdim. Dex onu beceremeyeceğimi söylemiş olabilirdi ama sınırları zorlayamayacağımı söylememişti.

"Harika, şimdi tüm bu toplantı boyunca sikim rahatsız edici derecede sert olacak bebeğim," diye fısıldadım.

Yüzüme bakabilmek için hafifçe geri çekildi.

"Her eylemin bir sonucu vardır, Gunner," dedi, kendi sözlerimi bana geri atarak. Gözlerinde şakacı bir bakış vardı. Küçük sürtük döndü ve merdivenlere doğru yürüdü. Gözlerim kışının kıvrımlarında oyalanırken, bu geceki ekibin hiçbirinin tanıdık gelmediğini neredeyse kaçıırıyordum. Daha önce sadece

kulüpte iki kez, ama her ikisinde de aynı personel vardı. Ve Ryan hakkında söyleyebileceğim kadarıyla, personel çemberini küçük tutardı, sadece güvendiği adamları getirirdi. Sol taşağım üzerine bahse girerim ki kapıdaki pislik onun adamlarından biri değildi.

Ryan aniden durdu ve onu ezmek için uzanıp kalçalarını tutmama neden oldu. Vücudunu ellerimde hissettiğimde ağzımdan yumuşak bir inilti döküldü. Kıvrımları mükemmel bir tutamak gibiydi.

Ama benimle yüzleştğinde kanım dondu. Çatık kaşları bir konuda endişelendiğini gösteriyordu ve beni anında germiştir. Ryan hiçbir zaman kendinden emin biri olmamıştır. Şimdi ise gözlerimin içine bakmıyordu.

"Dinle, Mario'nun seninle neden konuşmak istediğini bilmiyorum. Bu sabah habersiz geldi ve bir toplantı ayarlamamı istedi." Sonunda başını kaldırıp baktı. Bir şeylerle boğuştuğunu anlayabiliyordum ama ne olduğunu bilmiyordum.

"Mario saygısızlık kabul etmez, Gunner. O Sergio gibi değil. Yumuşaklık ve ikinci şansa yer yoktur. Gunner, bu görüşmede dikkatli olmalısın. Ona duymak istediği şeyi söyle," diye atıldı.

İşte o zaman gözlerindeki korkuyu gördüm.

Onun Mario'dan korktuğu düşüncesi kanımı kaynattı. Ama bu hiç mantıklı değildi. Yakın olmaları gerekiyordu. Mario Ryan'ı on yedi yaşında sokaklarda bulmuştu. Bildiğim kadarıyla aile gibiydiler.

Benim için korkuyor muydu? Ya da bana ne söyleneceğinden?

"Ryan, saygılı olmakla ilgili bir sorunum yok," diye cevap verdim, başparmağım kalçasında daireler çizerken.

Onu bırakmam gerekiyordu ama ellerim işbirliği yapmıyordu. Omuzlarına odaklandım ve kulaklarının yanından aşağı inmelerini izledim.

Bunun nasıl gideceği konusunda gerçekten endişeliydi. Ama bu toplantıya hazırlanmak benim işimdi ve tavrımı kontrol edemediğim için bu fırsatı mahvetmeyi planlamıyordum.

Tek bir baş hareketiyle bedenini ellerimden kurtardı ve son birkaç basamağı koşarak çıktı. Büyük ahşap masanın arkasında kötü şöhretli Mario Jimenez oturuyordu. Los Muertos Karteli'nin varisi hakkında her şeyi biliyordum. Kaynaklarıma göre adam acımasız bir pislikmiş.

Dedikoduların doğru olduğunu şimdiden söyleyebilirdim. Arkasına yaslanmış, ayaklarını masanın üzerine uzatmıştı; yüzünde kendini beğenmiş bir ifade vardı. Dışarıdaki moronun kıyafet ilhamını nereden aldığını şimdi anlıyordum. Mario, arkaya yatırılmış saçları ve tasarımcı takımıyla kartel üyesi değil de mafya üyesi olmak istermiş gibi görünüyordu. Bileğine en gösterişli altın saati takmıştı. Ben yerime otururken hıyar pozisyonunu değiştirme zahmetine girmedim.

"Bay Gunner, istediğiniz zaman gelmenize sevindim," dedi yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirek.

Beni yemliyordu. Onun parmağı altında olduğumu ima ederek beni tahrik edip edemeyeceğini görmeye çalışıyordu. Ama ben onun manipölasyonunu anladım. Bunun yerine, yüzümü boş tutmaya dikkat ederek başımı hızlıca salladım.

Ryan'ın arkamda durduğu yere kaymadan önce gözlerinde hafif bir kızgınlık seğirmesi vardı. Arkamda her ne gördüyse doğrulmasına neden oldu.

"Muñeca, gel şurada dur lütfen," diye rica etti.

Ryan'ı nasıl izlediğine sinirlendim. Kız ona ulaşma mesafesine geldiğinde Mario onu kucağına çekti ve burnunu saçlarına gömdü. Yumruklarımı suratına çarpmamak için tüm irademi kullandım. Yüzünde, içimde hissettiklerimi yansıtan bir şaşkınlık ifadesi belirdi ama bunu belli etmeyi reddettim.

Bunların derdi ne?

Adam sonunda yüzünü Ryan'ın boynunun kıvrımından çektiğinde akli dengesini yitirmiş görünüyordu.

"İşe koyulalım, olur mu? Toplum İskeletleri'nin Los Muertos için çalışmaya layık olduklarını düşündüklerini duydum," diye yorum yaptı.

Sık ölçme yarışması başlasın, sanırım.

Sandalyemde rahatladım, rahatmış gibi davranarak Mario'dan gelen kibirle eşleştiğime emin oldum. Bu toplantıda dikkatli davranmam ve kendimi korumakla onu kızdırmamak arasındaki çizgide yürümem gerekecekti.

"Evet. Baban iyi ortaklar olabileceğimizi düşündü, Ryan'ın ürününü müşterilerine ulaştırmak için ekstra desteğe ihtiyacı varmış gibi görünüyordu," diye cevap verdim.

Evet, göt herif. Tucson'da hiçbir işi senin yapmadığını artık biliyorum.

Burun deliğindeki parlama, sözlerimin hedefine ulaştığını gösteren tek işaretti. Ne yazık ki, sümüklü piçlerle uğraştığınızda, bir sonraki adımda ne yapacaklarını tahmin etmek zor. Mario elini Ryan'ın dümdüz sırtına, boynuyla omuzlarının birleştiği yere sokana kadar soktu. Bu hareket sahipleniciydi ama romantik bir tavır değildi. Daha çok, en sevdiği oyuncağını paylaşmak istemeyen bir çocuk gibiydi.

Ve Mario'nun eşyalarına dikkat ettiğine ikna olmamıştım.

Önümdeki sahne bana bir kuklacının kuklasını oynatışını hatırlattı. Ryan orada oturmuş, iplerinin çekilmesini bekliyordu. Bu kadın benimle sözlü olarak savaşa girecek ya da bakışlarının yoğunluğuyla beni anında sertleştirecek bir kadın değildi.

"Evet, *nişanlım* burada, Tucson'da benim için harika bir iş çıkardı. Onu ödüllendireceğimden emin olmalıyım," dedi iğrenç sesi.

Karnıma yumruk yemiş gibi hissettim, sözleri halıyı altımdan çekip aldı.

Ryan kafasını kaldırıp Mario'ya bakmaya çalıştı ama parmaklarının onun boynuna saplanışını izledim. Uslu durması gerektiğine dair bir uyarı. Ya da belki de yorumlarımın hepsi hüsnükuruntuydu. Belki de Ryan bunca zamandır Mario'nun kız arkadaşıydı. Flört ederek istediğini elde edeceğini düşünmüştü.

Bu son düşünceyle kaskatı kesildim. Tepkisinin nedeni Mario'nun sırrı bu kadar çabuk açıklamasına şaşırılmış olması mıydı? Bana yalan söylediği düşüncesi çenemi sıktı.

Ona yalan söylediğim için bu ikiyüzlülüktü.

Tüm bu ortaklık yalan üzerine kurulmuştu. Kimse yalanla gerçeği ayırt edemezdi. Mario'nun burada yetkili olduğunu düşündük-yalan. Ryan'ın bir erkek olduğunu düşündük-yalan. Los Muertos'a bu ortaklığa onların emrinde olmak için girdiğimizi söyledik-yalan. Herhangi birimiz gerçekten doğruyu söylüyor muydu?

Ryan'la tanıştığımda içimden geçip gitmesine izin verdiğim kendimden bir parçayı keserek, hislerimin üzerindeki deklanşörü indirdim.

Gözlerim Mario'da kaldı, Ryan'a bir daha bakmadım. Ama ancak bu kadar dayanabilirdim. Konuşmaya devam etmeden önce ona doğru bir bakış attım. Yüzünün bu kadar soğuk ve hesapçı olması ürkütücüydü. Kayıtsız. Duyguları etkili bir şekilde kapatılmıştı. Spinner'ı sorgularken daha fazla tutku ve duygu göstermişti. Bu haliyle ruhu ölmüş gibi görünüyordu.

Bir bebek.

"Birlikte çalışacağımız kişi hâlâ müstakbel Bayan Jimenez mi olacak, yoksa yerini almak için geri mi döndün?" Sesim kulaklarıma bile sert geliyordu.

Mario kararını verirken üçümüzün arasında sessizlik uzanıyordu. Bu toplantı, otoritesini kanıtlamaya çalışan bir adamın sidik yarışından başka bir şey değilmiş gibi görünüyordu. Tipik narsisistik tarzda, Mario egosunun okşanmasına ihtiyaç duyuyordu. Muhtemelen bu yüzden yüksek topuklu mokasen ayakkabılar giyyordu. Küçük adam sendromuyla mücadele etme çabası. Kısa boylu sayılmazdı ama 1.80 boyundaki kığım onun üzerinde yükselirdi. Tanrım, Dex'ten nefret edecekti.

Sonunda sesi sessizliği böldü. "Evet, artık beni buralarda göreceksiniz. Görünüşe göre burada, Tucson'da... mevcut faaliyetlere göz kulak olmak için bana ihtiyaç var."

Bu adamın etrafında olma düşüncesi midemi bulandırdı. Ama işimi yapabilmem için bu gerekli bir kötülüktü. Onun kasabada kalmasının Ryan'la çift olmalarını izlemek zorunda kalacağım anlamına geldiğini düşünmemeye çalışıyordum. "Benden istediğiniz başka bir şey var mıydı? Yoksa bu toplantı? Çünkü işimiz bittiyse ilgilenmem gereken kulüp işleri var," diye sordum, ayağa kalkmak için sandalyeyi itmeye başlamıştım bile.

Kısa kestiğimi biliyordum ama umurumda bile değildi. Bu lanet ofisten çıkmak için can atıyordum, Ryan'la arama mesafe koymam gerekiyordu. Hâlâ yapmam gereken bir iş vardı. Bu yüzden onunla ilgili her şeyi bir an önce toparlamam gerekiyordu. Bu duruma neden bu kadar sinirlendiğimi anlayamıyordum. Mutlu olmalıydım. Onun kaçırılmış olması sikimi pantolonumun içinde tutmamı kolaylaştıracaktı. Yine de beynim mantığı umursamıyor gibiydi.

Mario tekrar konuşmadan önce başını salladı. "Önümüzdeki birkaç gün içinde bir sevkiyatınız ve teslimatınız olacak."

Kaşlarım havaya kalktı. Bunu ilk kez duyuyordum ve birkaç gün plan yapmak için fazla zaman bırakmıyordu. Mario'nun yorumu

Ryan'ı bu toplantı sırasında nasıl bir büyüünün etkisinde olduğunu öğrenmiştim.

"Ne sevkiyatı? Teslimat için planlanmış bir şeyim yok," diye diklendi, tavrı ses tonuna yayılıyordu.

Mario'yu Ryan'a öldürücü bir bakış atarken yakaladığımda yanağımı ne kadar sert ısırıysam ağızımda kan birikti. Görünüşe göre, insanların önünde onun yeterliliğini sorgulamaya izni yoktu. Her zaman kaltak bir erkeğin işaretinin, herkesin önünde söylenmekten korkması olduğunu düşünmüşümdür.

Mario onun gözlerinin içine baktı ve dişlerini sıkarak cevap verdi.

"Sadece bir tane planladım Muñeca, Lotería'nın sahibi olarak bunu yapmaya hakkım var. Los Muertos'un silah anlaşmalarından sorumlu olduğumdan bahsetmiyorum bile," diye çıkıştı.

Nefesimi tutarak sevdiğim şımarıklığı bekledim. Ama hiç gelmedi. "Ryan yakında ayrıntılarla birlikte size ulaşacak." Pislik herif Beni çağırdığı anlamsız toplantıdan kovarken bana bakmaktan rahatsız oldu. Tek kelime etmeden kapıya yöneldim, oradan çıkmak istiyordum. Kahretsin, Mario'nun gözüne girmeye çalışmalıydım. Ona yaklaşmaya.

Ama bunu yapmaya kendimi ikna edemedim.

Bugün olmaz, Ryan kucığında otururken olmaz. Keşke benim kucığımda olsaydı. Son anda omzumun üzerinden ona doğru baktım. Aptalcaydı ama yüzünü son bir kez daha görmemek için kendimi zor tuttum. Göz temasından kaçınacağını tahmin ediyordum ama öyle olmadı. Doğrudan bana bakıyordu. Ama duyguları o kadar kilitlenmişti ki, kahve rengi gözleriyle bana bir şey anlatmaya çalışıp çalışmadığını bilmiyordum.

Bir parçam benden bir işaret beklediğini hissetti. Ama bunun ne olduğunu bilmiyordum. Başından beri lanetlenmiştik, o zaman neden işkenceyi uzatalım?

Ben de arkamı döndüm ve kapıdan çıktım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

T Ofis kapısı kapandığı anda kendimi Mario'nun kucağından dışarı attım. Bu da neydi böyle, Mario?" Öfkelenim.

Ofis koltuğunda arkasına yaslandı, benim patlamamdan etkilenmemişti, bu da beni daha da kızdırdı. Parmaklarını dikleştirdi ve bir süre vücudumda gezindi. Beni bir müze parçasıymışım gibi değerlendirdi. Mario'nun bakışlarında asık suratlı bir motorcunun bakışlarında olduğu gibi bir sıcaklık yoktu. Sonunda gözleri benimkilerle buluştu.

"Neye üzülüyorsun, Muñeca? Planladığınızdan daha önce gerçekleşen bir sevkiyattan haberiniz olmadığı için mi?" Kafası şaşkınlıkla yana eğildi. "Bence bu kadar sinirlenmek için bir neden yok. Bir silah anlaşmasının nasıl yürütüleceğini biliyorum. Detaylar üzerinde çalıştım."

Yüzümdeki şoku gizlemenin hiçbir yolu yoktu. Herif gerçekten de kızdığım şeyin bu olduğunu düşünemezdi. Burnumun kenarını sıkarak onunla bu konuşmaya nasıl yaklaşacağımı düşündüm.

Çünkü kesin olarak bildiğim bir şey vardı ki o da Mario'ya diğer erkeklere davrandığım gibi davranamayacağımdı.

Beynimin arkasında sessiz bir parça neden yapamayacağımı sordu. Ama bunu bir kenara itmeye çalıştım. Mario sınırlarımı aştığında yıllardır yaptığım gibi.

O anda kafama dank etti. Onları aşmamıştı. Onları sıkık için hareket ettirdim.

"Evet, buna ben de kızgıyım. Ama benim bahsettiğim bu değildi Mario. Beni *nişanlın* olarak ilan etmenden bahsediyorum," dedim, sesimde açık bir inançsızlık vardı.

Mario'nun yüzü gerçek bir şaşkınlıkla buruştu ve çenem düştü. Bu konuda üzülmem nasıl sürpriz olabilir?

"Muñeca, bu sana yüzük vermediğim için mi? İtiraf etmeliyim ki; bunu yıllar önce düzeltmeliydim. Muhtemelen beni o pislikle tanışma zahmetinden kurtarırdı. Babamın Skeletons of Society MC'nin benim için çalışmaya değer olduğunu düşündüğüne inanamıyorum." Dudaklarından bir iç çekiş döküldü. "Ama neyse, olan oldu. Şimdilik."

Mario benim şaşkın sessizliğimi fırsat bilerek öne doğru eğildi ve elimi tutarak ağzına götürdü ve yüzük parmağıma bir öpücük kondurdu. Sözlerindeki samimiyet gözlerinden okunuyordu.

"Şimdi sana bir yüzük getireceğim, Muñeca," diye yorum yaptı.

Ne tür boktan bir rüya görüyordum? Otuz dakika önce, bir adamın benim için birini boğmasını izlerken ateşli ve rahatsızdım. Gunner'ın beni duvara yaslamasına izin vermeye hazırdım. Herhangi bir duvara. Lanet olsun, bütün duvarlara.

Şimdi, ağzımı bir *balık-idiot*a gibi açıp kapatarak duruyordum.

Mario bu nişanlılık işinde ciddiydi. Beni onunla birlikte Meksika'ya götürme konusundaki tüm konuşmalar geri geldi.

Nikki haklıydı. Bu takıntısına yıllar önce bir son vermeliydim. Çünkü şimdi burada duruyordum, görünüşe göre nişanlıyım.

Gunner'ın yüzünde gördüğüm ihanet parıltısı tüm bu durumun en kötü yanıydı. Ve sessizliğimle hiçbir şeye yardım etmemiştim. Böyle boktan bir durumu nasıl düzeltebilirdim ki?

"Oh, hey. Mario'nun sana nişanlısı olduğumu söylediğini ve benim hiçbir şey söylemediğimi hatırlıyor musun? Evet, ben onun nişanlısı değilim ve bence seks yapmalıyız."

Mario söz konusu olduğunda yara bandını çıkarmaya karar vererek derin bir nefes aldım. Ama nasıl tepki vereceği konusunda gergin olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum. Mario'nun kendisinin olduğuna karar verdiği bir sandalyeye oturduğu için ölen bir adam görmüştüm. Saygısızlığın öldürülebilir bir suç olduğunu söylemişti. Nişanı bozmamı nasıl karşılardı?

Santa Muerte, lütfen motorcuyla öpüşmeden önce vurulmayayım.

Amin.

"Mario, biz birlikte değiliz, romantik olarak değil. Birkaç hafta önce biriyle çıkmıyor muydun? Sana değer veriyorum. Ya da, demek istediğim, beni içine soktuğun bu dünyayı sana borçluyum. Ve bunca yıldır beni yanında tuttuğun için minnettarım." Boşboğazlığıma ara verdim, kelime kusmuğumdan utandım. Tanrım, bu berbat bir ayrılık konuşmasıydı.

"Ama biz nişanlı değiliz..." Koşarak dışarı çıktım, gözlerim kapanıyordu, bağırmasını bekliyordum.

Hiçbir şey olmayınca gözlerim tekrar açıldı ve yüzünde son nefesimi veriyor olabileceğime dair bir işaret aradım. Bakışlarındaki soğukluk, beliren zalim gülümseme kadar sinir bozucuydu. Ayağa kalktı ve aramızdaki mesafeyi kapattı. Parmakları çenemin altında kıvrıldı ve göz teması kurmak için eğdi.

"Oh, benim küçük Muñeca'm. Hâlâ çok safsın. Sen her zaman *benim* oldun ve olacaksın." Son kelimeyi, tüylerimi diken diken eden sahiplenici bir tonla söyledi.

Sonra dudakları kulağıma değdi. "Seni kimseyle paylaşmayacağım, Muñeca. Seni uzun zaman önce kendime aldım ve benimle kalmanı sağlamak için birçok şey yaptım. Bunu hatırlamanı öneririm," diye fısıldadı.

Sözleri tüylerimi diken diken etti. Son zamanlarda söylediği pek çok şey gibi, söylediklerinde de kelimelerden daha fazlası varmış gibi geliyordu. Öne doğru eğilerek kapıya doğru ilerlemeden önce başımın tepesini öptü.

Dehşet hissi boğucuydu.

Ofis koltuğuma oturdum ve başımı ellerimin arasına aldım. Şu anda ne haltlar dönüyordu? Ve neden en çok Gunner'ın nasıl tepki vereceği konusunda endişeleniyordum?

"Kahretsin, bir margaritaya ve iyi bir yatağa ihtiyacım var," diye nefes aldım.

Beni duvara yapıştırmasını istediğim kişinin, MC'sinin çalıştığı kartelin varisiyle nişanlı olduğumu düşünmesi çok kötü oldu. Ürkütücü bilmecelemlerle konuşan ve onunla nişanlı olmadığım kavramını anlamamış gibi görünen bir varis.

Oh, ve Gunner muhtemelen Mario ile birlikte olduğu konusunda ona *yalan* söylerken benimle flört etmesine izin verdiğim için kızgındı. Bu doğru değildi ama tüm bu durumu dakikalar önce düzeltmediğimden emindim.

Sikeyim.

Mario'nun kim bilir ne için ihtiyacı *olduğu* için Lotería bu gece kapalıydı. Bu yüzden eve gidecek, saçma sapan dizileri izleyecek ve normal bir hayat yaşıyormuş gibi yapacaktım.

Bir sezon.

Beverly Hills'in Gerçek Ev Kadınları'nın bir sezonunu kendime acıma partisi vermek ve duygularımla temasa geçmek için ayırdım. Sonra tekrar kötü bir kaltak olma zamanı geldi. Yani bıçaklı ve agresif.

Bu sağlıklı mıydı? Kesinlikle hayır, ama daha az umursayamazdım. Güçlü kaltak tavrımı takınmak, mızımız, erkekler için endişelenen tavrımı takınmaktan daha iyi hissettiriyordu. Diğer herkes için çok kötü, kimsenin saçmalıklarına katlanmayacaktım, bu yüzden işe en iyi davranışlarıyla gelseler iyi olur.

Lotería'nın yükleme alanına girdim ve Mario'nun şimdi kapımın önüne bıraktığı alevli bok yığınının değerlendirmeye hazırdım.

"Tabii ki depoda kaos var," diye sinirli bir şekilde mırıldandım, derin nefesler aldım ve kendime insanları vurmanın kötü bir şey olduğunu hatırlattım.

Gözlerim Robert'ın parmağını Mario'nun uşaklarından birinin göğsüne sokmasına takıldı. Tüm adamların Los Muertos için çalışması gerekiyordu ama Mario'nun yakınında tuttukları kesinlikle sadece onun isteğine boyun eğiyor gibiydi.

İyi ki erkekleri kırmayı seviyordum.

"Hey, pendejos. ¿*Que estas asiendo?*" diye bağırdım.

İkisi de tartışmanın ortasında durdu ve dönüp bana baktı. Robert'ın yüzü kızgınlıktan rahatlamaya dönmüştü. Belli ki bu işi çözmek için burada olduğum için mutluydu.

Robert kollarını sinirli bir şekilde sallayarak, "Bu pislik sevkiyatı Azrail bölgesinden geçirmek istiyor," dedi.

Robert'ın iddia ettiği Şey karşısında alnım Şaşkınlıkla kırıştı. Diğer adamın kim olduğunu bile bilmiyordum. Mario'nun adamlarından hiÇbirinin adını bilmiyordum; onlara hep Armando derdim. Herkesin adı aynıydı Đünkü gerĐek adlarını öğrenmek umurumda değildi. Ayrıca, hiÇbir Şey erkek türünü başka bir erkeğin adıyla Đađırmaktan daha hızlı kızdıramazdı.

Çocuk gibi davranan iki yetişkin adamın yanından geçerek, Mario Lotería'yı "kullanırken" gelen kargoyu incelemeye koyuldum. Ben kapağı açamadan bir el kapağa Đarptı. Gözlerim Armando'ya kaydı.

Bu pislik kim olduğunu sanıyordu? Daha da iyisi, benim kim olduğumu sanıyordu? Çünkü o kişi ben değilim.

"Çek Şu lanet elini, Armando. Yoksa bileğinden Đıkarırım." Sesim sessizliği böldü, tonumda serbest bırakılmamıŐ öfke açıkĐa görölüyordu.

Bana ukala bir sırtıŐ attı. Şerefsiz, Mario'nun kiralık katil ekibinin bir parĐası olduğu için bana ne yapacağımı söyleyeceğini sanıyordu. Ama Mario benim bok listemdeydi ve bugün onu kızdırıp kızdırmamak umurumda değildi. Ayrıca, bu *chismoso* patronunun benim elimden zarar görmesini ne kadar umursayacağını abartmıŐtı.

"Adım Armando değil ve burada yetkili benim. Şimdi geri çekil. Bir kaltağın bu sandıkları açmasına izin vermeyeceğim," diye tükürdü.

Kırmızı bir sis görüşümü kapladı ve muhtemelen tüm oda dişlerimin gıcırdadığını duyabiliyordu.

"Onu vurmayın. Onu vurmayın. Yapma...siktir et. BıÇakla onu."

Göz temasını kesmeden sustalımı indirdim ve serĐe parmağını tahtaya sabitledim. Armando'nun gözleri Şaşkınlıkla açıldı, sonra da tam bir korkak gibi Çığlık atmaya başladı.

"Küçük bir ders alalım, olur mu? Burada yetkili benim. Bu kulübü ben yönetiyorum, bu silahları ben yönetiyorum. Eğer o lanet sandığı açmak istersem, açabilirim ve açacağım da. Ve eğer beni kızdırdığın için dilini kesmeye karar verirsem, bu odadaki hiç kimse beni durduramaz." Daha yakına eğildim ve dişlerimi gösterdim. "Teoriyi test etmek istiyorsan, yolumda durmaya devam et. Aksi takdirde, çekil." Sesim tüm depoyu kaplayacak kadar yüksekti. Gözleri hâlâ parmağında saplı duran bıçağa kayarken başını şiddetle salladı.

"Peki, tamam. Şimdi şunu parmağımdan çıkar." Sesi ağlamaklı ve çaresiz çıkmıştı.

Gözlerimi devirerek bıçağı çektim ve Armando'nun yeşile dönmesine neden olan bir gıcırdama sesi çıkardım.

"Sakin depoma kusayım deme Armando," dedim.

Korkulu bir bakışla, Robert'ın ona bir mil genişliğinde bir sırtışıla baktığı yere doğru koştu - zar zor yaralanmış serçe parmağını tutuyordu.

"Azrail bölgesinden geçtiğimizi kim söyledi?" Kapağı kaldırarak seslendim.

Sandık normalden daha boş görünüyordu ama son zamanlarda her şeyi aşırı analiz ediyordum. Tucson'ın göbeğinde bir şeyler ters gidiyordu ve işler sarpa sardığında boku yemek istemiyordum. Bu yüzden başımı dik tutuyordum.

Armando-Armando olmayan cevap verdi: "Malımızı taşıyan MC gitmek istedikleri rotaya karar verdi."

Yüz ifadem muhtemelen limon emmişim gibi görünüyordu. Neyse ki kimse yüzüme bakmıyordu. Yüz hatlarıma çekidüzen vererek arkamı döndüm. Armando'nun söyledikleri kesinlikle kulağa doğru gelmiyordu ama sorun şu ki neler olduğunu henüz bilmiyordum.

Biri yalan söylüyordu ve kartlarımı kapalı tutmam gerektiği açıktı. Mario'nun yakın çevresi sadece ona sadıktı ve İskeletleri onlara güvenecek kadar iyi tanıımıyordum. Azraillere de güvenmediğimden emindim.

"Tamam. Peki ne zaman alınacak ve nereye bırakılacak? Sanırım bu Mario'nun müşterilerinden biri çünkü bunu ben planlamadım," dedim ve konuşurken Armando'nun yüz ifadesini izledim.

Daha fazlasını bileceğini düşünmemiştim. Mario kimseye bir bok anlatmazdı. Çoğu zaman, Sergio ona neler olduğunu bilmiyordu.

Sanki adını söylemek onu çağırmış gibi, Mario bölmenin kapısından içeri girdi.

"Muñeca, burada ne yapıyorsun? Dansçıları denetliyor olman gerekmiyor mu?" Neşeli tonu sesindeki gerginliği zar zor gizliyordu.

Bu adamların kendi kulübümün etrafında olmamı istememelerinin sebebi neydi?

Mario'nun saçmalıklarıyla uğraşmak istemediğim için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Nişanlı numarasıyla çok ileri gitmişti.

"Koşu için detayları alıyorum, Mario. Henüz benimle paylaşmadığın detayları," diye tersledim.

Mario'nun bana davranışına tahammül etme konusunda uzun bir tasmaı vardı. Konu ona geldiğinde garip bir Stockholm sendromu yaşıyordum. Çünkü Mario'nun tehditle de olsa beni sokaktan çekip aldığı gerçeğini unutmak zordu. Bir noktada, onun muamelesini kabullenmişim. Belki Sergio'yu başımın üstünde tuttuğu için ya da araya şefkat serpiştirdiği için... her neyse, görmezden gelmişim.

Tucson'a taşındığımda, mesafe beni özgür hissettirdi. Mario etraftayken, onun istediğini yapmak en kolayı gibi geliyordu. Ama Nikki haklıydı. Konu ona geldiğinde kafamı kuma gömerek yaşadım. Şimdi, bilmiyordum

Bu konuda ne yapacağımı. Belki de sonsuza dek Mario'nun parmağı altında olmak ödemem gereken bir kefaretti.

Los Muertos'tan başka bir yere gidemezdim. Ruhum bir noktada parçalara ayrılmıştı ve iyileştikten sonra parçaların içine gömülmüştü. Ben normal bir kadın değildim. Elbette, bir kalbim vardı; umursuyordum. Ama intikam ve kana susamışlığım tipik bir banliyö ev kadınıyla bağ kurabileceğim bir şey değildi.

"Merhaba Susan, bu sabah Starbucks'ın nasıl? Bu da ne? Oh, bunlar sadece yakmak zorunda olduğum lanet kıyafetler. Atardamar spreyini yıkamada çıkarmak çok zor."

Hayır. O kadınlar her fırsatta omuzlarının üzerinden bakmanın ya da bir bıçağı ete saplamanın nasıl bir his olduğunu bilmiyorlardı. Kurbanları başka türlü adaleti göremeyecek olan erkekleri infaz etmenin zevkini asla bilemeyeceklerdi.

Belki de bana değer verilmedi, sevgi görmedim. Tüm bunlar ilk günahımın kefaretinin bir parçası mıydı? Belki de ellerimde kötü adamların kanını görmek kalbimin hak ettiği tek şeydi.

İronik bir şekilde, Mario'nun sesi beni dalgın düşüncelerimden çekip çıkaran can simidi oldu. "Detayları seninle paylaşmadım çünkü bu anlaşmayı hallettim. Sen kulübün ana bölümüne gidebilirsin, ben burada her şeyi hallederim," dedi küstah bir ses tonuyla.

İşten çıkarılmasına biraz sinirlendim. Garip hissettim. Mario genellikle beni yanında tutmaya hevesli olur, programımı bozmaktan ve beni lanet bir köpek gibi yanında koşturmaktan zevk alırdı. Bir titreşim dikkatimi telefonumun ekranına çekti.

Görünüşe göre içgüdülerimi takip etmekte ve güvendiğim bilgi kanallarından birine ulaşmakta haklıydım.

"Kulağa hoş geliyor, Mario. İhtiyacın olursa beni nasıl bulacağını biliyorsun," diye cevap verdim dalgınca. Mario fazla meraklanmadan gitmek için döndüm. Yapacak işlerim vardı.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

E ya da yeraltı suç dünyasının bir parçası olan biri değil, evcimen biriydim. Dürüst olmak gerekirse, silah ticareti, sorgulama ve her gün yarı çıplak insanların etrafında çalıştığım gerçeğini hesaba katmazsanız hayatım sıkıcıydı. Ya da bu geceki gibi Tucson'un yasadışı dövüş gecelerinden birinde arka köşede saklandığım geceleri.

"Neden daha iyi havalandırılan mekânlar seçmiyorlar?" İçki, ter ve marihuana kokusunu engellemeye çalışarak homurdandım. Her şeye rağmen duvara yaslanmış gibi görünüyordum. Kollarım yanlarımdan gevşekçe sarkıyor ve başım kapüşonumla gizlenerek aşağıya eğiliyordu. Ama tetikteydim. Burası pek de dostane bir bölge sayılmazdı.

Bu dövüş gecelerinin *tarafsız* olması gerekiyordu. Ama bu, her türlü serserinin buraya geldiği anlamına geliyordu. Bu da burayı bilgi toplamak için mükemmel bir yer yapıyordu. Suç dünyasındaki herkes bir çeteye ya da karteğe bağlı değildi. Bazıları sessiz ve görünmez olmayı başarırdı ve yeterli para ya da şantaj karşılığında fısıltılarda duyduklarını size anlatmalarını sağlayabilirdiniz.

O Sam'di. Sokaklarda birlikte büyüdük ve hâlâ onun köken hikâyesini bilmiyordum. Ama beni ilgilendirmeyen şeyler hakkında soru sormaya meraklı değildim. Onun hakkında ihtiyacım olan her şeyi zaten biliyordum. Çok sadık biriydi ve hiçbir örgütle iş yapmak istemiyordu. Yani bilgi tarafsızdı.

"Neden depoda sikişen kediler var?" Şaşkınlıkla sordum. O iğrenç sesin nereden geldiğini araştırdım, ancak kaynağın kafeste sevişen iki kız olduğunu gördüm. Ne halt ettiklerini bilmiyorlardı ve odaya dönüp bakmadan önce gözlerimi devirdim.

Sam'in neden bu dünyada kaldığını hiç bilmiyordum ama bu soru bana ikiyüzlüce geliyordu. Bu gece, cebimde onun gibi bir arkadaşım ve kaynağım olduğu için mutluydum.

Tanıdık bir yüzün parıltısı deponun bir köşesine odaklanmama neden oldu. Azrailler. Kanım kaynadı. Yasaklandıkları yer sadece Lotería değildi; tüm Tucson'du. Bu sefer daha akıllıydılar ve kesiklerini giymemeyi tercih ettiler. Onları dövmeye gitmiyordum çünkü hiçbirinin burada olduğumu bilmesini istemiyordum.

Toplumun İskeletleri de buradaydı. Torque ve diğerleri bu gece dövüşecekti. İyi dövüşçüler büyük paralar kazandırır ve Torque bu pistte iyi iş çıkarırdı. Azrailler bu gece burada olmasaydı, Sam'le buluştuktan sonra onları izlemek için kalabilirdim. Hayal kırıklığı, Toplum İskeletleri üyelerinden hiçbirinin delici yeşil gözleri ve kalçalarının arasında deneyimlemek istediğim bir bıyığı olmadığında karnıma bir yumruk gibi çarptı.

Ama yine de şu anda aramızın nasıl olacağı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Zaten ikimizin arasında bir şey olmamıştı. Ama fiziksel olarak

Aramızdaki çekim ve kimya en başından beri kaynıyor gibiydi.

"Kahrolası Mario. Ve onun boktan zamanlaması. Boktan teklifsizliğiyle," diye fısıldayarak bağırdım. Bu gece o kadar çok uyuşturucu ve içki vardı ki ben kendi kendime konuşurken kimse bana bakmadı.

Dudaklarımdan bir yenilgi iç çekişi döküldü.

Gunner bana hayatımdaki herkesten farklı davrandı. Bana hak ettiğim için saygı gösterirdi, yapacaklarımdan korktuğu için değil. Kendisiyle barışık bir alfa erkeğiydi. Bir kadının arkasında durmaktan çekinmezdi, Mario'nun aksine, onunkinden farklıysa fikrimi ifade etmeme izin verilmezdi.

Kahretsin, aynı şey olabilirdi ve o bunu duymak istemezdi.

Göz ucuyla, kamburunu çıkarmış ve hızla bana doğru yürüyen, yüzü şapka ile örtülü birini yakaladım. Sustalı bıçağımı sıkıca kavradım, gerekirse kullanmaya hazırdım. Ama son anda Sam başını kaldırıp gözlerimin içine baktı. Kaşlarını sallarken yüzüne sinsî bir gülümseme yayıldı.

"Sana acele etmekten daha iyisini biliyorum Ryan. Eminim elin çoktan o sustalıyı kavramıştır," diyerek yanıma oturdu, ikimizin de sırtı duvara dönüktü.

Sokaklarda çevrenizin farkında olmayı çok çabuk öğrendiniz. Bu size saldırıya uğramamak için en iyi şansı veriyordu. Yine de bu her zaman bunu önlemek için yeterli değildi.

En eski arkadaşlarımdan birine gülümsedim. "Sam, bok gibi görünüyorsun." Dudaklarındaki gülümsemeyi kaşlarını çatarak gizlemeye çalıştı.

"Siktir git Ryan. Güzel kulemde oturup bütün gün sahnede tangayla *bachata* dansı yapan güzel insanlar tarafından eğlendirilemediğim için üzgünüm."

O da küstahça karşılık verdi.

Odayı tekrar seyretmek için öne doğru döndüğümüzde hayatımı tarif edişine gözlerimi devirmiştım. Hayatımla ilgili çizdiği resmin tamamen saçmalık olduğunu biliyordu.

"Öncelikle, erkekler sahnede tanga giymiyor. Muzdan hamak görüntüsüne alışamadım. İkincisi, bütün gün yaptığım tek şeyin bu olmadığını biliyorsun; diğer... müşterilerimin çoğu hakkında bilgi veren sensin. Üçüncüsü, kimse seni kariyerin için yüzünü dağıtmaya zorlamıyor."

Çevremde, bu yorumum için bana attığı parmağı yakaladım. Beni kıs kıs güldürüyor.

"Siktir git Ryan. Bu mor göz şanslı bir yumruğun sonucu. Ben suratları dağıtırım. Eğer dövüşlerime gelmiş olsaydın bilirdin," dedi.

Sam hiçbir zaman bir suç örgütüne katılmamış olabilir, ancak yaptığı iş tam olarak yasal değildi. Dövüş dünyasında tanınmış bir isimdi. Ben iyiydim ama Sam daha iyiydi. O dövüşerek yaşar ve nefes alırdı. İşin yasal tarafında başarılı olabileceğini biliyordum ama neden gitmediğine dair bana hiçbir zaman net bir cevap vermedi.

Ses tonu değişti. Arayı kapatma zamanı sona ermişti. Sesindeki acımasız tını bana haklı olduğumu söylüyordu. Bel altında değişimler oluyordu ve gizli kalmaya çalışıyorlardı.

"Reapers'ın isyan çıkardığı söyleniyor. Subayların hiçbiri aynı değil. Taze et iktidarda. Ama bu piçler öncekilerden daha kötü. Ve dışarıdan bazı katılımları var. Ama bu bilgi sıkı sıkıya saklanıyor."

Söylediklerini özümseyerek hafifçe başımı salladım. Bir isyandan nasıl haberim olmaz?

"Neler olup bittiğini biraz bildiğini iddia eden bir adam vardı, ama asla bilgi alamadım. Onu ara sokakta ölü buldum. Hareketlerini gizli tutmak için çok çalışıyorlar. Bir şeye hazırlanıyorlar Ryan." Sesi alçak ve endişeliydi. Sam asla endişelenmezdi.

Cevap vermeden önce söz konusu MC'yi aradım. Bu gece dış kaynaklarıyla buluşmak için kesintilerinin dışında mıydılar? Kalabalığı taradım ama hiçbirini yakınımnda göremedim.

Bir süre düşündükten sonra cevap verdim: "Evet, bir şeylerin yaklaştığını hissediyorum. Azrailler Lotería'ya gelip yetkili birini istediler. Ben onlara hoş karşılanmayacaklarına dair açık bir mesaj verdiğim halde, o şerefsizlerin neden hoş karşılanacaklarını düşündüklerini merak ettim. Sanırım o şerefsizler öldüğü için." Tüm parçaların nereye oturduğunu anlamaya çalışarak sözümü kestim.

Sam'in bakışları yüzümün yan tarafında bir delik açtı. Onun ela gözleriyle buluşmak için döndüm.

"Dikkatli ol Ryan. Los Muertos'a saldırmaya karar verirlerse destekçileri büyük olur... Aklı başında olmayan ya da iyi finanse edilmeyen hiç kimse Meksika kartelini karşısına alacak cesarete sahip değildir. Ya da ikisi birden. Ve bu seçeneklerin hepsi de tehlikeli," diye uyardı.

Kalabalığa dönmeden önce başımla onayladım, izlendiğimizi hissediyordum.

Sam masadan kalktı ve tek kelime etmeden kalabalığın arasında kayboldu. Birbirimizin yanında çok fazla zaman geçirmeyi göze alamazdık. Hele de benimle bilgi alışverişi yaparken. Bu yüzden her zaman tarafsız bir yerde buluşur ve konuşmayı beş dakikanın altında tutardık. Sonra da sıvışıp giderdi.

* * *

Depodan çıkıp rahat yatağıma dönmenin yolunu bulmak için masadan ayrılmadan önce birkaç dakika geçti. Torque'un tanıdık yüzü

hiç konuşmadığım başka bir üyeyi köşeye sıkıştırıyordu. Kapüşonumun altından ona göz kırptım ve kim olduğumu anladığında gerçek bir sırıtış belirdi. Neyse ki adam kavgamızdan sonra bir dangalağa dönüşmemişti. Bazı erkekler fiziksel olarak kendi başının çaresine bakabilen bir kadınla başa çıkamazdı.

Gecenin serin havası yüzüme çarptığında kollarımda tüylerim diken diken oldu. Sokak, deponun içinden çok daha iyi kokmuyordu ama en azından buranın havası bayat değildi. Eski yangın çıkış kapısı arkamdan çarparak kapandı. Ana girişteki kargaşadan kaçınmak istemiştım, bu yüzden kendimi yan kapıdan dışarı attım.

Homurtular ve ete çarpan yumruk sesleri dikkatimi çekti. İçeriden gelen kavgı sesleri olamayacak kadar gürültülüydüler. Dört adamın, vücutları tarafından kısmen korunan küçük bir figüre saldırdığını gördüğümde kanım dondu. Ama yerdeki şapka bana tam olarak kime saldırdıklarını söylüyordu. Kılıcımı bir an bile düşünmeden elime aldım ve bana en yakın olana saldırdım. Sigaramı kullanmak için birbirlerine çok yakındılar; Sam'i bir kurşunla vurma riskini göze alamazdım.

Yakın mesafe bıçak dövüşü o zaman.

Sam kendini tutmaya çalışıyordu ama dört yetişkin adamla savaşmak bir kadın için zor bir işti. Kahretsin, bir erkek için bile zor olurdu. Ne tür pislikler bir kadının üzerine atlar? Hiçbiri ne olduğunu anlayamadan kolum en yakındakinin göğsüne dolandı ve bıçağı boğazından geçirirken sırtını göğsüme yasladı. Sıcak kan elimi kapladı ve karışıma guruldama sesleri eklendi.

"Dile hola al Diablo para mí," diye fısıldadım kulağına.

Sürpriz unsuru bu manevranın işe yaramasını sağlayarak onu tek hileli bir midilli haline getirdi. Diğer üçü dönüp onun son nefesine tanık oldu ve

Dikkatlerinin dağılması Sam'in kıpırdanmasına ve saldırganlardan birine sağlam bir kroşe indirerek onu bayıltmasına olanak sağladı.

İhtimaller eşitti ama ev sahibinin daha ne kadar baygın kalacağını kim bilebilirdi ki? Arkadaşlarının yere düşüşünü izlemek, kalan iki pendejoyu sersemlemiş hallerinden çıkardı. Solumdaki öne doğru hamle yaptı. Garip aç, onunla yüz yüze gelmemi yavaşlattı ve ona üstünlük sağladı. Ulaşamayacağı bir yere doğru döndüm ama bıçağı kaburgalarımın yanından geçmeden önce değil.

"Siktir," diye bağırdım ama kavgamızın sesleri deponun içindeki kalabalığın uğultusu tarafından bastırılıyordu.

"Plan bu, kaltak. Orospuya ne yapacağımız patronun umurunda değil. Yeter ki onu susturalım." Az önce beni doğrayan pisliğin yüzünde zalim bir sırıtma belirdi. "Ama şimdi gidip burnunu ait olmadığı yere soktuğuna göre, oynayacak iki tane var," diye alay etti.

Ona hırladım. "Dilini kesip boğazına sokacağım, böylece boğulacaksın."

Böyle erkeklerden nefret ederdim. Kadınlara mal gibi davranmaya hakkı olduğunu düşünen erkeklerden. Karı bulamayınca onu almaya karar veren pısrık erkekler. Kaderini mühürlemişti. Onu burada yaralı halde bırakabilirdim. Ama şimdi, şimdi bu sokakta son nefesini veriyor olacaktı.

Sam'in artık iyi olduğunu ve sayıların eşitlendiğini bildiğim için sadece bu pisliğe odaklandım. Dudaklarından acınası bir savaş çığılığı döküldü ve sanki bir futbol maçındaymışız gibi saldırdı. Başını eğmiş, kollarını bir aptal gibi iki yana açmıştı. Belli ki fazla dövüşmemişti. Kendini beğenmiş herif, şanslı dilimi indirmeyi başardığı için beni alt edebileceğini sanıyordu.

Hızımı kullanarak yan adımlarla yoldan çekildim ve aynı anda karnına inen bir tekme savurarak onu yere serdim.

karnını tutarak belinden eğilmesine neden oldu. Mauy Thai dersleri için Tanrı'ya şükürler olsun. Kendini toparlayıp ayağa kalkmadan önüne atıldım, parmaklarımı boynunun dibinde kenetledim ve ellerimi onu yerinde tutmak için kullandım.

"Ye. Bir. Torba. Of. Dicks. Pislik" diye bağırdım ve her kelimeyi yüzüne acımasız bir diz atarak noktaladım.

Pantolonum yüzünden akan kan yüzünden sırlıslıkla olmuştı. Acı dolu çığlıkları çevremizdeki şehir seslerini bastırıyordu. Sam de dahil. Kendi başına iyi olduğunu umuyordum. Ne kadar hasar aldığını görmek için iyi bir bakış atamamıştım. Ama benim odak noktam, beyni kendine gelmeden ve bıçağın hâlâ elinde olduğunu hatırlamadan önce bu adamı bayıltmaktı.

Ellerimdeki pislik gevşedi ve boğazını ortaya çıkaracak şekilde sırtına tekme atmadan önce yere çarpmasına izin verdim. Yüzündeki kanlı dağınıklığı görmek dudaklarıma bir gülümseme getirdi. Bu anı izleyen herkes benim kanlı, dengesiz bir psikopat gibi görüldüğümü düşünebilirdi. Ama bu pislik herifin Sam ve benden faydalanmaktan bahsederken pantolonundaki şişkinliğe tanık olmamışlardı. Çömelerek bıçağımın suçlu bir adamın kanını tekrar akıtmasına izin verdim, bir ruh daha biçip El Diablo'ya göndermekten mutluydum.

Sam'in sesi dövüşün adrenalin sisini yarıp geçti. Ama bir ağırlık sırtıma çarpıp beni asfalta yuvarlamadan önce değil. Bir dirsek attım ve şansım yaver gitti, arkamı dönmem için bana bir fırsat verdi. Sam'in daha önce bayılttığı adamın bilinci yerine gelmişti ve şimdi beni kıstırmıştı.

İri bir sikiciydi ve ağırlığını üzerimden atmanın hiçbir yolu yoktu. Kalçalarım yukarı kalktı, boşluk yaratmaya ve karidesi dışarı çıkarmaya çalıştım ama faydası olmadı. Etli parmaklar boynuma dolandı ve solunum yolumu kesti. Siyah

Görüşümde lekeler belirmeye başladı. Hızlıca bir şeyler bulamazsam boku yemiştim. Ellerimi çılgınca yerde gezdirip bıçağımı ararken asfalt parçaları ve diğer pislikler avuçlarıma saplandı.

Elim bıçağın kabzasına dolanır dolanmaz bıçağı boğazına, şahdamarının olduğunu bildiğim yere sapladım ve bayılmadan önce fazla zamanım olmadığını bildiğimden boğazımı bırakması için umutsuzca bıçağı sapladım.

Zamanımın tükenmesine dakikalar kala tutuşu gevşedi. Gözlerimden ılık yaşlar süzüldü ve yanaklarımdan aşağı aktı.

Vücudunun ölü ağırlığı üzerimdeydi ve onu hareket ettirmek için bilincimi kaybetmeye çok yakındım. Her şey boğuk ve bulanıktı ama yine de sokağın sonundan gelen gürültü dikkatimi çekti.

Lütfen Santa Muerte, bana bu dangalakların desteği olduğunu söyleme.

Göz kapaklarım açık kalmak için zorlanıyor, yaklaşan kişiyi görmek istiyordum ama çok ağır geliyorlardı. Her şey kararmadan saniyeler önce tanıdık bir yüz belirdi ama beynim onun dost mu düşman mı olduğunu algılayamadı.

Hayatımın ilk kez alındığım yerde alınmasının ironisine bir kahkaha attım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

Lgaza yüklendim, trafikte pervasız hızlarda ilerledim. Güvenliğim ya da rastgele bir Tucson polisi tarafından kenara çekilme olasılığım hakkında tek bir lanet bile verilmedi. Olması gereken herhangi bir ip çekilmiş olurdu.

Mesaj geldiğinde kulüp binasında oturmuş poker oynuyorduk.

"Ryan burada. Sanırım kötü yaralanmış."

O kelimeleri okuduğumda üzerimde oluşan baskıyla lanet sandalye kırıldı. Yüzümden kan çekildi ve tüm mantıklı düşünceler beynimi terk etti. Neyse ki Dex tepkime neyin sebep olduğunu görmek için telefonumu aldı ve Torque'u arayarak nereye gitmemiz gerektiğine dair ayrıntıları öğrendi. Orada kanlar içinde yattığı için ona bir ambulans çağırma larını istedim. Ama benden daha fazla oy kullandılar. Hepimiz ambulans çağıramayacak ya da hastaneye gidemeyecek kadar karanlık işlere bulaşmıştık. Onlarla aynı fikirde olduğuma inanmalarına izin verdim ve bisikletimle yola çıktım. Gerçek bir hastaneye ihtiyacı olursa onu kendim götürecektim, sonuçları ne olursa olsun.

Bütün hafta sonu bir sürtük gibi davrandım. Mario'yla nişanlandığını bana söylemediğı için dünyaya ve Ryan'a kızgındım. Dürüst olmak gerekirse bu gerçek beni rahatlatmalıydı ama rahatlatmadı. Ben de somurttum. Dex bile etrafımda olmak istemiyordu. Bugün onu tekrar görmeden önce kendimi nasıl toparlayacağımı düşünmem gerekiyordu. Çünkü çelişkili duygularım ne olursa olsun, hl yapmamız gereken bir iş vardı ve hl ondan bilgi almamız gerekiyordu. Ama sonra o mesaj geldi ve tüm planlar pencereden dışarı atıldı. Onun iyi olduğundan emin olmak için yanıp tutuşan bir ihtiyaç bedenimi doldurdu; başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

şehir bir anda geçip gitti, hiçbir şey fark edilmedi. Tek odağım haritamdaki iğneye ulaşmaktı. Ryan'a ulaşmak. Ara sokağın ağız göründü ve yavaşlama zahmetine girmeden son srat ara sokağı girdim. Dex'in sözleri aklıma geldi.

"Pislik herif, kaldırıma sıçrarsan ona hiçbir yardımın dokunmaz," diye uyar mıştı. İkimiz de habere verdiğim tepki hakkında yorum yapmadık -hiçbir şey hissetmemem gereken biri için ne kadar aklıma kaçırmıştım.

Nefesim ciğەرlerimde tıkanıdı ve önümdeki manzara karşısında tüylerim diken diken oldu. Motosikletimden nasıl indiğimi bile bilmiyordum. Bir an sokağın ağızındaydım, sonra çömelmiş, Ryan'ın yüzünü ellerimin arasına almıştım.

"Ne oldu lan?" Etrafta duran her kimse ona tısladım.

Gözlerim Ryan'a kilitlenmişti, kan glnn içinde yatarken yüzündeki ürkütücü derecede sakin ifadeye bakıyordum. Vücudunu tarayarak kaynağı aradım, çok geç kaldığımdan endişeliydim.

"Bu onun kanı değıl. Onu çoktan kontrol ettim," diye seslendi Torque.

Onun bu kadar sakin olması beni sinirlendirdi. Başka hiç kimse diri diri gömülüymüş gibi hissetmiyor muydu - boğuluyor ve panikliyor muydu? Gözlerimi sıkarak kendimi sakinleştirici nefesler almaya zorladım, kendimi kontrol etmem gerekiyordu.

Bu sokaktaki herkesi vuramazsın.

"Kaburgasında bir kesik var. Oldukça sığ görünüyor ama temizlenmesi gerekecek, belki de dikiş atılır. Çok yakından bakmamı istemezsin diye düşündüm. Dışarı çıktığımda, bir pislik onun üstündeydi ve onu boğuyordu..." Bakışları enseme bir delik açtı. Patlamamı bekliyordu.

Torque'a öldürücü bir bakışla baktım. Ellerini teslimiyetle kaldırdı. Mantiken bundan onun sorumlu olmadığını biliyordum ama öfkem umurunda değildi. "Hey, Gunner, neler olduğunu görür görmez Yardım et. Ama senin küçük belalı her şeyi halletmişti. Ben onlara ulaşamadan, kim bilir nereden bir bıçak çıkardı ve sorun olmaktan çıkana kadar onu boynundan bıçakladı."

"Kulağa doğru geliyor. Bir erkeğin saçmalıklarını kabul etmez." Saçlarını yüzünden uzaklaştırdım ve başparmağımla bronz tenini hafifçe okşadım.

"Ben koşarak geldiğimde burada başka bir piliç vardı; oldukça kötü durumdaydı. Ama Ryan'la ilgilendiğimi görür görmez kalkıp gitti," dedi Torque sessizce.

Bu benim kaşlarımı kaldırmama neden oldu. Bu diğer kadın kimdi ve neden Ryan'la birlikte dört adamla dövüşüyorlardı? Ya da belki de bire karşı beşti. Ryan'ın sayıca az olduğu düşüncesi kanımı kaynattı.

"Los Muertos ekibinin geri kalanı nerede? Neden burada tek başına yetişkin adamlarla savaşıyordu?" Sesimi alçaltmadan önce bağırdım. "Yemin ederim o serseri orospu çocuğunu gördüğümde onu öldüreceğim."

Fokur fokur kaynıyordum.

"Bilmiyorum dostum. Ben de aynı şeyi merak ettim. Bu gece onu orada gördüğümde şaşırdım. İlk başta kavga ediyor olabileceğini düşündüm. Ama kapüşonunu yüzüne kadar çekmişti ve ortama uyum sağlamaya çalışıyor gibiydi."

Sözleri dikkatimi çekti. Bu gece neden buradaydı?

"Jax'in dövüşünü köşeye sıkıştırmadan önce onu yangın çıkış kapısından çıkarken gördüm. Tanrıya şükür herif ilk rauntta TKO aldı. Tüm bu pisliği zamanında görebilmemin tek sebebi buydu. Eğer dövüş uzasaydı, sıradaki kim olurdu bilmiyorum." Torque'un sesinde bir parça pişmanlık vardı. Görünüşe göre Latin güzelliğim benden daha fazlasını etkilemişti.

"Piç kurusu, ona yardım etmek için burada olmana sevindim. Ama onu sadece bir kız kardeş olarak görsen iyi edersin, duydun mu? Ona dokunmak yasak," diyerek Torque'a hırlarken bir yandan da kendi vücudumu onunkinden koruyordum.

Torque'un yüzünde sinsi bir gülümseme belirdi, elleri teslimiyetle havaya kalktı. "Tamamdır dostum. O senin kadının."

Dex karartılmış bir SUV ile ara sokakta durduğunda tartışmak için ağzımı açtım. Bu olay bölge savaşıyla ilgiliyse işi şansa bırakmak istemediğimden, onu taşımak için kurşun geçirmez bir araç getirdiğinden emin olmuştum.

"Çok şükür," diye mırıldandım nefesimin altında.

Yaralarına dikkat ederek Ryan'ı kucağıma aldım ve arka yolcu kapısına doğru yürüdüm ve binmek için hareket etmeden önce onu yavaşça bank koltuğuna yatırdım.

Dex'in omzuma dokunan eli beni durdurdu. "Olay yerini kontrol etmelisin dostum," diye fısıldadı. Bana attığı bakış yüklüydü.

Ellerim yüzümü ovuşturdu. "Kahretsin, haklısın," diye inledim, bu iş için en uygun kişi olduğum için sinirlenmiştim.

Ne olduğunu anlayabilmemiz için sahnenin bir araya getirilmesi gerekiyordu. En azından Ryan uyanıp bize kendi versiyonunu anlatana kadar, ama bu bile gerçeği aydınlatmayacaktı. Ara sokağa bir göz attım. Kan gölü gibi görünüyordu. Ryan muhtemelen kendisinin karıştığı şey dışında hiçbir şey hakkında ayrıntıya sahip değildi. Ve her şeyin ne kadar korkunç ve özensiz olduğuna bakılırsa, bu anlık bir saldırı gibi görünüyordu. Bir yanım Torque'un gizemli kadının peşinden gitmemesine kızmıştı ama Ryan'ı tek başına bıraksaydı onu eşek sudan gelinceye kadar döverdim.

"Ona iyi bakacağım, dostum. Döndüğünde kulüp binasındaki misafir odasında seni bekliyor olacak," dedi Dex, ben hâlâ kıpırdamamışken.

Onu yatağımdan başka bir yere koymaktan bahsedince başım döndü. Dex muhtemelen Mario'yla ilişkisini öğrendikten sonra onu yakınımda istemeyeceğimi düşünmüştü. Ama bu gece olduğu gibi benden uzakta ve korumasız olması midemi bulandırıyor.

"Hayır, onu yatağımda istiyorum." Olay yerine doğru yürümeden önce ona bir kez daha baktım, başlamak istiyordum. Omzumun üzerinden seslendim, "Ve Dex, doktor ve sen. Onu kontrol ederken odaya girmesine izin verilen tek kişi sensin. Olması gerekenden daha fazla maruz kalmayacak. Anladın mı?"

Yüzümü aradı, ne için, bilmiyordum. Ama işi bittiğinde, cevap olarak sert bir baş sallamasıyla karşılaştım.

"Git ve ne olduğunu öğren kardeşim. İşler garipleşiyor ve içimden bir ses hepimizin bir şeyler yapmak üzere olduğunu söylüyor," diye uyardı.

Haklıydı. Hoşuma gitmeyecek kadar çok tesadüf vardı. Ryan, bir yeraltı dövüş gecesinde, tarafsız bir partinin ev sahipliğinde, ama dövüş için değil? Ve eğer Torque haklıysa, tanınmak istemiyordu. Bilgi topluyordu; paramı buna yatırırdım.

Neyin üzerine? Milyon dolarlık soru buydu.

Kırmızı renkli arka lambaların, göğsüme pençelerini geçiren kadını taşıyarak gözden kayboluşunu izledim. Bunu yapmaması gerekiyordu; bu her şeyi berbat etti. Kafamı salladım, sanki bu kafa karışıklığımı giderecekmiş gibi, neler olduğunu anlamaya çalıştım.

"Hey, Gunner. Bu pisliği temizliyor muyuz yoksa Los Muertos'a mı yaptırıyoruz?" Torque seslendi.

"Ne bulacağımıza bağlı. Silahları yönetmek için bir ortaklığımız var ama bu bildiğimiz her şeyi onlarla paylaşmamız gerektiği anlamına gelmiyor," diye cevap verdim, Ryan'ın üstündeki cesedin yanına çömelmişim.

Öfke damarlarımda dolaşıyordu. Keşke bu bok parçasını hayata geri döndürebilsem ve onu tekrar öldürebilsem - yavaşça ve acı çektirerek. Sözlerimdeki gizli anlamı anladığından emin olmak için Torque'a baktım.

Los Muertos'a güvenemezdik.

Anlayışla başını salladı. "Ben gidip şu ikisinde işe yarar bir şey var mı diye bakayım," diye cevap verdi.

Bu sokakta bulunan bilgileri paylaşmak bize fayda sağlasaydı, paylaşırdık. Ama kendi içimizde kalması daha iyi olsaydı, Los Muertos'a bir bok anlatmazdık. Elbette Ryan ne bildiğini söyleyebilirdi ama kartelden kimse olmadan ortaya çıkması çok şey anlatıyordu.

Önümdeki adam tanıdık gelmiyordu ama bu çok fazla bir şey ifade etmiyordu. Üzerinde herhangi bir renk ya da kesim yoktu.

"Hiçbir şey giymiyor olabilirsin ama mürekkebin ne diyor?" Kanla ıslanmış gömleğinin kenarlarını yukarı çekerek mırıldandım.

Azrail. Tabii ki, herif bir Azrail'di.

Bu Lotería'ya misilleme miydi? Bu gece burada olacağını biliyorlar mıydı? Onu takip mi ettiriyorlardı? Yoksa bu bir fırsattan yararlanmak mıydı?

fırsat mı? Zihnim olasılıklarla dolup taşıyordu. "Gunner, bunu görmek isteyebilirsin."

Torque'un sesindeki endişe ensemdeki tüyleri diken diken etti. Başka bir cesedin üzerine çömelmişti; bu seferki yan yatmıştı ve boğazında temiz bir kesik vardı. Tahmin etmem gerekirse, önce o öldürülmüştü ve muhtemelen arkadan vurulmuştu. Adamın gömleği koltuk altına kadar çekilmişti ve kaburgalarında gördüğüm dövme karşısında kanım dondu: Meksika'nın ölüm azizi La Santa Muerte'nin dövmesi.

Bir kartel dövmesi.

Gözlerimi dövmeden ayırdım ve Torque'a baktım. Yüzü benim de sorduğum yüzlerce cevapsız soruyu yansıtıyordu.

"Belki de düşündüğüm gibi bu gece yalnız değildi?" Ses tonundan buna inanmadığını anladım.

Ama lanet olsun, bu durumun gerçek olması güzel olurdu.

Çünkü eğer bu adam bu gece Ryan'ın yanında değilse... Los Muertos'un bir sadakat sorunu vardı.

İki kartel üyesi.

Diğer cesetleri kontrol edince bu ortaya çıktı. Ryan'la konuşana kadar bu bilginin evde kalmasının daha iyi olacağına karar verdim. Sergio bu konuyu ona açarsam beni haberdar etmeyecekti ve ben de kızın bu adamlarla gelip gelmediğini öğrenmek istiyordum.

Eğer öyleyse, Ryan'a sırt mı döndüler yoksa Azraillerin ve gizemli kızın elinde mi öldüler?

Cevaplanmamış çok fazla soru vardı ve bunları çözecek kişi ben olmak istiyordum. Los Muertos değil.

Torque'u ve aradığımız bazı adayları temizlik için bıraktım. Cesetleri başka bir yere atmaya ve kanı hortumla yıkamaya karar verdik. Tucson polisleri şehrin o kısmında nadiren devriye gezerdi; suçluların kendi kendilerini denetlemesine izin verirlerdi. Ve o sokak bilinen bir dövüş ringinin deposunun dışında olduğu için, kalan kana ikinci bir bakış bile atılmayacaktı.

Kulüp binasına dönüş yolculuğum da en az sokağa gidişim kadar pervasızdı, Ryan'ı görme fikri içimde çelişkili duygular uyandırıyor. Onun iyi olduğunu kendi gözlerimle teyit etmek istiyordum ama o bu kadar kırılgan görünürken onu tekrar görme düşüncesi kalbimin mungeneye sıkışmış gibi hissetmesine neden oldu ve ciğerlerime yeterince oksijen alamadım. Onu savunmasız görünce öfkem yeni boyutlara ulaştı.

Yine de Torque'un anlattıklarını düşününce yüzümde bir gülümseme belirdi. Belli ki aklımı kaçırmıştım, çünkü Ryan'ın o pisliğin şahdamarına defalarca bıçak saplaması fikri bana keyif veriyordu.

Onun incinmesinden nefret ediyordum ama Ryan'ın şiddet ihtiyacını asla ortadan kaldırmak istemezdim.

"Bu gece beni getirmediğin için kışına şaplak atacağım Ryan," diye bağırdım Tucson'a doğru hızla ilerlerken yüzümde kükreyen rüzgâra.

Onun vahşetinin güzelliğine tanıklık etmek ve bunu tek başına yapmak zorunda olmadığını bilmesini sağlamak istedim.

Yalnız olmak zorunda değildik.

Bu düşünce ruhumun üzerine bir kova buzlu su dökmek gibiydi çünkü o yalnız değildi, ben yalnızdım, Mario vardı. Bisikletimi daha sert ittim,

Onunla birlikte olmak için yanıp tutuşuyordum. Benden alınmadan önce ona sahip olabileceğim zamanın avantajını kullanacaktım.

Kulüp binasına girdiğim anda bisikletimden inmiştim. Kapıyı fırlatıp açarak odama doğru hışımla ilerledim. Ama Pres ben hedefime ulaşamadan önümü kesmek için oradaydı. İri gövdesi savaş yolumda belirdi ve bir bakışıyla beni durdurdu. Dişlerimi sıktım çünkü ona öylece siktirip gitmesini söyleyemezdim. MC'de işler böyle yapılmazdı.

"Orada ne oldu Gunner?" Gözleri sertti, yüzümü arıyordu. "Dex Ryan'ı geri getirdi. Doktor yan tarafını temizledi, sık bir kesik. Boğazında bazı çürükler var ama. Dex dışarıda bir katliam olmuş gibi görüldüğünü söyledi..."

Pres'e üzerinde çalışacak bir şey verene kadar geçmeme izin verilmeyecekti. Şu anda çoğu insana güvenmediğim için etrafıma hızlıca bir göz attım. Gözlemci piç hareketi fark etti ve gözlerini kısıtı.

Dilim alt dudağımı ıslattı ve ifadeye karar vermem için bana bir saniye kazandırdı. "Hâlâ doldurulması gereken çok fazla delik var. Umarım Ryan uyandığında bazı cevaplar bulabiliriz. İki Azrail öldü," dedim.

Pres başını anlayışla salladı, tüm bilginin bu kadar olduğunu düşündü ve geçmeme izin vermek için vücudunu çevirdi. Ama bir sonraki kısmı duyması gerektiğini biliyordum.

Sesimi alçalttım. "İki ölü daha... Santa Muerte dövmeleri..." Sözlerimin yarım kalmasına izin verdim.

Derin düşüncelere dalmış bir halde gözlerini kaçırmadan önce gözlerini benimkilere dikti. Söylenmemiş imalar aramızdaki havada asılı kaldı. Pres bir elini tuzlu ve biberli saçlarında gezdirdi. Bu bilgi onu endişelendirmişti.

Gözleri tekrar benimkileri buldu. "Uyandığında onu bana getir. Olanları onun ağzından dinlemek istiyorum." Parmağıyla beni işaret etti. "Ona önceden anlatma. Önceden bir hikâye uydurma ihtimalini en aza indirmek istiyorum."

Sıkılı yumruklarımı saklamaya çalışarak başımı salladım. "Anladım." Ses tonum kırılmıştı.

Pres'in Ryan'ın yalancı olabileceğini ima etmesi hoşuma gitmemişti. Mantıken, farklı örgütlerden olduğumuz için bildiği her şeyi paylaşmayabileceğini biliyordum. Yani, ona tüm gerçeği söylemediğimden emindim ama yine de sinirlerimi bozuyordu. Pres'in yanından geçerken duygularımı gizli tutmaya özen gösterdim, onun yanında olacak kadar aklı başında olmadığımı düşünmesini istemiyordum.

Kapıyı kırarak açtım ve başımı içeri uzattığımda Dex'in yatağın yanında, alt kattan almış olduğu sandalyede oturduğunu gördüm. Başları ellerinin arasındaydı ve yorgun gözlerini ovuşturuyordu.

"O nasıl?" Onu uyandırmamak için sesimi alçak tutmaya dikkat ederek sordum.

Dex başını kaldırdı ve bakışlarımı yakaladı. "O iyi. Doktor onu temizledi. Sakinleştirici ve ağrı kesici verdi. Sokağın görünüşüne bakılırsa, ev kızı nispeten yara almamış. Boğazındaki kesik ve morluklar en kötüsü. Başka kesik ve sıyrıkları da var ama önemli bir şey değil. Bir süre baygın kalacak ve kendine geldiğinde muhtemelen sersemlemiş olacak," diye cevap verdi.

Yatağa doğru ilerlerken başımı salladım. Koyu renk saçları yastığımın üzerine yayılmış halde yatarken çok huzurlu görünüyordu. Öne doğru eğilip alnından öpmeden önce bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdım.

"Ne buldun?" Giysilerimi çıkarmak için şifonyerime doğru yürürken Dex beni dürtükledi. Neyse ki kıyafetlerimi çıkarmamla ilgili yorum yapmadı.

Sevgi.

Dex bu geceden kalan tüm eşyalarımızı yakacaktı. Olay yerini incelemek pis bir işti ve bizi ara sokakla ilişkilendirecek herhangi bir kanıt istemedik.

Göğsümden derin bir iç çekiş çıktı. "Bundan hoşlanmayacaksın." Gözlerimiz kilitlendi. "İşlerin bizim için karışmak üzere olduğunu hissediyorum, Dex."

Sandalyesinde doğruldu, gelecek darbeye hazırlanıyordu, devam etmem için başını salladı.

"İlk kontrol ettiğim adam bir Azrail'di. Ryan'ın bir misilleme olayına karışmış olabileceğini düşündüm. Ama Torque ne bulduğuna bakmak için beni çağırdı. Adamında kartel dövmesi vardı."

Dex'in çenesi hafifçe düştü, kaşları benimkiler gibi şaşkınlıkla çatıldı.

"Yani kız onunla birlikte oradaydı ve üç Azrail'le savaştılar mı?" diye sordu.

Devam etmeden önce başımı salladım, "Başta ben de aynı şeyi düşünmüştüm ama iki kişilerdi. İki Azrail, iki kartel üyesi. Sanırım Ryan ve diğer hatun dördünü de öldürmeyi başardı." Sesimi bir gurur duygusu doldurdu.

Dudaklarımda zalim bir gülümseme belirdi. "Hayalarım üzerine bahse girerim ki boğazı kesik olan benim kızıdan geldi," dedim. Onlara tek başına karşı koyması hâlâ kanıma dokunuyordu ama bunu yapabilecek yeteneğe sahip olduğunu da inkâr edemezdim. Botuma tıktırılmış nesneyi hatırladığımda ruh halim değişti.

"Bir de bu vardı," dedim.

Dex kartel üyelerinden birinden aldığım küçük kullan-at telefonu yakaladı. Bunu yaparken kimsenin beni görmediğinden emin oldum, bu bulguyu gizli tutmak istiyordum.

"Son mesaj bilinmeyen bir numaradan geldi. 'Çok yaklaşımdan şu meraklı sürtüğü hallet' diyor. Ryan'dan mı yoksa yanındaki hatundan mı bahsediyor bilmiyorum. Ama birileri bazı ipleri elinde tutuyor," diye yorumladım alnımı ovuşturarak.

Tüm bu gizlilik saçmalığı başımı ağrıtıyordu. Döngünün dışında bırakılıyorduk, bu da biz bu pisliği ortaya çıkarana kadar insanların zarar göreceği anlamına geliyordu. Dex ayağa kalktı ve bana doğru ilerledi, ocağı tutarken mahvolmuş giysilerimi topladı.

"Sanırım kimsenin bundan haberi yok..."

Ona başımı salladım. "*Kimse* bilmiyor..." Çıkarımların havada asılı kalmasına izin verdim.

Dex'in bana bakışı ne söylemeye çalıştığını anladığını gösteriyordu ve sonra beni uyuyan güzelimle baş başa bırakarak kapıdan çıktı. Yapmam gereken son şey onunla yatağa girmektir ama onu bir kan gölünün içinde cansız yatarken gördükten sonra ne yapmam gerektiği umurumda bile değildi.

Bütün gece nişanlısının değil de onun bana yaslandığını bilmek hoşuma gidecekti. Kendimi altına bıraktığımda yumuşak çarşaf bana süttü. Nasırlı parmaklarım teninin ipeksi pürüzsüzlüğüyle buluştu. Dudaklarımdan bir hırıltı çıktı. Sutyen ve külottan başka bir şey giymemişti. Kızgın mıydım yoksa heyecanlı mıydım bilmiyordum. Dex ona bakmasa iyi olurdu, yoksa onu da orakçıları koyduğum mezara atardım.

Sinirimi bastırarak vücutlarımızı birbirine yapıştırdım, sıkımı sakinleşmesi gerektiğine ikna etmeye çalıştım çünkü onu eğlendirecek durumda değildi. Lanet olsun, Dex'in yanında bu kadar uzun süre kalınca sıkımla sanki bambaşka biriymiş gibi konuşmaya başlamıştım.

Sırtını göğsüme deşirdiği anda memnun bir iç çekti ve bana doğru kıvrıldı. Beni erkeksi bir gururla doldurdu. Kendi kendime, bilinçsiz halinde bile ona göz kulak olacağımı bildiğini söyledim. Haklı mıydım bilmiyordum ama böyle devam edecektim.

Gerisini boş verin; şu anda önemli olan tek şey Ryan'dı.

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

Great, kesinlikle Gunner'ın etrafında çok fazla zaman geçirirken yeterince seks yapmıyordum ve bu beni zihinsel olarak etkiliyordu. Çünkü artık azgın rüyalar görüp ıslak ve tatminsiz uyanmaktı. Uyku beni tekrar altına almak için mücadele ediyordu ve eğer vücudumu bu kadar sıcak ve aşırı hassas hissettiren rüyaya geri dönmek anlamına geliyorsa gitmeye istekliydim.

Görünüşe göre, vücudumdaki yastığa sarılmış halde uyuyakalmışım çünkü ön tarafımda sert bir şey vardı. Kalçalarım, bacaklarımın arasındaki ağrıyı dindirme umuduyla yastığa yaslandı. Klitorisime baskı uygulandığında yaşadığım zevk nabzıyla dudaklarımdan bir inilti döküldü. Dişlerim yastığımı ısırды, kendimi susturmazsam kendimi getirmeyi planladığım orgazmın Nikki'yi uyandırabileceğini biliyordum.

Ama yumuşak kumaş yerine tenin tuzluluğuyla karşılaştım, bu da meme uçlarımı çakıllı hale getirdi ve doruğa ulaşma ihtiyacımı artırdı.

Harika, şimdi beynim onun vücudunun tadını çağrıştırıyordu.

Ağır bir el kıcıma indi ve klitorisimi yastığın sertliğine daha da çarptı. Acının hafif ısırığı neredeyse beni uçurumun kenarına getirdi. Kahretsin, berrak rüya görmek böyle bir şey miydi?

"Siktir, Gunner," diye adını fısıldadım, bu sadece odamın güvenliğinde yapmama izin verdiğim bir şeydi.

"Ryan, eğer ıslak amını bacağıma sürtmeye ve göğsümü ısırmaya devam edersen, seni çevirip sikmekten kendimi alıkoyamayacağım."

Derinden gelen sesiyle göz kapaklarım açıldı. Yeşil gözleri dikkatle benimkilere bakıyor, dili alt dudağında geziniyordu. Sanki beni yutmaya hazırlanıyordu.

Bu fikir adrenalinimi yükseltti.

"Sikişmemize varım bebeğim, ama istediğinin bu olduğundan emin ol. Çünkü seni becerdiğimde nazik olmayı planlamıyorum. Bu tatlı amcığa doyana kadar seni bütün gün ve gece bir odaya kilitleyeceğim," dedi ve son kısımda klitorisime yasladığım uyluğumu öğüttüğünden emin oldu. Vücudum isyan edip bir inilti daha çıkarırken lezzetli ağzının köşeleri kıvrıldı.

"Yatağımda ne halt ediyorsun Gunner?" Isırarak söylemeye çalıştım ama kelimelerim nefes nefese ve çaresizdi. Tanrım, soğuk bir duşa ihtiyacım olacaktı. Kendimi kurtarmaya çalıştım ama o kolunu nazikçe belime dolayarak beni kendine çekti. Başparmağı, bandajlı olduğunu fark ettiğim kaburgalarımın altındaki deriyi usulca sıyırdı. O anın samimiyeti kalbimin durmasına neden oldu. Benim başıma gelen bu değildi; erkekler benimle ilgilenmez ya da bana değer verdiklerini göstermezlerdi.

Bunu Mario bile yapmadı.

Mario için bir insandan çok bir eşya olduğumu fark ediyordum.

"Öncelikle, benim yatağımdasın bebeğim. Ve ikincisi, bu bakışı biliyorum. Kaçmak ister gibi bakıyorsun." Burnunu saçlarıma gömdü, beni içine çekti.

"Ama seni bulamayacağım hiçbir yer yok Ryan." Sözleri ruhumu okşar gibiydi ve bedenim tepki verdi. Her şey tanımlayamadığım bir duyguyla karıncalandı. Göz kapaklarım çırpınarak kapandı ve parmak uçlarım göğsüne gömüldü.

"Şimdi, Brujita, iyi bir kız gibi yatağın kenarında dur ve kesiğini kontrol etmeme izin ver," diye emretti.

"Her neyse, Gunner, çabuk ol. Gitmem gereken yerler var," diye homurdandım, etkilenmemiş gibi görünmeye çalışarak. Ama bu tamamen saçmalıktı. Gunner hislerimin kanıtını kalçasına sürmüştü.

Bunun sıcak olduğunu düşündüğüm için endişelenmeli miyim?

Yüzünü geri çekti, kaşlarını kaldırdı. "Ne ne kadar sıcak?" diye sordu. Bu düşünceyi yüksek sesle söylediğimi fark edince gözlerim büyüdü.

Sorusundan kaçmak isteyerek, kığım yanıyormuş gibi yatağından fırladım. Kendime, dün geceki boktan şovu çözebilmek için onun dediğini yaptığımı söyledim. Ya da dün gece olduğunu umdum. Buraya nasıl geldiğimi ya da Sam'le tanıştığımdan beri ne kadar zaman geçtiğini bilmediğimi fark ettim.

Siktir, Sam.

Ağzımı açacaktım ama Gunner benden önce davrandı. "Dün gece olanlar hakkında konuşmamız gerek Ryan," dedi.

"Evet, buraya nasıl geldim ben?" diye sordum, sıcak eller kalçalarımı kavrayıp beni bacaklarının arasında durmaya yönlendirdiği anda sesim kesildi. Siyah boxer külotunun zar zor gizlediği devasa şişkinliğe bakmaktan kaçınmaya çalışıyordum. Ama kaslı kalçalarını saran dövmelere bakmak da pek iyi değildi.

"Sikime bakmayı kes Ryan. İstiyorsan istemen yeterli," dedi öne doğru eğilip en yeni yara izimi incelerken. Küstahlık etmek üzereydim

Onu ya da vücudunu istemediğime dair bir şeyler söyledi ama tehlikeli hırıltısı beni olduğum yerde durdurdu.

"Siktir, Ryan." Gözleri benimkilerle buluştu. Beni şok eden bir yoğunluğa sahiptiler. "Kaç kere yaralandın? O güzel vücudunda bu kadar yara izinin ne işi var?" diye çıkıştı. Ses tonu beni savunmaya geçirdi. Mario'nun benimle konuşma tarzına çok yakındı. Elleri nazıkçe yüzümü kavradığında "Siktir git" dilimin ucundaydı.

"Senin için endişelenme riskini göze alamam Ryan. Yapmam gereken bir iş var ve hem bunu yapıp hem de senin için endişelenemem." Bana tekrar bakmadan önce ellerini yüzünde gezdirdi. "Ve bana yeni bir pislik atmadan önce, kendi başının çaresine bakabilecek kapasiteden daha fazlasına sahip olduğunu biliyorum. Ama tek başına bir şeyler yapmayı bırakmanı istiyorum. Tamam mı?" Elleri karnımda gezinirken tüylerim diken diken oldu ve içimde bir sıcaklık birikti. "Akıl sağlığım için dün gece yaptığın gibi şeyler yapacağın zaman beni ara." Sesindeki samimiyet beni paniğe sürükledi. Şefkate nasıl tepki vereceğimi bilmiyordum.

Geri adım atarak kendimi uzak tutmaya çalıştım, kendimi çok açıkta hissediyordum. Ve bu hissin şu anda sadece kırmızı bir sütyen ve tanga giymemle hiçbir ilgisi yoktu.

"Gunner..." Ne söyleyeceğimi şaşırmış bir halde gevezelik ettim. Gunner yumuşak bir gülümsemeyle ellerini kalçalarımın arkasına doladı ve vücutlarımız neredeyse birbirine değecek şekilde beni çekti.

"Cesedini lanet bir sokakta buldum, bebeğim. Kan gölünün içinde yatıyordu, sana ait olup olmadığını bilmiyordum. Sana yardım etmek için kimsenin orada olmaması beni kızdırdı. Seni işaretleyebileceğini düşünen o orospu çocuğunun etini sıyırmak için orada değildim." Başparmağı sargılı yarayı ovuşturdu. "Ne yaptığınızı söylemek için beni aramadın.

Artık bir ortaklığımız var, unuttun mu?" diye sordu. Bakışları o kadar yoğundu ki göz temasını sürdürmekte zorlanıyordum.

Sesindeki acemilik beni şaşırttı, sanki nerede olduğumu söylemeyerek onu incitmişim gibi.

"Gunner, iş silah taşımaya geldiğinde bir ortaklığımız var. Yaptığım her şeye seni dahil etmek zorunda değilim. Ayrıca, seni son gördüğümde yüzündeki ifadeden iş dışında konuşmak istemediğini anlamıştım," diye karşılık verdim. Nasırlı eli açıkta kalan kıkır yanağıma bir tokat atıp acısını dindirirken ağzımdan bir inilti döküldü.

Tanrım, benim sorunum neydi?

"Yanlış cevap, bebeğim. Şu andan itibaren, bana haber vermeden bir hamle yapmayacaksın. Anladın mı?"

"Gunner..."

Eli bir kez daha zaten acıyan yanağıma indi. Ayak parmaklarım yere doğru kıvrılırken gözlerim kapandı. Gözlerimi tekrar açtığımda, Gunner'ın yüzü kaburgalarımın birkaç santim uzaktaydı ve aldığımı hatırlamadığım bandajı açıyordu. İçinde bulunduğum durumun gerçekliği ortaya çıktı. Bilincimi kaybettikten sonra ne olduğunu çözene kadar şıfırtı tarafımın sakinleşmesi gerekecekti.

Sesim ancak fısıltının üzerinde çıkıyordu. "Ne oldu böyle? Nasıl oldu da kendimi kulüp binasında buldum?" diye sordum. Yanımda, dikiş gerektirecek kadar derin olmayan, yaklaşık on santim uzunluğunda bir kesik vardı. Temizlenmiş ve sarılmıştı. Gunner başını onaylarcasına salladı, görünüşe göre yaranın bakımından memnundu.

"Dün gece Torque'tan seni sokakta yatarken bulduğunu söyleyen bir mesaj aldım," diye cevap verdi, gözleri tekrar benimkilerle buluştu, ancak daha önceki duygular şimdi gitmiş, yerini nötr bir ifadeye bırakmıştı.

Birbirimize ne kadarını açıklamamız gerektiğine karar vermeye çalışıyorduk. İkimizin de değerlendirmeden başka bir şey yapmadığı saniyeler geçti. Sonunda Gunner içini çekti ve yanındaki yatağı okşadı.

Yumuşak, gri yorganın üzerine geri süründüm ve vücut dilini izlemek için karşısına oturdum. Gunner'a güvenmek istiyordum ama eski alışkanlıklar zor ölüyordu. Yani şimdilik alabileceği tek şey buydu: ateşkes ve bilgi alışverişi.

İyi niyetimi göstermem gerektiğine karar verdim. Kendiminkini ararken küçük bir bilgi kırıntısını ortaya çıkardım.

"Dün gece bir muhbirle görüşmek için oradaydım. Her zamanki gibi ayrı ayrı ayrıldık. Ama ara sokağa girdiğimde dört pisliğin saldırdığını gördüm. Ben de atladım."

Gunner'ın kaşları şaşkınlıkla çatıldı ve hangi bilgiye sahip olduğunu merak ettim. Ama bunu sormak yerine, uyandığımdan beri dilimin ucunda olan soruyu sordum.

"Orada... başka bir kadın bedeni var mıydı?" Fısıldadım.

Gunner başını salladı ve ciğerlerim rahat bir nefes aldı. Sam oradan çıkmayı başardığı sürece kendi başının çaresine bakabilir ve güvenli olduğunda ona ulaşabilirdi.

"Torque, seninle ilgilenildiğini görür görmez kaçtığını söyledi," diye ekledi.

Torque. Tanrıya şükür beni bulan o oldu.

"Hatırlat da ona bir shot ısmarlayayım. Bilincimi kaybetmeden hemen önce kimin yaklaştığından emin değildim," diye yorum yaptım.

Gunner, dövüş gecesine neden katıldığımı söylediğimden beri derin düşüncelere dalmış öylece bakıyordu. Bildiklerini paylaşmama riskini almak istemediğimden, sonunda sessizliği bozana kadar sessizce oturdum.

"Neden ona saldırıyorlardı?" diye sordu, sesinde yoğun bir şüphe vardı.

Sorusu karşısında gözlerimi devirdim. Ona saldırdıklarında dışarı çıktığımı ve hemen atladığımı söylediğimi duymadı mı?

"Ona neden saldırdıklarını bilmiyorum Gunner. Onlarla yirmi soru oynamak yerine dayak yememeye çalışmakla meşguldüm."

"Her zaman ukalasın," diye cevap verdi, dudaklarında bir gülümseme vardı. "Sadece aptalca sorular sorulduğunda," diye karşılık verdim.

Burnunun kemerini sıktı, içsel bir tartışmayla uğraşıyordu. Başını kaldırıp bana baktığında, ilişkimizde bir değişimin gerçekleşmek üzere olduğunu hissettim. Her nasılsa, şu sözleri söylediğinde, Los Muertos ve Toplum İskeletleri için silah ticaretinden daha fazlasında ortak olmayı kabul ettiğimizi biliyordum. Ortak olacaktık. Gözleri benim bunu istediğime dair bir işaret aradı.

Alt dudağımı çektim, dişlerimle kemirdim. Bunu istiyor muydum?

"Sen bana seninkini göster, ben de sana benimkini göstereyim koca oğlan." Beynim yetişmeden kalbim ve ağzım karar verdi. İçime bir güvensizlik saplandı. Ya onun vücut dilini yanlış anladıysam? Ama ilk buluşmamızdaki sözlerinin kendisine geri atılmasına gülümsediğinde bu his yok oldu.

"Tamam, işte bildiklerim. Muhbirinize saldıran dört pislikten ikisi orakçıydı," diye ekledi.

Bu sürpriz olmadı.

"Mantıklı. Bana eski kaynağının bir ara sokakta ölü bulunduğunu söyledi. Muhtemelen kimin çok fazla soru sorduğuna dair bilgi almak için işkence görmüş," diye cevap verdim.

"Evet, şey... diğer ikisinin kartel dövmeleri vardı. Tam olarak Santa Muerte..." diye ekledi.

Yüzümün rengi soldu. "Bunlar Los Muertos'un orakçılarla çalışan adamları mıydı? Muertos beni öldürmeye mi çalıştı?" Sesim duygusallıktan kalınlaşmıştı.

Gunner rahatsız bir şekilde kıvrandı, sanki beni teselli etmek istiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu, bu yüzden devam etti, "Birinin cebinde kullan at bir telefon vardı. Son mesaj engellenmiş bir numaradan geliyordu, kaltağı dışarı çıkarmamı söylüyordu. İlk başta sen olduğunu düşündüm ama sanırım şu muhbir hatundu."

"Sam, onun adı Sam. Bana Tucson'ın bel altı bölgelerinde yapılan hamleler hakkında bilgi veriyordu. Birinin kasıtlı olarak hareketleri gizli tutmaya çalıştığını düşündüm." Başımı kaldırdım ve Gunner'ın gözleriyle karşılaştım. "Bana Azrailler'in isyan çıkardığını söyledi. Şimdi işin içinde yeni oyuncular var, öncekinden daha kötüler. Dışarıdan bir destekçileri olduğunu düşünüyor..." İkimizin de düşündüğünü bildiğim şeyi dile getirmek istemediğim için sözlerimi yarıda bıraktım.

Gunner benim için yaptı.

"Kartelden biri."

Başımı salladım, kelimeleri yüksek sesle söylemeye hazır değildim.

"Mario'nun bugün bize bir koşu yaptırdığını biliyor muydun? Gitmemiz gereken belirli bir rota varmış ve tahmin et bizi hangi bölgeden geçiriyor?" diye sordu.

Armando'nun rota hakkında söylediklerini hatırlayarak Gunner'ın sözlerine kaşlarımı çattım.

"Görünüşe göre biri sana tuzak kurmaya çalışıyor çünkü Armando rotayı senin MC'nin seçtiğini söyledi. Mario da bana bu işe karışmadığımı söyledi," dedim - Los Muertos üyelerine karşı güvensizlik içime işlemişti.

Konuşmadan önce Gunner'ın yüzünde sinsi bir gülümseme belirdi. "Bence Mario'nun da emirlerinin de canı cehenneme. Yine de seninle motorumun arkasında gelelim. Sürpriz unsuru bizimle kimin taşak geçtiğini bulmamıza yardımcı olabilir. Şimdi git o tatlı kıcını duşa sok."

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

Başımı Gunner'ın düşünün soğuk fayanslarına yasladım ve kırmızı suyun vücudumdan akmasını izledim.

Azrailler büyük bir şey planlıyordu. Dün geceki saldırı Los Muertos'ta en az bir fare olduğunun kanıtı gibiydi. İçsel düşüncelerim yumuşak ayak sesleriyle bölündü. Sese doğru döndüğümde Gunner'ın duş kapısını açtığını gördüm.

Yüce İsa, Yusuf ve Meryem. O vücut tam bir sanat eseri.

Gözlerim nöbet geçiriyormuşum gibi kırpışıyor olmalıydı, muhtemelen ağzımın kenarlarında salyalar birikiyordu. Adamı henüz çıplak görmemiştim ama bu sabah bana neyle çalıştığı hakkında bir fikir verdi. Kahretsin, orada dövmelele kaplı bir şekilde dururken muhteşemdi. Gözleri vücudumda gezinirken onu izledim. Bana baktıkça aleti sertleşiyordu.

Bir sakin serteleşmesini izlemenin bu kadar güven artırıcı olduğunu bilmezdim.

Beklentiyle dudağımı ısırdım, zaten hasarlı olan derimi kırdım. Eğer ilerlersek, bu her şeyi değiştirecekti. Bir adım daha yaklaştı, böylece aramızda sadece birkaç santim vardı.

"Burada çıplak olduğunu bilmeyi kaldıramadım. Çok yakın, ama çok uzak. Sana bunu bir kez soracağım Ryan," dedi, sesi şehvetle kaplıydı.

Varlığının yoğunluğuyla beni kıvrandırıyor. Parmaklarım göğsünde gezinmek için kaşınıyordu. Aletine giden V'nin izini sürmek için ama kıpırdamaya cesaret edemedim. Anı bozacağımdan korkuyordum.

"Duşumu bölmeni gerektirecek kadar önemli olan şey neydi Gunner?" Göğsüm beklentiyle kabarak sordum.

Sözlerim üzerine ağzının kenarları yukarı doğru eğildi. Adam tavrımı sevmiştir.

"Seni becermek istiyorum Ryan. Seni tamamen yok etmek, tekrar bir araya getirmek ve her Çeyi yeniden yapmak istiyorum." Elleri iki yanında kenetlenip açılıyordu. Bana dokunmaktan kendini alıkoyuyordu, muhtemelen o anı mahvetmekten de aynı derecede korkuyordu. "Senin her parçana sahip olmak istiyorum. Ama hepsini istiyorum Ryan. Eğer kendini bana teslim edersen, benim olacaksın. Anladın mı?" diye sordu, sesi o kadar sahipleniciydi ki içim içime sığmıyordu.

Başımı sallayarak cevap verdim, söylediği her kelimeyle bacaklarımın arasında nem birikiyordu. Ama kafamın arkasında, bu andan daha fazlasını istediğini biliyordum. Bunun geri dönüşü olmayacaktı ve umurumda değildi.

"Kelimeler, Ryan. Kendini bana teslim ettiğini söylemeni istiyorum," diye cevap verdi.

"Evet, Gunner. Beni paramparça et," dedim, sesim nefes nefese çıkıyordu.

Kelimeler dudaklarımdan döküldüğü anda sırtım duş duvarına çarptı. Gunner'ın elleri kalçalarımı sararken kaslı kalçasını benimkinin arasına soktu, klitorisime baskı uyguladı ve bu sabah uyandığım pozisyonu taklit etti. Tek başına çaresizlik ve vahşet bile beni yıkabilirmiş gibi geliyordu.

Lanet olası canlı bir tel gibiydim.

Nasırlı eller kabaca çenemi kavradı ve ağzımı açmaya zorladı. Gunner öne doğru eğildi, alt dudağımı ısırıldı ve bir an önce akan kanımı yalayarak temizledi. İniltilerim duş duvarlarında yankılandı.

"Evet bebeğim, o amcığı bacağıma sür. Sana zevk vermek için bedenimi kullan." Başımı geriye atıp umutsuzca ağrıyı dindirmeye çalışırken çenemi ısırıldı. Sıcak nefesi kulağıma çarpıyor, dokunulmak için yanıp tutuşan meme uçlarımın titremesine neden oluyordu.

"Dün gece seni kaybettiğimi sandım Ryan. Sikimi bu günahkâr lezzetli amcığa sokmadan önce." Kulak mememi ısırıldı ve benden bir inilti çıkardı. "Psikopat nişanlını sikeyim. Senden uzak durmayacağım bebeğim," diye homurdandı.

"Nişanlım değil, Gunner. Asla olmadı," diye nefes aldım, ona karşı kıvranırken. Bir şekilde çok fazla hissediyordum ama yetmiyordu. Dilini boğazımın çukurunda gezdirmeden önce tatmin olmuş bir homurtu çıkardı, parmakları ağzımı daha sıkı kavradı ve açık tuttu. Dilini içeri sokmadan önce ağzıma tükürdüğünde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Aman Tanrım. Bundan hoşlandığımı bilmiyordum.

Beynim onun neden olduğu kısa devrenin etkisinden kurtulmakla meşguldü ve Gunner bu fırsatı değerlendirerek beni ters çevirdi. Soğuk fayansın hassas göğsümde yarattığı his çılgılık atmama neden oldu. Sırtımı dikleştirdim ve kıcımı onun sertliğine doğru sıkıca bastırdım.

"Yalan söylemeyi siktir et Ryan."

Nasırlı avucu kıcımın yanağına acımasız bir şaplak atarak amımın sıkılmasına neden oldu. Ama orada onu dolduracak hiçbir şey yoktu. Uzanıp işi kendim yapamadan Gunner kollarımı yakaladı ve arkamdan çekti.

"Bana sikimi istediğini söyle. Bana benim olduğunu söyle," diye fısıldadı kulağıma, sesindeki kırılmalı ve öfke neredeyse başa çıkılamayacak kadar fazlaydı.

"Evet. Yakınlaşmak istediğim tek erkek sensin. Bana hangi büyüü yaptın bilmiyorum ama seni istiyorum Gunner," diye cevap verdim, duygularımı gösterdiğim için şok olmuştum.

"Sen La Brujita olarak bilinen kişisin, Ryan." Dudakları enseme kondu ve hafifçe emdi. "Beni büyüledin." Kulağıma hırlamadan önce bir elini boğazıma doğru kaydırđı, diğeri kollarımı tuttu. "Sadece boğazındaki elimi ve onun sana verdiği zevki düşünmeni sağlayacağım. Dün geceki o göt deliğİ bu güzel kafanda yer bulamayacak. Şimdi, bunları burada tut. Anladın mı?" diye sordu, başımı şiddetle sallarken yanağıma bastırđığım fayans duvara sürtünüyordu.

"Unutma, kelimeler, bebeğim. Kelimelerini istiyorum."

Kelimeleri nasıl oluşturacağımı bile hatırlamaya çalıştım. Hissettiğim tüm uyarım ve yoksunluk beynime aşırı yüklenmişti.

"Evet, Gunner, onları hareket ettirmeyeceğim. Şimdi dokun bana," diye bağırdım. Bileklerimi tutan el vücudumda aşağı doğru ilerledi. Kalçamın, uyluğumun üzerinden, klitorisime santimetreler kalana kadar. Kıpırdandım, parmaklarını istediğim yere dokunmaya zorlamaya çalıştım, ama eli sadece Boğaz.

"Ryan," sesi sanki yaramaz bir çocukmuşum gibi adımı uzattı, "şımarıklık yapma. Beni acele ettirmeyeceksin. Bu tatlı kedi ile zamanımı alacağım," diye bağırdım klitorisimi tokatladığında, beni azarladı. "Uslu dur. Şimdi beni ne kadar çok istediğini görelim."

Bir parmağını yarığım boyunca gezdirirken sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum. "Sikeyim. Beni çok fena istiyorsun bebeğim." Sözlerini şehvet kaplamıştı.

Hiç uyardan iki parmağını ıslak amıma soktu ve beni zevkle inletti. Boğazımı sıkan elinin baskısı hislerimi arttırdı. Kalın parmaklarını çıkardığında bir protesto ıııııııı attım.

"*Chinga tu madre*, Gunner. Becer beni," diye homurdandım, sesimi tanımakta güçlük çekiyordum. Zevk mi yoksa acı mı içinde olduğumu söylemek zordu. Uyarılmamla kaplanmış parmaklarını sürükleyip kıcıımı dürttüğünde nefesimi içime çektim.

"Yakında, Ryan. Yakında seni becereceğim. Ve bunu yaptığında, asla kaçamayacaksın. Anladın mı? Beni mahvettin. Tüm planlarımı değiştirdin, geleceğimin dokusunu değiştirdin. Bu yüzden ceza olarak seni de yanımda sürükleyeceğim," diye fısıldadı kulağıma. "Seni tutuyorum Ryan. Duydun mu? Her şey boka sardığında, benimle kavga ettiğinde, her şeyi sorguladığında, çünkü sorgulayacaksın. Bunların hiçbirini seni benden uzak tutamayacak. Kaçamayacaksın."

Sözleri bir vaat olarak söylenmişti. Ama ne anlama geldiklerini analiz etmeye çalışamayacak kadar çaresizdim. Onun dudaklarından dökülen bu sözlerin beni tamamlanmış hissettirdiğini biliyordum. Mario benzer bir şey söylediğinde hissettiğim kafeslenmişlik duygusuyla bunun arasında dağlar kadar fark vardı.

Ellerim Gunner'ın boynunun arkasına dolanırken başım omzuna çarptı -Parmaklarım saçlarına dolanıyordu. Tırnaklarım kafa derisine batarken Gunner inledi.

Elleri göğsüme gitti, meme uçlarımı sertçe sıktı. Ne için cezalandırıldığımı bilmiyordum, belki de onu umursadığım için, ama o da aynı derecede suçluydu. Kimseye aşık olmamam gerekiyordu. Özellikle de Gunner'a. Açılmak kalp kırıklığı demekti ve onun savaştan yıpranmış kalbimi paramparça edeceğini zaten biliyordum. Ama Gunner'ın bana verdiği acı ve zevki sevdiğimi öğreniyordum.

Kollarında dönerek yüzüne baktım. Gözbebekleri, özlem ve tam olarak tanımlayamadığım bir duyguyla karışık bir şehvetle patlamıştı. Dilim karnının çıkıntılarında gezinirken, dizlerim önündeki fayansa vururken gözlerimiz kilitli kaldı.

Penisler güzel görünmezdi ama Gunner'ınki hayatımda gördüğüm en ateşli şey gibi görünmüyorsa ne olayım. Öne doğru eğildim ve kafasında biriken prekumu yaladım. Çıkardığı inilti klitorisimi ovmağ için uzanmamı sağladı. Ama parmaklarım asla hedeflerine ulaşamadı. Gunner elini saçlarıma doladı ve geri çekti. Yüzümden aşağı su akıyor, görmemi ve nefes almamı zorlaştırıyordu.

Su işkencesi ne zaman popüler oldu?

"Kendine dokunmayacaksın bebeğim. Ellerin benim üzerimde ya da arkanda olacak ama o damlayan amcığına dokunmayacaksın," diye emretti.

Sözleri karşısında inledim, hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. Ağzımı tekrar ona götürmeme izin verdi ama elini saçlarımdan çekmedi. Dilimi sikinin alt tarafı boyunca düz bir şekilde bastırdım ve ucuna kadar götürdüm. Gunner'ın boştaki eli duş duvarına indiğinde yüzümde kocaman bir gülümseme belirdi - onu destek için kullanıyordu. Dilimle ucunda daireler çizirken uzanıp ağır taşaklarını avucumun içinde yuvarlamak için ihtiyacım olan tüm teşvik buydu.

Kirpiklerimin arasından ona baktım, sonunda onu boğazıma kadar çekebildim. Saçlarımdaki tutuş sıkılaştı ve birkaç santimetre daha sokarak boğulmama ve gözlerimin sulanmasına neden oldu.

"Aferin kızıma. Boğulduğunu duyayım," dedi.

Sesindeki hırıltı beni sikinin etrafında inletti. Bir kadın dokunulmadan da orgazm olabilir miydi bilmiyordum ama Gunner kesinlikle oluyordu.

bunu başarmam için bana yardım etmeye yaklaşıyordu. Ağzım taşaklarına inmeden önce birkaç vuruş boyunca yukarı aşağı çalıştı, her birini içine alıp yumuşakça emdi. Gunner bir inilti çıkardı ve bana daha fazla çalışma alanı sağlamak için bacaklarını hafifçe ayırdı.

Ağzımı çekmek için saçımı kullandı ve beni ona bakmaya zorladı. "O pis ağzını sikimin etrafında istiyorum Ryan," dedi sikini tekrar boğazıma sokmadan önce.

Dizlerimin üzerindeki fayansın ısırması ve göbeğimin ağrması bu deneyimi daha da arttırdı. Kirpiklerimin arasından Gunner'ın yüzündeki saf zevk ifadesine baktım ve bu işi daha da ileri götürmeye karar verdim. Elim arka tarafına gitmeden önce taşaklarına doğru yol aldı.

"Siktir," diye bağırdı, parmağım kıcını dürttüğü anda avucunu duvara çarptı.

Ama beni durdurmadı; ayaklarını genişleterek bana daha iyi erişim sağladı. O yüzümü sikerken ben daha sert emiyordum. Tükürük, dibine sarılmış elime doğru damlıyordu. Bu şimdiye kadar yaptığım en özensiz oral seks işiydi ve beni yerinde tutup yüzümü siktiği her anı seviyordum.

Aslında o ana kadar sakso çekmeyi hiç sevmemiştim.

Serbest kalmaya yaklaştıkça taşaklarının gerildiğini hissettim. Hızı arttı ve ben de hayranlıkla onu izledim. Başını arkaya atmış, göğsünden aşağı su damlacıkları yuvarlanırken yüzünde bir coşku ifadesi belirmişti. Tüm hareket erotikti ve parmağımı dar kenarından geçirmek için o anı seçtim.

Saçıma dolanan el kayboldu ve iki yumruğun da duvara çarptığını duydum.

"Lanet olsun, Ryan," diye zevkle haykırdı.

Aleti ağzımın içinde zonkluyor, döllerini akıtıyordu. Hepsini yutmaya çalıştım ama bir kısmının kaçıp çenemden aşağı aktığını hissettim. Bir süre sonra parmağımı çıkardım ve ağzımı çektim. Ama aşırı hassas horozunu emmeden ve titremesini izlemeden önce değil.

"Velet," dedi, beni dizlerimden çekip ağzını ağzıma yapıştırırken sesi şehvetle doluydu. D l yle kaplanmış olmasına aldırmadan dilini içeri soktu. Çok sıcaktı; onu içime almak için  aresizdim.

"Gunner, eğer bana dokunmazsan... yemin ederim seni bı aklarım," diye tehdit ettim öpücükler arasında.

Ağzıma karşı gülümsediğini hissettim, tehdidimden etkilenmemişti.

"Arkanı d n. Ellerini bankın üzerine koy Ryan. şimdi. Bu amcıkdan ziyafet çekmeyi planlıyorum ve şimdiye kadar tattığım en iyi şey olacağını şimdiden biliyorum."

Sözleri tüylerimi diken diken etti.

Hiçbir zaman namuslu biri olmamıştım ama belimden eğilip amımı sergilemenin savunmasız bir yanı vardı. Ama bir de her şeyimi gördüğünü bilmenin verdiği heyecan vardı. Parmak eklemlerinin tüy kadar hafif dokunuşu yarığımın üzerinde aşağı yukarı geziniyor, beni okşuyor ve vücudumda ürpertiler yaratıyordu.

"Haklıydım Ryan," diye fısıldadı Gunner. " ok güzel bir amın var. Ve bir noktada, bebeğim, hazır olduğunda, seni çıplak tutmayı ve döllerimin bacaklarından aşağı akmasını izlemeyi planlıyorum."

Omzumun üzerinden ona baktım. Söz konusu müstehcen konuşmalar olduğunda adam bir Tanrı'ydı ve ben o kadar gergindim ki beni uçurumun kenarına itmek için fazla bir şey gerekmeyecekti.

"Siktir git, Gunner. Böyle şeyler söyleyip beni çıplak beceremezsin. Parmağım g t deliğindeydi, yani orada prezervatif saklamadığını biliyorum. Ve seni içimde istiyorum, şimdi. Doğum kontrol haplarında on yıl yatarım.

"Eğer aletini içime sokmazsan insanları öldürürüm" diye ekledim.

Gunner'ın attığı içten kahkaha kalbimin sıkışmasına neden oldu; bu adam söz konusu olduğunda boku yemiştin. Ve bana henüz orgazm bile yaşatmamıştı.

"Arkanı dön, Ryan. Ellerin banktan ayrılmasın." Vücudumun üst yarısını aşağı iterken sıcak nefesi kulağımı gıdıkladı ve tamamen teşhir edilmemi sağladı.

"Ah, siktir git Gunner," diye inledim, dili klitorisimden kırıma kadar beni takip ederken, geri çekilip klitorisimi ağzına aldı ve hassas sinir demetini ısırdı.

Amıma gülümsediğini hissedebiliyordum, belli ki ona verdiğim tepkilerden memnun olmuştu. Ondan nasıl kurtulacağımı bilmiyordum; yaptığı her şey beni başkaları için mahvediyordu.

"Ölene kadar her gün amını yalayabilirim Ryan. Damlayan amcığın artık benim yiyebildiğin kadar ye büfem," diye inledi.

"*Si por favor*, hadi bunu gerçekleştiririm..." Dilini içeri sokmadan önce kelimeleri zar zor çıkarabildim ve başparmağı klitorisimi daire içine aldı. Orgazmın eşiğinde gözlerimi kapattım. Ama ben ona ulaşmadan Gunner ayağa kalktı.

"Ne oluyor lan?" Keşke yanımda bıçak getirseydim diye düşünerek başımı çevirdim.

Sanki mantıksız davranıyormuşum gibi, "Sana yaşatacağım ilk orgazmın sikimden başka bir şeyle olmasına izin vermem mümkün değil," dedi.

"O zaman hemen içime sok, göt..." Cümlemi bitiremeden inlemeye başlamıştım.

Gunner içimdeki her muhteşem santimi itti. Baş döndürücü bir hızla iterken sert elleri kalçalarımı kavradı.

"Klitorisine dokun Ryan," dedi. "Kıçına şaplak atarken ve seni daha sert becermek için kalçalarını kullanırken bunu yapamam."

Demek istediğini kanıtlamak için, bana tekrar çarpmadan birkaç saniye önce eli kıç yanağıma indi. Bu sefer, amım acının ısırtısıyla sıkıldığında, Gunner'ın etrafındaydı. Parmaklarım klitorisimi bulduğu anda adı dudaklarımdan döküldü.

"Tekrar söyle, bebeğim. Bu sefer daha yüksek sesle. Bütün bu pislikler seni kimin sikmesine izin verdiğini bilsin," diye homurdandı.

Daha önce hiçbir erkek benimle Gunner gibi edepsizce konuşmamıştı. Sekste istediğimi hiç bilmediğim başka bir uyarılma seviyesi sağladı.

"Beni daha sert becer, Gunner. Beni başkaları için mahvet," diye yalvardım.

Daha sert iterken sözlerime kara bir kahkaha attı. "Bebeğim, sen asla başkasının olmayacaktın. Seni ilk gördüğümde ağzını açtığın anda boku yediğimi anladım. Kaderimizde birlikte kaos içinde yanmak var, o yüzden bunu yaparken harika bir seks de yapabiliriz."

Tabii ki, beni tam sınıra getiren şey onun berbat sözleriydi. Gunner bir şekilde sivri uçlarımı gördü ve onları düzeltmeye çalışmak yerine, kesilmek anlamına gelse bile dilini üzerlerinde gezdirmekten çekinmedi.

"Gunner, çok yaklaştım. Hiçbir şeyi değiştirme."

Birlikte olduğum her erkek, serbest kalmadan önceki milisaniyeleri, eğer serbest kalırsam, işe yarayan şeyi değiştirmek için seçti. Ama Gunner öyle yapmadı. Bunun yerine, benim ona yaptığım özel muamelenin aynısını bana yapmaya karar verdi.

"Parçalan, Ryan," diye emretti parmağını kıçıma sokarken, ben onun adını haykırırken beni uçurumun kenarına gönderdi.

"Siktir, bebeğim," diye haykırdı Gunner, içimde serbest kaldığını hissederek.

Bir erkeğin beni çıplak sikmesine hiç izin vermemiştim ve şimdi geri dönebileceğimi sanmıyordum. Onun döllerinin içimi doldurduğunu hissetmenin çok erotik bir yanı vardı. Gunner çekildi ve son birkaç fişkırtnmasının am dudaklarıma çarpmasına izin verdi.

"Lanet olsun, döllerimizin senden sızmasını izlemenin çok ateşli olacağını biliyordum."

Yüzümü ona döndüm ve göz temasını kesmeden kalçamdan aşağı inen dölleri topladım ve yalamak için ağzıma götürdüm.

Gunner'ın burun delikleri alevlendi ve sikinin seğirdiğini gördüğüme yemin edebilirim. Kendine engel olamayarak saçlarını eline doladı ve dudaklarımızı birbirine yapıştırdı.

Geri çekildiğinde ikimiz de zor nefes alıyorduk.

"Boku yedim, Ryan. Tamamen boku yedim. Ve umurumda değil gibi görünüyor," diye fısıldadı.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

I Daha önce de yanmıştım ve Ryan ıslak amını bacağıma dayarken kollarımda yatmak ve uyanmamakla kıyaslanamazdı.

onu becermek için. Ama sikimi kontrol edemediğim için her şeyi riske atmanın bencillik olacağına karar vermiştim.

Bu bağlılık kesinlikle uzun sürdü.

Daha fazla dayanamadan önce yaklaşık beş dakika boyunca onun kıvrak vücudunun kalçamda gezinmesini izledim. Ama kışını tokatlayanın ne yapacağını düşünmemiştim. Azraillerin beni mezarlarından çıkarması bir lütuftu, ta ki onun çıplak, ıslak bedeninin duşumun bir metre ötesinde durduğu düşüncesiyle dizginlerim kırılana kadar.

Yaşadığım iç savaş çok acımasızdı. Bir yandan Mario'yla sözde nişanlanması bana rahat bir nefes aldırırken, diğer yandan kanlar içinde yatan Ryan'ın görüntüsünü aklımdan çıkaramıyordum. Ve o görüntü karşısında ruhumu kaplayan kalp ağrısı ve pişmanlık. Bu duygular her şeyi sorgulamama neden oldu. Sonunda Ryan'ı elimde tutamayacaksam yaptığım şeyin bir değeri olup olmadığını bilmiyordum.

Kırıldım.

Ve Şimdi eskisinden daha berbat durumdaydım çünkü ona sahip olduktan sonra onu asla terk edemeyecektim. Bir yanım bunun için ondan nefret ediyordu, bu hayatta bana bu kadar çok Şey hissettirdiği için nefret ediyordu. Yaralı, Őefkatli kalbi ve kullandığı bıçak kadar keskin tavrıyla çok güzeldi. O ve ben bir ve aynıydık. Sertleşmiş kalplerimiz sadece Şefkate ihtiyacı olduğunu hissettiklerimiz için atıyordu. Ve hak edenleri cezalandırmak için Şiddet gerektiğinde gözümüzü bile kırpamazdık.

"Diğer yarımın Los Muertos Karteli'nde olmasının ironisi..." Mırıldandım.

Banyonun kapısı açıldı ve Ryan dışarı çıktığında yüzümdeki gülümsemeye engel olamadım, uzun bukleleri bir havluya sarılmış, başının üzerinde tehlikeli bir Şekilde tünemiŐti. Gözlerini kırmış, yorum yapmam için bana meydan okuyordu.

"Bana öyle bakma Gunner," diye uyardı ellerini kalçalarına dayayarak. "Bugün saç yıkama günü olmayacaktı ama her zamanki gibi güt herifler planlarımı mahvetti. Şimdi güzel mikrofiber havlum yerine elimde bu var." Bıkkın bir i çekiŐle başının üst kısmını işaret etti.

Ona o havluların çoğunun banyoma nasıl girdiğine dair hiçbir fikrim olmadığını söyleyecek cesareti kendimde bulamadım. Satın alıp kullandığım tek havlu onun vücudunu saran lacivert havluydu. Aramızdaki mesafeyi kapatarak kollarımı ona doladım. Onun yanında olup da ona dokunmadan durabileceğimi sanmıyordum.

"Bebeğim, sana ait olmayan kurumuŐ kan vücudundan aşağı akarken seni becerdim. Sen ve bu havlu Şeyi beni korkutup kaıramazsınız," dedim, eğilip alt dudağını nazikçe emerek. Elleri göğşüme doğru hareket etti. Sert olmalarına bayılmışım. Onun bir kartel prensesi olduğunu nasıl düşünmüştüm?

Dilim dudağındaki yarığı dürttü, onun acıdan hoşlandığını biliyordum. Tısladı, tırnaklarını tenime geçirdi, dillerimiz savaşa girdi. I

Pres'in ofisine zamanında gidebilmek için kaçmamız gerekiyordu. Ryan'ın Başkan tarafından sorgulanacağı düşüncesiyle kaskatı kesildim.

Ayrılıp yüzünü ellerimin arasına aldım.

"Ryan, Pres'i gördüğünde yakıcı hakkında ya da kartelden birinin işin içinde olabileceğini düşündüğümüz hakkında hiçbir şey söyleyemezsin," diye uyardım.

Bana güvenmemesi fikri karşısında yüzümü buruşturmaktan kaçındım çünkü neden güvensin ki? Bu dünya aldatma ve ihanet üzerine kuruluydu. Hayatta kalmak istiyorsan, yalanları ortaya çıkarmak zorundaydın.

Ve bir sürü yalanım vardı. Onunla paylaşabileceğimden çok daha fazlası. Ama bu konuda yalan söylemiyordum ve o da bana inanıyor gibiydi.

"Tamam. Yani başkanının bilmesini istemiyorsun. Ama dur tahmin edeyim, Dex biliyor mu?" diye sordu.

Tanrım, çok zekiydi.

"Evet, Dex biliyor." Kıkırdadım. "Pres cesetleri biliyor ve dövmeleeri keşfettiğimizde Torque da benimleydi. Ama şu anda onların kaçmış olabileceğini düşünüyorlar. Pres uyandığında sana hiçbir şey söylemememi istedi, bu yüzden kavga dışında hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranman gerekecek... Pres bize yalan söylüyor olabileceğini düşünüyor."

"Ama sen bilmiyorsun," dedi.

"Hayır, bence sen buradaki herkesten daha güvenilirsin," diye karşılık verdim.

Bana verdiği ifadeyi tam olarak okuyamadım ama kalbimin daha hızlı atmasına neden oldu. Onun güvenilir olduğunu biliyordum. Çünkü Ryan özünde iyi niyetlerle doluydu. Ve iyi niyetlerin çoğu zaman günahlarla elde edildiğinin de farkındaydım.

İkimize de gömlek bulmak için şifonyerime doğru yürümeden önce dudaklarına iffetli bir öpücük kondurdum. Erkeklerin birbirleri hakkında konuşmalarının aptalca olduğunu düşünürdüm.

Gömlekli kadınları severdim ama şimdi anladım. Ryan'ın benim tişörtümle, benim kokumla etrafta dolaştığı düşüncesi... Tüm toplantı boyunca sert bir şekilde sallanacaktım.

"McGregor mu? Bu neyi temsil ediyor?" Sesi düşüncelerimi böldü ve parmak uçları trisepsimdeki dövmenin izini sürerken sustum.

Gözlerimi kapatarak eski dövmenin getirdiği anıları bastırmaya çalıştım. Dövmeyi tamamen kapatmalıyım ama bunu yapacak gücü kendimde bulamadım. Bu yüzden onu gözlerden uzak tutmaya çalıştım. Elbette Ryan'ın anlayışlı gözleri diğer sanat eserleri arasında kamufle edilmiş el yazısı harfleri bulacaktı.

Boğazımdaki nemi geri almak için çaresizce yutkundum. "Bir zamanlar tanıdığım birinin adı. Eski bir hayattan," diye cevap verdim, mürekkebi gizlemek ve soru dizisini sonlandırmak için gömleğimi başımın üzerine çektim.

Ryan bana anlayışlı ve kabullenmiş bir bakışla baktı. Kalbimin daha da acımasına neden oldu. İkimizin de yaraları ve anlatılmasa daha iyi olacak hikâyeleri vardı. Dolabımdaki tüm iskeletleri görebilseydi benim için hâlâ aynı şekilde hissedip hissetmeyeceğini merak ediyordum. Bir gün görebileceği düşüncesi tüylerimi diken diken etti. Ama şu anda o tavşan deliğine girmeyi göze alamazdım.

Kapının çalınması o anı bozdu.

"Yeni sikişmiş arkadaşlar, kapıyı açın. Yakışıklı olana hediyeler getirdim," diye bağırdı Dex koridordan.

Ryan bir kaşını kaldırdı ve bana baktı. "Senden mi yoksa benden mi bahsettiğinden tam olarak emin değilim."

Ben cevap veremedim, göt herif içeri girdi.

"Ne oluyor, Dex? Ya çıplak olsaydık?" Bağırdım.

"Açıkçası ben de bunu umuyordum," diye cevap verdi kaşlarını oynatarak.

Dudaklarımdan bir hırıltı kaçtı. Ryan'ı çıplak görme düşüncesi beni çileden çıkarmıştı. Dex'in gülümsemesi genişledi. Pislik herif ne yaptığını çok iyi biliyordu. Ryan'ın kollarına bir çift siyah tayt ve bir spor sütyeni koyarken bana göz kırptı.

"Ne, gömlek yok mu?" Ryan yığını inceleyerek sordu.

"Şuradaki mağara adamı gömleğini giymen için ısrar ediyor, böylece seni diğer pisliklerin önünde gösterip sahiplenebilecek. Kısaca, üzerine işemenin modern versiyonu." Çılgınca konuşmasına ara verdi ve sesini fısıltıyla bağırmaya indirdi. "Tabii üzerine işenmesinden hoşlanmıyorsan. Bu yüzden mi duşta bu kadar uzun kaldınız?" Dex sordu.

Ryan'ın ağzı birkaç kez açılıp kapandı ve sonunda kelimeler döküldü.

"Hayır, Gunner'ın üzerime işemesini istemiyorum," diye bağırdı. "Dex, bu havlunun içinde bıçak saklamadığım için şanslısın çünkü seni ön kolundan bıçaklayabilirdim."

Çılgın kardeşim sanki en doğal konuşma buymuş gibi omuzlarını silkti. "Deneyene kadar eleştirme, kızım," diye şarkı söyledi.

Ryan'ın kafası bana döndü, gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Göğsümden kahkahalar fişkırdı çünkü kadın bıçaklı bir kavgada gözünü bile kırpmazdı ama Dex onu sersemletmişti.

"Oh, bunu bilecek kadar uzun süredir buralarda değilsin; bu Dex'in seks hakkında söylediği şeylerin daha hafif tarafı. Bir keresinde Avustralyalı bir kızın ondan saksağan gibi davranmasını ve 'Amını bombalamasını' istediğini söylemişti." İfadenin etrafında tırnak işareti kullandım çünkü bunun ne anlama geldiğini hâlâ bilmiyordum.

"Bu hikâyenin en kötü yanı, bunun tek seferlik bir ilişki olmamasıydı," diye ekledim.

"Çok fazla sorum var ama cevaplardan korkuyorum. Bu yüzden şimdi üzerimi değiştireceğim ve şu anda yaşadığım tüm zihinsel görüntüleri silmeye çalışacağım," diye cevap verdi Ryan.

Ryan banyonun kapısını kapatır kapatmaz Dex'in sırtışı düştü. Bu kadar değişebilmesi korkutucuydu; Ryan'la ortak noktaları buydu.

"Onu becermeme planın suya düştü. Burada ne yaptığının farkında mısın kardeşim?" diye sordu.

Yumruklarım yanlarımda sıkıldı ve çözüldü. Avuçlarımda izler bıraktığımdan emindim. Bu sorgulama tarzını sevmiyordum çünkü gerçek şu ki verecek cevabım yoktu.

"Merak etme; iş hallolacak." Cevap verirken ses tonum kesikti.

Dex'in bakışları sanki derimi soyuyor, ruhumu arıyor gibiydi. Ama ruhumun başka birinin elinde olduğunu düşünmeye başlamıştım, bu da planlarımız için bir tehlikeydi.

"İşin yapılacağından eminim ama şimdi yapabilecek misin?"

Ona hızlıca başımı salladım çünkü bu sözleri yüksek sesle söyleyip doğru olduklarını iddia edebileceğimi bilmiyordum.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

Gunner, Pres güvenilir olmadığımı düşündüğü için bu toplantıda hiçbir şey belli etmemem konusunda beni uyardı. Onu suçladığımdan değil. Gunner'a kadar, Los Muertos ve Nikki dışında kimseye güvenmiyordum. Nasıl ironik. Şimdi Los Muertos üyeleri güvenmemem gereken kişilerdi.

"Ryan, seni ayakta gördüğüme çok sevindim. Tahmin edebileceğin gibi, dün gece neler olduğuna dair bazı sorularım var," diye seslendi Pres içeri girerken.

Büyük ahşap bir masanın arkasında oturduğu yere baktım, söyleyeceklerini arıyordum. Yüzü ve vücut dili hiçbir şey ele vermiyordu. Adam bir heykel gibiydi.

Beni biraz etkiledi.

Orada oturmuş sessizliğimi bekliyor, benim onu değerlendirdiğim gibi o da beni değerlendiriyordu. Mario cevap vermediği için birini çoktan bıçaklamıştı. Bu yüzden Los Muertos için tüm sorgulamaları ben yaptım. Ölü adamlar çok az bilgi verir.

Tahta bir sandalyeye yaslanırken kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Kusura bakma ama sana hiçbir şey borçlu değilim. Yardım için sizi ben çağırmadım. Kulüp üyeleriniz bunu kendi iradeleriyle yapmaya karar verdiler." Avuç içlerimi masasına bastırdım ve göz hizamızda olacak şekilde eğildim.

"Gerçekten, sanırım ben

Senden bir açıklama istemesi gereken tek kişi sensin. Mesela neden Los Muertos'u aramak yerine beni kulüp binasına getirmeye karar verdin? Bildiğin ama saklamak istediğin şey neydi?" Gunner ve Dex'in sertleştiğini görünce sırtarak dürttüm.

Gunner hiçbir şey bilmiyormuşum gibi davranmamı söyledi. Eğer bir MC'de uyanmış olsaydım ve bana hiçbir şey söylenmemiş olsaydı vereceğim cevap ve takınacağım tavır bu olurdu. Oyunculuk becerilerim gerçekçiliği ortaya koyuyordu ve o çocuklar bunu takdir etmeliydi çünkü şüphelenen tek kişi onlardı.

Pres ve ben göz göze geldik, ikisi de teması kesmek istemiyordu. Çoğu penis ölçme yarışmasını ben kazanırdım. Aleti olmayan biri için oldukça iyiydi. Pes etmeyeceğimi ya da sinmeyeceğimi anladığında, Pres soğuk bir gülümsemeye büründü. Tam olarak tehditkâr değildi ama kesinlikle nazik de değildi. Bu benim için önemli değildi; buraya sevilme için gelmemiştim.

"Sergio'nun kanından olmayabilirsin, ama lanet olsun ki tıpkı o piç gibi değilsin. Tepkini, dün geceki olayların hiçbirini senin planlamadığının bir işareti olarak kabul ediyorum." Oturmam için eliyle işaret etti. "Los Muertos'u aramak yerine seni buraya getirdik çünkü birlikte çalıştığımız kişiye güvенеbileceğimizden emin olmak istedik," diye yanıtladı Pres, bakışları çocukların durduğu duvara kaydı.

"Görünüşe göre bu ikisi bize ihanet etmeyeceğinize inanıyor. Çocuklar, Ryan'la biraz yalnız kalmak istiyorum."

"Pres..." Gunner onun adını hırslayarak söyledi.

İkisi göz göze geldi ve Gunner'ın dişlerini sıkarken çenesindeki tik takları görebiliyordum. Bir süre sonra gözleri bana kaydı, yüz hatları yumuşadı. Yüzündeki söylenmemiş soruyu okuyabiliyordum ve

kapıya doğru hafifçe başını salladı. Pres konuşmaya devam etmeden önce kapının arkalarından kapanmasını bekledi.

"Şimdi, güncel meselelere gelemim. Bugün bir top atışımız var. Bir Topçu, sizin bilmediğinizi iddia ettiğinizi söylüyor," dedi Pres.

"Bu doğru. Bu koşunun detayları hakkında bilgilendirilmedim. Dur tahmin edeyim, bugünkü koşu için seninle irtibata geçen Mario muydu?" Umursamaz görünmek istemiştim ama sesimdeki kızgınlığı duyabiliyordum.

Pres başını salladı ve parmaklarını dikleştirdi. Şimdi meraklı bakışlarla bana bakıyordu. Sanki Mario hakkında böyle bir tonda konuştuğumu duymak ona düşünecek başka bir şey vermişti.

"Evet, Mario bana ulaştı. Bir operasyon için bize ihtiyaç olduğunu söyledi, iki sandık dolusu silah Tucson'un eteklerindeki bir alıcıya gidecekmiş. Bana silahların kapalı kasa bir kamyonu yükleneceğini ve sadece iki adama ihtiyaç olduğunu söyledi. Garip bir şekilde, orada bulunmasını istediği tek bir isim vardı..."

"Topçu," diye ekledim.

Cevabım üzerine başını salladı. "Ayrıca bunun onun müşterisi olduğunu söyledi. Bilgi almak için sizinle iletişime geçmesine gerek yok çünkü siz bu işe dahil olmayacaksınız." Söylenmemiş tüm iddiaları anlayıp anlamadığımı görmek için bana baktı. Seni besleyen eli ısırarak akıllıca değildi, özellikle de bu el Los Muertos Karteli ise, bu yüzden bu Pres'in bilgi edinme yoluydu.

"Rotaya kim karar verdi?" Ses tonumu hafif ve yüzümü boş tutarak sordum. Vereceği cevap konuşmamızın yönünü belirleyecekti.

"Mario. Varış noktasının ve rotanın verdiği haritada olacağını söyledi."

Pres'in sözleri tüylerimi diken diken etti. Mario Gunner'ı bilerek Azrail bölgesine gönderiyordu. Cevaplardan çok sorularım vardı.

Mario sahiplenici bir piçti ama bu durum Mario'nun Gunner'ın bana ilgi duyduğunu nereden bildiği sorusunu akla getirdi. Lotería'daki buluşma Mario'nun Gunner'la beni ilk kez bir arada gördüğü andı ve beni oturmaya zorladığı yer de onun kucağıydı.

Dövüş gecesi aldığım mesajların anıları zihnimde canlandı.

Dün geceki ve bu sabahki ifşaatlardan sonra, kafamın içinde Azraillerle ilişkisi olan kişinin Mario olup olmadığını merak eden bir ses vardı. Ama bu hiç mantıklı değildi. Los Muertos onundu. Eğer Azraillerle bir iş anlaşması yapmak istiyorsa, bunu ayarlayabilirdi. Tüm bu gizlilik ve hançer saçmalığı gereksizdi.

Belki de elebaşı hoşnutsuz bir Muerto'ydu? Ama orakçıları finanse edecek kadar parası olan biri olduğunu sanmıyordum. Önce hangi sorunu çözeceğimi düşünürken elim burnumun kenarına geldi ve sıkıştı.

Birkaç saniye sonra Pres'le gözlerimi kilitledim. Ya olursa ve ne yaparım diye düşünerek zaman kaybetmeyi sevmezdim. Ben harekete geçmeyi seven bir kaltaktım ve bir sonraki planımı uygulamak için Pres'in bu bilgiye ihtiyacı vardı. İçgüdülerim onun kardeşlerine sadık olduğunu ve ona güvenebileceğimi söylüyordu. Ama saf değildim; onun için önemli değildim ve işe yarar olmam gerekiyordu, yoksa kıcımlı arkada bırakırdı.

"Dex'i bugün Gunner'la birlikte gönderin. İçimden bir ses Mario'nun Gunner'ın sorun yaşayacağını umduğunu söylüyor ve Dex de Gunner'ın arkasını kollayacağına inandığı kişi. O şerefsizin planına bir çomak daha sokmayı planlıyorum," dedim.

"Bunu yapabilirim. Sadece şunu bilin, o çocuklara tehditleri uygun gördükleri şekilde ele almakta özgür olduklarını söylüyorum."

Pres'e verdiğim gülümseme muhtemelen beni acımasız gösteriyordu ama öyle hissediyordum.

"Yapmazsan hayal kırıklığına uğrarım," diye cevap verdim, ayağa kalktım ve kapıya doğru ilerledim. Ama elim kapı koluna dokunduğu anda geri döndüm.

"Mario dün gece dövüştü olduğumu bilmiyordu ve sen de Los Muertos'a ulaşmadığın için kimse neler olduğunu bilmiyor. Bu şekilde kalmasını öneriyorum. Bu konuşma hiç yaşanmadı." Pres'e sert bir bakış attım, genelde adamlarıma attığım bir bakıştı bu. Bu onun bu küçük sırdan cayabileceği tek andı ama zaten Los Muertos'tan bir şeyler sakladığını düşündüm. Birkaç sır daha nedir ki?

Adam başıyla onayladı ve Gunner'ın bu sabah söylediği sözler aklıma geldi ve yüzüm kızardı. Konuşmadan önce Gunner'ın çıplak bedeninin görüntüsünü zihnimden uzaklaştırdım.

"Sözcüklere ihtiyacım var Pres. Sözcükler ağzından çıkmazsa anlaşmamız işe yaramaz," dedim ve ondan içten bir gülümseme kopardım.

"Güzel ve akıllı. Gunner'ın senden neden etkilendiğini anlayabiliyorum. Umarım kaybedeceği her şeye değdiğini kanıtlarsın. Katılıyorum."

Sözleri karşısında fiziksel bir tokat yemiş gibi irkildim. Gunner'a bir şey kaybettirmeyeceğimi iddia etmek istedim ama bunun Pres'in benden sakladığı şeyden daha büyük bir yalan olacağını biliyordum.

Başka bir şey söylemeden döndüm ve Gunner'ı bulmak için oradan ayrıldım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

Dex ve ben öğlen saatlerinde Lotería'ya geldik. Mario en azından bu kısmı doğru anlamıştı. Normal mesai sırasında kulüpten çıkan bir kapalı kasa kamyon

Saatlerce karanlıkta dolaşmak, polisin dikkatini çekmekten daha az olasıydı. Ama bu koşu için endişelendiğim şey polisler değildi. Reaper bölgesine girdiğimizde bizi neyin beklediği idi. Çünkü benim param bu bokun Mario'nun kasıtlı bir hareketi olduğuna dairdi. Adi herif Ryan'a gösterdiğim ilgiden hoşlanmamıştı. Ya da en azından nedeninin bir kısmı buydu.

"Bu sabah sikimi ona soktuğumu bilsen nasıl tepki verirdin, sikik?" Lotería'ya yanaşıp arka girişten birkaç blok ötede durduğumda kendi kendime mırıldandım.

Gergindim çünkü Ryan bizimle geliyordu. Başının çaresine bakabileceğini biliyordum. Sokaklarda ve Meksika kartelinde benim bu dünyada olduğumdan çok daha uzun süre hayatta kalmıştı. Ama bu, onun gelerek kendini nasıl bir tehlikeye atabileceğini düşündüğümde vücuduma yayılan korku ateşini azaltmıyordu.

Dün gece ne planladığını Mario'nun bilmemesine özellikle dikkat ediyordu. Mario'nun bildiği kadarıyla Ryan evinden ayrılmamıştı. Arabasını evinde bırakarak depoya gitti, böylece meraklı gözlerin onun evde olduğu izlenimine kapılmasını engellemiş oldu. Dex, kadının arama ekibi göndermesini önlemek için dün gece Ryan'a ne olduğunu Nikki'ye anlatmıştı. Ama yanağındaki morluktan haberi pek iyi karşılamadığını tahmin ettim.

Bisikleti yanıma yanaştığında gözlerim Dex'e kaydı ve minyon sarışının ona saldırmayı başardığı düşüncesiyle kıs kıs güldüm. Çıkan ses kaşlarını kaldırarak ona bakmasına neden oldu.

"Nikki'nin senin dev kışını dövdüğünü görmek için para ödeyeceğimi düşünüyordum," dedim.

Kulübe doğru yürümeye başladığımızda gözlerini devirdi. "Sana daha önce de söyledim, kolay morarırım. Ve o beni dövmedi..." Yanakları pembe bir renk alarak oflayıp puflayarak geri çekildi. "Bu işi erkeklere bırakmasını söylediğimde striptizci ayakkabısını bana fırlattı," diye mırıldandı.

Dex'in itirafı karşısında göğsümden kahkahalar yükseldi. Bu da onun iyi bir penis oyunu olması gerektiğini kanıtlıyordu çünkü kadınlarla olan iletişim becerileri öyle değildi.

"Dinle, bu hiç komik değil. Bu piçler ağır ve acıtıyorlar ve ev kızının da çok kötü bir kolu var," diye sızlandı Dex.

Cevap vermek için bile kendimi toparlamaya çalışmak zorunda kaldım. "Dex, Ryan gibi vücudunda silah saklamadığına şükret. Çünkü muhtemelen onun yerine seni vururdu." Çıkardığı homurtu bana hak verdiğini gösteriyordu. "Sen bir aptalsın. Bunu biliyorsun, değil mi? Ona da sakın olmasını söyledin mi?" Şakayla karışık sordum.

Sağımdan gelen tek ses sessizlik olunca, inanamayarak başımı çevirdim. Herif, en yakın arkadaşının yaralandığı haberini alan bir kadına sakın olmasını söylemişti. Ölmek istiyor olmalıydı.

"Ciddi misin, Dex? Kadınlarla konuşma konusunda çok kötüsün," diye iddia ettim.

"Dinle, benim edepsiz konuşmalarımı seviyorlar ve önemli olan da bu," dedi, sesi soğuk bir tona bürünmüştü.

Cevap olarak başımı salladım, yoluma devam etmeye hazırdım. Duygular Dex için hassas bir konuydu ama Nikki'yle aralarında bir şeyler var gibiydi. Ne olduğunu ya da romantik olup olmadığını bilmiyordum ama ya bu işi çözmesi ya da hatunu terk etmesi gerekiyordu.

Dex Nikki'yle işleri berbat ederse Ryan'dan yiyeceğimiz sözlü dayaağı düşünerek irkildim. Ama ben onu uyaramadan Lotería'nın metal açılır kapısı göründü.

İşte başlıyoruz.

İçeri girdiğimizde MC kişiliklerimiz yerine oturdu. Artık şakalaşmak ve gülmek yoktu, sadece bir kartel varisini öldürmemeye odaklanmıştık. Yanından geçerken Robert bana hafifçe başını salladı.

Güzel, onun tarafında her şey yolunda gitti.

Karşılıklı konuşmaya dikkat çekmek istemediğim için başımı sallamakla uğraşmadım. Özellikle de Los Muertos'ta bir fare olduğunu ve Mario'nun bu düşüşle ilgili bazı gizli planları olduğunu bilerek.

"Buenos tardes, gringos." Söz konusu pislüğün sesi düşüncelerimi yarıp geçti. "Umarım bugün çalışmaya hazırsındır çünkü bu koşu seni benim için çalıştırmaya devam edip etmeyeceğimi belirleyecek," dedi, kollarını iki yana açmış, "Eğlenmiyor musun?" diye bağırarak üzereymiş gibi görünüyordu. Gözlerindeki çılgınlık bugünün nasıl geçeceğini düşündüğü hakkında çok şey anlatıyordu.

Dex ve ben başımızı sallayarak karşılık verdik. Psikopatı kızdıramazdık ve eğer bu pislikle konuşmak zorunda kalırsam, büyük olasılıkla her şeyi berbat ederdim. Bu yüzden intihar göreviyle ilgili soruları Dex'in sormasına karar verdik.

"Peki, bu düşünüş hakkında ne bilmemiz gerekiyor? Yani, zaman ve yer. Ödeme çoktan yapıldı mı?" Dex derin sesiyle dikkatleri üzerine çekerek sordu.

Mario umursamaz bir tavırla elini salladı. "Bu cevaplara ihtiyacınız yok. Kargo sizin için nezaketle sağlanan kapalı kasa kamyonu yüklendi ve navigasyon konumla programlandı. Bir işi doğru şekilde yapmaya aşina olup olmadığınızı bilmiyordum, bu yüzden size en iyi başarı şansını vermeyi kendime görev edindim," diye cevap verdi küçümseyen eşek. "Ödemeye gelince, paramı tahsil etme konusunda bir avuç kanun kaçağı motorcuya güvenmediğim için beni bağışlayın. Müşteri ödemeyi çoktan yaptı," diye ekledi.

Bu adamın saçmalıkları karşısında yüzümü nötr tutmak için mücadele ettim.

Aklı başında hiç kimse ürünü teslim almadan önce ödemenin tamamını yapmaz. Takas sırasında bir havale *olabilirdi* ama Los Muertos'un her şeyi nakit tuttuğunu çok iyi biliyordum. Para ya da herhangi bir yasadışı iş söz konusu olduğunda elektronik ayak izi istemiyorlardı. Yetkililerin onları duvara çivilemekte bu kadar zorlanmasının nedeni buydu. Los Muertos'a ulaşmak için yaklaşımları ve anlaşmaların kanıtını elde etmeleri gerekiyordu çünkü internette bir şey bulamayacaklardı.

Yani Mario'nun iddiaları tam bir saçmalık.

Dex'in yumrukları sıkıldı ve çözüldü. "Mükemmel. Tüm bunları bizim için düşünmene çok sevindim," diye cevap verdi ve sürücü tarafına doğru ilerledi. Bu sözleri söylerken sanki kırık cam yutuyormuş gibiydi. Durum bu kadar berbat olmasaydı, Dex'in kullanmak zorunda kaldığı kısıtlama seviyesine gülüp geçerdim.

Adamın göt deliği muhtemelen yumrukları kadar sıkılıdır.

Mario'nun eli yolcu kapısının yanında belirdi ve kapıyı kapattı. "Gunner, umarım Ryan tarafından reddedilmenle ilgili bir kırgınlığın yoktur. Bunun aramızdaki iş ilişkisini etkilemesini istemem."

Durduğu yere doğru baktım ve yumruğumu suratına indirdiğimi hayal ettim; manik sırtışını kanlı bir karmaşayla değiştirdim. Adam hayal görüyordu ve kafası o kadar kışının içindeydi ki ağzından çıkan saçmalıkların farkında bile değildi. Ben gittikten sonra Ryan bana aralarında geçenleri anlattı. Bırakın nişanlı olmayı, çift bile olmadıklarını söyledikten sonra kızın kendisine ait olduğunda nasıl ısrar ettiğini. Şimdi karşımda dururken bunu anlayabiliyordum; Ryan onun saplantısıydı ve ona sahip olduğunu hissediyordu.

Başımı salladım. "Hayır, Ryan'ın seninle olan ilişkisinden etkilenmiyorum," diye karşılık verdim.

Binmem için kamyonetin kapısını açtığında gülümsemesi genişledi. Pislik herif kazandığını sanıyordu. Dex yükleme alanından tamamen çıkmadan önce camımı indirdim.

"Hey, Mario, onun senin kızın olduğunu düşünebilirsin, ama onu becerirken bağıracağı benim adım. Ve bunu çok güzel yapıyor," diye bağırarak adamı tersledim.

Yüzü bir hırıltıya dönüştü. Silahını çekip beni burada vurmayacağından tam olarak emin değildim ama o karşılık veremedi Dex silahını ateşledi.

"Gerçekten mi, dostum? İletişim sorunu olanın ben olduğumu mu söylüyorsunuz?" Dex başını onaylamaz bir ifadeyle salladı ama yüzündeki gülümsemeden aslında kızgın olmadığını anladım.

Saniyeler sonra cebim çaldı ve irkildim. Yine de kızmış olabilir.

Ciddi misin? Onu kıskırtmak zorundaydın, değil mi? Şimdi kıcıma mesaj atacak.

Parmaklarım ekranda uçuşup onun nefret edeceğini bildiğim bir yanıt yazarken Dex'in yüzümdeki aptal sırıtışa kafasını salladığını fark ettim.

Ben: Oh, bebeğim, sadece neyi kaçırdığını bilmesini istedim. Ayrıca, eğer düşündüğün gibi pusuya düşürülmek üzereyse, bunu zaten ondan bekliyordum.

Aldığım tek şey orta parmak emojisi ve kargo bölümünden gelen boğuk bir "siktir git" oldu. Ryan sikilirken ne kadar gürültü yaptığını duyurmanın bedelini bana ödetecekti. Ama onun gazabı, Mario'ya saçmalıklarını anlatmaktan aldığım zevke değirdi.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

W Bunun bir kapalı kasa kamyonun arkasına ilk binişim olmaması benim hakkımda ne söylüyordu? Los Angeles için bir sürü şüpheli şey yapmıştım.

Muertos.

Ama Dex'in kullandığı kapalı kasa kamyonete ilk kez biniyordum.

"Lanet olsun. Ölmek mi istiyorsun?" Başka bir çukurun ya da yayanın üzerinden geçerken bağırdım. Emin değildim. Güya bu onun "normal" sürüş hızıydı. En azından durur durmaz onları vurmakla tehdit ettiğimde Gunner'ın mesajında böyle yazıyordu.

Bugün teslimatta benim de bulunmama karar verildi çünkü Mario'nun Gunner'a kargoyu hedefine ulaştırması için ısrar ederken tüm detayları benden saklaması çok büyük bir tesadüftü. Mario Orakçılardan nefret ettiğimi biliyordu, bu yüzden saldırıyı onların MC'si yapmış gibi göstereceğini tahmin ediyordum, ama benim param asıl saldırıyı onun Armandolarının yapacağına dairdi. Ve onları gördüğümde kışlarına tekme basacaktım. Mario kartelin varisi olabilirdi ama Sergio'nun bu öfke nöbetine çok kızacağını biliyorlardı. Mario, bu saldırıyı gerçekten Azraillerin yaptığını düşünerek misilleme yapmaya karar verirsem ne olacağını hiç düşünmedi mi?

"Neden Robert'a yastık yükletmedim ki?" Dex'in sürüşü yüzünden beyin sarsıntısı geçirmemek için kendimi iki kasaya yaslayarak mırıldandım.

Bu sabah Robert'a mesaj atmış, kamyonetin kapısını açık bırakmasını, böylece içeri girebileceğimi söylemiştim. Mario hâlâ evde olduğumu sanıyordu ve umarım beni aramak için kimseyi göndermezdi. Eğer gönderirse, Nikki araya girmeyi kabul etti ama bu bana pahalıya mal olacaktı. Neredeyse ölüyordum ve Dex'le anlaşma yaptığı için bana kızgındı. Bu yüzden önümüzdeki hafta boyunca Çin yemeği yiyecek ve parasını ödeyecektim.

Telefonumun ekranı aydınlandı ve karanlık kamyonu aydınlattı.

Gunner: Tamam. Bahsettiğimiz o uzun yoldayız.

Hemen alarma geçtim. Mario'nun verdiği rotaya gizlice bir göz attım. Hedefe giden uzun ve ıssız bir yol vardı. Tahminimce kamyon oraya varamadan kaçırılacaktı. O varış yerinin gerçek bir bırakma yeri olup olmadığını kim bilebilirdi ki? Başarısız bir teslimat, İskeletlerin ve özellikle de Gunner'ın silah kullanmayı beceremediğini gösterecekti. Mario'nun yerinde olsaydım ben de böyle planlardım.

Dex bir çukura daha çarptı ve beni kasalardan birine doğru savurdu. Bu kadar kolay hareket edince ensemdeki tüyler diken diken oldu. Kasanın bu kadar hafif olmaması gerektiğini bilecek kadar çok sevkiyat yapmıştım.

"Ürün falan yok," diye fısıldadım dehşet içinde.

Bu Gunner'ın işi beceremediğini göstermek için bir tuzak değildi. Mario, Gunner'ın ceset torbasında gitmesini istiyordu. Gunner'a suikast düzenleneceği düşüncesi beni öfkeliendirdi. Bu duygu damarlarıma pompalandı ve ona zarar vermeye çalışan herkesin kafasına bir kurşun sıkacağımı biliyordum.

Sanki gözlerimdeki perde kalkmış ve Mario'ya duyduğum körü körüne sadakat sona ermişti. Her nasılsa sadece birkaç yıldır tanıdığım adam

weeks ruhuma öyle bir işlemeyi başarmıştı ki, tanıdığım tek aileme ihanet etmeye hazırdım. Yine de içten içe, Mario'nun beni asla bir aile gibi görmediğini, sadece bir saplantı, sahip olunacak bir nesne olarak gördüğünü biliyordum. Ve sevgiye aç kalbim, bana bir aile, bir aidiyet hissi veren ilk kişiye kilitlendi.

Neden kendimi bu kadar uzun süre onun kontrolü altında tuttuğumu bilmiyordum. Ama Mario hiçbir zaman bir erkeğin gelip bana gerçek bir şefkat göstereceğine güvenmedi. Gunner bana bir erkeğin kendini ayaklarına zincirlemeni talep etmemesi gerektiğini gösterdi. Gunner'ın benim için ne hissettiğini bilmiyordum ama beni kafeste tutmadığını biliyordum.

Ben atlayıp uçmaya çalışırken o da binanın altındaki güvenlik ağını tuttu.

Özgürlük. O bana özgürlük verdi ve ben de onu tüm varlığımla koruyacağım.

Parmaklarım Sig'imın kabzasına dolandı ve onu sırtımın alt kısmında kılıfında durduğu yerden çıkardı. Sürgüyü geri çekerek fişek yatağındaki mermiyi kontrol ettim. İçgüdülerim hazır olmamı söylüyordu.

Silahlarınızı hazırlayın çocuklar. Kasalar boş. En sevdiğim oyunu oynamak üzereyiz: Kim daha iyi katil?

Gunner: Böyle şeyler söylediğinde çok ateşli oluyorsun. Seninle arkaya binmeliydim. Üstüme binmene izin verebilirdim.

Ağzımın kenarları yukarı doğru döndü. Tipik bir şeydi. Az önce ona bir çatışmaya girmek üzere olduğumuzu söyledim ve o beni çıplak olarak düşünüyordu. Bu adam da en az benim kadar dengesiz olabilirdi.

Topçu: Bizi takip eden biri var.

Şiddet vaadiyle gelen sakinlik üzerimden ikinci bir deri gibi kayd. Parmaklarım kotumun içine sıkıştırdığım sustalıma dokundu ve

Kalçama takılı ekstra şarjörleri kontrol ettim. İyi ki sandıklardaki silahlardan hiçbirini kullanmayı düşünmemiştim. Armandolar ne kadar isabetli bir atış yaptığını ve bıçağımın eti kesmesini ne kadar sevdiğimi öğrenmek üzereydiler.

Silah sesleri sol yan duvara çarparak delik deşik etti. Kimsenin şanslı bir atış yapmayacağını umarak kendimi bir sandığın arkasına attığımda vücudum yere çarptı. Kamyonun durması saniyeler değil de saatler sürmüş gibiydi; boğuk bağırışlar metale çarpan kurşunların yankısıyla karışarak kargo alanını dolduruyordu.

Yaklaşan motosikletlerin belirgin sesiyle kanım dondu. "Lanet olsun. Azrailler nasıl oluyor da bu boktan yerde ortaya çıkıyorlar?" Sorguladım. "Ya da burada olmaları istendi mi..." Şimdi Mario'nun planı hakkındaki değerlendirmemin doğru olduğundan pek emin değildim.

Onların bölgesindeydik, ama hiçbir ipucu vermeden ortaya çıkmaları çok tesadüfi oldu. İçime bir taş batmış gibi hissettim. Bu koşunun dün geceyle ya da Tucson'da olan diğer şeylerle bir ilgisi olmadığını umuyordum. Ama umutlarım hızla yıkılıyordu.

"Görünüşe göre sorgulama için bir Azrail toplamam gerekiyor. Çünkü ne haltlar döndüğünü bilmek istiyorum," diye mırıldandım.

Alçak bir çömelme pozisyonunda kalarak açılır kapıya doğru ilerledim ve karnımın üzerine yatıp dikkat çekmeyecek kadar kaldırdım. Silah sesleri ve yaklaşan motosikletler inleyen metalin sesini bastırıyordu.

Kaçınız buradasınız? Ve hepiniz neredesiniz?

Kamyonun hemen arkası temizdi ve metalin atışları yankılaması olmadan, aksiyonun solumda gerçekleştiğini söylemek kolaydı. Emme

Nefes nefese dar aralıktan geçiyorum, kalçalarım metal tampona takılıyor.

"Lanet olası Latin bebek doğurma kalçaları..." Sonunda dışarı çıkmayı başarak mırıldandım. Yere düştüğümde ayaklarımın üzerinde tozlar uçuşuyordu ve Gunner ile Dex'i sürücü kapısına doğru inerken gördüğümde dudaklarımdan rahat bir nefes çıktı. Gunner motor bloğunu siper olarak kullanıyor, birkaç dakikada bir ortaya çıkıp ateş ediyordu. Dex'in de benzer bir stratejisi vardı ama o öne doğru daha uzakta konumlanmıştı ve kaputun üstünden ziyade etrafına bakıyordu. Ve ikisi sorunsuz bir şekilde çalıştı.

"Sakin ol, aşüfte. Tam anlamıyla bir çatışmanın içindeyiz," dedim kendi kendime.

Onlara doğru gitmek yerine yere yattım ve kapalı kasa kamyonetin altına süründüm. Lastiğin arkasında kaldığımdan emin olarak, saldırganların nerede olduğunu değerlendirmek için dışarı baktım. Motosikletler boktan bir siper biçimiydi, bu yüzden avantajlıydık. Onların avantajı sayılarıydı ama sayıları hızla azalıyordu. Bir Azrail'in kafasını motosikletinin benzin deposunun üzerinden kaldırdıktan birkaç saniye sonra kafasını geriye attığını gördüğümde yere düşmüş üç adamı saymayı henüz bitirmiştim.

Kafadan vurulmuş. Tam gözlerinin ortasından. Kahretsin, bu adamlar iyiydi; bunu yapmak zor bir atıştı.

Alt dudağımın derisini kırarken ağzıma bakırımsı bir tat doldu. Bu alışkanlığımı düzeltmem gerekiyordu. Ama daha acil olan konu, en iyi hareket tarzına karar vermektir. Dex'te Gunner'a gitmek sadece üç kişi olduğumuzu ortaya çıkaracak ve bu avantajı ortadan kaldıracaktı. Ama lanet olası çölün ortasındaydık ve arkasına saklanabileceğimiz bir kaktüs bile yoktu. Ve beş Reaper hâlâ ayaktaiken onlara doğru koşmak aptalca bir fikir olurdu. Yani, ideal bir atış pozisyonu olmasa da, elimdekiyle çalışacaktım.

Orakçıların hiçbirisi üçüncü bir nişancı beklemiyordu, bu yüzden kendilerini kapalı kasa kamyonun arka kısmına açıkta bırakıyorlardı - benim için mükemmel bir fırsat. Santa Muerte'ye şükürler olsun ki bu kadar çok atış talimi yapmıştım. Sırtımdan ve yanımdan ateş etmek de dahil. Bana en yakın olan Azrail, Gunner ve Dex'in bulundukları noktadan indirmesi en zor olanı olacaktı.

Sağ omzumun üzerine yatmak için yuvarlandım, vücudumu C şeklinde kıvrıdım ve kollarımı dizlerimin arasına aldım. Ateş etmek için onları destek olarak kullandım. Kalbimi sabitledim, zihinsel olarak etrafımdaki kargaşayı bastırdım. Yavaşça bırakıp tetiği çekmeden önce ciğerlerimin hava ile dolmasına izin verdim.

Kurşun kafasının yan tarafına isabet ettiği anda fısıltıyla "İşte bu!" diye bağırdım. Yere yığıldı ve üzerine kan sıçrarken kulüp kardeşinin çığlık atmasına neden oldu.

Tekrar nişan alarak tetiği çektim ve ciyaklayan adamı vurdum. Çılgına dönmesi son anda hareket etmesine neden oldu ve kurşun boynuna isabet etti.

Eğer Azrail olmasaydı, yavaş ve acı dolu bir ölümle karşılaşacağı için üzülebilirdim. Ama Azraillerle birlikte gitmeyi seçtiyse, onların ne tür kirli işlere bulaştığını biliyordu. Yani bu adamların hepsi suç ortaklığıyla suçluydu.

Kaosun patlak vermesini izlemek için yerimde kalmadım. Yerimi tespit ederlerse kısırılmak istemiyordum. Gunner ve Dex'in bulunduğu kamyonun yanına doğru sürünürken sıcak kum avuçlarımı yaktı. Arkamdan silah sesleri ve olası üçüncü bir tetikçinin bağırışları geliyordu. Tekrar ayağa kalkarak çömelerek çocuklara doğru koştum. Gunner'ın tüm dikkati önümüzdeki tehdide odaklanmıştı ama ben yaklaştığım anda gürültü üzerine seslendi.

"Ryan, eğer o tatlı kıcını buraya getirmezsens neredede olduğunu bileceğim..." Kısa bir süre bana baktı. "Lanet olsun. Aynı anda hem kızgınlım, hem gururluyum, hem de tahrik oldum bebeğim," diye homurdandı.

Kendime engel olamayarak ağzımı onunkine kapattım ve gözlerine bakmak için geri çekilmeden önce alt dudağını ısırdım.

"Bir şey değil. Şimdi, bu pisliklerden birini canlı tut. Sorularım var," diye emrettim.

Tam o anda Dex kamyonun arkasına geçti. "Sadece bir kişi kaldı, çocuklar ve kızlar, o da kaçıyor. Gunner, bu şerefe nail olur musun?"

Başımı kaldırdığımda bir adamın rezervasyon yaptığını gördüm. Muhtemelen yüz metre uzaktaydı.

"Birisi çatışma bitmeden kaçmaya başladı. Korkak," diye tükürdüm. "Gunner; o çok uzakta. Gidip onu kovalayalım-"

Cümlemi bitirmeye fırsatım olmadı, çünkü bir sonraki saniyede adamın kolu düşerken havaya kalktı. Gözlerim soluma kaydı. Gunner Glock'unu kamyonun kaputuna dayamıştı.

"Yüz metre öteden hareket halindeki bir hedefi Glock ile vurdun," dedim hayretle.

"Beni ağzının içinde sevdiğini biliyorum bebeğim. Ama şimdi sırası değil," diye fısıldadı Gunner, başparmağı alt dudağımı okşadı ve hafifçe kapattı. Dex benimle dalga geçmeye başladı.

"Neden ona Gunner dediğimizi düşündünüz? Adam ateşli silahı olan bir suikastçı." Dex daha fazlasını söyleyecek gibi görünüyordu ama ağzını kapattı. Gözlerimi devirmiştim. MC kulüpleri ve onların "siki olmayan kimse bilemez" saçmalıkları.

Gunner'ın öldürme sayısını bilmem kimin umurundaydı? Belki de bunun beni korkutup kaçıracağını düşündü ve engelleyici olmak istemedi. Keşke Dex bu adamın silah kullanmada ne kadar usta olduğunu öğrenmenin beni tahrik ettiğini bilseydi.

"Gidip onu alalım. Omurgasına nişan almıştım, yani atışım doğruysa şu anda alt yarısını hissetmiyor olmalı," dedi Gunner, sanki hava durumundan bahsediyormuş gibi rahatça.

Birkaç dakika gözümü kırpıştırarak ona baktım, afallamıştım.

Bu adam söz konusu olduğunda boku yemiştim.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

I Ryan'ın canlı bıraktığımız Azrail'e doğru ilerleyişini izlerken yüzümdeki sırtışı engel olamadım. Bana avını takip eden bir dişi aslanı hatırlattı. Ryan'ın bir yırtıcı olduğuna şüphe yoktu ve bu adam canlı canlı yenecekti. Kendine g ü v e n e r e k yürümesi, eğer başka bir şeye odaklanmazsam yakında sertleşmemi sağlayacaktı. Kıç harika görünüyordu, ama beni heyecanlandıran şey şu anda giysilerini kaplayan tozdu. Çünkü o tozun, bir kadının tehditlerini savuşturmasından kaynaklandığını biliyordum.

Bir kamyonun altında yatar pozisyonda.

"Biliyor musun, beni biraz korkutuyor. Ama aynı zamanda, gösterişsiz bir şekilde, onun yerinde olmak istiyorum," dedi Dex yanımdan.

Dudaklarımdan dökülen içten bir kahkaha Ryan'ın dikkatini çekti.

"Siz ikiniz böyle davranırken bu adam bizim deli olduğumuzu düşünüyor olmalı," diyerek başını salladı ve tekrar planladığı şeye odaklandı ama yüzündeki sırtışı fark ettim.

Acı dolu inilti kulaklarıma çarptı. Vurduğum Azrail kendini bizden uzaklaştırmaya çalıştı. Ama kurşun omuriliğini parçalamıştı, bu yüzden bacakları işe yaramıyordu. Elinde bir silah tutuyordu ama silah ona hiçbir şey yapmıyordu.

Ryan ona doğru yürüdü ve botunu yere vurdu. Çıtırdayan kemiklerin ve çığlıkların sesi çöl havasını doldurdu.

"Ah, özür dilerim. Bunu kullanmayı mı planlıyordun?" diye sordu. Şeker gibi tatlı ses tonu kötü niyetini gizlemek için hiçbir şey yapmadı. Çömeldi, botu hâlâ adamın elini yere sabitliyordu. Adamın bakışları ona doğru kaydı.

"Yemin ederim, Dex. Eğer kızımın çalışmasını izlerken ereksiyon olursan. Seni de omurgandan vururum," diye fısıldadım kardeşime.

Bu, Dex'in Ryan'ın bu halini ilk görüşüydü. Onu çevreleyen karanlığa bir bakış. Ruhlarımızı saran karanlığın aynısı. Başkalarının yapamadığı şeylerle başa çıkmak için gereken karanlık. Bizim gibi insanlar kötülükle başa çıkabildiği için dünyada iyilik vardı.

Ryan'ın soğuk sesi acı dolu iniltileri böldü. "Hâlâ hayatta olduğuna sevindim çünkü cevaplamam gereken bazı sorular var. Eğer iğbirliği yaparsan seni kafandan vurur ve acınası hayatına çabucak son veririm. Dürüst olmak gerekirse bunu hak etmiyorsun. Siz sikikler kadınları sığır gibi sattığınızdan beri."

Ryan'ın sözleri üzerine ağabeyimin yüzüne yayılan sinsi sırıtışı yakaladım. Belki şimdi neden ondan uzaklaşmadığımı, neden bu karanlık tanrıça için tüm yolumu değiştirmeye razı olduğumu anlayabilirdi.

"Ama bu konuda bir pislik olmaya karar verirsen, zamanımızı çok acı verici hale getireceğim." Topuğunu adamın harap olmuş eline daha da batırarak sözlerini vurguladı. Adamın bağırıışları o kadar yüksekti ki Ryan sesini duyurabilmek için sesini yükseltmek zorunda kaldı. "Ve sonra, bana istediğimi kaçınılmaz olarak verdiğinde, seni burada yarı ölü bir şekilde bırakacağım, böylece leş yiyiciler seni parçalayabilecekler. İşe gözlerinden başladıklarını duydum," diye tısladı. Yüzünde hiç nezaket yoktu.

Orakçı kuru kuru sallandı.

Verdiği tepkinin acıdan mı yoksa Ryan'ın ne kadar korkutucu olduğundan mı kaynaklandığını bilmiyordum.

"Kesinlikle onun yerinde olmak istiyorum. O çok havalı," dedi Dex ve ağzı bir soru sormak için açıldı.

"Sen daha sormadan Dex, çünkü sormak üzere olduğunu biliyorum, ben olsam seni sikmezdim," dedim. Dex'in omuzları, söylediklerimden gerçekten incinmiş gibi çöktü.

Ryan'ın gözleri benimkilerle buluştu. Göz kırparken gülümsemesine sıcaklık geri dönmüştü ve kaşlarımın kalkmasına neden oldu. Bu kadın hesaplanmış moduna nasıl girip çıkacağını biliyordu, bu çok az kişinin sahip olduğu ve çoğunun üst düzey eğitimlerde öğrendiği bir beceriydi. Ama Ryan'ın öğretmeni hayatın zorlukları ve sıkıntılarıydı.

Boğuk öksürük sesi Ryan'ı görevine geri çekti. Ayağını kaldırdı ve Azrail'in mahvolmuş elinden tabancayı aldı, botunun ucunu kullanarak onu sırt üstü yere devirdi. Silah yarası toprağa çarptığında acı içinde bağırdı ama Ryan onu duymazdan geldi. Dex ve ben bize ihtiyacı olabilir diye yaklaştık ama ne yaptığını bildiği belliydi.

"Orakçılar neden buradaydı? Bölgenize girdiğimizi mi fark ettiniz yoksa bir ipucu mu aldınız?" diye sordu.

"Seni aptal sürtük..." diye karşılık verdi Azrail.

Ryan Azrail'in kafasının hemen yanına ateş ederken silah sesi havayı doldurdu.

"Bebeğim, ne halt ediyorsun?" Gürültü üzerine seslendim. Ama o çoktan geri çömelmiş, sıcak namluyu adamın çenesinin altına bastırıyordu. Yanmış etin kokusu burnuma çarptı.

"Bunu iki kez yaptı, ha?" Dex sorguladı, gözleri onun her hareketini izliyordu.

Başımı salladım. Onu o gece Lotería'da çalışırken görmüştüm ama şimdi görünce bu işte yeni olmadığı anlaşılıyordu.

"Bu çok zekice. Canını yakacak kadar acı verici ama bayılacağı kadar da değil. Sorgulama yöntemleri konusunda onun aklını almam gerekecek," dedi Dex, ben başımı sallarken. Elbette en iyi arkadaşım ve hayallerimin kadını psikopattı. Hem de en iyi şekilde.

Ryan, Dex'i görmezden gelerek devam etti. "Tekrar deneyelim. Neden dışarıdaydın?"

Adamın cevabını beklerken silahı etine saplamaya devam etti. Boku yediğini anlamış gibiydi ve çekeceği acıyı nasıl azaltacağına odaklansa daha iyi olacaktı.

"Neler olup bittiğine dair en ufak bir fikrin yok, değil mi?" Sorusu samimiydi ve az önceki alaycı tonundan eser yoktu.

Ryan'ın yüzü nötr kaldı, tek bir duygu ya da düşünce bile belli etmiyordu. Ama onu tanıyordum ve bu pislik haklı olduğu için çok kızgındı. Neler olup bittiğini bilmiyordu. En başta bu planı yapmasının nedeni buydu. Çünkü biri onunla taşak geçiyordu ve kim ya da neden olduğunu bilmiyordu.

"Kapalı kasa kamyonu saldırmak için kiralandık. Kaçan iki adamı öldürmemizi söyleyen bir telefon aldım."

Ryan'ın kaşlarının çatılmasını izledim. "Emri kim verdi?" diye sordu.

Azrail uzun bir iç çekmeden önce onunla göz göze geldi. Zamanının dolduğunu biliyordu.

"Mario Jimenez."

Gözleri onunkileri aradı, herhangi bir aldatma belirtisi arıyordu. Ama doğruyu söylediği belliydi. Ayağa kalkmadan önce başını salladı. Tek bir el ateş edildi. Söz verdiği gibi kafasına bir kurşun sıktı. Sesi soğuk ve tehditkâr çıkmıştı.

"Mario Azrail'in destekçisi." Dex ve bana doğru yürümeye başladı. Yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

Dişlerimi birbirine geçirdim. Gözlerindeki ihanet parıltısını görmekten nefret ediyordum, özellikle de Mario hakkındaki gerçekler ortaya çıktıkça muhtemelen bu bakışı daha fazla göreceğimi biliyordum.

"Evet, öyle görünüyor bebeğim," diye cevap verdim. Sözlerim alındaki kırıışıklığın derinleşmesine neden oldu.

"Anlamadığım şey şu. O kartelin varisi, komutanın ikinci adamı. Senin MC'nle çalışmamayı ayarlamış olabilir. Azraillerle olan ilişkisini neden gizli tuttu? Ve Sergio tüm bunların neresindeydi?" diye düşündü.

Dex ve ben bakiıştık. Mario'nun da Azrail'lerle aynı pisliğin içinde olduğunu duymuştuk. Söylentilerin doğru olup olmadığını merak ediyorduk. Ve eğer doğruysa, Los Muertos da işin içinde miydi? Ryan'ın tepkisi Mario'nun tek başına hareket ettiğini doğruluyordu.

Arkama baktığımda telefonunu kulağına dayamış olduğunu gördüm.

"Scar, senden bir iyilik isteyeceğim. Ama senin mekanlarından birinde buluşmamız gerekiyor." Yüzüne sinsi bir gülümseme yayıldı. "Sana saygısızlık eden erkekleri akşam yemeğinde yediğini ikimiz de biliyoruz. O şımarık kıcını bir jete bindir ve buraya gel." Diğer tarafta söylenenler karşısında gülümsemesi kayboldu.

"Evet... bok değişiyor. Bana mesaj atma. Bana verdiğin numarayı ara. Yarın görüşürüz."

Ben daha Scar'ın kim olduğunu soramadan Ryan telefonunu yere atıp ateş etti.

"Kızım!" Dex ellerini havaya kaldırarak kulaklarını kapattı.

Dex'in tiyatrosuna gözlerimi devirdim. Adam asla kulak koruması kullanmazdı ve yakınında çok daha büyük kalibreli silahlar patlardı.

"Dex, duyamıyorsun bile, bu yüzden dramatik olmayı bırak. Ve bebeğim, bir dahaki sefere telefonunla konuşmaya karar vermeden önce küçük bir uyarı yap," diye seslendim.

Dex'i terslemeden önce Sig'ini arka kemerine soktu. Ama konuşmaya başladığında yüzü hemen asıldı. "Bu düşündüğümünden daha berbat bir durum. Mario'nun seni ortadan kaldırmaya çalışacağını düşünmüştüm ama bu iş için Azrailleri tutmuş olması, Los Muertos'un arkasından onlarla birlikte çalıştığını gösteriyor ve ben bunun nedenini ve ne kadar süreceğini bilmek istiyorum," diye cevap verdi.

"Elbette, ama telefonunda tetik çekmene gerek yoktu, tatlım. Ya beni vurmuş olsaydın?" Dex sızlandı.

Dex'e attığı kızgın bakış karşısında kahkahalarımı tutmakta başarısız oldum.

"Dex, seni vurduğumda bunun kasıtlı olup olmadığını merak etmek zorunda kalmayacaksın," diye karşılık verdi, elleri kalçalarına vuruyordu.

"Ne demek ne *zaman*? *Eğer* demek istedin, değil mi? Değil mi?" Des gözleri Ryan ve benim aramda gidip gelirken sordu.

Ellerimi teslimiyetle kaldırdım. "Hey, bana bakma. Seni yatağa atmak gibi bir niyetim yok, o yüzden kendi başnasın," dedim ve Ryan'a bir öpücük gönderdim, bu da bana sadece bir orta parmakla karşılık verdi.

"Dex, beni kızdırmayı bırak. Gunner, beni soymaya çalışmayı bırak. Söylemem gereken önemli şeyler var." Derin bir iç geçirdi. "Telefonumu vurdum *çünkü* bir şeyler oluyor. Ve Mario'nun telefonumun izini sürmek ve içinden bilgi almak için yeterli kaynağı var. Evde olmadığımı anlaması uzun sürmeyecek ve nereye gittiğimi bilmesini istemiyorum. Ya da daha önemlisi, kimi göreceğim. Scar böyle ketumdur..." Alt dudağını kemirdi.

Ellerim beline dolandı; vücudunun benimkine karşı verdiği his yeryüzündeki cennet gibiydi. Konuşurken dudaklarım saçlarına değdi. "Kahretsin, sokak zekâsı olan kadınlara bayılıyorum." Seçtiğim kelimeler karşısında hafifçe sertleştim.

Bunları onu sevdiğimi söylediğim şekilde algılar mıydı? Onu seviyor muydum?

O kadar uzun süre kabuğuma çekilmiştim ki bir daha kendimi canlı hissedebileceğimi düşünmemiştim. Ama Ryan'ın yanında olmak bana sürekli peşinde koştuğum özgürlük hissini vermişti.

Geri çekilerek, onu geride bıraktığımı hayal etmeye çalışırken yüzünü kavradım. Ruhuma bir acı saplandı ve dilim kuru dudaklarımda gezindi. Ryan iç tartışmalarımdan habersizdi.

"Gunner, bir süreliğine buraya taşınmamın sakıncası var mı? Dex, Nikki'ye mesaj at ve bir süreliğine şehirden ayrılmak istediğimi söyle."

"Neden benim işim bu?" diye mızızlandı arkamdan.

Ryan bir kaşını kaldırıp kalçasını eğdi. "Benimle oyun oynama, Dex. Nikki bana sarhoşken onunla seks yaptığını söyledi, bu yüzden numarasının sende olduğunu biliyorum," diye seslendi.

Telefon etmek için yürürken onayını mırıldandı.

Parmaklarım saçlarına dolandı ve ağızlarımızı birbirine çarptırdım. Kir, ter ve tüm fantezilerimin tadını alıyordu.

"Evet, bebeğim. Yatağında istediğin kadar çıplak kalabilirsin," diye cevap verdim, tüm sorunlarıma cevap bulma umuduyla yüzüne bakarken. Mario'yla yaşadığımız bu durum, geleceğimizin ne getireceğini, bu Latin güzelini bu işin sonunda kollarımda tutup tutamayacağımı bilmememe neden oluyordu.

Ya da yatağıma uzanıp onunla kaçıracağım şeylerin kabuslarını görmek.

Eli göğsümden yukarı çıktı, köprücük kemiğim boyunca ilerleyerek çeneme ulaştı ve yüzümü nazikçe kavradı.

"Çeneni geriyorsun, Gunner. Sakin ol, tüm bu durum berbat olabilir, ama beni kulüp binasına geri götürebilirsin ve göğüslerimi görmene izin veririm," diye alay etti.

O kahkaha anına ihtiyacım olduğunu nasıl bildiğini bilmiyordum ama biliyordu. Ve bir anlığına, yolumuza çıkan tüm saçmalıkları aklımdan çıkarabildim.

Ağzımdan bir alay çıktı. "Aşağılandım Ryan. Ne yani, erkek olduğum için senden tek istediğimin bu olduğunu mu sanıyorsun?" Sahte bir dehşetle sordum.

Dudaklarını benimkilere neredeyse değecek kadar yaklaştırmadan önce bir saniye yüzümü inceledi.

"Hayır. Sanırım sen de benim amımı istiyorsun," diye fısıldadı arkasını dönüp kamyonete ve katliama doğru yürümeye başlamadan önce. Orada durup başımı salladım çünkü yanılıyordu.

Ondan bu iki şeyden çok daha fazlasını istiyordum ve ne yapacağımı bilmiyordum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

T Bugün bu Scar denen kişi her kimse onunla buluşacaktık. Ryan bana onunla ilgili herhangi bir bilgi vermeyi ya da neden buluştuğumuzu söylemeyi reddetti. Tek söylediği

Scar'ın yaptığı işte en iyisi olduğu ve bize bir adım öne geçmemiz için gereken bilgiyi verebileceğiydi.

Kamyonetı cesetlerle birlikte çölde bıraktık. Bunun Azraillere ve Mario'ya yeterince açık bir mesaj olacağını düşünüdük; bizimle uğraşılmayacaktı. Mario'nun onlarla çalıştığını bildiğimizi anlayıp anlamadıklarını sadece zaman gösterecekti. Tüm durum boktan bir gösteriydi ve kendimi köşeye sıkıştırılmış gibi hissediyordum.

Çünkü artık düşünmem gereken bir Ryan vardı.

O güzel ağzını açıp bana kendimi becermemi söylediği anda bağlanmışım. Adaleti asla göremeyeceğini düşündüğü insanlara yardım etmek için kanayan bir kalbi vardı. Onun etrafında ne kadar çok olursam, onun için dünyayı yakıp yıkabileceğimi o kadar çok fark ettim. Ona zarar vermeye çalışan herkesin kellesini alır ve gümüş bir tepside ona sunardım. Ve bu tür duyguların bu hayatımda yeri yoktu.

Artık bir yol ayrımındaydık. İskeletler ve Los Muertos arasındaki anlaşma bitmişti ama Pres, Sergio'dan haber alamadığından beri Bu maskaralığa devam edip etmeyeceğimizi tam olarak bilmiyorduk. Ve Ryan... Ryan bambaşka bir karmaşaydı. Aramızdaki tüm engellere değinmeden, Mario'nun Azraillerle çalıştığını öğrenince ne yapacağını bilmiyordum. Bu Scar denen hatunun bize anlattıklarının ne yapmamız gerektiği konusunda fikir vereceğini umuyordum.

Göğsümden ağır bir iç çekiş çıkarken elimi saçlarımın arasında gezdirdim. Kapımı iterek açtığımda, gözlerim aletimin seğirmesine neden olan bir manzarayla karşılaştı ve tüm endişelerim uçup gitti. Ryan orada duruyordu, güzel pembe dili dışarı fırlamıştı, dişlerinin arasına çekmeden önce alt dudağında geziniyordu.

Taş gibi olmuştum ve o bana dokunmamıştı bile.

Boğazımı temizledim. "Hâlâ giyinmemenin bir nedeni var mı Ryan? Bugün gitmemiz gereken yerler olduğunu biliyorsun." Avını avlayan bir yırtıcı hayvan gibi ona doğru yaklaştım.

Ama Ryan bir av değildi; o benim dengimdi ve ona hükmetme zevkini bana bahşediyordu.

"Beni yine gözlerinle beceriyorsun Gunner," diye fısıldadı, gözlerini vücudumda gezdirerek.

Haklıydı.

"Sen odamın ortasında tişörtümün içinde dururken nasıl durmayayım. O güzel am dudaklarının dışarı fırladığını görebiliyorum." Sakin ve etkilenmemiş görünmek için elimden geleni yaptım ama dizlerimin üzerine çöküp ona tapınmak için içgüdüsel bir ihtiyaç duyuyordum.

Gözleri sıkılı yumruklarıma dikilmişti. Eğer üzerime üflerse, bakir bir kız gibi boşalacaktım. İleriye doğru yürüdüm.

parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve çekerek ona arzuladığı acı ısırığını verdi. "Hiç aynaya baktın mı bilmiyorum Ryan. Ama sen çok. Lanet olsun. Sıcak," diye boğazına doğru nefes aldım ve dilimi teninde gezdirdim.

Parmak uçları kesiğimin önünü kavradı ve gözlerinde yaramaz bir parıltı vardı. "Zamanımız olmadığını söylemiştin Gunner," diye karşılık verdi, eli sikime doğru kıvrıldı ve sıkıttı.

"Brujita, kucağıma yatmak ve şaplak yemek istiyorsun."

"Sikini içime sokarken kıcıımı tokatlamaya ne dersin? Lütfen," diye sordu.

Hava cinsel gerilimle doluydu ve onun sözleriyle kararlılığım kırıldı. Göz göze gelebilmek için saçlarını çekiştirdiğimde parmaklarımın arasından kaydı. Gözleri benimkilerle buluştuğu anda dudaklarımdan bir inilti çıktı.

"Bebeğim, senin o sızan amına hizmet etmek için her zaman vaktim olacak. Yatağa, Ryan. Dört ayak üstüne. Yüzünü bana dön," dedim.

Gözleri heyecanla irileşti. "Siktir," diye fısıldadı, kelimeleri nefes nefese ve alçak sesle.

Bu kadın ölümlüler arasında bir tanrıçaydı. Onu hak etmiyordum ve gitmesine izin vermeliydim ama onun özel zehir türüne bağımlıydım. İçimde uyandırdığı duyguların savaşını istemiyordum ama onları durduracak gücüm de yoktu.

Asla başaramayacağız; en başından beri başarısızlığa mahkum edildik.

Kıvrak vücudu yatağıma tırmanıp yerine oturmak için çabaladığında iç karartıcı düşüncelerim yok oldu. Her sözüme boyun eğmeye hazırdı. "Ondan uzaklaşmayacağım," d i y e mırıldandım kendi kendime, yatağın üzerinde dört ayak üzerinde bekleyişini izlerken. Bu manzara o kadar acı verici bir şekilde lezzetliydi ki, bitmesine hazır olmadığım için ona doğru ilerlemekte acele etmedim. Gömleğim

yukarı kalkmıştı ve şimdi sırtının küçük kısmında duruyordu, dolgun kıcını sergiliyordu. Amını zar zor örten siyah dantelli tangayı gördüğümde ağzımdan bir inilti kaçtı.

Kahretsin, sertleşmişim.

"Geç kalamayız, Gunner." Yüzü sikimden birkaç santim uzaktaydı ve kalın siyah kirpiklerinin arasından bana bakarken ne düşündüğünü biliyordum. "Ama yine de uzun süre dayanacak gibi görünmüyorsun." Sinsi bir gülümseme dudaklarını süsledi.

Parmaklarım çenesine dolandı. "Şımarıklık yapma bebeğim. Yoksa o amcığının orgazm olamayacağından emin olurum," diye uyarırken elim iç çamaşırının danteliyle buluştu, kumaşı kendime doğru çektim ve dantel klitorisini ısıtırken dudaklarından bir inilti çıkardım.

Tepkisi karşısında sııttım. "Zevkin yanında biraz acı çekmeyi seviyorsun, değil mi Ryan? Eminim amın çoktan sıırıslık olmuştur, sikilmeyi bekliyordur. Sikimin her santimini içine almak ister misin?" Boştaki elimi boğazına dolayarak sordum.

"Evet, seni sert ve hızlı istiyorum, Gunner."

"Nazık davranılamayacak kadar vahşisin. Bu yüzden Mario sana asla sahip olmaz. O seni görmüyor. Ve eğer sana bir daha dokunursa o adamın elindeki tüm kemikleri kırarım." Gözleri büyüdü. "Ve bu ona çektireceklerimin başlangıcı olur." Sözlerim bir vaat olarak söylenmişti. Mario ona fiziksel olarak zarar vermediği için şanslıydı, çünkü bu suçu yüzünden ölümünü uzun ve çileli hale getirecektim.

"Gunner..." Sesi hazır olmadığım duygularla doluydu, ben de konuyu değiştirdim. Aramızdaki fiziksel çekime odaklanmaya geri döndük.

Zaten duygusal olarak bağlı olduğunu biliyorsun, pislik.

Bağımı sallayarak düğüncelerimi toparlamaya çalıştım. "Henüz gitmeye hazır bile değilsin Ryan." Tangasını bir kez daha çekti. "Gidecek yerlerimiz olduğunu biliyordun. Kötü planlaman, hızlı ve kirli bir sikişe hazır olduğun anlamına geliyor." Göz bebekleri büyüdü ve sözlerim üzerine dudaklarından bir inilti çıktı. Kahretsin, çıkardığı küçük seslere bayılıyordum ve henüz sikimi ona sokmamıştım bile.

"Yüzünü diğer tarafa dön. Kıçın havada, göğsün yatakta bebeğim. Amcığının benim için nasıl damladığını hissetmek istiyorum."

Sikime son bir kez baktı, ağzına almak istediğini biliyordum ama söyleneni yaptı.

Sikeyim. Ne kadar iyi bir kız.

Bu pozisyon o zaman iyi bir fikir gibi görünmüştü ama şimdi onun muhteşem kıcı ve güzel amıyla karşı karşıya kaldığımda, ona istediğim şekilde nasıl işkence edebileceğimi bilmiyordum. Ona bunun hızlı ve kirli olacağını söylemiş olmam iyi bir şeydi çünkü beni bu şekilde sarmışken başka bir şey yapabileceğimden emin değildim.

Öne doğru eğilerek klitorisini ağzıma aldım, dantelleri ve her şeyiyle, tangasını yana çekmeden ve dudaklarını dilimle ayırıp ıslak amına dokunmadan önce ondan gelen tüm vücut titremesini yaşadım. Parmaklarımın, onları ne kadar sıkı kavradığım için muhtemelen kalçalarında girintiler bıraktığını biliyordum. Onu yerken çıkardığı ıslak sesler, günahkâr dudaklarından dökülen yumuşak iniltilerle karıştığında boşalmaya hazırdım.

"Siktir, Gunner." Yumruğunu yatağa vurarak inledi.

Onun amına gülümsedim. Tanrım, onun adımı söylediğini duymayı, vücudunu kime vermeyi seçtiğini çatılardan haykırışını dinlemeyi ne kadar çok istiyordum. Bir çırpıda ağzımı klitorisinden çektim ve parmaklarımı ıslak dudaklarında gezdirdim.

"Sikimi ister misin, bebeğim?" Kıçının yanağını ısırmadan önce sordum. "Çünkü seni becereceğim ve sonra kıçın şaplaklarımdan kıpkırmızı olurken döllerimin vücuduna damlamasını izleyeceğim." Bu sözleri söylerken, parmaklarımı uyardıktan içine soktum ve ondan yüksek sesli bir inilti çektim. "Ne kadar iyi bir kızsın, zaten ıslak ve horozum için hazırsın. Gel kemerimi çöz Ryan," diye emrettim, parmaklarımı çıkardım, böylece ona söyleneni yapabildi.

Benimle yüzleştği anda, küçük cadaloz öne doğru eğildi ve parmaklarımı ağzına alarak onları kaplayan suları temizledi. Hay sikeyim. Elleri pantolonumu çıkarmakla meşgulken, ılık ıslak dili parmaklarımın etrafında dönerken aletim seğirdi.

Kalçalarıma yapışmış kot pantolonla sevişmek tam bir baş belasıydı ama kotu çıkarmak için fazla hevesliydim. Sikimi yumrukladığı an, tüm kısıtlamalar ortadan kalktı. Ona hemen ihtiyacım vardı.

Parmaklarım çenesine saplandı, başparmağım alt dudağını sıyırıp ağzına girerek sıcak diliyle buluşurken bana bakması için başını eğdi. Onu yatağımın üzerinde, önümde diz çökmüş halde görünce kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Öne doğru eğildim ve ağzımı onunkine yapıştırdım. Sözcük bulamadığım tüm duyguları hissetmesini istiyordum. Ona söylemek istediğim her şeyi, planlarımı nasıl mahvettiğini ve bu hayatı nasıl daha iyi hale getirdiğini hissetmesini istedim.

"Gunner, eğer beni hemen becermezsen, kendim becereceğim." Ryan sikimi çekerken öfkeyle ofladı.

Dudaklarına karşı gülümsedim. O keskin dili tam da sevdiğim türden bir acı veriyordu.

"Bana kendini nasıl becermek istediğini göstermeni tekrar gözden geçireceğiz. Ama şimdi, iyi bir kız gibi sırt üstü uzanacaksın ve ben de

"Durmam için yalvarana kadar sikimi içine sokacağım."

Onu yatağa geri itmemin gücüyle göğüsleri zıpladı. Kalçalarını kavrayarak Ryan'ı yatağın kenarına çektim ve kendimi onun içine gömdüm. Zevk çığlıkları odamı doldurdu. Elleriyle çarşafları kavırıyor, sikimin amansız itişlerine karşı kendini sabitlemeye çalışıyordu. Aminin duvarları bana bir eldiven gibi uyuyordu. Sonsuza dek onun tatlı amcığının derinliklerine gömülmek istiyordum.

"Sen benimsin, Ryan. Beni duyuyor musun? Seninle ilgili her lanet şey ruhumu çağırıyor ve gitmene asla izin vermeyeceğim," diye söz verdim parmaklarım ileriye uzanıp klitorisini daire içine alırken. *Gunner* dudaklarından dökülmeye devam ederken ondan başka bir nefesli inilti çekerek.

"Santa Muerte, boşalacağım, Gunner... lütfen beni böyle becermeye devam et, yoksa yemin ederim seni bıçaklarım," diye haykırdı.

İnsanları tehdit etmeme konusundaki beceriksizliğine güldüm. "Övgü ve aşağılamanın senin versiyonu bu mu bebeğim?" Parmaklarım ıslak diliyle buluşurken sordum. Gözleri açıldı ve bana sorgulayıcı bir bakış attı. Ama benim iyi kızım itaat etti, onları ağzıyla nemlendirdi.

"Ne kadar iyi bir kızsın sen, Brujita." Övgüde bulundum ve sözlerime karşılık gözlerinin geri kaymasını izledim.

Kimin biraz övgü saplantısı yok ki?

Parmakları dudaklarından çekerken bir patlama sesi duyuldu. Vücudunun üzerine eğilerek dilimi kulağının kabuğu boyunca gezdirdim.

"Benim için gel, Ryan. Hemen. Şimdi."

Yağlanmış bir parmağımı kıkına soktum. Onu yatağın kenarından sarkıtmanın avantajları. Dudaklarından boğuk bir nefes döküldü ve amcığı sikimin etrafında titreşti. Artçı şokları atlatırken hissettiğim duyguyla inledim.

onu yatağın üzerine doğru eğmeden önce orgazmının son anlarını yaşadı. Sikim tekrar onun sıcak amına girdi.

"Kahretsin, bana yıldızları göstereceksin Ryan," diye haykırdım, ellerim onu becerirken kalçalarını kavrarken.

Nefes nefese bir kahkaha attı. Sırtındaki ter damlaları ışığı yakaladı ve onları yalamam için beni baştan çıkardı. Dilim ensesinde gezinirken tüm vücudunu bir ürperti kapladı.

"Benim adım bu mu? Çünkü o orgazmı ruhumu boşalttın," diye karşılık verdi.

Dudaklarımda bir gülümseme belirdi. "Bronzlaşmış kıcın kızarmak için yalvarıyor, Ryan," diye iddia ettim avucum pürüzsüz tene inerken. Bu etki onun sikimi sıkmasına ve beni orgazma sürüklemesine neden oldu.

"Çok inanılmaz hissediyorsun, Brujita."

Bana verdiği zevk ses tonumdan belli oluyordu. Amcığı sahip olduğu her şeyle sikimi sağmaya çalışıyordu. Çekildim, döllerimin kıcına inişini, yanaklarının arasından amına doğru sızışını izledim. Beni bu kadar sert boşaltmayı nasıl başardığını bilmiyordum ama taşaklarımı boşaltmıştı.

"Gunner, gitmemiz gereken yerler var..." sözlerinin geri kalanı, kıcını bir kez daha tokatladığımda, parmaklarımı kaplayıp sıcak amına soktuğumda ve dizlerimin üzerine çöküp serbest bırakılmamızı yaladığımda çarşafı inlemesiyle kayboldu.

"Vay anasını. Bu bir erkeğin şimdiye kadar yaptığı en ateşli şey."

Ayak parmaklarının üzerinde durup hassas klitorisine yaptığım saldırıdan kaçmaya çalışmasını izlerken amına doğru sırttım. Elim sırtının küçük kısmıyla buluştu, onu geri itti ve hassas sinir demetini ısırdı. Onun zevk çığlıkları kulaklarıma müzik gibi geliyordu. Göğsümden bir homurtu yükseldi.

Olmak istediğim yer burasıydı, her zaman bu düşmüş meleğe tapmak.

Elimden geldiğince ona karşı hissettiklerimi bilmesini sağlamak için içgüdüsel bir ihtiyaç beni ele geçirdi ve geri çekilerek onu etrafımda döndürdüm.

Kraliçesine sadakat yemini eden bir şövalye gibi dizlerimin üzerinden ona bakarak fısıldadım, "Benim olduğunu söyle Ryan. Dünya kaos içinde yandığında bile bana güveneceğini söyle bebeğim."

Yüzünde bir anlık şaşkınlık belirdi. Sanki bu sözleri söylememi beklemiyormuş gibiydi. İroniyi kaçırmadım. Şimdiye kadar tüm ilişkimiz beklediğimizi alamamakla geçmişti ve büyük olasılıkla böyle de bitecekti.

Ama bu kadının her parçasının tadını çıkarabildiğim kadar çıkaracaktım. Çok güzeldi ve bunun görünüşüyle hiçbir ilgisi yoktu.

Dudaklarında yumuşak bir gülümseme belirdi. "Ben seninim Gunner. Hasarlı ruhumu neden istediğini bilmiyorum ama ben seninim."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

"W "Beni nereye götürüyorsun Ryan?"

Gunner'dan gelen bıkkın ses tonuna kıkırdadım. Döngünün dışında kaldığında her zaman çok huysuz olurdu. Kendisini savunmak gerekirse, bizi götürdüğüm mahalle kabataslak bir yerdi. Sokağın duvarları kir ve kan lekelerine çok benzeyen lekelerle kaplıydı. Ama saklanmak için en iyi yerler böyle yerlerdi. Kimsenin orada yaşamaya cesaret edebilecek insanlardan korktuğu için girmek istemediği yerler.

Sezgi atalarımızdan kalan bir şeydi, Doğa Ana'nın avlar için devreye soktuğu bir uyarı sistemi. Bir de Scar gibi insanlar vardı, yırtıcılar. O, güvenli evler tuttuğu gecekondu mahallelerinin öcüsüydü; alarm zillerini çaldıran kişiydi.

"Hadi ama, içerisi dışarıdan çok daha güzel. Ve endişelenmene gerek yok. Scar'ın gecekondu mahallesine bulaşılmaması gerektiğini herkes bilir," diye seslendim omzumun üzerinden.

Scar'ın kim olduğunu hâlâ ona anlatmamıştım. Açıklaması zor bir kadındı ve onunla yeni tanışması daha iyi olacaktı. Çürümüş bir ikiye dördün altına eğildim.

üzerine çivilenmiş köhne bir battaniye. Derme çatma perde idrar ve tanımlayamadığım kokularla doluydu. Bütün bu çöpler başlı başına bir güvenlik önlemiydi. Scar'ın önümdeki pürüzsüz metal kapıda olduğunu bildiğim biyometrik tarayıcıya bile ihtiyacı yoktu. Küçük kapının köşesinde her şeyi çekecek şekilde yerleştirilmiş bir kamera vardı. Scar bana o şeyle kaç tane çene kılı almam gerektiğini söyleyebilirdi.

"Cidden Ryan. Nereye gidiyoruz ve bu bok çukurunda yaşayan biri Mario'ya nasıl yardım edebilecek?"

Ben daha cevap veremeden kapı sesli bir vınlamayla açıldı ve ortaya sıradan bir antre çıktı. Arkama baktım ve Gunner'ın çatık kaşlarını görünce sııttım.

"Ne oluyor lan?" Gunner nefesinin altından fısıldadı. "Şimdi tahmin ediyorum ki Scar, yarım yamalak bir arka sokakta karşılaştığımız geçici biri değil. Ayrıca Scar ne biçim bir isim lan?"

Sert bir şşş sesi çıkarırken Gunner'a ters ters baktım.

"Onun adı hakkında konuşmayın. Tucson'ın Fort Knox'una girmeden önce bu çok hassas bir konu. Hakaret ettiğin kadın tarafından yönetilen bir Fort Knox," diye azarladım.

Erkekler. Konuşmadan önce hiç düşünüyorlar mı?

Scar güvenliğini çok ciddiye alıyordu ve iş güvenlik sistemlerini kurmaya geldiğinde en iyisiydi; güvenlik sistemlerini satmak için onları yenen kişiden daha iyi kim olabilirdi ki? Elbette müşterilerinden hiçbirine yan işinin haneye tecavüz olduğunu söylememişti.

"Zengin adamlara kazık atmaktan daha çok sevdiğim bir şey yok. Gecenin bir yarısı onları soyup soğana çeviriyorum, sonra da kalan mallarını güvende tutmam için beni tuttuklarında paralarını alıyorum."

Scar'ın New York'un üst tabakasıyla sorunları vardı ve onları alt etmek için her fırsatı değerlendiriyordu.

Gunner ve ben ön odaya adım attık. Metal kapının çarparak kapanması Gunner'ın hafifçe irkilmesine neden oldu ve yüzüme bir gülümseme daha getirdi. Buraya ilk geldiğimde duyulabilir bir çığlık attığımı ona söylemeyecektim. Kapı kapandığı anda tepede kırmızı bir ışık yandı.

"Ciddi misin Ryan?" diye bağırdı, kollarını bana dolamış, tabancasını çekmişti. Bu koruma gösterisi karşısında kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Elbette kendi başımın çaresine bakabilirdim ama Gunner'ın kendini benim önüme atması beni bir erkek için daha önce hiç yaşamadığım bir duyguyla doldurdu. Elim pazusundaki sert kasları okşadı ve kendime engel olamadığım için parmak uçlarımı kolunda gezdirerek mürekkepli çizgileri takip ettim. Sakin olduğumu fark ettiğinde, çenemi tutmadan önce Glock'unu kot pantolonunun beline geri soktu.

"Yemin ederim, yalnız kaldığımız an, beni bu tür şeylerden haberdar etmemenin sonuçlarını hatırlatmadan oturamayana kadar o kışını tokatlayacağım. Neler olup bittiğini bilmezsem seni nasıl güvende tutabilirim?" diye fısıldadı.

Sözleri kalbimi ve amımı titretti. Bu bir ilkti. Gunner'a kadar, ölü kalbimin çırpınacak kadar hissedebildiğini bile bilmiyordum.

Scar'a şov yapmayacaksan odaklan sürtük.

"*Cálmate*, Gunner. Bu oda evdeki TSA kontrol noktası gibi. Silah taramasından geçiriliyoruz, belli ki sende de var. Ve muhtemelen kim olduğunuzu öğrenmek için yüzünüzü programında tarıyordur. Konu bu olduğunda Scar biraz analisttir..." Dedim ki.

Gunner kaskatı kesildi. Anlayabiliyordum; bu çok fazlaydı, özellikle de buna hazırlıklı değilseniz.

"Merak etme. Silahının sende kalmasına izin verecek. Her zaman silah taşıdığımı ve sana ondan bahsedersen sana güveneceğimi biliyor." Gözleri benimkilere kilitlendi. "Mario ve Sergio bile Scar'dan haberdar değil. Sana güvenemeyeceğimi düşünseydim seni getirmezdin Gunner," dedim, sesimdeki duygu beni şaşırtmıştı.

Gunner'a ona güvendiğimi söylemek ilk kez temiz hava solumak gibiydi. Ne kadar az insana güvendiğimi, ne kadar azını Gunner'ı önemsemeye başladığım şekilde önemseddiğimi fark etmemiştim. Bir zamanlar ailem de bu listede yer alıyordu ama şimdi sadece Nikki vardı. Mario ya da Sergio'ya değer verdiğimi bile söyleyemezdin. Onların sevgisini arzuluyordum ama şimdi Gunner'a karşı hissettiklerimle Jimenez'lere karşı hissettiklerimi karşılaştırdığımda, onlara değer vermenin hiçbir zaman hissettiğim bir şey olmadığını görüyordum.

Yeşil gözleri kısa bir an için benimkilerle buluştu, sonra hızla başka tarafa baktı, yüzünde *bir şey* parladı.

"Ryan..."

Gunner çelişkili görünüyordu. Ama onu nasıl suçlayabilirdim ki? Muhtemelen hâlâ onunla oynayıp oynamadığımı merak ediyordu. Mario kısa bir süre önce onun nişanlısı olduğumu açıklamıştı ve ben de bunu düzeltmek için hiçbir şey söylememiştim. Sadakatim konusunda hâlâ şüpheleri olması mantıklıydı. Scar'ın güvenlik takıntısından ona bahsetmemek işleri düzeltmeye yardımcı olmuyordu. En azından Scar'ın kontrolden geçmesini gerektirecek kadar deli değildi. Umarım.

Ona, bana henüz tam olarak güvenmediği için kendini suçlu hissetmemesini söylemek istedim, ama buna fırsatım olmadı, çünkü gizli bir kapı sürgüyle açıldı ve içeriye Scar'ın yüzü girdi. Onu son gördüğümünden beri saçlarını kestirmişti; esmer bukleler şimdi omuzlarını biraz aşıyordu. Mavi gözleri her zamanki gibi delici ve yoğundu. Başını yana eğmiş, ikimize de yukarıdan aşağıya doğru bakıyordu.

ben ona ulaşamadan beni öldürebilirdi. Dünyaca ünlü bir hırsızdı ama daha *kötü* işler de yaptığını hissediyordum.

Çok gergindi. Güvenmediği kişilerin yanında yüzü her zaman okunmazdı ve güvendiği biri var mıydı bilmiyordum. Scar duygularını sıkıca kilitlemişti. Bu onun yetiştirilme tarzının bir ürünüydü.

"Çok tatlı," dedi kesin bir ifadeyle.

Arkasından erkeksi bir hırıltı geldi ve tam kaşlarımın kalktığı anda gözlerini devirmesine neden oldu. Scar'ın güvenli evlerine kimseyi getirdiğini bilmiyordum.

"Hadi, beni takip et. Ve haşere sorunumu görmezden gel. Onları yok etmeye çalışıyorum ama hamam böceği gibi geri gelmeye devam ediyorlar. Ya da psikopat suçlular," diye mırıldandı omzunun üzerinden.

Ona neden bahsettiğini sormak üzereydim ama küçük ama lüks daireye girdiğimiz anda "haşere sorunu" ortaya çıktı - çok farklı geçmişlerden gelen üç iri ve korkutucu adam.

Yanımdan Gunner alçak sesle konuştu. "Neden 'yok etmeye çalışt'ı' derken tam anlamıyla bunu kastettiğini düşünüyorum?"

"Çünkü kelimenin tam anlamıyla söyledim," diye yanıtladı hiç vakit kaybetmeden.

Scar'ın sözlerinin duvara yaslanmış düşünceli adamın kaşlarının daha da çatılmasına neden olduğunu görünce sııttım. Hırıltıdan o sorumlu olmalıydı. Gözleri Scar'ın her hareketini izliyordu ve yüzündeki ifadeye bakılırsa, ya onunla yatmak ya da dövüşmek istediğini tahmin ediyordum. Hatta belki aynı anda ikisini de. Onları biraz daha yakından inceledim, onun alanını işgal eden üç adamı merak ediyordum.

"Müşterileri eve mi getiriyorsun, Scar? Burada ilginç bir grup var; ne var? Yakuza, Bratva ve... İrlanda mafyası mı?" Başımın uzun boylu, soluk benizli ve düşünceli birini işaret ederek sordum.

Gunner'ın tüm vücudu aniden alarma geçti.

Belki de Toplum İskeletleri ve mafya arasında bir sorun vardı.

İki adam birkaç saniye boyunca göz göze geldiler. O an o kadar yoğundu ki Sig'ime ihtiyacım olabileceğini düşündüm. Scar'ın gözleri adamlar arasında gidip geliyor, vücut dillerini değerlendiriyordu. Sonunda düşünceli erkek konuştu ama Gunner'la göz temasını hiç kesmedi.

"Bu insanları tanıdığını nasıl söyledin, Scarletta?" diye sordu o belirgin New York aksanıyla.

Scar'ın şehrinden. İlginç. Ama bir kadının tam adını huysuz bir çocukmuş gibi kullanmak? Bu erkekler için hiç iyi olmaz.

Scar'ın omuzlarının gevşeme hareketini yakaladım, sonra yürüyüp vücudunu Bay Broody'nin önüne yerleştirdi, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak klasik bir kadın duruşu sergiledi. Adamın gözleri kadının göğüs dekoltesine kaydı. Erkekler göğüslerden çok kolay etkileniyor. İronik bir şekilde, kadınların bazı işleri yapmak için fazla duygusal olduğunu söylüyorlar, ancak tek gereken bir dizi meme ve erkekler elimizde macun.

"Söylemedim, Callahan. Çünkü bu seni hiç ilgilendirmez. Şimdi uslu bir çocuk gibi sessizce orada dur. Belki bir ödül alırsın," diye cevap verdi Scar, ikisi arasında söylenmemiş milyonlarca kelime geçiyordu.

Kahretsin, şimdi Dex'in bizi izlemenin ön sevişme gibi olduğunu söylerken ne demek istediğini anlıyorum.

Belli ki arkadaş değillerdi ve aralarındaki gerginlik, bu adamın onun müşterilerinden biri olduğundan şüphelenmeme neden oldu. Scar'ı her zaman çevreleyen profesyonellik havası kaybolmuş, yerini içten içe kaynayan bir öfke almıştı.

sadece "ailesine" karşı olduğunu gördüm. Burada ne olup bittiğiyle ilgilenecek vaktim yoktu, ayrıca bu beni ilgilendirmezdi. Ama lanet olsun ki merak etmiyordum.

Scar bize dönmeden önce Callahan'a son bir kez azarlar gibi baktı. "Bunun için üzgünüm. Hâlâ onları yerlerini bilmeleri konusunda eğitmeye çalışıyorum." O

Callahan'a ters ters bakmak için omzunun üzerinden baktı. "Bazıları diğerlerinden daha aptaldır."

Kanepeye yayılmış, Katana'sını bileyen adamdan bir kıkırdama geldi. Scar'ın alanında uzanırken tamamen rahat görünüyordu. Aynı şey koltukta oturan dev için söylenemezdi. Sanki her an saldırmaya hazırmış gibi görünüyordu. Kestirdiği saçları, dövmelelerinin ensesinden kafatasına doğru nasıl uzandığını gösteriyordu.

Bu adamlar oyuncak ayı falan değillerdi. Scar,
"Pekâlâ, işe koyulalım," diye seslendi.

Yine de bana acıma dolu bir bakış attığında kanım dondu. Scar asla kimseye acımazdı. Onu bu kadar çok sevmemin nedenlerinden biri de buydu. Onun hayata bakışı da benimkine benziyordu; darbeyi alır ve yolumuza devam ederdik. Acımaya ya da hüsnükuruntuya yer yoktu.

Kâğıtlar ve fotoğraflarla dolu bir masaya doğru yürüdüm. Neye ait olduklarını gördüğümde dişlerimi sıkmaktan çenem ağrıyordu.

"Bu ne kadar geriye gidiyor?" Öfkemi kontrol altına almak için çaresizce sordum. İhanet damarlarıma sızmıştı. Gunner elini kalçama koyarak beni yanına çekti ve gerçekliğe dönme ihtiyacımı hissetti. Dışarı fırlayıp bir cinayet çılgınlığı başlatmama ramak kalmıştı. Kan tutkusu intikam almam için bana bağıırıyordu.

"Tüm bunları nasıl elde ettin?" Gunner sordu.

Bu kadar öfkelenmemiş olsaydım, ses tonundaki dehşet ve hayranlığa gülerdim. Scar'ın bilgi toplama konusundaki yetenekleri hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Kadın bir dahi ve tehlikeliydi, bu yüzden bu dördünün neden bir arada olduğunu çok merak ediyordum. Ama önüme serilen gerçekler bu merakımı bastırdı.

"Tüm müşterilerimi takip ediyorum," diye cevap verdi. "İnsanlarla ilgili kirli detaylara sahip olmak, başa çıkılması zor hale geldiklerinde iyi bir güvenlik önlemi."

Bay Katana koltuktan seslendi. "Bu strateji Epstein için pek iyi gitmedi."

Scar'ın narin parmakları burnunun kenarını sıktı ve dudaklarından bir iç çekiş çıktı. Öfkeme rağmen, bu adamların ya da en azından o adamın onun buz gibi yüzünü kırabilmesine gülümsedim.

"Söylemeye çalıştığım gibi, birlikte çalıştığım veya çalışabileceğim tüm insanları takip ediyorum." Masanın üzerindeki dosyalara başıyla işaret etti. "Los Muertos'u, özellikle de Jimenez'leri yıllardır izliyorum. Suç dünyası denen bu zehirli cennette işlerini yürüten bir kadın dostları olduğunu bu sayede keşfettim. Ama Ryan'ı sevdiğime karar verdiğimden beri Mario'yu daha yakından izliyorum. Ona davranış şekli umurumda değildi." Sözlerinin düşmesine izin verdi, gözlerine kilitlendi ve bana sıkıca sakladığı duygusal kargaşaya bir bakış attı.

Scar'la tanışmak bana ailemi kaybetmenin trajik ve acımasız bir şey olduğunu öğretti ama bazen ailesiz kalmak, kanınız tarafından sürekli sikilmekten daha iyiydi.

"Her neyse, bunların bazıları yıllar öncesine ait. Ama bunlar son birkaç ay içinde çekebildiklerim. Bu resim bu ayın başlarından" dedi ve bir fotoğrafı öne doğru itti.

Ağzımda tükürük birikti; mide bulantısı beni bir yük treni gibi çarptı. "Lanet olsun. Bunlar bizde kalabilir mi?" Gunner elini uzattı ve Masadan başka bir kanıt parçası daha. "Elbette.

Benim kopyalarım var," diye cevap verdi Scar.

Elimdeki fotoğraf titriyordu - duygularım en üst nokta için savaşıyordu. İlk dehşetten sonra, rahatıma kavuştum. Öfke. Fotoğraf, kulübün boşaltılmasını istediği gece Lotería'da çekilmişti. Mario ve ekibi, Reapers üyeleriyle birlikte özel bir partiye ev sahipliği yapıyor. Ama onlarla çalıştığını zaten biliyorduk. Tüylerimi diken diken eden şey, sahnede açık artırmaya çıkarılan kadınlardı. Yüzlerinden akan rimel ve etraflarındaki bağlar, resimde neler olduğunu anlamam için gereken tüm kanıtlardı.

"Deri satıyor," diye öfkelen dim. Sesimde çok yoğun bir duygu vardı.

Duygularımı derhal bastırmam gerekiyordu. Buna izin veremezd im ve duygularımın kararlar ıma hükmetmesine izin verirsem yapılması gerekeni yapamazdım.

Suçlu adamların ruhlarını biçtim ve Mario'ya geçit verilmeyecekti. "Sanki bunu aylardır yapıyormuş gibi görünüyor. "Bunu aylardır yapıyormuş gibi görünüyor.

Çember'in dikkatini. Pislik herifler sürüsü, benden söylemesi." Scar Bay Broody'ye baktı, sessiz bir de ğiş tokuş gerçekleşiyordu. "Ama Mario bunu asla anlamayacak. Kolluk kuvvetlerinden ona bakan çok fazla göz var ama kimse bir bok bulamadı." Scar mizahtan yoksun bir kıkırdama çıkardı. "Eğer birkaç kuralı çiğnemeye razı olsalardı, aylar önce icabına bakılmış olurdu. Yani, bulduğum şu şeylere bir bakın."

Callahan yanına gitti, Gunner'ın elinden fotoğrafı aldı ve inceledi.

"Bunu asla yapmazlar. Vatandaşlar devlet kurumlarının kendilerini gözetlediğini düşünürlerse çılgına dönerler..." Callahan ironiye güldüğünü belirtti.

"Snowden onlara anlatmaya çalıştı ve bakın başına neler geldi," diye söze girdi Bay Katana. "İnsanlar ne kadar izlenebilir ve hacklenebilir olduklarını bilmek istemiyorlar. Bir avuç koyun."

Callahan konuşmaya devam etti, sözünün kesilmesinden en ufak bir rahatsızlık duymamıştı. Gunner ve bana bakmadan önce diğer adamlara göz atarken, "Bu yüzden bu tür pislikleri temizlemek zorunda kalıyoruz," dedi.

Bu kadınların buna katlanmasına ve kimsenin bunu düzeltmemesine duyduğum öfke damarlarımı doldurdu.

"Polisin, FBI'ın ya da işini yapmayan her kimse onun canı cehenneme. Onlar yapmadığına göre Mario'yu ben öldüreceğim." Scar'a döndüm. "O şimdi nerede? Ve Sergio tüm bunların neresinde? Neden Toplumun İskeletleri'yle anlaşma yapıp tüm bu diğer pisliklerin ortaya çıkmasına izin verdi?" Ellerimi öfkeyle havaya kaldırarak sordum.

Gunner sesini yükseltti. "Tabii Sergio bunların hiçbirini bilmiyorsa." Masadan başka bir belge aldı, kaşları çatılmıştı.

"O zaman hangi cehennemde? Günlerdir hiçbir mesajıma cevap vermedi. Eğer bu işin bir parçası değilse, neden benden kaçıyor?"

Callahan bana ilk kez bakıyor gibiydi, beni Scar'a ürkütücü derecede benzeyen bir şekilde değerlendiriyordu. Ne kadar benzediklerinin farkında olduklarını sanmıyordum. Ya da bunu kabul etmek istemiyorlardı. Kahretsin, ikisi arasında havai fişek gösterisi olacaktı. Ya birbirlerini öldürecekler ya da birlikte başkalarını öldüreceklerdi.

"Sen Los Muertos'un silah tüccarısın." Gözlerini kısarak Scar'a baktı. "Yani Ryan'ın bir siki yok," dedi kaşları Scar'ın kaşlarına çarparken.

Saç çizgisi.

Scar alt dudaklarını dişlerinin arasına aldı ve suçluluk duygusuyla masaya baktı.

Gunner kıkırdadı. "Hayır, öyle değil, ama sen bunu yeni öğreniyorsun, ha?"

Callahan bana dönmeden önce Gunner'a bir göz attı, başıyla **b i r** selam verdi ve küçük odadan çıktı. Scar onun gidişine gözlerini devirdi. "Her zaman sinir bozucu bir şekilde muğlak konuşur ve neden bahsettiğini merak etmenize neden olan sorular sorar." Sesini alçaltmadan önce adamın odadan çıktığı yere doğru baktı. "Sinir bozucu kısmı genellikle

Bir şeylerin peşinde ve normalde haklı. Şerefsiz."

Sandalyedeki heykel güldüğünü sandığım bir ses çıkardı, ama bunu bir öksürükle örtbas etti. Scar'ın başı sese doğru döndü.

"Sana koca adamın güldüğünü söylemiştim. Şimdiye kadar komik bir şey söylememiştiniz," dedi Bay Katana, her ikisinden de ters ters bakarak.

"Her neyse..." dedi telefonunu çıkarıp bir şeyler yazarken. "Sergio'nun nerede olduğunu bilmiyorum. Herhangi bir hareketlilik var mı diye bakıyordum ama telsiz sessizliği var. Telefonu Sinaloa'daki evinden hiç ayrılmamış. O herif ya bir dahi ya da çok yaşlı ama yerleşkesinde kamera yok. Orada bir şey yoksa hackleyecek bir şey de yok. Bu görüntüyü bu sabah Lotería'nın güvenlik sisteminden aldım."

Telefonu bana doğru itti, ekranda bir video oynuyordu. Mario ofisini yağmalıyor ve eline geçirdiği her şeyi kırıyordu.

"Sanırım senin kayıp olduğunu biliyor. Ve bu konuda pek mutlu görünmüyor Ryan," dedi telefonu geri çekerek.

Gunner hayal kırıklığı içinde burnunun kenarını sıktı. "Lanet olsun. Şimdi ne yapacağız?" Bana bakmak için döndü, parmakları kolumun etrafında kıvrıldı.

omuzlar. "Şehri terk etmek zorunda kalacaksın. Scar'ın güvenli evlerinden birine ya da Nikki'ye nereye gitmesini söylediysen oraya git. Ama Tucson'da kalamazsın."

"Yapamam Gunner. Mario'nun -ya da Sergio'nun- bundan kurtulmasına izin vermeyeceğim. Kulübümdeki kadınları açık artırmayla satıyordu. Kadınlar için bir sığınak olarak inşa ettiğim kulübümü lekeledi." Gözlerimden öfkeli yaşlar süzüldü, sesim duygularımın etkisiyle çatallaştı. "Biliyordu Gunner. Kadınları kurtardığımı, onları barındırdığımı ve isterlerse onlara iş verdiğimi biliyordu."

Gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı yuvarlanmadan önce kırılma noktasına ulaştığında oda bulanıklaştı. Uzaklara baktım, odadaki kimseye bakamadım. Duygularıma hakim olamadığım için utanıyordum.

Güçlü kollar beni sardı. Gunner'ın sert göğsü eve gelmişim gibi hissettirdi ve içimde yeni bir dizi duygu yükseldi.

"*Lotería sizin* sayenizde bir sığınak oldu. Binanın bununla hiçbir ilgisi yoktu. Başkalarının eylemlerinden siz sorumlu değilsiniz. Onun günahları sana ait değil ve sen de onlardan suçlu değilsin. Asla senin yapmadığın bir şey için kendini cezalandırma."

Scar'ın yanından bir burun çekme sesi geldi ve onun gizlice bir damla gözyaşını sildiğini gördüm. Keşke Gunner sözlerinin benden daha fazlası için ne kadar iyileştirici olduğunu fark etseydi. Omzunun üzerinden Callahan'ın Scar'a baktığını gördüm. Onun tepkisini fark eden tek kişi ben değildim.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

M Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki sanki göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum.

Ryan'ı bisikletimin arkasına atıp onunla birlikte uzaklaşmak, her şeyi terk etmek ve ortadan kaybolmak istedim. Ama bu ikimiz için de bir seçenek değildi. Odanın diğer ucundan Ryan'ı izlerken parmaklarım saçlarımı taradı.

"Plan nedir, kardeşim?" Dex'in sesi sisi yarıp geçti.

"Hiçbir fikrim yok. Ama Mario'nun kadın ticareti yaptığına dair kanıtımız var." Dex'in yumruklarının sıkılaştığını fark ettim. "Bir sonraki bölüm için biraz daha alkole ihtiyacın olacak," diye yorum yaptım, biramın ucuyla onun içkisini işaret ettim. Birasını yudumlarken gözleri şüpheyile kısıldı.

"Bebeğim," diye seslenerek dikkatini çektim. "O tatlı kıcını buraya getir... ve tekilayı da getir."

Scar'la buluştuktan sonra kulüp binasına geri döndük. Bisiklete binmenin en güzel yanı, sessizliği nasıl dolduracağımı düşünmek zorunda kalmamamdı - çünkü öğrendiğim onca şeyden sonra lanet olası kafamın içindeydim.

ŞiŖe masaya çarptı, saniyeler sonra da kıcı kuağıma düştü. Tanrım, onun yumuşak kıvrımları bana yaslanmışken nasıl odaklanabilirdim ki?

"Plan nedir çocuklar?" diye sordu, şişeden bir yudum alırken gözleri Dex ve benim aramda gidip geliyordu.

"Burada yetkili kadın sensin sanıyordum, chica. Bu soruya cevap vermek gerekmiyor mu?" Dex sordu. Ses tonu hafif ve şakacıydı ama sırtındaki gerginliğı ve gözlerindeki o kafesteki hayvan bakışını görebiliyordum. Bu onun için hassas bir konuydu ama kendini toparlaması gerekiyordu.

"Planım reddedildi. Huysuz herif içeri girip o pii kafasından vuramayacağımızı söyledi."

Sesindeki küstahlık karşısında gözlerim doldu. "Ryan, öylece Lotería'ya girip insanları vuramayız ve bunun işe yarayacağını umamayız." O ve Dex "*Neden olmasın?*" dercesine omuz silerken parmaklarım havaya kalkıp burnumun kenarını sıktı.

"Olmayacak. Siz ikiniz beni duyuyor musunuz?" İkisine de güvenmediğim için haykırdım.

Soruma umutsuz evet cevapları verildi.

Ryan'ın kık yanakları ile aletim arasında daha fazla boşluk bırakmaya çalışarak yerimde kıpırdandım. Ereksiyonum bu noktada toplantının dördüncü üyesi olacaktı. Ryan'ın hindistan cevizi şampuanının kokusu burnumu onun boynunun kıvrımlarına gömmek için beni baştan çıkartıyordu.

"Ryan, Scar'ın bahsettiğı çember hakkında bir şey biliyor musun?" Yapmamız gereken acımasız konuşmanın sikimi sakinleştireceğini umarak sordum. Sırtının sertleşmesi bu konuda en azından *bir şeyler* bildiğini gösteriyordu.

"Evet." Şişeden bir yudum daha aldı, gözleri uzaklara bakıyordu. Akli her neredeyse, burada değildi. Başını hafifçe sallayarak tekrar konuşmaya başladı. "Çok fazla şey bilmiyorum. Suç merdiveninde etkileşime giremeyeceğim kadar yukarıdalar ama Çember seçkinlerin seçkini. Eski *kirli* para."

Gözleri benimkilerle buluştu. "Benim ellerim o kadar temiz ki onlarınkine kıyasla steril sayılırlar. Sergio onlardan birkaçını tanıyor ama hiçbir zaman onlarla çok yakın ilişki kurmak istemedi. Yeterince insan öldürürsen, yeterince para kazanırsan ya da deri satmak gibi yeterince kötü eylemde bulunursan bir davetiye alırsın."

"Bekle, bekle, bekle." Dex'in parmakları şakaklarına bastırdı. "Suç dünyasında elit bir pislik *çemberi* mi var? Bildiğimiz tüm örgütler bunlardan ibaret değil mi?" diye sordu, sesinde inançsızlık vardı.

Ryan başını sallayarak beni baştan çıkarırken saçları koluma değdi. Tek hayal edebildiğim, saçlarının yastığımın üzerine yayılmış olmasıydı. Ama sonraki sözleri bu düşüncemi öldürdü.

"Evet. En tepedekiler diğer herkesi yönetir. Farkında olsanız da olmasanız da kuruluşlarımız onlara boyun eğiyor. Onlar milyarları olan derebeyleridir. Onların kirli parmakları hem yasal hem de yasadışı farklı işlere bulaşmış durumda. Bu pislikler hâlâ kızlarını ve yeğenlerini satranç taşları gibi takas ediyorlar," diye homurdandı.

"Burada, Çember var. Elitist pislikler, dokunulmazlar." Ryan güç sırasını temsil etmek için ellerini kullandı. "Sonra bu seviye var. Bunlar New York'taki Dört Aile ve Los Muertos. Ama Sergio onlarla omuz omuza değil... ya da olmadı."

Dersini yarıda kestim. "Bütün bunları nasıl biliyorsun?"

Dex, "Evet, beş yıldır İskeletler'deyim ve bu saçmalığı hiç duymadım," diye araya girdi.

Dolgun dudaklarının kenarları yukarı doğru kalkarak sırttı. "New York'u Dört Aile yönetiyor, Dex. Yakuza, Bratva, İrlanda Mafyası ve İtalyan Mafyası var." Her birini parmaklarıyla işaretledi. Verdiği bilgiler karşısında kollarımdaki tüyler diken diken oldu. "Örgütleri o kadar büyük ki Çember'in dikkatini çektiler. Aynı Los Muertos gibi. Çember ya onların oyunlarını oynamamızı ya da sonuçlarına katlanmamızı istiyor. Çok fazla güçleri var. Örneğin, Sergio'nun kargo uçaklarına sınırsız hava sahası ve milyarderlerin malikanelerine inmeleri için temizlenmiş bir pist veriliyor. Blow, zenginler için en iyi parti hediyesi oluyor" yorumunu yaptı.

Dex'in kaşları çatıldı. "Bunların hiçbirinden nasıl haberim olmaz? Aileler hariç. O şerefsizlerin kim olduğunu biliyorum."

"Çünkü İskeletler güç hiyerarşisinde üçüncü sırada. Bunu biliyorum çünkü Mario yıllardır Sergio'nun bu fırsatı değerlendirmedikten şikâyet ediyordu... Görünüşe göre sonunda değerlendirmiş." Sesi acı ve öfke doluydu.

"O resimlerdeki kızların Çember'e satıldığını mı düşünüyorsun?" diye sordu Dex, yumruğunu masaya vurmuş, parmak eklemleri beyazlaşmıştı.

"Hayır." Ryan başını salladı. "Bence Mario deri ticaretinde Çember tarafından fark edilecek kadar büyük bir isim olmaya çalışıyor. O da masaya davet edilmek istiyor. Sadece Sergio'ya bu teklif götürüldü."

"Ama yapmayacak çünkü kolluk kuvvetlerinin dikkatini çekti," dedim ve tüm parçalar bir araya gelirken başımı salladım.

"Sözde. En azından Scar öyle düşünüyordu. Ama o şerefsizlerin bir şey yapıp yapmadıklarını bilmiyorum," diye homurdandı Ryan, bir el daha ateş ederek.

Dex, Ryan'ın başının üstünden gözlerime baktı. "Eh, bu biraz boktan bir gösteri oldu," diye yorum yaptı.

"İyi haber şu ki, Mario'yu öldürdüğümüzde Çember tarafından suikasta uğramayacağız, çünkü o pislik henüz inisiye edilmedi," dedi Ryan alaycı bir neşeyle.

Cevap vermek için ağzımı açmıştım ki Lolli koşarak yanıma geldi.

"Bu orospunun burada ne işi var yine?" diye seslendi, kelimeler bulanıklaşıyordu.

Geri döndüğümüzde kulüp binası nispeten boştu ama bu şekilde kalmayacağını biliyordum. Son bir saat içinde daha fazla kardeş ve tavşan içeri girmişti ama biz yalnız kalmamız *gereken* bir köşeye sıkışmıştık.

"Göğüslerini biraz daha dışarı çıkar, Lolli. Belki biri onlara dokunmak ister." Ryan gözlerini davetsiz misafirin üzerinde gezdirdi. "Muhtemelen istemez. gimdi git ve baÇka birine cinsel tacizde bulun," dedi Ryan ve eliyle onu uzaklaÇtırdı.

Lolli'nin dudaklarından bir alay, Dex'inkinden ise bir kakhaha havlaması çıktı.

"Dinle beni, seni değersiz sürük. Bu ikisi seni etrafta istemiyor. Senin etrafında olmak zorundalar çünkü Pres onları zorluyor. Ama uzun süre buna mecbur kalmayacaklar," diye kustu Lolli.

Ne sikimden bahsediyordu?

Elim Ryan'ın sırtından yukarı çıkıp boynuna indi, başparmağım teninde gezindi. Lolli'nin bakışları bu harekete kaydı, gözlerinde bir güvensizlik parıltısı belirdi.

Ryan'ın kaşları yukarı kalktı, dirsekleri masaya vurup çenesi ellerinin üzerinde dururken gözleri muziplikle parlıyordu. "Lolli, sence senin Pres de Gunner'dan beni yıldızları görene kadar sikmesini mi istedi? O kısmı bilmiyordun, değil mi? Yüzündeki kırmızının tonuna bakılırsa ben de öyle düşünmüştüm.

yüzün dönüyor. Size şunu söyleyeyim, Gunner üzerinde çalışmak bir zevk," dedi küçümseyerek.

Aletim seğirirken onun seçtiği kelimelere kıkırdadım. "Seni orospu," diye bağırdı Lolli, gözleri çıldırmıştı.

Onun tepkisi beni alarma geçirdi, ama Ryan'ın umurunda değildi.

"Bu biraz ironik, değil mi? Tencere dibin kara, seninki benden kara," diye alay etti Ryan, Lolli'nin geçirdiği sinir krizinden hiç etkilenmemişti.

"İkisini de mi beceriyorsun?" diye bağırdı. Ryan ve ben aynı anda "Hayır," diye cevap verdik.

Dex birasını yere bıraktı, kaşları çatıldı. "Üçlü olmanın yanlış bir tarafı yok, göt herifler. Ama dediklerini taklit etmek gerekirse, hayır... Gunner taşaklarımı keserdi, emmezdi," dedi.

Ryan'ın gözleri Dex'e kaydı. "Bunu düşündün, ha?" diye sordu.

"Eh, kimin ağzının taşaklarımı emdiği umurumda değil, yeter ki olsun." Gözleri hızla Lolli'ye kaydı ve onu işaret etti. "Ama senin ağzın değil."

Lolli "nin gözleri Ryan ve benim aramda gidip geliyor, akli Ryan "ın yalan söyleyip söylemediğini anlamaya çalışıyor.

O zaman sana göstereyim, Lolli.

Parmaklarım Ryan'ın saçlarına dolandı ve başını geriye çekerek ağzına erişmemi sağladım. Ben onunkini ağzıma çekip emmeden önce dillerimiz hâkimiyet için savaştı. Ondan bir inilti kaçtı ve teması kesmeden bana sarılmak için çabaladı. Sivrilene meme uçları göğsüme değdi ve serbest kalan elim onları çimdikleyerek boğazından bir inilti daha çıkardı.

Lolli'nin bağıırışını ya da tepinerek gidişini zar zor fark ettim.

Dex ortadan kaybolmadan önce, "Siktir, gidip bana sakso çekecek birini bulacağım," diye seslendi.

Parmaklarım Ryan'ın kilitlerini çözdü, iki elim de kışının altında duruyordu. Ayağa kalkıp onu yatak odama götürmeden önce ağzına karşı "Ayak bileklerini kilitle bebeğim," dedim. "Üzerimdeki her giysiyi çıkaracağım ve sana bir tanrıça gibi tapacağım."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

T Ellerini üzerimde hissetmek uyuşturucu gibiydi.

Bedenim başka bir vuruş, nasırlı parmak uçlarının tenimde başka bir gezinişi için can atıyordu. Saçımı bir kez daha çekmesi, ruhumu parçalayan bir öpücük daha. Onun varlığına bağımlıydım.

Ona bağımlıydı ve bu bir sorundu.

Beni yatak odasının ahşap kapısına çarparken nefesim ciğerlerimde uğuldadı. Aleti klitorisime sürtünerek dudaklarımdan bir inilti çıkardı. Parmaklarım saçlarının arasından geçerek onu daha yakına çekti, dillerimiz birbirinin üzerinde kayıyordu.

"Kapı. Kapıyı aç," dedi Gunner aceleci öpücükler arasında, kalçaları içime girerken parmakları kıcıımı kazıyordu. Bunu yaptığının farkında olduğunu sanmıyordum.

Vücutlarımız birbirleri için hazırды. "Tangam senin için sırlıslıkam, Gunner," diye alay ederken, ne yaptığımı görmek için dudaklarımı ayırmak istemiyordum. Ağzımdan sinirli bir homurtu çıktı.

"Siktir et. Koridorda becer beni," diye mırıldandım dudaklarına karşı, ellerim kemer tokasına doğru ilerlerken. Ama yüzünü geri çekti, korku

gözlerinde.

"Yaparım amına koyayım. Bu pisliklerden herhangi birinin benim olanı görmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?" diye homurdandı ve kolu sallayıp kapıyı açmak için beni yere bıraktı.

Bana dokunmadığı için hissettiğim kayıp duygusunu görmezden gelmeye çalışarak dramatizmine gözlerimi devirdim. "Gunner, sanki sana anneni öldürdüğümü söylemişim gibi davranıyorsun," diye karşılık vererek yatak odasına girdim. Sert bir el kışıma indi ve benden bir çığlık kopardı.

"Hayır. Annem kaltağın tekiydi. Ben olsam gözümü bile kırpmazdım," diye cevap verdi lakayt bir şekilde.

Sözleri bana onun hakkında bilmediğim çok şey olduğunu hatırlattı. Yolumun kesiştiği çoğu insan hakkında bilgi sahibi olmak umurumda değildi. Ama birden Gunner hakkında her şeyi bilmek istedim.

Yüzümü ona döndüm ve ellerimi göğsüne koydum. "En sevdiğin renk ne Gunner?" Bilmek benim için bu kadar önemli olduğu için biraz aptalca hissederek sordum. Kaşları çatıldı. İki saniye önce onu koridorda becermek istiyordum. Şimdi ise en sevdiği rengi öğrenmek istiyordum. Sert eli yukarı kalktı ve yanağımı okşadı. Gözlerinde bir şefkat vardı.

"Yeşil... en sevdiğim renk yeşildir," dedi dudaklarıma karşı.

Başımı salladım, usulca dudağını dişledim. "Evet, sen mavi bir insan değilsin," diye fısıldadım - bunu neden bildiğime dair hiçbir fikrim yoktu. Sadece biliyordum.

Geri çekilip yüzüme bakarken dudakları benimkileri terk etti. "Hayır, değilim... Bana benim olduğunu söyle, Ryan?" diye sordu elleri gömleğimin alt kısmını bulup başımın üzerinden kaldırırken.

"Hepsi senin Gunner," diye inledim, dişleri boğazımı ısırdıktan sonra dilinin ucuyla acıyı dindirdi. Elleri kışımın altına dolandı ve beni yatağın kenarına yatırıp kot pantolonumu çıkardı.

O kadar hızlıydı ki sürtünme tenimi ısıtıyordu. Elleri sütyenimin dantelli kaplarını aşağı çekerek meme uçlarımı sıktı. Bakışlarının sıcaklığını bedenimde hissedebiliyordum.

"Siktir, Ryan. Bu güzel vücuda sonsuza dek bakabilmeyi isterdim," dedi kalın bir parmağı tangamın dantelini geçip parmak boğumu ıslak amımı okşarken. Ses tonuyla ilgili bir Gey kafamda bir uyarı zili çaldırdı, ama buna dikkat edemeyecek kadar tahrik olmuştum.

Yırtılma sesleri havayı doldurdu ve aniden serin bir hava hissettim. Dirseklerimin üzerine kalktım ve Gunner'ın kalçalarımın arasına diz çökmüş görüntüsüyle karşılaştım. Tangam yırtılmıştı ve mürekkepli parmakları zonklayan sikinin etrafına sarılmış, yavaşça çekerek okşuyordu.

"Kahretsin, bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şey," diye fısıldadım dilim alt dudağımda gezinirken. Ucunda parlayan prekumu, onu kucaklamak istememe neden oldu.

"Bacaklarını aç, Ryan. O damlayan amını görmeme izin ver. Benim olanı görmeme izin ver," diye homurdandı.

"İstedğin bu mu Gunner?" Dizlerimin bağı çözülüp ellerim vücudumdan aşağıya süzülürken alay ettim. Parmaklarımı merkezimden aşağı sürükleyip amıma daldırdım ve yutkunurken boğazının nasıl titrediğini izledim. Gözleri itme hareketine kilitlenmişti, adımlarımız eşleşiyordu. Sırılsıklam parmaklarımı çıkarıp ona uzattım. Onları ağzına çekip emerek temizlediğinde dudaklarımdan bir inilti döküldü.

"Kahretsin, tadın cennet gibi bebeğim. Şimdi iyi bir kız ol ve elini çek çünkü yüzümü bacaklarının arasına gömeceğim," dedi, dili zaten iç uyluğumda ilerliyordu, yüzündeki kıllar hislere katkıda bulunuyordu.

Kalın parmaklarından üçü içime girip beni gererken, ağzı zonklayan klitorisimi emerken haykırdım. Acının ısırığını sevdiğimi biliyordu. İsmi dudaklarımdan döküldü ve amıma doğru inlemesine neden oldu. Birden boşaldım. Sıcaklığı kayboldu.

Başım yukarı fırladı, ancak eli boğazıma dolanarak tekrar aşağı indi. Bu hareket o kadar ilkeldi ki neredeyse sadece bu yüzden boşalacaktım. Parmakları çeneme gömülürken diğer eliyle sikinin başını amımda aşağı yukarı sürüyordu.

"Aç kapıyı Ryan," diye buyurdu, gözbebekleri şehvetten sönmüştü.

Bana söyleneni yaptım, dilim ağzıma damlamasına izin verdiği tükürüğü yaladı, amımın kalıcı lezzetini tattı.

Hay sikeyim. Bu boku sevdiğimi bilmiyordum.

"Benim için ne kadar iyi bir kızsın, değil mi?" diye sordu sikini içime sokarken.

Dudaklarımdan bir inilti döküldü. Tek yapabildiğim başımı sallamaktı, tutarlı sözcükler kuramayacak kadar zevkle sarılmıştım. Baş döndürücü bir hızla içime pompalarken boğazımdaki eli sıkılaştı, taşakları kıcıma çarpıyordu. Tokat sesleri odayı dolduruyor, amımdan gelen ıslak seslere ve inlemelerimize karışıyordu. Parmaklarımdan ıslaklığı mı yoksa onun kıcını mı kazdığını anlayamıyordum. Gerçeklik askıya alınmış gibiydi, zevk tüm duyularımı eziyordu.

Birden dudakları dudaklarıma yapıştı, dillerimiz hâkimiyet için savaşıyordu, ellerim onu daha da yakına çekmeye çalışıyordu.

"Benim için gel, bebeğim. Bırak beni," diye mırıldandı dudaklarıma karşı.

İçime boşalırken sıcaklık içimi doldurdu, sikinin titreşimi beni uçurumun kenarına gönderdi. Vücudum salıverilmemin artçı şoklarını yaşarken zevk inlemelerinin bana ait olduğunu zar zor fark ettim.

"Siktir, Ryan. Açgözlü amcığın sahip olduğum her şeyi sağıyor." Boğazıma karşı inledi, vücudu titrerken derimi ısırdı.

Elleri yüzümü kavrarken aniden vücudu üzerimde gezinmeye bağıladı. "Gitmelisin Ryan. Burada kalmak çok tehlikeli." Kaşları çatıldı. "Bütün planlarımı değiştirdin. Tanrım, seni yanımda tutmak istiyorum," diye fısıldadı. O kadar alçak sesle ki sanki bu sözler benim için söylenmemişti.

Parmak uçlarımı çenesinde gezdirdim, güzelliğini seyre daldım. "Beni tutabilirsin, Gunner. Hiçbir yere gitmiyorum," diye cevap verdim.

Gözleri benimkileri aradı, kararsızlığı gözlerinden okunuyordu.

"Bu gece bunun için endişelenmek istemiyorum. Senin mükemmel vücudun karşımdayken olmaz." Saçımın tepesine bir öpücük kondurdu. "Bu gece, kollarımda olmanın tadını çıkaracağım."

Ayağa kalktı ve banyoya doğru yürüdü, nefesinin altında mırıldandı.

"Buna ne kadar süre sahip olacağımı bilmediğim için."

İçim sıkıştı çünkü bu sözler bana bir kehanet gibi geldi.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

T titreşimlerin sesi beni uyandırdı.

Uykulu halimle, Gunner'ın vibratörümü kapatmayı unuttuğunu düşündüm, ama sonra, sisin bir kısmı kalktığında, kulüp binasında olduğumuzu hatırladım, bu yüzden gürültüye neden olmasının bir yolu yoktu. Gözlerimi açtığımda kullan-at telefonumun ekranının aydınlandığını gördüm. Kaşlarım şaşkınlıkla kırıştı.

Bu numara kimsede yok. Siktir, Nikki.

Mideme bir korku çöktü ve içgüdülerim beni uyuyan adama bakmaya itti. Her zaman güçlü bir sezgim vardı, uzun zaman önce dinlemeyi öğrendiğim bir sezgi. Şimdi bana Gunner'la ilgili her şeyi hafızama kaydetmemi söylüyordu. Nasırlı ellerinin tenimde bıraktığı hissi, yüzündeki kılların kalçalarımaya verdiği sert hissi, saçlarımı elleriyle çekiştirmesini. Benimle eşitmişim gibi konuşması ve tüm hamlıgımı görüp kusur değil güzellik bulması.

Onu sevdiğimi bildiğim gibi.

Bir başka titreşim sesi beni telefona geri çekti. Telefona uzandığımda elim titriyordu.

Muñeca. Neden benden saklanıyorsun?

Nefesimi bastırdım. Çok aşına olduğum bir odada sandalyeye bağlanmış Nikki'nin fotoğrafı. Ona sahipti. O piç Nikki'ye sahipti.

Nikki: Nikki'nin iyiliği için, umarım bunları okuyorsundur. Çünkü eğer okumuyorsan, onu satın alan birini çok mutlu etmek üzere. Ailene yaptığın gibi Nikki'yi de yüzüstü mü bırakacaksın? O gece dışarıda olmalarının senin hatan olduğunu söylememiş miydin, Muñeca?

Bana gel. Şimdi.

Yalnız, Muñeca. Yapmazsan anlarım.

Parmaklarım klavyenin üzerinde, cevap vermeye hazırdı ki kapı hafifçe çalındı. Başım sesin geldiği yöne doğru döndü ve şokun etkisiyle bir şeyler duyup duymadığımı merak ettim. Ama bir başka *gümbürtüden* sonra parmak uçlarımda kapıyı açtım. Kraliçe sürtük diğer tarafta duruyordu. Vücudumun etrafına baktı, Gunner'ın uyuyan formuna baktı ve bende onu oracıkta yere serme isteği uyandırdı.

Ne istiyor bu kadın?

Tam kapıyı onun ve boktan zamanlamasının yüzüne çarpmak üzereydim ki sözleri beni durdurdu.

"Oh iyi, orospu kığın uyandı. Mario mesajlarını aldığından emin olmak ve seni izlediğini hatırlatmak istedi," diye alay etti. Yüzünde zalim bir gülümseme vardı ve benim yüzümdeki şoktan zevk alıyordu. "Bu kısmı söylemedi ama seni sattığında memnun olacağım. Gunner'ın her zaman benim olması gerekiyordu," diye kükredi.

O kadar sersemlemiştim ki ona yumruk bile sallamadım ya da daha fazla cevap talep etmedim. Uzaklaşırken omzunun üzerinden seslendi. "Lotería'ya gitmek için on dakikan var, Muñeca. Yalnız... bunlar onun sözleriydi."

Kahkahalar

dudaklarını terk etti. Bütün bu durumdan büyük bir keyif aldığı belliydi.

"Bahse girerim elinde tuttuğu s¼rt¼k de seninle arkadaşsa bunu hak ediyordur," diye ekledi.

G¼r¼ř¼m ¼fkeyle doldu taştı. şansı varken kaçmalıydı ç¼nk¼ artık ilk şokun etkisi geçmişti. Ve eğer araştırmasını yapmış olsaydı, çabuk toparlanma ve intikamla karşılık verme konusunda harika olduğumu bilirdi.

Parmaklarımın beyaz-sarı fare yuvasının içinde kayboluşunu, saç tellerini sıkıca kavrayışını ve çekişini izledim. Saçlarının kafa derisinden ayrıldığını hissettim. Ucuz bir postış taktığı için şanslıydı, yoksa hasar daha k¼t¼ olabilirdi. Boştaki elimi ağzının ¼zerine kapamadan ¼nce ağzından bir çığlık kaçtı, ağzının nerede olduğunu d¼ř¼n¼nce içimdeki ¼ę¼rmeyle savaştım. Çırpınışları nasıl d¼v¼řeceęi hakkında en ufak bir fikri olmadığını kanıtlıyordu. Pençelerini kollarıma geçirmenin onu serbest bırakacağını umuyordu.

Beni koca götl¼ bir adamla d¼v¼ř¼rken izlediğini unutmuş muydu? Suratıma gerçek yumruklar atan? Tırnaklarının beni daha fazla kızdırmaktan başka ne işe yarayacağını sanıyordu? Kapılardan uzak durmaya dikkat ederek onu koridorun duvarına doğru ittim. Mario'nun evine yalnız gideceksem Gunner'ı ya da kul¼p kardeşlerinden birini uyandırmamam gerekiyordu.

¼ne doğru eğildim ve kulağına fısıldadım, "Dinle beni, seni kadın m¼sveddesi. Seni d¼vmekten daha ¼nemli işlerim var ama canını yakacağım. Mario'yu hallettikten sonra neler olacağını sana tattıracağım," dedim, sesimdeki tehdidi duyduğundan emin olarak - nasıl bir katil olduğumun resmini çizdim.

Daha sert çektiğimde bir inilti kaçtı.

"Kaç kadın satmasına yardım ettin? Ha?" Y¼z¼n¼ duvara daha fazla bastırarak sordum. "İskeletler senin Reaper MC'ye iki kez para yatırdığını biliyor mu? Tahminimce hayır. Bak, senin sıçıp batırdığın şey Lolli'ydi.

Kim olduğumu bilmeden. Tucson'da Los Muertos için bir şeyler yapıyorum. Lotería'yı yönetiyorum. Ve Mario'yla orada tanışmadığına adım gibi eminim. Peki onunla nerede tanıştın, Lolli?"

Sorumun aramızda havada asılı kalmasına izin verdim. Sadakatsizlik suçlaması karşısında vücudu kaskatı kesildi. Kulüp kurallarını biliyordu ve bir kulüp fahişesi olarak İskeletlerin malıydı. Azraillerle herhangi bir şekilde birlikte olması yok edilmesine neden olurdu.

Sıcak gözyaşları elime çarptı ve zalim bir kahkaha attım.

"Evet, yanlış kaltağı seçtin. La Brujita de Los Muertos. Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun, Lolli?" Başını hayır anlamında salladı, gözyaşları akmaya devam ediyordu. "Ben ölülerin cadısıyım, chica. Ve El Diablo için ruhunu biçmek üzere geri döneceğim," diye fısıldadım kulağına. Damarlarımda dolaşan kana susamışlık, şiddetin çağrısına cevap vermemi istiyordu.

Hiçbir uyarıda bulunmadan onu döndürdüm ve göz çukuruna sert bir yumruk indirdim, kırılğan kemik kuvvetin altında ezildi. Kimseyi uyaramadan sol kroşem çenesine çarparak onu yere serdi. Mario'nun zaman çizelgesine yetişmek istiyorsam harekete geçmem gerektiğini fark etmeden önce birkaç dakika boyunca onun buruşmuş haline baktım. Onun iradesine boyun eğdiğimi hatırlayınca midem bulandı. Şimdi bunu tekrar yapmak zorunda kalacaktım.

Gunner'ın kapısını kırarak açtım ve uyuyan halinin hareket etmediğini umarak içeri baktım. Koridordan gelen bir tutam ışık göğsünün çarşafın altında inip kalktığını gösteriyordu. Dudaklarımdan rahat bir nefes kaçtı ama yapmak üzere olduğum şeyi düşününce kalbim sıkıştı. Böylesi daha iyiydi, hâlâ uyuyor olması. Bu, Mario'nun istediğı gibi buradan gizlice çıkıp tek başıma gelebileceğim anlamına geliyordu.

Ve o bilirdi. Köstebek olarak sadece Lolli'yi kullanacak kadar aptal değildi. Başka biri beni izliyor, ne kadar süreceğini görmek için bekliyordu.

kulüp binasını terk etmek için ve sonra kim ayrıldı.

Filmlerde insanların ayrılması ya da karakterlerin neler olduğunu anlatmaması beni hep sinirlendirmiştir. Ama şimdi anlıyordum. Artık omuzlarındaki yükü atmanın sevdiklerinizi riske atmaktan nasıl daha iyi görüldüğünü anlayabiliyordum. Ve Gunner'ı seviyordum. Onu bu belaya bulaştırmazdım ama Nikki'yi de riske atmazdım. Gitmemek bir seçenek değildi.

Sessiz adımlarla kıyafetlerimi ve ihtiyacım olan diğer şeyleri topladım. Eninde sonunda silah kontrolü yapacaklardı ama Sig'imi mümkün olduğunca uzun süre üzerimde tutacaktım. Dudağımı kemirdim ve daha iyi bir karar vermeme rağmen, yatağın Gunner'ın tarafına doğru süründüm. Parmaklarım ona dokunmak için can atıyordu ama bunu yapamayacağımı biliyordum. Zaten sınırları zorluyordum. Ona baktıkça görüşüm bulanıklaşıyordu. Lolli'ye verdiğim tehdide rağmen, geri dönüp dönmeyeceğimi bilmiyordum. Mario'nun planladığı şeyden sağ çıkıp çıkamayacağımı bilmiyordum. Karşı koyamayarak öne eğildim ve dudaklarımı alnına değdirdim, bir yandan hıçkırıklarımı bastırırken bir yandan da tenine fısıldadım.

"Lanet olsun. Seni sevdiğimi hiç söylemediğim için özür dilerim. Ama sanırım bu şartlar altında böylesi daha iyi. Umarım benim için yaptığın gibi ruhuna şarkı söyletecek birini bulursun."

Duygularımı içimdeki kutuya tıkmadan önce kendime sinir krizi geçirmem için saniyeler verdim. Nikki'yi kurtarmak için ihtiyacım olan şey soğukkanlı ve hesaplı olmaktı. Çünkü kaderimin ne olacağını bilmesem de, onun serbest bırakıldığından emin olacaktım.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

C Bu kadar kısa sürede bu kadar çok şeyin değişebilmesi çılgınca.

Lotería'ya gelirken hiç korku hissetmemiştim. Her zaman eve gelmek gibiydi. İçeri girerken sıcak bir kucaklaşma hissederdim ama bu değişmişti. Artık soğuk ve düşmanca geliyordu; artık sevdiğim yer değildi.

Beni kurtardığını düşündüğüm bir adamın alçakça davranışları yüzünden lekelenmiş ve kırılmışım.

Ara sokaktaki o an beni rahatsız etmeye başlamıştı. Anıya verdiğim pembe gözlükler sıyrılmış, geriye kırık ve kanlı gerçeklik kalmıştı. Artık kurtardığım pek çok kız gibi olduğumu görebiliyordum. Yakalanmışım. Diğer kadınlar parayla alınıp satılmış olabilirdi ama Mario reddedemeyeceğimi bildiği bir teklifle benim hayatım için pazarlık yapmıştı.

Sessizlik, tutsaklığımın para birimiydi.

Çenem sıkıştı ve öfkem damarlarımda dolaştı. Mario'nun düşüşü, güzel bir pakete sarılmış tehlikeli bir şeye sahip olma arayışında bir yırtıcıyı kafese koymas olacaktı. Beni Los Muertos'a getirdi ve gelişmeme izin verdi, gölgelerde yaşamam ve avlanmam için bir yer verdi. Beni çağıran kana susamışlığı besleyebileceğim bir yer.

Suçlunun çatlaklardan kayıp gitmesini izledim. İplerimin böyle bir suçlu tarafından tutulduğunu asla fark etmeyeceğimi düşünecek kadar kibirliydi.

Muñeca. Artık onun oyuncağı değildim. Şimdi suçlu adamların ruhlarını biçmeye ve döktüğüm kanın tadını çıkarmaya geliyordum.

Sessiz otoparkta çakılların çıtırtısı kulakları sağır ediyordu.

"Umarım sahibine geri dönersin," diye mırıldandım, çalıntı bisikletin anahtarlarını yıpranmış deri heybelerden birine atarken.

Görünüşe göre İskeletler araçlarının yerleşkeden çalınacağından hiç korkmamışlar. Yine de buna kalkışmak için psikopat olmak gerekir. Ya da çaresiz. Ama kimliğimi gizleyen tam yüz kaskımla, kapıdaki müşteri adayı gözünü bile kırpmadı. Ya da kapıdaki görevli o şirret çocuk Roy olduğu için, Mario muhtemelen ona geçmeme izin vermesini söyledi.

Kemerli giriş önümde belirdi, karanlık ve ölü.

"Ne kadar şiirsel." Dudaklarımdan bir iç çekiş çıktı. "İronik bir şekilde, Gunner'ın bana yapmamamı söylediği şey de tam olarak buydu. Geldiğimi saklamaya çalışmanın bir anlamı yok," diye mırıldandım ceketimi silerken. Hareket etmek için alana ihtiyacım olacaktı.

Mario geleceğimi biliyordu. Uğruna her şeyi bırakabileceğim birkaç şeyden birini bana sunmuştu. Onu tanımasına izin verdiğim için başıma gelen buydu. Bana yakın olmak tehlike ve kalp acısı getiriyordu. Bu düşünce kalbimi sıkıştırdı.

Parmaklarım Sig'imın kabzasına dolanırken, "Birkaç pisliği haklamanın zamanı geldi," dedim.

Hiç kimse bir kadının kana susamış olabileceğine inanmadı. Ve Mario'nun tüm aptal Armandoları o kadar kadın düşmanıydı ki, bir kadını tehdit olarak görme zahmetine asla girmediler. Hatalarını düzeltecek kadar uzun süre hayatta kalamayacak olmaları çok kötü.

"Armando," diye seslendim kapıyı tutan pisliğe.

Vücudunu çevirdiği anda göğsüne iki kurşun sıktım. Barut kokusu intikam dolu zihnim için afrodizyak gibiydi. Yere düşmüş cesedin üzerinden geçerken, ölmekte olan çöp parçasına kaşlarımı kaldırdım.

"İyi bir gece geçiriyor musun? Patronun benim deli bir kaltak olduğumu sana bildirseydi iyi olurdu, değil mi?"

Dudaklarının kenarından sızan kan ve göğsünden gelen guruldama sesinden başka bir tepki gelmedi.

"Seni o resimde gördüm. O kadının bağlarını tutuyordun. El Diablo'ya yakında onu göreceğimi söyle," diye tükürdüm kulübün içine doğru ilerlemeden önce. Üç suçlu adama daha kurşun sıkarak duvarları kanlarıyla boyadım, Küçük bir ordu beni ana sahnenin bulunduğu çukurda karşılamadan önce.

"Benim için tek bir noktada toplanmanız çok hoş. Yine de, gerçekten seviyorum

Eğer korkak kıçlarınız kaçmaya karar verirse... memnuniyetle sizi bulmaya gelirim," diye seslendim, her birinin sözlerimin doğruluğunu duymasını istiyordum.

Mario'nun adamları rahatsız bir şekilde ayaklarını sürüyünce uğursuz sırtışıım daha da genişledi.

Daha fazlasını toplayamazdım. Çok ürkeklerdi. Nikki'yi kurtarmadan önce yaralanmayı ya da ölmeyi göze alamazdım. Ama her birinin yüzünü hafızama kazıyarak, son nefesimi vermeden önce bu orospu çocuklarının mümkün olduğunca çoğunu haklayacağıma söz verdim. Gunner'ı muhtemelen bir daha göremeyeceğim düşüncesi beni bir keder dalgasına sürükledi. Gözlerimi kapadım, acıyı engellemeye çalıştım.

Zayıflığı göze alamazdım. Nikki benim zayıf olmamı göze alamazdı.

Duygularımı kilitledim ve yüzeyin hemen altında gizlenen soğuk katili kucakladım.

Nikki'yi serbest bıraktıktan sonra Gunner ve Dex'in yanına gidecek kadar akıllı olsa iyi olur. İskeletlerin onu ve diğer kızlarımı güvende tutacağından emindim. Çünkü Lolli'den kulüp fahişesi olarak bahsetmelerine rağmen, kulüp kızları

iyi bakıldı. Rıza, Toplum İskeletleri'nin çok ciddiye aldığı bir şeydi. Bu yüzden Sergio'nun en başta onlarla ortak olmak istediğini düşünmüştüm. Şimdi ne düşüneceğimi bilemiyordum.

"Muñeca, adamlarımla alay etmeyi bırak."

Sesi midemin sıkışmasına neden oldu, milyonlarca farklı duygu içimde yanıp söndü. Mario, harcanabilir bedenlerden oluşan duvarın arkasından öne çıktı. Silahımı sıkıca kavradığımda parmak eklemlerim bembeyaz oldu. Nikki'yi saçlarından tutup sürükledi ve kollarımı yanlarımda tutmak için tüm gücümü harcadım. Nikki'yi buradan mümkün olduğunca zarar görmeden çıkarmak için tüm becerilerimi kullanmam gerekecekti.

Lanet olsun, Scar'ın burada olması iyi olurdu. Onun hakkındaki teorim doğruysa, o kaltak bu odadaki her pisliği çoktan haklamış olurdu.

Ben daha kaba kuvvetliydim, Scar ise incelikliydi.

Mavi gözleri benimkilerle buluştu; görünürde tek bir damla gözyaşı yoktu. Onun yerine Nikki'nin yüzünde kanlı bir savaşçı tanrıça gibi ölümcül bir ifade vardı. Göğsüm gururla kabardı.

"Muñeca. Hâlâ talimatlara uyabildiğini görmek güzel. Yine de dört adamımı vurmanın gereksiz olduğunu düşünüyorum. Öfke nöbetine gerek yok," diye söylendi, sesinde ölenler için zerre kadar üzüntü yoktu.

Herif hayal görüyordu. Omuzlarımı umursamazca silktim, yemi yutmayı reddettim.

"Yüzlerini beğenmedim ve onları vurdum," diye karşılık verdim, silahımı sıkı sıkı tutarken kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Yakında elimden alacaklardı ama durumu değerlendirmek için zaman istedim. Kaçış planı yapmak için çok fazla zamanım olmamıştı. Santa Muerte'ye şükürler olsun ki Nikki de burada çalışıyordu. Ona bir açıklık verdiğimde tüm çıkış yollarını bilirdi. Açıklığı bulmak işin zor kısmı olacaktı.

Yüzünde öfke parladı, yumrukları sıkılaştı ama hemen kendini toparladı.

"Şimdi buradayım, Mario. Bırak Nikki gitsin. Yoksa artık bana gerçeği söylemeyecek misin?"

İma havada ağır ağır asılı duruyordu. Sorgulanmaktan nefret ederdi. Onun sözü kanundu ve kimsenin buna karşı çıkmasına izin verilmezdi. Ya da sorgulayamazdı. Beni bu kadar uzun süre boyun eğmeye zorlamayı nasıl başarmıştı? Kafese kapatılmış bir hayvan gibiydim; beni besleyen elin beni bağlayan el olduğunu göremiyordum. O eli ısırp koparmak üzereydim.

"Muñeca, bu kadar aptal olamazsın. İkinize de sahip olabilecekken neden onun gitmesine izin vereyim? Ve bana ne yapacağımı söyleyemezsin. Yetki bende." Sesini yükseltirken ağzından tükürükler saçıldı. Ona yakın olan adamlar dikkatlice uzaklaşırken, onun öfkesini üzerlerine çekmemeye çalışıyorlardı.

"Hayır, ben o kadar aptal değilim. Senin iyiliğin için senin de öyle olmayacağını umuyordum," dedim.

Gözlerinde dengesiz bir ifade belirdi. "Bana kime ait olduğunu hatırlatmaktan başka seçenek bırakmadın."

Onun sözleri karşısında ağzım doldu. "Siktir git, Mario. Kimse bana sahip değil; bunu yapabileceğini düşünmen senin çöküşün olacak."

Adamların beni etkisiz hale getirmek için arkamdan yaklaştıklarını hissedebiliyordum. Bu girişimleri karşısında gözlerimi devirmek için içimde güçlü bir istek vardı ama kendimi tuttum ve yaklaşmalarına izin verdim. Dönüp solumdaki adamı kafasından vurduktan birkaç saniye sonra çığlıklar yükseldi.

O kargaşada Mario, "Onu vurmayın, zapt edin" diye seslendi.

Nikki benim için acı içinde çığlık attı. Ama ben sırtımı verdiğim adamla uğraşmakla meşguldüm. Başka bir Armando silahımı almak için koşarken kollarımı iki yanıma sıkıştırıp beni zapt etmişti. Salak. Bu

Yaklaştığı anda göğsünün ortasına sert bir tekme indirdim ve onu uçurdum.

Kollarım arkamdan çekilirken "Siktir," diye homurdandım. Fermuarların çıkardığı ses gürültüyü kesti ve sert plastik bileğimi ısırdı. Son anda ellerimin pozisyonunu değiştirdim. Çalışmak için biraz yer bıraktım.

Arkamdaki pislik kulağıma fısıldayacak kadar yakınımaya eğildiğinde sigara kokusu burnuma çarptı.

"Şimdilik sana dokunamayabiliriz. Ama Mario senden bıktığında, seni tekrar tekrar becermeyi planlıyorum..."

Sessiz kalmak için dilimi ısırırken kanın bakırimsı tadı ağzımı doldurdu. Zamanımı beklemem ve harekete geçmek için doğru anı seçmem gerekiyordu. Ama bunu bilmek kendimi tutmamı kolaylaştırmıyordu.

"Şimdi söyleyecek bir şey yok mu? Yazık, bir kadının yardım çılgılığını duymak hoşuma gider." Bedenimi yana doğru sarsarak beni Mario'nun önünde dizlerimin üstüne çöktürdü. Sözleri kafamın içinde tekrar tekrar çaldı. Bu adamların hepsi ölüm fermanlarını imzalamıştı.

Katlandıkları şeyler için asla adalet olmayacağını düşünen kadınlar için yas tuttum. Keşke onlara canavarlarının avcılarıyla tanıştığını söyleyebilseydim. Bu şerefsizlerin kiminle uğraştıklarına ya da intikam için ne kadar ileri gidebileceğime dair hiçbir fikirleri yoktu.

Sessiz bir yemin ettim. Bu işin sonunda ellerim kana bulanacak ve tahtımda otururken giymek için düşmanlarımdan kemiklerinden bir taç yapacaktım. El Diablo'nun hemen yanında.

Mario'ya kanlı dişlerimi gösterdim, kışkırttığı canavarı görmesini istiyordum.
"Te voy a matar Mario."

Çenesi kıpırdadı ve gülümsemem genişledi. "Onu sorgu odasına getirin. Muñeca'mın yerini hatırlama vakti geldi." Sesindeki titreme, saklamaya çalıştığı duygularına ihanet ediyordu. Sarsılmıştı.

Dizlerimden çekilirken seslendim, "Oynamaya hazır mısın Mario? Çünkü bu benim en sevdiğim oyun ve daha kolay bir rakip seçmeliydin."

Gözlerinde öfke parlıyordu ama şüphe de vardı. Mario kontrolün kendisinde olmamasından nefret ederdi ve daha önce hiç yapmadığım için karşılık vermemi beklemiyordu. Her zaman onun benim için çizdiği çizgilerin içinde kaldım. Ama artık gücümü biliyordum.

Bana ihanet etmemişti, çünkü hiçbir zaman güvenimi kazanmamıştı, sadece körü körüne itaatimi kazanmıştı.

Onu şimdi ne kurtaracaktı?

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

"W O burada mı?" Kükredim.

Sesimdeki acı ve öfke neredeyse elle tutulur gibiydi. Ellerim Lolli'yi koltuk altlarından tutmuş, duvara yaslamış, ayakları sallanıyordu. Gözleri şişmişti ve patlayan kan damarları cildini koyu mor bir renge boyamıştı.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum Gunner," diye inledi yüzümü daha da yaklaştırdığımda.

"Zekama hakaret etme, Lolli."

"Gunner, lütfen. Çürük bir sopa kardeşinden kaynaklanıyor," diye iddia etti, sesinde belirgin bir korku vardı.

Gırtlaktan bir kükreme sesi çıkardım ve yumruğumu başının yanına vurdum. Onu sadece bir elimle tuttuğum için garip bir şekilde ayakta dururken, zaten dağınık olan saçlarını alçıpan kapladı.

"Bunu bir kulüp kardeşinin yapmadığını çok iyi biliyorum," diye çıktım.

Bu arada, tüm bu gürültü diğerlerini de koridora çekmiş, hepsi de öfkeme tanıklık etmişti. Göz ucuyla Dex'in yaklaştığını gördüm ama müdahale etmedi.

"Başka bir kulüp kardeşi bir kadını incitmezken. Ryan'a ne yaptığını söyleyene kadar sana acı çektirmekle ilgili bir sorunum yok. Sana bunu yapan oydu, değil mi?" Sakince konuşmak için mücadele ederek sordum.

Ağzından bir inilti daha çıktı ve etrafındaki kardeşlere bakarak birinin yardımına gelmesini bekledi.

"Konuşmak istemiyor musun? O zaman hangi kardeşin sana vurduğunu söyle, Lolli." Sesimi yükselttim ve arkamızdaki kalabalığı işaret ettim. "Söylediğin gibi sana kimin vurduğunu söyle."

Tek iyi gözü genişledi. "Gunner..."

Bu bahaneyi duyacak başka kulaklar olmadan önce de kullanmıştı ama şimdi bu yalana devam ederse bir kardeşinin adını vermek zorunda kalacaktı. Bedeni fiziksel olarak titremeye başladı ama ona karşı bir gram bile sempati duymadım.

Ryan'ın kaybolmasıyla bir ilgisi olduğunu bildiğim halde değil. Bebeğimin geride bıraktığı yazıcının ekranında tek satırlık gönderilmemiş bir metin gördüm.

Mario'nun İskeletlerin içinden izlediği insanlar var. Eminim senin için bıraktığımı bulabilirsin. Özür dilerim. Te quiero.

Ryan'ın geride bıraktığı tek kelimeler bunlardı. Ama sildiği mesajlardan neler olup bittiğini yeterince anlayabiliyordum. Muhtemelen silinen dosyasına bakacağımı tahmin etmemişti. Ya da belki de biliyordu. Kadın kurnazdı ve ayakları üzerinde hızlı düşünüyor gibiydi. Brülörü geride bırakmak kesinlikle planlanmış gibiydi.

Parmaklarım Lolli'nin çenesini delerek onu göz teması kurmaya zorladı. Her türlü kısıtlama ortadan kalkıyor ve uzak tutulan yırtıcı hayvan dışarı çıkmak için kafeste volta atıyordu. Bunu gözlerimde görmesini istedim. Büyük bir el omzuma indi ve beni yere sermeye çalıştı. Döndüm ve Dex'in sorgulayan bakışlarıyla karşılaştım. Dex'in bakışlarında söylenmemiş milyonlarca kelime yazılıydı.

yüzünü. Ama en acil sorusunu biliyordum ve ona hızlı ama emin bir şekilde başımı salladım.

Evet, bunu sonuna kadar götürecektim. Haydutluk yapacaktım.

Bakışları Lolli'ye dönmeden önce bir süre daha oyalandı.

"Ona bilmek istediği şeyi söylemeni öneririm. Çünkü onunla sevdiği kadın arasında duruyorsun ve inan bana onu elinde tutmak için her şeyden vazgeçmeye hazır olduğunu söylüyorum," dedi Dex. Ses tonu buz gibiydi.

Lolli'nin dudaklarından bir hıçkırık döküldü. "Lotería'da. Mario bana Ryan'ın mesajları aldığından ve kimse takip etmeden Lotería'ya gittiğinden emin olmam gerektiğini söyledi. En yakın arkadaşı falan olduğu için Ryan'ın talimatlara uyacağını söyledi."

Nikki'den söz edilince Dex'in tüm vücudu kaskatı kesildi.

"Az önce ne dedin sen?" Alçak hırıltısı dehşet vericiydi ve bana yönelik değildi. Lolli'nin yüzünden akan gözyaşları ve sümükler onu acınası bir hale getirmişti.

"Onun en iyi arkadaşını satıyor. Ryan'ın kontrolünü bu şekilde geri alacağını söyledi," diye hıçkırdı, kelimeleri zar zor anlaşıyordu.

Yanımda başka bir varlık belirdi. Pres'in gelişi Lolli'nin tenini kül rengine çevirdi. Derin sesi herkesi susturarak cınladı.

"Mario'yu nereden tanıyorsun, Lolli? Onunla nerede tanıştın?" Pres sordu, sesi tehditkârdı.

Yüzündeki panik dolu ifade bize bilmemiz gereken her şeyi anlattı. O da Azraillerle çalışıyordu.

"Gunner, sen ve Dex yapmanız gerekeni yapın. Biz burada Lolli'yle ilgileneceğiz." Pres yüzünü bana döndü. "Benden ve İskeletlerden ne istediğinizi bana bildirin."

Odama doğru yürümeden önce hızlıca başımı salladım. Bunun nasıl sonuçlanacağına ve bu kararların sonuçlarına dair milyonlarca senaryo kafamda dönüp duruyordu. Dex'in peşimden geldiğini ve karar verdiğim şekilde hareket etmeye hazır olduğunu anlamak için arkama bakmama gerek yoktu.

İhtiyacım olan şeyleri toplamak için odama hücum ettiğimde kapı duvara çarptı. Tutarlı düşünceler benden kaçtı. Beynim yağ tabakası gibiydi; işe yarar herhangi bir şey yapışmayı reddediyordu. Zihnimde canlandırabildiğim tek görüntü Ryan'ın Spinner'ın bağlandığı sandalyeye bağlanmış haliydi. Kanlı ve kırık yüzünün yerini onunki almıştı.

Yumruklarımı göz çukurlarıma gömdüm ve görüntüyü fiziksel olarak ortadan kaldırmaya çalıştım. Gırtlaktan bir çığlık duyuldu ve benden geldiğini anlamam bir dakika sürdü.

"Siktir!" diye bağırdım ve şifonyerimdeki eşyaları yere düşürdüm. "Bu pisliği tanıyorum. Neler yapabileceğini biliyorum. Beyninin psikotik eğilimleri. Mario'nun Ryan'a olan takıntısı onu daha önce kurtarmış olabilir, ama şimdi..."

Artık onun olmadığını hissettiğine göre ona ne yapacağını düşündüğümde bedenim ürperdi. Ona vereceği cezaları.

"Kardeşim. Kendini toparlamalısın. Şimdi. Lanet olası çöküşünü başka bir zamana sakla."

Göz kapaklarımı araladım ve kardeşim dediğim dev adama baktım. Elbette haklıydı. Ve lanet olsun, daha önce hiç böyle bir sorunum olmamıştı.

Taş kesilmiş yüzü yumuşadı. "Hey, sakın böyle bir düşünceye kapılma. Bunu yüzünde görebiliyorum. Onu oradan çıkarmak için tamamen nitelikli ve yeteneklisin." Dex'in sesi sertleşti. "Onlar, çıkın oradan. Çünkü ben

Hayatımda iki kadın daha kaybetmek istemiyorum." Sesindeki acı, parçalanmış ruhumu daha da parçaladı. Ama bu acı beni zayıflatmak yerine intikam ihtiyacımı körükledi.

"Daha önce hiç böyle bir tepki vermedin çünkü daha önce hiç bir kadını sevmedin Gunner," dedi Dex. Sözleri bana bir kamyon gibi çarptı.

Ağzımı açıp kaparken muhtemelen ağzı açık bir balığa benziyordum. Bu sözleri koridorda söylemişti ama ben o anın sıcaklığıyla geçiştirmiştim. Ama haklıydı. Ağzı en kendinden emin erkekleri bile kesebilecek ve kalbi başkaları için bir psikopatın inine kaçacak kadar güçlü bir şekilde kanayan Latin güzeline aşık olmuşum. Güzelliği, hayatın ona fırlattığı fırtınaları atlatabilme gücünden geliyordu.

"Kahretsin, onu seviyorum," diye mırıldandım. Duygular boğazımı tıkıyordu.

Sevgiye ve şefkate layık olmadığını nasıl düşünebilirdi? Ve neden ona bunları hiç söylemedim? Çünkü artık çok geç olabilirdi. Dex'in derin gürlemesi beni gerçekliğe geri çekti.

"Bu oyunu nasıl oynuyoruz Gunner? Loteria Mario'nun bölgesi ve orada hiç keşif yapmadık. Ama kızları götürmelerini beklersek çok geç kalmış olabiliriz."

Elim şifonyerin çekmecesinin sahte tabanına çarptı ve çekmeceyi çekerek malzeme zulamı ortaya çıkardı. İnsanlarla dolu bir evde eşyalarımı saklamayı severdim. Birinin ne zaman cesaretlenip aramaya çıkacağını asla bilemezdim.

"Ryan'ın." Dex'le yüzleşmek için döndüm ve ona bir çift flash-bang fırlattım. "Orası Ryan'ın bölgesi. O pislik sadece geçici olarak işgal ediyor. Ve biz de bir arama yapacağız."

Dex'in kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı, patlayan flaşlara değil, sözlerime.

"Şuna..."

Gömleğimi çıkarırken yüzümde hınzır bir sırıtış belirdi. "Scar adında bir piliç, Lotería'nın tüm güvenlik sistemini o kurmuş. Günler önce içeri girip bize kanıtları ve video görüntülerini getiren kişiyle aynı kişi."

Dex'in kaşlarının saç çizgisine daha fazla yaklaşabileceğini düşünmemiştim ama yaklaşmıştı. Ona toplantının detaylarını anlatmaya fırsat bulamamıştım. Ne öğrendiğimizden bahsettik ama Ryan'ın bağlantısının bunu nasıl elde ettiğinden bahsetmedik. Dürüst olmak gerekirse, Scar'ın yeteneklerini tam olarak anlamamıştım. Ama yetenekli olduğunu biliyordum. Ve güvenli evinde kimlerin olduğuna bakılırsa, bağlantıları vardı.

"Gözler ve kulaklar içeride. Vay canına, bu seninle geleceğini düşündüğüm kişiden daha iyi bir bağlantı," dedi Dex.

Yatağıma doğru yürüyüp altına uzanarak siyah bir çanta çıkarırken ağzımdan bir onay homurtusu çıktı. "Sorgu odası biyometrik kilitli çelik bir kapının arkasında." Tekrar kesimi giymeden önce siyah uzun kollu bir gömlek giydim. "Sanırım o şerefsiz bu sayede güvende olduğunu sanıyor. Muhtemelen geldiğimde -çünkü geleceğimi biliyor- ona asla ulaşamayacağımı düşünüyor. Ne yazık ki onun için o kilidi geçersiz kılacak kişiyi tanıyorum."

Şarjörü Glock'uma taktım ve kılıfıma yerleştirdim, ardından başka bir tabanca ve birkaç şarjör daha alıp vücudumun müsait olan her yerine taktım.

Dex, "Kahretsin, tüm bu görev ilginç bir hal aldı," diye cevap verdi.

Ryan'ın telefonunu alıp, aradığım şeyi bulmak için arama kayıtlarına baktım.

"Hazırlan, Dex. Sıçıp batırmamız gereken şeyler var," diye duyurdum.

O.

Ağabeyim yatağının üzerindeki malzemelere uzanırken sırtıyordu. Aralarından seçim yapabileceği koca bir taktik şeker dükkanı.

Mario bulaşmak için yanlış kadını seçti. Çünkü Dex ve ben kurtarma ekibi değil, destek ekibiydik. Ve kümesine girmesine izin verdiği tilkiden korkmalıydı; onun bir katliama neden olacağından hiç şüphem yoktu.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

Tasarladığım sorgu odasında bağlanan ilk kadın olmam ironik bir durum değildi. İşin iyi tarafı ise

Göz korkutmak için yapılan unsurlar beni etkilemedi. Karo döşeli duvarlar ve tavan beni rahatsız etmedi, kanı yıkamak için yapılmış gider beni rahatsız etmedi ve floresan ışıkları altında ellerim arkamdan fermuarla bağlanmış metal bir sandalyede oturmam beni rahatsız etmedi.

"İyi misin, kızım?" diye sordum.

Mario, Nikki ve beni buraya yerleştirdikten sonra bizi yalnız bıraktı - aptalca bir hareket. Odanın köşesine baktım; oradaki kamerada yeşil ışık yoktu, yani şimdilik izlenmiyor ya da dinlenmiyorduk.

"O heriften nefret ettiğimi hep biliyordum. Ama evet, ben iyiyim," diye yanıtladı Nikki.

Gözlerimi kapıdan ve kameradan ayırmak istemeyerek göz ucuyla ona baktım.

"Yaralanma mı? Ve neden sana söylediğim gibi kasabayı terk etmedin?" diye sordum. Kulübün ana bölümünde dışarıdayken ona bakamamıştım.

Nikki derin bir işaret verdi, sesi tamamen bitkin geliyordu. Bu da onun ne kadar süredir burada olduğunu merak etmeme neden oldu.

"Beni buldu Ryan," dedi, sesi teslim olmuş gibiydi.

Mario'ya katlanmak zorunda kaldığı için üzgün bir şekilde dişlerimi sıkarken çenemde bir acı hissettim.

"Hadi canım, Nikki. Seni bulduğunu görebiliyorum." Gözlerim doldu. "Bilmek istediğim şey nasıl olduğu. Ne var biliyor musun? Bunun bir önemi yok. Şimdi buradan çıkmak için çalışmalıyız..."

Nikki bana bakmak için başını yana çevirdi. "Hayır, kaltak. Mario değil," diye karşılık verdi. "Eski kocam beni buldu."

"*Espera, ¿Qué dijiste?* Ne dedin sen? Eski kocam mı?" Şaşkınlıkla sordum.

"Eski sevgilim olmayabilir mi? Onunla hâlâ evli olabilirim. Boşanma belgelerini ona postalayamam, biliyor musun?" Bir an durakladı. "Sonra tekrar, babam aslında beni o pislige sattı, bu yüzden yasal olarak evli olup olmadığımı kim bilebilir..."

"Şu anda ne tür bir telenovela'da yaşıyorum ben? Tamam, az önce patlattığın bombaya geri döneceğiz ama bunun senin burada olmanla ne ilgisi var?" diye sordum.

"Ah, doğru ya. Güvenli evimde eski sevgilimden bir not vardı. Başka nereye gideceğimi düşünürken Mario çıkageldi. Beni üst kattaki ofisine attı ve şimdi buradayız," diye cevap verdi.

Gözlerinin içine bakmak için başımı çevirdim.

"Nikki, seni buradan çıkaracağım. Ama beni takip etmek zorundasın. Ve bir boşluk doğduğunda beni terk edeceksin."

İtiraz etmek için ağzını açtı ama ben onu susturdum.

"Hayır, Nikki. Beni geride bırakıp Gunner ve Dex'i bulmalısın. Dinle bebeğim, seni seviyorum ve sen sert ve savaşçı birisin. Ama gerçek bir savaşçı değilsin."

"Evet, ama ateş edebiliyorum," diye itiraz etti. "Senin talim çavuşu kışın bana grup halinde ateş edebilene kadar alıştırma yaptırdı. Sürekli olarak."

Doğru şekilde yapana kadar ona defalarca atış talimi yaptırdığımı hatırlayınca gülümsedim. Ama Nikki'yi tanıyordum ve muhtemelen aylardır ateş etmemişti.

"Bebeğim, seni seviyorum. Ama her zaman senin kışın için endişeleneceğim. O yüzden fırsatını bulduğunda beni terk et. Tamam mı?"

Gözlerinden yaşlar süzüldü. Hayatlarında bazı şeyler yaşamış insanlarla ilgili olan şey, olayları olmasını istediğimiz gibi değil, oldukları gibi görme eğiliminde olmamızdı. O da benim kadar biliyordu ki, ikimizin de dışarı çıkma şansı çok yüksek değildi.

"Dur, Ryan. Dışarı çıkacağız. Gunner senin için gelecek; o adam senin için deli oluyor. Bunun olmasına izin vermez," dedi Nikki, gerçeklerle yüzleşmeye hazır değildi.

Ona kasvetli bir gülümseme verdim.

"Nerede olduğumuzu bilmiyor, Nikki. Beni izleyemesin diye brülörü bıraktım. Mario yalnız gelmezsem seni satmakla tehdit etti ve içeride adamları vardı. Gunner'a bazı ipuçları bıraktım ki ona ihanet ettiğimi ve gecenin bir yarısı onu terk ettiğimi düşünmesin. Ama beni çok çabuk bulamayacağından emin olmalıydım. Onu ya da seni riske atmayacağım," dedim sessizce.

Nikki başını eğdi ve bana tek bir selam verdi. Odanın onun tarafından bir burun çekme sesi duyuldu. Ama gözleri benimkilerle buluştuğunda kararlı bir ifade vardı.

"Anladım. Bu saksocuları becer ve sonra açılışı yap," dedi.

Dudaklarımın kenarları yukarı doğru çekildi ama ben yorum yapamadan kapı açıldı. Keşke Nikki'ye daha fazla ayrıntı verebilseydim, ama dürüst olmak gerekirse, plan bu noktada akıcıydı. Anında tepki vermeli ve işe yaraması için Santa Muerte'ye dua etmeliydik.

Kulağıma fısıldayan pislik kapıdan içeri girdi.

Evet, siktir et. Bu Nikki'yi dışarı çıkarmayı çok daha kolaylaştırdı.

Omuzlarımı esnetirken yüzümü nötr tuttum ve ellerimi üst kısımları sırtıma yaslanacak şekilde gömleğimin altında yeniden konumlandırarak hareketlerimi gizli tuttum.

"Vay, vay, vay. Oynayabileceğim yeni oyuncaklara bak. Oyuncak." Nikki'ye doğru yürüdü ve sarı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı. Dudaklarından iğrenç bir hırıltı çıktı.

Ona dudak büktü. "Senin kışın için çoktan konuşulmuş olması çok kötü; Rus mafyasının önemli adamlarından biri." Sözleri arkadaşımın küçük bir soluk almasına neden oldu. Bu ses göt herifin gülümsemesini genişletti.

"Demek doğruymuş. Kaçak bir gelin vakamız var. Belki de malların tadına bakmalı ve ona nasıl olduklarını söylemeliyim. Yani, artık bir bakire bekliyor olamaz, değil mi? Sen fahişe olduğundan beri değil." Öne doğru eğildi ve Nikki'nin saçlarının kokusunu içine çekti. Nikki iğrenç yaratığın yakınlığı karşısında öğürdü.

Herif ölmüştü.

Ellerim spor sütyenimin altından kayarak sırtımdan yukarı çıktı. Bantta saklanan bıçağa ulaştığımda soğuk metal hissi parmaklarımla buluştu. Şerefsizler silahla geldiğim için sadece bir silahım olduğunu düşündüler. Kontrol etmeye zahmet etmediler. Mario için çalışmak onları tembel ve zayıf yapıyordu. Bu özelliklerine güveniyordum. Santa Muerte'ye şükürler olsun, haklıydım.

Bıçağı kavradığım anda fermuarı kestim. G mleğimin malzemesini delip geçtiğimi ya da bu sırada derime bir Şey kaçabileceğini umursamadan. Çok fazla kesik ve sıyrık olacaktı, bu yüzden onları zihinsel olarak engellemeye Şimdiden ba layabilirdim.

"Hey, pislik. Onu rahat bırak," diye seslendim.

Belli ki Los Muertos için sorgulama yapan ya da en azından iyi yapan tek ki i bendim. Aksi takdirde, kollarımı ba ımın üzerine asmayı bilirlerdi. Ya da en azından bacaklarımı sandalyeye bağlamaları gerekirdi. Hataları ölümlerine yol açacaktı. Ve umarım Nikki'nin kurtulu una.

"Bana ne dedin sen, kaltak?" Devin dikkati bana doğru döndü. "Patronun i i biter bitmez seninle oynayacağım." İri eli yanağıma çarptı ve ba ımın yana savrulup acıyla zonklamasına neden oldu. Yava  a yüzümü ona dönerken dilim dudağımdaki yarığı yokladı.

"Siktir git," diye bağırdım ve yüzüne bir ağız dolusu kan tükürdüm.

Bir kükreme sesi çıkardı ve parmaklarını sa larımaya geçirerek başımı geriye doğru çekti.

Nikki bir çığlık attı ve ke  e ona iyi olduğumu söyleyebilseydim ama  l  bir adamın gözlerine bakmaktan başka bir Şey yapamadım. "Kaltak. Şimdi gittin ve patronu k z d r d n. Canını yakabilirim ve i birliği yapmadığını söyleyebilirim."

Bo ta kalan eli kemerinin tokasına uzandı ve Jimmy'nin o ara sokaktaki görüntüleri gözünün önüne geldi. Ama onlar bir zamanlar olduğum korkak kızı ortaya çıkarmadı. Hayır, o anılar beni körükledi.

"Buna yeniden eğitiminin bir parçası diyebiliriz," dedi ve eğilerek dilini yüzümün yan tarafında gezdirdi.

"Ders bir, *pendejo*. Bir fahişede silah olup olmadığını kontrol et," diye fısıldadım ve bıçağı boğazına sapladım. Onu tekrar bıçaklamak için bıçağı çıkardığımda yüzüme ılık kan sıçradı.

Gıcırdama ve guruldama sesleri kulaklarıma müzik gibi geliyordu. Ayaklarımın dibinde yere yığılmadan önce tökezleyerek geri çekildi ve vücudundan sızan kanı tutmaya başladı.

Nikki bir şaşkınlık çığlığı attı. Hiç Los Muertos'un bir parçası olmamıştı, bu yüzden kaç cesetle karşılaştığını bilmiyordum ama bugün birkaçını öldürdüğüme tanık olmuştu. Umarım buradan çıkabilecek kadar uzun süre kendini toparlayabilirdi.

Çömelip nefes nefese kalışını izledim.

"Boğazında bir delik varken nefes almak zor, değil mi Armando? Hiçbiriniz araştırma yapmadınız, değil mi? Beni Mario'nun orospularından biri, *kurtardığı* zayıf küçük bir kız sandınız. Hayır... Korkman gereken kişi bendim." Gözlerinin genişlemesine güldüm.

"Hayatındaki tüm seçimlerinden pişman olman için zaman harcamak isterdim ama bunun için zamanımız yok." Ayağa kalkarak Nikki'ye doğru ilerlerken kaburgalarına bir tekme indirdim. "Bu arada, siz aptal orospu çocukları bir esiri nasıl zapt edeceğinizi gerçekten öğrenmelisiniz."

Ben yaklaşırken Nikki'nin gözlerinde vahşi bir bakış vardı.

"Bak, bu mükemmel. Beni serbest bırakabilirsin ve ikimiz de kaçabiliriz. Sonra erkeğinin kollarına koşup onu sevdiğini söyleyebilir ve birbirinizin kıyafetlerini yırtabilirsiniz. Park yerinde sevişip röntgencilik sapkınlığınızı ortaya çıkarabilirsiniz. Demek istediğim, ikimiz de buradan çıkabiliriz Ryan," diye acele etti.

Nikki saçmalıyordu, beni kendisiyle gitmeye ikna etmek için son bir çaba gösteriyordu.

"Nikki, bebeğim. Tek yapabildiğimiz fermuarları çekmek. Mario'nun adamları aptal olabilir, ama sayılar olasılıkları eşitlemeye yardımcı olur. Siktir..."

Kamerayı kontrol etmek için başımı kaldırdım; ışık açılmıştı. Şu anda bizi izliyorsa buraya dalması uzun sürmezdi.

"Ama Ryan..." diye fısıldadı.

Nikki'nin omuzlarını kavradım. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor, nem gözlerini daha mavi yapıyordu. Başparmaklarımla akan gözyaşlarını sildim ama yerlerine yenileri geldi. Kız kardeşimin yüzüne bakmaya dayanamayarak onu göğsüme çektim ve kollarımı ona doladım. Nikki bana bir cankurtaran salı gibi sarıldı, onu fırtınada ayakta tutan tek şey bendim. Umarım ben de bunu başarabilirdim.

"Nikki, bebeğim. Onu sevdiğimi söyle. Tamam mı?" Sustum, görüşüm bulanıklaşmaya başlamıştı.

Göğsüme doğru hıçkırarak ağlarken tüm vücudu sarsıldı. Sessiz gözyaşları yüzümden aşağı süzüldü, tuzlulukları kanın bakırimsı tadına karıştı.

Hiçbir şey söyleyemedi ama yanağının göğsüme sürtündüğünü hissettim.

"Tamam, pendejo'da silah olup olmadığını kontrol edeceğim, tamam mı? Sen de nasıl düzgün ateş edileceğini hatırlamaya çalış," dedim saçlarına doğru ve dudaklarından çıkan küçük kıkırdamayı duyduğuma sevindim. Onu buradan çıkarmak istiyorsam Nikki'nin içinde biraz ateş olması gerekiyordu.

Armando'nun üstünü ararken, "Tanrım, iki silahın olsaydı iyi olurdu," diye mırıldandım.

Bulduğum Glock'u Nikki'nin eline tutuşturdum. "Beni vurma. Ya da kendini. Anladın mı?"

Gözlerini devirdi. Bunların hiçbirini yapacağını düşünmüyordum ama içinde bulunduğumuz durum göz önüne alındığında, olası her tehlikeyi ele almam gerekiyordu. Durakladık.

kapının yanında, dışarıdaki herhangi bir kargaşayı dinliyordum. Henüz kimsenin içeri dalmamış olmasına şaşırmıştım.

Kan gölü içinde yatan dev adamı ve kaçmaya çalışan iki kadını görmediler mi?

Kapıdaki aralıktan baktım, kimseyi göremedim. Ama elimdeki yarım santimden bir bok göremiyordum.

"Pekala Niks, birazdan etrafta dolanıp bunu öğreneceğiz," diye fısıldadım.

"Hayatı yaşamak için en sevdiğim yol, bebeğim. Açıkçası garanti değil, bu yüzden lanet riskleri alalım... ve istediğimiz kişiyi becerelim," diye cevap verdi.

Burnumu kıvırdım ve omzumun üzerinden ona baktım.

"Kelimenin tam anlamıyla bir psikopatın tutsaklarıyız ve senin *son anda hayatta kalma ihtimalin* olan konuşman istediğin kişiyle sevişmekle mi ilgili?"

"Evet Ryan," diye şımardı. "Neredeyse istemediğin bir evlilik yapmaya zorlanıyor muydun? Ve sonra kaçmaya zorlandın ve sonra seni söz konusu Rus suç patronuna geri satma tehdidiyle tekrar yakalandın mı? Hayır mı? O zaman benim son anda hayatta kalma konuşmamda oy hakkınız yok."

"Dur bakalım," diye fısıldadım, "onun bir Rus suç patronu olduğundan ya da Mario'nun seni ona geri sattığından bahsetmedin." Parmaklarım burun kemiğimi sıktı.

Sanki mantıksız davranan benmişim gibi, "Doğru dürüst bir hikâye zamanı için biraz fazla meşguldüm Ryan," diye cevap verdi.

Ölmemize saniyeler kalmıştı ama yine de bu konuşmayı yapıyorduk. Tam bize göreydi. Yüzümdeki hüznü gülümsemeye engel olamıyordum çünkü Nikki ile bir daha böyle bir konuşma yapıp yapamayacağımı bilmiyordum.

"İstedimizi sikeriz," diye cevap verdim.

Nikki'nin yüzündeki gülümseme benimkini yansıtıyordu. Ben kapıyı açar açmaz Nikki'nin koridordan aşağıya, çıkışa doğru koşacağı gerçeğini görmezden geldik,

ve ben...yapmazdım.

Bağırışlar dikkatimi tekrar çatlak kapıya çekti.

"Zaman doldu," diye seslendim omzumun üzerinden, kapıyı çekerek açtım. Aceleyle koridora çıktık. Sesler yükselirken Nikki'yi yangın çıkışına doğru ittim.

"Koş, Nikki."

Köşeyi dönen adamların dikkatini dağıtmak için döndüğümde bir el silah sesi duyuldu ve hedefini tam ortasından vurdu.

"Bebeğim, bu harikaydı ama bir daha karşında dururken bunu yapma. Şimdi git!" Neyse ki yaralanmamış omzumun üzerinden bağırdım.

Nikki'nin cevabını duymayı beklemeden, kalan adamı durdurmak için ileri doğru koştum. İri bir herifti ama yavaştı, bu yüzden Nikki'ye koridorun sonuna ulaşması için yeterli zamanı verdiğimden emin olmak için hızımı kullanmam gerekecekti. Silahını çekti ama küfredip silahını sakladı. Sanırım aldığı emir hayatta olduğumuzdan emin olmaktı. O an ona pahalıya patladı ve şakağına bir sağ kroşe indirdim.

"Kahrolası orospu," diye bağırdı ve duvara çarptı.

Koridorda bangır bangır bir alarm sesi duyuldu ve rahatlayarak iç çektim. Nikki yangın çıkış kapısına ulaşmıştı. Scarlet, Lotería'nın bu bölümündeki bütün dış kapılara alarm yerleştirmişti.

Hay sikeyim. Tekrar yakalanma zamanı.

Kıpırdamadan durdum, etli yumruğunun karnıma çarpmasına izin verdim, darbeyi azaltmak için son anda esnedim.

Yine de iki büklüm oldum ve başımı hedef alan dizden kaçınmak için hareket etmeye çalıştım ama çok yavaştım. Gunner'ın görüntüleri aklımdan geçerken her şey karardı.

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Topçu

D Eski sevgilim haklıydı.

Bu tür bir durum için yetenekli ve nitelikliydim. Bu yüzden tüm duygularımı bir kutuya tıktım ve kilitledim. Bunun için aklı başında olmak gerekiyordu çünkü şu anda tüm planlarımı çöpe atıyordum. Ama planımın dışına çıkmam, bu durumla yarım yamalak karşılaşabileceğim anlamına gelmiyordu. Mario'nun üstünlüğü vardı; olasılıkları eşitlemek için elimden geleni yapmam gerekecekti. Bundan sonra olacaklar gelecekte benim sorunum olacaktı çünkü Tanrı biliyordu ki sorunlar olacaktı.

Ben hışımla cipe doğru ilerlerken Dex sessizce beni takip etti. Motosiklet bir çatışmada berbat bir koruma sağlıyordu ve yanımda getirdiğim küçük cephanelikle sürmek zor olacaktı. Kapıyı çarparak yavaşça ne yapmak üzere olduğumu anlamaya çalıştım. Dex'in sert eli benimkini kontaktaki anahtarların üzerine koydu.

"Yapmak istediğinin bu olduğuna emin misin? Ben varım kardeşim ama istediğinin bu olup olmadığını bilmem gerek. Pres'in buna istekli olacağına eminim..."

Sözünü bitiremeden kestim. "Bu kan banyosu olur, Dex, ve Ryan benim. Onun için istediğim tek şeyi bir kenara atmayacağım.

Bir kere. Ben her şeyden vazgeçtim. Ondan da vazgeçmeyeceğim" diye cevap verdim.

Elini çekerken yüzünde gururlu bir gülümseme belirdi. Yıllardır adalet konusunda aynı fikirde değildik. Ama şimdi her şey yerli yerine oturmuştu. Kanlı eller bazen işi temiz ellerden daha iyi yapardı.

"Ryan'la arama giren herkesin duvarlarını boyayıp kellelerini getireceğim," diye söz verdim.

"Bilirsin, normal piliçler için en iyi hediye fikri olmadığını söyleyebilirim. Ama Ryan için... o kadının kalbine giden yol, ona kesilmiş vücut parçaları götürmekten daha iyi olamaz," diye cevap verdi Dex küstahça.

Scar'ın telefonu açması için sessizce yalvarırken arabanın içinden zil sesleri geliyordu. Kadın hakkında hiçbir şey bilmiyordum ama yaptığı işlerden gördüğüm kadarıyla ne bok yediğini biliyordu.

"Ryan. Neyin var?" Scar hafif bir panikle cevap verdi. "Ryan değil. Ama başı dertte."

Diğer uçtaki sessizlik sağır ediciydi ama çevir sesi duymamamı iyiye işaret olarak kabul ettim.

"Benden ne istiyorsunuz? Elimden geldiğince yardımcı olurum ama artık Tucson'da olmadığımı bilmelisiniz," diye cevap verdi.

Sözleri üzerine rahatlayarak iç çektim. "Lotería'nın biyometrik olarak kilitli bölümlerine erişebilmem ve Ryan'ın binanın neresinde olduğunu bilmem için kamera görüntülerine erişebilmem gerekiyor." Yüzümü buruşturdum, bundan daha fazlasına ihtiyacım olduğunu biliyordum ama sormam gerekip gerekmediğinden emin değildim. Ryan ve Scar arkadaşları ama suç dünyasındaki *arkadaş* tanımını diğer herkesinkinden farklıydı. Scar'ın cömertliğinin nerede tükeneceğini bilmiyordum, bu yüzden olmazsa olmazlarla başladım.

"Psh. Bundan daha fazlasına ihtiyacın olacak. Baktan kaynaklar ve istihbaratla çalışmaya alışkın olduğunu biliyorum, ki bu ironik, ama bu

Nasıl çalıştığımı. Bir mesaj geliyor. Kulübün planlarını ve tüm kameraların canlı yayınlarını izlemek için bir bağlantı bulacaksınız." Klavyenin tıklama sesi duyulabiliyordu. Sanki kadının yirmi parmağı varmış da o kadar hızlı yazıyormuş gibiydi. "Kızımız şu anda insanların üzerinde delikler açıyor," dedi Scar rahat bir tavırla.

Bağlantıya tıklamak için çabalarken gözlerim açıldı. Sertleşmek için çok uygunsuz bir zamandı, ama lanet olsun, kana susamışken çok ateşliydi. Taktik pantolonumu çekiştirerek aletim için daha fazla yer açtım. Dex yanımdan kıs kıs güldü. Düşündüğüm kadar tedbirli davranmamıştım.

"Dex'le birlikte geldiğinizde yayınları izliyor olacağım..."

Başını çevirip bana bakışı komikti. Ellerini ağzının etrafında kavuşturarak, "O bir büyücü, Harry," diye fısıldadı.

Ona gözlerimi devirdim.

"Aynen öyle, ben bir büyücüyüm. Şimdi dikkatinizi verin, bu önemli. Sistemi acil durum güç moduna almak zorundayım. Biyometrik tarayıcıları geçersiz kılmanın tek yolu bu. Tüm ev ışıkları kesilecek ve acil durum aydınlatması tetiklenecek. Sinir bozucu bir alarmın da çalacağını unutmayın, ancak kaos muhtemelen size yardımcı olacaktır. Kapılardan girmek için hâlâ bir kod gerekecek, ancak tarayıcı devre dışı bırakılacak. Geldiğinizde kodu dört sıfırla değiştireceğim. Anladın mı?" diye sordu.

"Kahretsin, sen harikasın Scar. Bunu sana nasıl telafi edeceğimi bile bilmiyorum ama yardımın için minnettarım," diye cevap verdim, kabul ettiği için omuzlarımdan büyük bir yük kalkmıştı.

"Buna bir iyilik takası diyelim. Gelecekte sana ihtiyacım olduğunda, bu anı hatırla." Durakladı. "Ayrıca... Ryan mutlu olmayı ve o pisliğin pençesinden kurtulmayı hak ediyor."

Scar hareketi göremese de başımla onayladım. En azından görebileceğini sanmıyordum. Sesi bir kez daha SUV'un içinde çınladığında parmağım aramayı sonlandırma düğmesinin üzerindeydi.

"Bir şey daha... Onu oradan çıkarsan iyi edersin, yoksa peşine düşerim. Anladın mı... Özel Ajan McGregor?" dedi, çevir sesi kesilmeden önce ölümcül bir ses tonuyla.

Hatta kalsaydı bile buna bir yanıt bulamazdım. Scar yetmiş iki saatten kısa bir süre içinde FBI düzeyinde bir gizli kaydı ve uydurma kimliği çözmeyi başarmıştı. Yirmi dört ay boyunca Toplumun İskeletleri'nin silah çavuşu Gunner olarak görev yapmışım. Kayıtlarımda eyalet hapishanelerinde yattığım süreler, yerel İskeletler kuruluşlarındaki iş geçmişim ve Scottsdale'de yaşayan ebeveynlerim görünüyordu. Kahretsin, sahte favori rengimin bile mavi çıkması gerekiyordu. Ryan'ın bana uymadığını söylediği renk, çünkü uymuyordu. Tüm varlığım uydurmaydı, yol ismimin arkasındaki mantık dışında. Sekiz yıl boyunca Deniz Piyadeleri'nde keskin nişancı olarak görev yapmak Gunner yol adı için çok iyi bir nedendi.

"Bunu nasıl öğrendi?" Dex eliyle saçlarını karıştırırken sordu. "Adamların hiçbiri senin kim olduğundan şüphelenmedi ve neredeyse iki yıldır senin kışınla yaşıyorlar."

"Lanet olsun. Tüm vücut tarayıcısı vardı ama kimliğimin önemli olmayacak kadar sağlam olduğunu düşünmüştüm... ama beni ele verenin bu olduğunu sanmıyorum," diye cevap verdim, toplantının her anını gözden geçirerek. Dex sessizce oturdu ve beynimin tüm bunların nasıl olduğunu çözmeye çalışmasını bekledi.

Ofladım. "O sık kafalının beni tanıdığını biliyordum," diye mırıldandım. "Caleb Callahan'ı hatırlıyor musun?"

Dex'in kaşları, aklına gelmeden önce ismi hatırlamaya çalışırken kırıştı. "Vay anasını. İrlanda mafyasındaki gibi Caleb Callahan mı?" diye sordu.

"Bir ve aynı. Scar'ın güvenli evindeydi. Nedenini bilmiyorum. New York'ta geçirdiğim zamanlardan beni tanımamasını umuyordum ama görünüşe göre yıllar önce bir izlenim bırakmışım."

Scar konusunda çenemi kapalı tutmam gerektiğini çok iyi biliyordum. FBI onu ele geçirmeye bayılacaktı ve o bunu reddettiğinde de onu dipsiz, karanlık bir çukurla tehdit edeceklerdi. Bana yardım etmeyi seçtiğinde kim olduğumu bildiğini fark ettiğimde sistemimde yeni bir şok dalgası oluştu.

Şoku atlattıktan sonra cipi sürmeye başladım.

"Planın dışına çıktığımı öğrenen tek kişi o olmayacak. Bu olay sızmadan ve ben çekilmeden önce harekete geçmeliyiz." Omzumun üzerinden Dex'e baktım. "Eğer çıkmak istiyorsan, anlarım. Senin anlaşman Mario'yu yakalamak için bilgi toplamama yardım etmekti. Başka bir şey için anlaşmadın," dedim.

Dex'in yüzündeki sırıtma dehşet vericiydi. "Gunner, dışarı çıktıktan sonra kanunsuz motorcu hayatını seçtim, hatırladın mı? Ben bu bok için yaşıyorum. Ayrıca, birini ölümün eşiğine getirene kadar dövmem seni tüm bu durumun içine sokan şeydi. Her zaman biraz kanunsuz adalet için yaşadım," dedi ve bir şarjörü evine çarparak bu işi sonuna kadar götürme planını vurguladı.

"Valhalla'ya kadar kardeşim," dedim, tekrar yola odaklanarak.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

M Beynim inleme sesinin benden geldiğini zar zor fark ediyordu.
Araha çarpmış gibi hissetmek böyle bir şey olmalı.

Yüzümden aşağı ılık bir damla akarak en az bir yaramın olduğunu fark etmemi sağladı. Temizleyicinin hafif kokusu bana nerede tutulduğuma dair ipucu verdi. Yalnız olup olmadığımı bilmiyordum. Çarpmanın etkisiyle kulaklarımda oluşan çınlama sesleri ayırt etmemi zorlaştırıyordu.

Siktir, kendime not. Şakağına diz atma. Değerlendirme zamanı.

Misafirim olması ihtimaline karşı hareketlerimi gizli tuttum. Ellerim arkamdaydı; bu sefer ne kıpırdayacak bir yer ne de sütyenimin içine saklanmış bir bıçak vardı. Ama iyi tarafı bacaklarımın serbest kalması ve kollarımı bağlamamış olmalarıydı. Bağlandığım yerden kurtulduktan sonra kamerayı açmış olmalılar. Yoksa neden aynı hatayı tekrarlasınlar ki? İçeri giren birinin sesiyle gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Por qué mí Muñeca? Neden beni böyle kızdırıyorsun?" Mario sordu.

Tipik cilalı görünümü darmadağınktı. Saç tutamlarını köklerinden koparmaya çalışmış gibi görünüyordu. Gömleğinin üstteki dört düğmesi yoktu ve ön tarafına kan sıçramıştı. Gözleri benimkilerle buluştuğunda yutkundum, delirmiş gibiydi.

Mario'nun bana ne yapacağını bilmiyordum. Bana olan berbat aşkı hayatımı bağışlamaya yetecek miydi? Ya da belki de son vermesinin sebebi bu olacaktı.

"Siktir git, Mario. Seni kızdırmak mı? Arkamdan iş çevirip bana karşı plan yapmaya karar verenler sen ve Sergio'ydunuz." Sesim titriyordu. Ama korkuyla değil, saf öfkeyle.

Burada sandalyeye bağlı, kanlar içinde olmam onların suçuymuştu. Bunu ben yapmışım gibi benimle konuşmaya nasıl cüret eder?

Mario'nun dudaklarından zalim bir kahkaha döküldü. "Sergio mu? Onun da bu işin bir parçası olduğunu mu düşünüyorsun?" Yaklaştı, parmaklarını nazikçe yüzümde gezdirerek kanımı bulaştırdı. Bana değerli bir eşyaymışım gibi bakıyordu. "Söylesene Muñeca, Sergio'nun onu aradığında neden cevap vermediğini hiç merak etmedin mi?" Gözlerini kısmıştı. "Her zaman iyi bir küçük sözde kızdın, değil mi?" diye sordu, sesi zehirle doluydu.

Sözleri beni duraksattı. Sergio'nun neden cevap vermediğini merak etmiştim. Benden kaçtığını düşünmüştüm. Sergio'nun İskeletlerle ortaklık kurduktan sonra onlara saldırılmasına izin vermesi bulmacanın hiç uymayan bir parçasıydı. Cevap vermemem Mario'yu daha da teşvik etti, sadist sırtışı daha da arttı.

"O zayıftı," diye bağırdı ve hafifçe irkilmeme neden oldu.

Kahretsin, çözülüyor.

Bu onu tahmin edilemez yapıyordu. Ve bana zarar vermeyeceğinden emin değildim. "Gitmene izin vermek istedi, Muñeca. Özgür olmayı hak ettiğini söyledi.

Los Muertos... benim." Parmakları vücudumda saklı olan kesiği bulduğunda tükürdü.

saç çizgisine, taze yaraya bastırarak. Tısladım ama ona daha fazla bir şey vermeyi reddettim.

"Bunu şimdi yapamayız, değil mi? Ama şimdi anlıyorum; seni benden almak istedi." Mario retorik sorusuna cevap verircesine başını şiddetle salladı. Boştaki eliyle tepemdeki bir tutam saçı kavradı ve ona bakmaya zorlanmam için başımı çekiştirdi. Bana verdiğini bildiği rahatsızlıktan dolayı gülümsedi. O anda göz bebeklerinin büyüdüğünü ve burnunu oynattığını fark ettim.

"Bu yüzden İskeletler'i tuttu.

-Ona deri oyununda yer almadığımız için para kaybettiğimizi söyledim. Ama dinlemedi!" diye kükredi.

"Nerede o, Mario?" Sordum ama cevabı biliyordum.

Kanlı parmaklar çenemi dişlerimin yanaklarımı keseceği kadar sıkmadan önce yüzümü okşadı.

"O gitti, Muñeca. Ben Los Muertos'un kralıyım. Ve sen de benim kraliçemsin. Sana yerini hatırlatır hatırlatmaz." Kelimeler ağzından çıkarken dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Başımı tiksintiyle geriye çektim. "Siktir git, Mario." Kafamı onunkine çarptım.

Acı içinde kükredi, burnundan kan akıyordu. Gülümsedim, dişlerim kanla kaplıydı.

"Sikini ye, Mario. Ben senin kraliçen değilim. Ben La Brujita'yım, El Diablo için ruhunu biçmeye geldim."

Kafese kapatılmış bir hayvan gibi önümde volta atıyordu. Kırıldığı belli olan burnundan hala damlayan kanı silkeliyordu. "Ne, sence o adam seni istiyor mu?" Mario eliyle vücudumda bir aşağı bir yukarı hareket etti. "Hayır, Muñeca. Sana *gerçeği* söyleme nezaketini göstermiyor. "Hayır, Muñeca.

Onu hiç tanıımıyorsun ve seni önemsedğini mi düşünüyorsun?" Dudaklarından zalim bir kahkaha döküldü. "Sen bir dikkat dağıtıcısın, zamanını beklerken aletini sokabileceği sıcak bir *amcık*sın. Ama merak etme. Yakında o da gidecek."

Sözleri karşısında kıpkırmızı kesildim. Beni tehdit etmesi hiçbir işe yaramadı ama Gunner'a zarar vermesine izin veremezdim. Vücudumu sandalyeden fırlattım ve bir savaş çılgılığıyla Mario'ya doğru koştum. Vücutlarımız birbirine değdi ve ikimiz de yere yuvarlandık. Kollarım hala arkamda bağlı olduğu için Mario'nun vücudunu düşüşümü engellemek için kullandım. Yana doğru yuvarlanarak, Mario beni nasıl sıkıştıracağını bulamadan ayağa kalkmaya çalıştım.

Kahretsin, insanlara değer vermenin sana kazandırdığı şey buydu. Ellerin tam anlamıyla arkadan bağliken savaşmak.

Mario'nun kışının yüksek olması iyi bir şeydi ve hayatında hiç kavgaya karışmamıştı.

"Doğruyu söylüyordu Mario. Beni sikerken adını bağıriyorum," diye alay ettim, ne yapacağımı düşünürken dikkatini dağıtmaya çalışıyordum.

"Seni aptal sürtük." Ayağa kalkarken başını salladı. "Hangisinin adını bağıriyorsun?" diye sordu, yüzünde soğuk bir sırıtışla.

Mario'nun ağzından çıkan saçmalıkları anlayamadan binada bir patlama sesi duyuldu ve ben yana doğru savruldu. Omzum ve kalçam beton zemine çarptı. Işıklar kesildi, acil durum kırmızı ışıkları yandı ve sorgu odasının kapısı açıldı. Umut bedenimi doldurdu. Belki Nikki Gunner'a ulaşmıştı ve benim için buradaydılar. Ama bu umut, Mario'nun pisliklerinin bir başka üyesi olunca yıkıldı.

"Patron, büyük bir sorun var. Bina saldırı altında."

Koridordan bağırsıklar geliyordu ve her birkaç dakikada bir açık kapının önünden bir ceset geçiyordu. Mario bana sırtını döndü ve ne yapacağına dair seçeneklerini tartıyor gibiydi. Dikkatleri üzerime çekmemeye özen göstererek bacaklarımı zincirlenmiş kol halkamdan geçirmeye çalıştım. Ellerim hâlâ fermuarlı olabilirdi ama vücudumun önünde olmaları bir gelişme olacaktı.

Ama ben kollarımı öne doğru uzatmayı bitiremeden Mario omzunun üzerinden baktı. Yüzünde öfke parladı. İki adımda yanıma geldi, silahını çekmişti. Namlunun ucu şakağıma saplandı ve göğsümün kabarmasına neden oldu. Ölümden korkmuyordum. Bu dünyadaki hayatımın mesleğim yüzünden kısa kesileceğini hep düşünmüştüm. Ama öfkeliydim. Mario'yu henüz öldüremediğim için öfkeliydim, yerde bağlı bir şekilde öleceğim için öfkeliydim ve Mario'nun bir çift duygulu yeşil göze bir kez daha bakma şansımı elimden almak üzere olduğu için öfkeliydim.

"Tek yapman gereken itaat etmektir!" diye bağırdı, akıl sağlığının ipleri çözülüyordu.

İsmimin çağrılma sesi kulaklarıma ulaştığında karşılık verme isteğim kayboldu. Mario'nun kafası benimkiyle aynı anda açıklığa yöneldi. Gardiyan başını koridora uzatmış, odanın dışında neler olduğunu değerlendiriyordu.

"Şu motorcu adam geliyor, patron."

Bu sözler üzerine kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu, sonra da karnıma düştü. Duygularım savaş halindeydi, Gunner'ın burada olmasından dolayı sevinç mi yoksa dehşet mi duyduğumu bilemiyordum. Mario'nun çılgın gözleri benimkilerle buluştu ve içimi bir panik kapladı.

"Evet, Muñeca, senin için ne mükemmel bir ceza. Sen bu odada kapana kısılmışken sevgilinin ölümle buluşmak üzere olduğunu bilmek."

Dudaklarımdan gırtlaktan gelen bir ılık çıktı ama Mario silahının kabzasını kafama indirip beni yere yuvarlayınca kısa sürdü. Santa Muerte'ye Şükürler olsun ki bu pislik birini nasıl bayıltacağını bilmiyordu.

O Gunner'a ulaşmadan önce ayağa kalkıp ona ulaşmak için çabaladım. Ama kapı ben ona ulaştığımda kapandı ve Mario'nun kilidi açmaya çalıştığını duydum, ama asla yerine oturmadı. Dişlerim fermuarın ucunu parçaladı ve bileğimin derisini kesecek kadar sıktı. Kablo bağlarını koparmak berbat bir Şeydi ama içimde dolaşan adrenalinin acısını hissetmiyordum. Dirseklerimi geriye doğru iterek, momentum ve vücudum plastik kısıtlamaları kırdı.

"İyi iş, kaltak." Tepemden tanıdık bir ses geldi ve şaşkınlıkla kaşlarını atmama neden oldu. "şimdi kıını kaldırıp kargo bölümüne git. Adamının yardıma ihtiyaı var ve yetkililerden önce Mario'nun icabına bakmak istiyorsan acele etmelisin."

"Yara mı?" Ben sordum.

"Evet. Adamınız bir iyilik istedi. şimdi gidin," diye cevap verdi hoparlörlerden.

Metal tutamağa uzandım.

"Oh, ve Ryan... gerçeği öğrendiğinizde ona çok sert davranmayın..."

OceanofPDF.com

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

I Ne hakkında konuştuğunu soracak vaktim yoktu. Terk edilmiş koridorda hızla ilerlerken, bağırان adamların seslerini takip ettim. Onların Sesler silah sesleriyle boğuklaşıyordu. İyi ki sopayı avucumun içi gibi biliyordum çünkü havada asılı duran sisli puslu havada görmek zordu. Koridorun sonunda çömeldim, herkesin pozisyonunu anlamak istiyordum. Önümde Mario'nun adamlarından biri yatıyordu. Yanında duran tabancayı incelemek için ilerlediğimde, tam gözlerinin arasındaki kurşun deliğı yüzüme bir gülümseme getirdi.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

Haznede bir mermi ve boş bir şarjör. Ellerim hala sıcak olan vücudunda daha fazla silah aradı çünkü cephane stoğı bok gibiydi.

"Santa Muerte'ye şükürler olsun ki sen de bir bıçak taşıyorsun," diye fısıldadım, başımı sandığın etrafından dolaştırırken bıçağı belime soktum. Bir flash-bang ya da sis bombası patlatılmış olmalıydı çünkü çamurun içinden görmeye çalışmak gibiydi. Sol tarafımdan İspanyolca bağırışlar geliyordu, bu da Mario'nun adamlarının nerede toplandığına dair iyi bir fikir veriyordu. Ama bu bir önseziydi.

Oturup bir sonraki hamlemi düşünecek vaktim yoktu, bu yüzden bağırışa doğru yola çıktım. Kimse beni beklemiyordu, bu da beni mükemmel bir avcı yapıyordu. Silahımı bıçağımla değiştirdim, bıçağın ağırlığı beni rahatlattı.

"*Mierda. Este gringo es como un segador,*" diye bağıldılar.

Bir rafin arkasına çömelmiş iki Los Muertos üyesine kaşlarımı çatarak baktım. Bir Azrail. Gunner ya da her kimse oldukça iyi bir izlenim bırakıyor gibiydi. Ama daha dikkatli olmalıydılar çünkü tamamen farklı bir Azrail tarafından öldürülmek üzereydiler.

Sessizce ileri atıldım.

Boğulma sesleri alanı doldurdu. Kurbanımın omzunun üzerinden, ortağının boğazından sızan kanı izleyen diğer adamın gözlerinin şaşkınlık ve dehşet içinde açılmasını izledim.

"Adios, chico," diye fısıldadım ölmekte olan adamı bırakıp ileri atılırken.

Şok halinden yararlanarak bıçağı şahdamarına sapladım. Elleri boğazına doğru uçtu ve dehşet içinde ellerini kaplayan yaşam gücüne baktı. Vücudu yere yığıldı. Ölümler çıkardığı sesler daha fazla silah sesi ve bağırışla bastırıldı. Çömelerek öne uzandım ve hem bıçağı hem de ellerimi kaplayan kanı sildim.

"Gömleğinizi kullandığınız için teşekkürler. Kan bıçağı kayganlaştırıyor. Elimden kayarsa başka bir pisliği bıçaklamak zor olur. Anladın mı? Şahdamarının delinmesi sonucu ölüm filmlerde gösterildiği kadar hızlı olmuyor, değil mi? Arkadaşım beynine kan gitmediği için kalbi durdu, muhtemelen boğazını kestiğim için... ama sen daha uzun sürüyorsun. Nedenini bilmek ister misin? Tahminimce El Diablo o kadınlara yaptıklarının cezasını çekmeni istediği için," diye tükürdüm ona.

Ölmek üzereyken bile adamın gözleri büyüdü. Gözleri benimkilerle buluştuğu anda o pisliği tanıdım. Scar'ın evindeki resimde o da vardı ve aldığı her işkenceli nefesi hak ediyordu. Onu bıçakladığımda düşürdüğü silahın şarjörünü çıkardım ve kaç mermi kaldığını kontrol ettim - boştu. Arkadaşında da aynısı vardı.

Arkasına çömeldiğim raf ünitesinin metal çubuğuna bir mermi çarptı.

"Cinga tu madre," diye küfrettim nefesimin altında.

Gizli kalmakla ilgili sorun, Gunner'ın ve yanında getirdiği diğer kişilerin nerede olduğumu bilmelerine izin veremememdi. Başka bir yere geçmek üzereydim ki kargo bölümünden bir bağırış duyuldu.

Mario, "Adamlarımın o kaltağın midesine bıçak saplamasını istemiyorsanız, hemen dışarı çıkmanızı öneririm," diye bağırdı.

Mario'nun nerede konumlandığını görmek için hareket ettiğimde ensemdeki tüyler diken diken oldu.

"Lütfen yemi yeme Gunner," diye sessizce yalvardım, benim için kendini ele vermeyeceğini umuyordum. Mario ve iki uşağı yaklaşık on beş metre önümdeki bir sandığın arkasına sıkışmışlardı. Sandık parçalara ayrılmıştı ve cesetler etrafa saçılmıştı; hepsi de anında öldüren bir atışla vurulmuştu. İsabet oranı etkileyiciydi.

Gunner teslim olmak için kollarını kaldırmış, elinde gevşekçe tuttuğu tabancasıyla açık alana çıkarken kararsızlık beni sarstı.

"Pekala, pislik. Ben buradayım ve silahımı yere bıraktım. Köpeklerini ondan uzak tut," dedi Gunner, silahını yavaşça indirip tekmeleyerek.

"Gömleğin," diye seslendi Mario.

Gunner belinde başka silah olmadığını göstermek için silahını kaldırdı. Gözlerim anında Gunner'ın arkasındaki gölgelere kayd,

kazığa oturtulduğu yeri arıyordu. Mario, adamlarını öldüren atışların bir tabancadan yapılmadığını fark edemeyecek kadar aptal ve uçmuş durumdaydı. Onlar bir tüfekle, keskin nişancı tarzıyla yapılmıştı. Dex'in orada olduğuna ve Mario'yu görüş alanında tuttuğuna dair tüm parmaklarımı çaprazlıyordum.

"Hangi silah tüccarı silahları bilmez ki?" Alay ettim.

Hâlâ Gunner'ın yanında kimin olduğunu bilmemek gibi bir sorun vardı. Hareket edersem ya da daha kötüsü hareket etmezsem mahvedeceğim bir planları var mıydı? Daha da çömelerek hedefime ulaşmanın en hızlı yolunu zihnimde tasarladım. Bu işin nasıl sonuçlanacağına dair en ufak bir fikrim yoktu ama yere saçılmış bu bok parçalarından birine takılıp düşersem lanetlenirdim.

Mario, "Bana doğru yürü ve aptalca bir şey yapmayı aklından bile geçirme, yoksa Muñeca'mın bağırsaklarını deştiririm," diye seslendi. Gunner'ın tüm vücudu bu tehdit karşısında gerildi.

Mario adamlarından birini siperlerinin arkasından iterek Gunner'ı almaya gitmeye zorladı.

"Siktir git Mario," diye tükürdü Gunner yaklaşırken.

Mario, Gunner'ın çenesine bir yumruk daha indirmeden önce yumruğunu karnına indirdi. Durduramadan dudaklarımdan bir nefes kaçtı ve Mario'nun yüzünde beliren uğursuz sırıtışı izledim.

Artık beni kilitlemeye çalıştığı odada olmadığını biliyordu. Beni dışarı çekmeye çalışıyordu. Bir kum torbasına dönüşmeden önce Gunner'a söylemeliydim, çünkü o benim bağlı olduğumu ve birinin bana bıçak tutarak Mario'nun emrini beklediğini düşünüyordu.

Mario aptalın tekiydi. Ailemin intikamını almak için yaptıklarımı bu kadar kolay mı unutmuştu? Gunner'a aşık olmak beni daha ölümcül yapıyordu, zayıf değil. Kararımı verdim, kendimi ortaladım ve zihnimin temizlenmesine izin verdim.

tetiği çekti. Bir çığlık depoda cınladı. Sandığın arkasında duran adam karnını tutarak acı ve korku içinde bağırdı.

Gunner kafasını kaldırdı ve ateşin bıraktığı keskin nişancı yuvasından gelmediğini fark etti. Mario'yu ya da Gunner'ı tutan pisliği vuramazdım. Onu vurmadan güvenli bir şekilde geçemeyeceğim kadar yakındılar. Ama mesaj, hedefimi vurduğum anda alınmıştı. Rehin tutulmadığımı anlayınca Gunner'ın yüzünde bir umut belirdi. Ama kaşları hemen çatıldı. Onun da benimle aynı şeyi düşündüğünden emindim. *Diğer oyuncularla iletişim kuramazken nasıl bir plan yapabilirdik ki?*

"Muñeca, bu hiç hoş değildi. Yapmak istediğin bu mu? Muertos arkadaşlarını öldürmek mi?" Mario odayı ararken seslendi.

Mario'nun bekletilmekten nefret ettiğini bildiğim için sessizliğin havada asılı kalmasına izin verdim. Heyecanı onu dikkatsiz yaptı. Ama aynı zamanda onu daha pervasız yapıyordu.

-Çok fazla seçeneğim yoktu.

"Cevap ver bana!" diye bağırdı, saçlarını çekerek. Gözlerindeki çılgın bakışı ve nefes alıp verirken göğsünün nasıl inip kalktığını görebiliyordum.

"Sakın bir şey söyleme bebeğim. Çık git buradan. Hemen," diye seslendi Gunner. Hemen ardından Mario'nun ona ters bir yumruk atmasıyla kafası yana düştü. Tepkimi bastırmak için ısırđıđımda hasarlı dudağımdan taze kan döküldü.

"Sorun nedir, Mario? Oyunağının artık işbirliği yapmaması hoşuna gitmiyor mu? Kendisinden daha küçük taşaklı adamlara cevap vermiyor," diye alay etti Gunner. Kolları arkasından tutuluyordu. Tutuşu kırabileceğine hiç şüphe yoktu ama zamanını bekliyordu. Çok fazla değişken vardı. En tehlikelisi Mario'ydu. Kan damlıyordu

Gunner'ın gözünün üstündeki bir kesikten ve yüzüne yapışmış ukala bir gülümsemeden. Dengesiz görünüyordu - olabilecek en seksi şekilde.

Dex ve Nikki'nin etrafında çok fazla bulundum. Böyle bir zamanda kim tahrik oldu?

Mario, Gunner'ın karnına bir yumruk daha indirdiği anda libidom dibe vurdu. İki darbe daha inerken arkasındaki pislik onu hareketsiz tuttu. Gunner, Mario'nun yüzüne kan tükürmeden önce kendini düzeltti.

"Sanki beni haklı çıkarmak istiyorsun. Sen boktan darbeler indirirken saksocun beni burada tutuyor. Sorun nedir, Mario? İnsanların önünde kışına tekme yemekten mi korkuyorsun? O narsist beynin bunu kaldıramaz, değil mi? Bu yüzden kadın ticareti yapıyorsun. Güç seni zorluyor mu? Ryan'ın seni isteyeceğini mi sandın?"

Gunner'ın sesindeki alaycı inançsızlık tonu bıçağımı sıkıca kavramama neden oldu. Mario hiçbir zaman aşağılanmaya ya da küçümsenmeye tahammül edemezdi. Uşağı kıpırdanıyordu, muhtemelen Mario'nun gazabının kendisine de uzanacağından endişe ediyordu. Mario kimin ikincil hasar haline geldiğini asla umursamazdı.

"Gerçeği öğrendiğinde seni isteyeceğini düşünüyor musun Gunner? Neden ona söylemiyorsun?" Mario geri fırlattı.

Gunner'ın çenesi onun sözleri karşısında titredi. Scar'ın uyarısı aklıma geldi ve duymak istemediğim bir şey duyacağımı biliyordum - hayatımda yalan söyleyen başka bir adam.

"Muñeca!" Mario, Gunner'dan uzaklaşıp benim çömeldiğim yere doğru adım atarken seslendi, kollarını kışkırtıcı bir şekilde iki yana açmıştı. "Seni *kullandığını* biliyor muydun? Sana olan ilgisinin hiçbir zaman gerçek olmadığını? Hepsi bana ulaşmak için bir numaraydı." Mario'nun gözlerinde zafer ifadesi belirgindi. Sanki başka bir erkeğin beni elde etmek istemediğini kanıtlayarak

Sevgi, koşarak yanına gelir, rafıma geri yerleştirilmek için yalvarırdım.

Koleksiyonluk bir bebek.

Onun sözleriyle içimde yükselen öfke bir adrenalın patlaması gibiydi.

Mario omzunun üzerinden Gunner'a baktı. "Beni sorduğunu bilmeyeceğimi mi sandın? Sen ve babam bana karşı komplo kuruyordunuz, değil mi?" Bıçağını çıkardı ve Gunner'a doğru ilerledi. "Muğeca'mı bana karşı kışkırtmaya çalışıyordun ama o benim. Anlat ona Gunner. Bilgi için onu nasıl becerdiğini, benim için izledikleri gibi onu nasıl bir fahişeye dönüştürdüğünü anlat," diye alay etti, bıçağın kenarını Gunner'ın boğazına sapladı ve bir damla kan akıttı.

"Ona kim olduğunu söyle, Gunner. Onun hasarlı ruhunu kimsenin umursamayacağını söyle."

Ama Gunner sessiz kaldı, tüm vücudu öfkeyle gerilmişti. Ama neye? Bir yalanın içinde yakalanmaya mı? Mario geri döndü ve bir kez daha benim beklediğim yere doğru ilerledi.

"Duydun mu Muğeca? Sen zarar görmüşsün." Burun delikleri alevlendi ve bana bağırırken ağzından tükürükler saçıldı. Sözleri olan meşhur hançeri kalbime saplamaya çalıştı. "Kimse senin gibi bir katili umursamayacak. Kaderinde benim berbat kuklam olmak var." Mario'nun dudaklarından zalim bir kahkaha döküldü. "Bir federal ajan tarafından asla sevilmeyeceğin kesin," diye seslendi.

Kalbim durdu. Kanım dondu. Gunner'ın gözleri kausun içinden benimkileri buldu, sanki paniğimi hissedebiliyordu. Acıyan bakışları o kadar belirgindi ki konuşmasına gerek duymadım. Kalbim ne olduğunu kabul etmek istemedi

yüzünde yazıyordu. Ama aramızdaki tüm anlar geri geldi.

-Başından beri bana verdiği ipuçlarını fark edemeyecek kadar aptaldım.

"Ryan..." Gunner fısıldadı ama ses tonu bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

Kırıldığınızda, kendinizi yenilmezliğin berbat bir versiyonuna sahipmişsiniz gibi düşünürsünüz. Ama Gunner bana kırık parçaların paramparça edilebileceğini gösterdi. O saniye içinde Gunner, Mario'nun başlattığı hasarı bitirdi. Uyuşmuştum. Artık dünyadaki hiçbir şeyi duyamıyor ya da hissedemiyordum. Zihnimin arkasındaki o kapıyı, tüm duygusal hasarımı içine ittiğim kapıyı açmaya ve içeri girmeye hazırdım.

Dudaklarımdan mizahsız bir kahkaha döküldü.

"Kurtarıcım bir sonraki hapishanecimdi," diye mırıldandım.

Gunner ve benim için iyi bitmeyeceğini biliyordum ama ruhumun bu denli parçalanmasına asla hazırlıklı olamazdım. Gözyaşlarımı silerken elimin arkası nemle buluştu. Duygularımı kontrol altında tutamadığım için öfkeliydim, hasarlı kalbimin etrafındaki tuğlaların tekrar yükseldiğini ve geriye kalan az şeyi de içine aldığı hissedebiliyordum.

Gunner'ın beni sevip sevmediğini bilmediğim zamanlar daha az acı vericiydi. Seviyormuş gibi davranabilirdim. Benimle ilgili kurtarılabilir, sevmeye değer bir şey varmış gibi davranabilirdim.

Gunner'ı istedim.

Gunner'a

ihtiyacım vardı.

Ve Gunner gitmişti. İronik bir şekilde, o hiç gerçek olmamıştı.

Bu fantezi yok oldu ve işin berbat tarafı bunların hiçbirisi ona karşı hissettiklerimi değiştirmede. Onu sevdiğimi ve onu kurtarmak için kendimi feda etmek üzere olduğumu değiştirecek hiçbir şey yapmadı. Bir an için değerim konusunda yanıldığımı düşündüm.

Mario ukalaca, "Gördün mü Muñeca, sana şefkat gösterecek tek kişi benim," diye seslendi.

Bir konuda haklıydı. Ben bir katildim ve onun sevgisine ihtiyacım yoktu. Kaderim ellerimi suçlu adamların kanıyla ıslatmaktı. Ve Mario, El Diablo'ya göndereceğim bir sonraki adam olacaktı.

"Onu dinleme Ryan. Açıklayabilirim," diye yalvardı Gunner. Ama ben onu çoktan susturmuştum. Yapmak zorundaydım. Kalkanımı tekrar delip geçmesine izin verirsem hiçbir şey yapamazdım.

Başımı yukarı doğru eğerek gözyaşlarımın yüzümden aşağı akmasını engellemeye çalıştım. Sesli hıçkırıklar çıkarmamak için tüm irademi kullandım. Nikki'nin neden kimsenin yaklaşmasına izin vermediğini şimdi anlıyordum; bu acı herhangi bir fiziksel yaralanmadan daha kötüydü. Kendimi toparlamaya zorladım. Elimdeki göreve odaklanmak için.

Bir terapistin bana bu ilişkisizliğin sağlıklı olmadığını söyleyeceğinden emindim, ama işleri bu şekilde hallediyordum. Ve şu an da farklı olmayacaktı. Duygularımı bir kenara iterek sakinliğin beni ele geçirmesine izin verdim. Bir parçam bu uyuşukluk kozasından muhtemelen asla çıkamayacağımı fark etti - eğer hayatta kalırsam.

Öldürdüğüm bıçağı kavrayan kanlı ellerime baktım. Gunner'ın vücudunda gezinen ellerime.

Bir katilin ellerinin kendisine dokunduğu düşüncesiyle mi ürperdi? Bu düşünce karşısında utançtan gözlerim kapandı. Her şeyi bastırmak için daha çok çalıştım. Umarım aşkı bulur ve benim yapmak üzere olduğum şey yüzünden ona sahip olması gerektiğini söyler.

Sesi zihnimdeki gürültüyü yarıp geçerek bakışlarımı tekrar ona çevirdi. Kalbimi oyan bıçağı tutan kişi o olsa bile, tesellisini arzuladığım kişiyi aramaya karşı koyacak gücüm yoktu.

"Bebeğim, hepsi yalan değildi. Karşında duran adam bendim, ham ve kesilmemiş. Kafesimin kilidini açtın Ryan." Gunner'ın sesi duygusallıktan çatladı. "Bir hiç uğruna yaşayan zincirlenmiş bir adamdım ve sen gelip bunu değiştirdin. Ruhun zarar görmemiş, Ryan. Başkalarının yüzleşmeyeceği şeylerle yüzleşecek, kayıpları kurtarmak için başkalarının yapmak istemediği şeyleri yapacak kadar güçlüsün. Ruhunu görüyorum Ryan. Seni seviyorum, her şeyini. Her bir parçanı," diye bağırdı.

Sesinde acı vardı ve gözlerindeki bakış beni duraksattı. Bana acıyan bir bakış attığını düşünmüştüm ama belki de gözlerinin gösterdiği duygu bu değildi. Ya da belki de herhangi bir umut işaretine tutunuyordum. Gunner sanki karşı karşıya olduğum yol ayrımını sezmiş gibi, ses tonunda bir aciliyet hissiyle devam etti.

"Sana söyledim bebeğim, hatırladın mı? Seni koruyacağımı söylemiştim. Her şey boka sardığında, benimle savaştığında ve her şeyi sorguladığında, senin için savaşıacaktım. Hatırladın mı? Her parçamın sana ait olduğunu söylemiştim Ryan..."

Sanki tüm oda nefesini tutmuş benim tepkimi bekliyordu. "Bebeğim, eğer Kleopatra ve Marc Antony saçmalığı yapacaksak, izin ver Biliyorum ama bensiz hiçbir yere gitmiyorsun." Sesi daha da yükseldi -Çaresiz. "Beni duyduğunu biliyorum Ryan. Kendini toparlamaya ve o güzel ruhu uzaklara itmeye çalıştığını biliyorum, ama beni dıĞlama bebeğim. _"

Mario, Gunner'ın yalvarışlarından bıktığına karar verdi ve elindeki bıçağı Gunner'ın kalçasına sapladı, Gunner acı içinde iki büklüm olurken ben de şok içinde haykırdım.

Mario'nun çılgın gözleri beni aradı.

"Biri seni *gördüğünü* iddia ediyor diye beni terk edebileceğini mi sanıyorsun? Seni ben yarattım. Seni olduğun canavara ben dönüştürdüm!" diye bağırdı.

Mario bıçağı geri çekerken Gunner'dan bir acı homurtusu daha yükseldi. Yarasından kan sızmaya başladı. Beni bir nesne gibi sahiplenebileceğini düşündüğü için Mario'nun canı cehenneme, herkesin beni kendisi gibi kullanmaya çalıştığını hissettirebileceğini düşündüğü için Mario'nun canı cehenneme.

Vücudum Mario ile çarpıştığı anda kaos patlak verdi. Bıçağım Mario'nun vücuduna sıcak bir bıçağın tereyağını delip geçmesi gibi kayarken elim yumuşak kumaşla buluştu. Sadece kabzası görünüyordu, geri kalanı Mario'nun göğsüne gömülmüştü. Bir el silah sesi duyuldu ve havaya kan sıçradı. Gunner'ın bağırma sesi onun zarar görmediğini anlamamı sağladı ve ben de altımda sıkışan sıcak bedene odaklandım. Mario'nun yüzü çoktan kül rengine dönmüştü; gözleri şok içinde açılmıştı ama o çılgın bakış henüz gitmemişti. Kalçaları altımdan kurtulmak için çırpınıyordu, sistemindeki ilaçlar ölümünü uzatıyordu. Yavaş yavaş ölmeyi hak ediyordu ve keşke bunu ona ödetecek zamanım olsaydı. Ama asla onun olamayacağımı bilerek ölmesi, onu sonsuza kadar rahatsız edecekti.

"Sana her şeyi verdim!" Bağırması odada yankılanırken tükürük yüzüme çarptı, kargaşayı bastırarak kadar yüksekti.

"Bana hiçbir şey vermedin," diye bağırdım ona. "Beni kafese kapattın, sevgiyi bir ödül olarak sarkıtip durdun. Ama ben senin sevgine hiç sahip olmadım, değil mi Mario? Ben senin saplantındım. Ama benim uysal bir yaratık olduğumu düşünerek büyük bir hata yaptın. Şimdi kalbini bir ödül gibi sökeceğim. Keşke o gün o sokakta bir şeytanın beni götürmesine izin verdiğimi bilseydim." Mario'nun yüzüne doğru eğildim, gözlerimdeki nefreti görmesini istiyordum. "O gün seni ikinci avım yapmalıydım. El Diablo'ya iyilik yapıp seni erkenden yakalamalıydım. Ona benden selam söyle, pislik," dedim sıkılmış dişlerimin arasından.

Konuşmak için ağzını açtığında ağzından kan aktı, gözlerinde şeytani bir parıltı vardı.

"Yakında orada görüşürüz, Muñeca," diye fısıldadı, derimin delinmesinin tanıdık hissine kapıldığımda. Aşağı baktığımda karnımdan bir bıçak çıktığını gördüm. Arkamdan bir çığlık duydum ama görüşüm bulanıklaşmaya başlamıştı, adrenalinin son damlaları da vücudumdan sızıyordu. Yere düşmeden önce sıcak kollar beni sardı.

"Kahretsin, Ryan. Kleopatra numarası mı yapıyorsun diye sorarken şaka yapıyordum. Umarım ölmezsin."

Bir sik yala, Gunner.

"Kelimeler, bebeğim. Senin kelimelerini istiyorum."

Ağzımın açılıp kapandığını ve bunu yüksek sesle söylediğimi düşündüm. "O güzel küçük kafanın içinde beni sözlü olarak hadım ettiğinden oldukça eminim.

senin. Duymak istiyorum bebeğim." Sesindeki panik ruhumu mengene gibi kavramıştı. "Bana bir şey ver ve gözlerini açmanı istiyorum. Kahretsin Ryan," diye bağırdı.

Gözlerimin kapalı olduğunu fark etmemiştim. Göz kapaklarımı açmaya çalıştım ama ağırlaşmışlardı ve işbirliği yapmayı reddettiler. Kaba parmak uçlarım kanlı saçlarımı yüzümden uzaklaştırdı ve yanımdan hızla geçen sesler bana hareket ettiğimizi gösterdi.

Dudaklarım morarırken boğazım çatlamış ve çiğ gibi hissediyordum. Bedenimin yaşadıklarının bedeli ağırlaşmaya başlamıştı ve dünya karardı.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ryan

"**M**s. Hernandez, eğer o serumlara bir kez daha dokunursan, kafana vururum."

Sorumlu hemşireye gözlerimi devirdim ama istediğim gibi plastik tüpleri sökmedim. Bana vururdu. İlk uyandığımda zor yoldan öğrenmiştim.

"Evet, evet, evet. Onlara dokunmayacağım... ama sadece bana fazladan bir puding kaçırırsan," dedim kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak. Ellerini kalçalarına koydu ve bir kaşını kaldırdı. Başını sallarken tuzlu ve biberli topuzu ileri geri hareket etti. İnsanların bahsettiği annelik bakışı bu olmalıydı.

"Lütfen," diye ekledim, hissettiklerime hiç benzemeyen tatlı bir gülümsemeyle.

Odadan çıkmadan önce başını salladı ve ben yine yalnız kaldım. İki gün.

İşte o kadar zamandır bu kasvetli odada ne olup bittiğine dair hiçbir fikrim olmadan duruyordum. Dex yok. Nikki yoktu. *Gunner yok*. Yüzümden aşağı akan gözyaşlarımı sildim. Onu her düşündüğümde, o şerefsizler

ortaya çıktı. Vücudumun bu şekilde tepki vermesi beni kızdırdı. Bana yalan söylediği için kızgındım, ona güvendiğim için kızgındım. Ve onu hala özlediğim için, dünya kararmadan önce kollarını etrafımda hissettiğimde, gözlerim açıldığında burada olacağını umduğum için daha da kızgındım.

Ama değildi.

Mario'nun sözleri geri geldi. *Anlat ona, Gunner. Bilgi için onu nasıl becerdiğini anlat.*

Düşüncelerim karmakarışıktı. Bunu nasıl bilemezdim? Ama sonra tekrar, nasıl bilebilirdim ki?

"Adam benim için parmağını kesti. Ne tür bir ajan bunu yapar?" Ellerim saçlarıma dolanırken bağırdım. Ama başından beri ipuçları da vardı. Gunner'ın kendisinden ipuçları.

Yasal olarak kabul edilebilir mi? Beni polis falan mı sandın?

Dudaklarımdan mizahsız bir kahkaha döküldü. "Kahretsin, bana açıkça sordun bile, değil mi?"

Yan döndüm ve rüyalarımnda delici yeşil gözleri olan bir adam görmemeyi umarak uykuya daldım.

Kapıdan belli belirsiz bir ses geldi. Ama cevap verme zahmetine girmedim. Yanıma kıvrılıp duvara bakmaya devam ettim. Saatlerdir yaptığım gibi.

Yumuşak ayak sesleri makinelerin bip seslerine karıştı ve arkamdaki yatağın hafifçe eğildiğini hissettim. Nikki sırtıma yaslandı ve kolunu bana doladı.

Saatler önce ağlamayı bıraktım, sanki vücudum ihtiyaç duyulan gözyaşı miktarını karşılayamıyordu.

"Bebeğim, konuşmamız gereken şeyler var. Kendine gelmene ihtiyacım var. İki gündür böylesin," diye fısıldadı Nikki saçlarıma. Kaşlarım çatıldı. Neden yalnız olduğumu sanmıştım ki?

Bir sonraki anda Nikki'nin sıcaklığı kayboldu ve aniden bir çift mavi göze bakmaya başladım.

"Burada olduğumu hatırlamıyorsun çünkü her uyandığında beni dışarı atıyorlardı. Yarayı ilk temizlediklerinde bayılmışım... bu yüzden odadan atıldım. Geri kalan zamanda da katatonik oldun." Parmaklarıyla yüzümdeki bir saç telini sildi.

Dudaklarından bir iç çekiş çıktı. "Dinle, kırık bir kaltaktan diğerine. İyileşme zamanı. Bu konuya hiç tam olarak girmemiş olsak da, konu bu boka geldiğinde neden bahsettiğimi bildiğimi biliyorsun. Beni karanlıktan çıkardın ve şimdi ben de iyiliğinin karşılığını veriyorum. Ve sana söyleyeyim, sen bir kaltaktın. O yüzden şanslısın ki ben çok daha iyiyim," dedi dudaklarında şakacı bir gülümsemeyle.

Sözlerine sııttım. Haklıydı. Nikki'yi bulduğumda tam bir kaltaktım. Onun pırlanta gibi bir kız olduğunu biliyordum ve ruhunun kaybolup gitmesine izin veremezdim. Ama ben sivri uçluydum, bu yüzden onunla başa çıkmak için kıcını sürüklemekten başka bir yol bilmiyordum. Bu kendi ilacımın tadına bakmaktı.

Nikki ayağa kalktı ve elleri kalçalarında, gözlerinde kararlılıkla orada durmadan önce battaniyeyi bedenimden çekti.

"Bu kadar yeter. O boktan kartı çekeceğim ve Gunner'ın bunu senin için istemeyeceğini söyleyeceğim. Sen de bunun için fazla kötü bir kaltaksın."

Onun adının anılması içime bir yumruk gibi indi. "Gunner bana ne olacağını umursamazdı," diye fısıldadım.

Tekrar diz çöktü. "Neden bahsettiğini bilmiyorsun. Ben de bunu söylemeye çalışıyorum. Sana anlatılması gereken çok şey var ama dinlemeye istekli olmalısın. İnan bana, Gunner en iyilerden biri. İçeri girmeye çalışıyor ama takım elbiseliler izin vermiyor. Kapınızı koruyan bir adamı bayılttığında onu zapt etmek zorunda kaldılar," diye fısıldadı. Sözleri karşısında kalbim sıkıştı ama ona bir tepki göstermedim.

Parmağını çenemin altına sokarak gözlerimi onunkilere çevirdi. "O bir erkek Ryan. Elbette işleri berbat edecek. Bu onların DNA'sında var. Ama sana gerçeği söylememesi tamamen onun kararı değildi," dedi.

Yüzümü geri çektim. Söylediklerinin mantıklı olduğunu biliyordum. Ben de ondan sır saklamıştım. Nikki de benden sır saklamıştı. Her zaman başkalarının pisliklerinin kendilerine ait olduğunu düşünmüşümdür. Bana açıklama borçlu değillerdi. Ama dinlemek kendimi tekrar açmak anlamına gelirdi ve ben paramparça olmuşum. Bunu kim isterdi ki?

"Bu benden temiz bir kopuş, Nikki. Yürüyüp gidebilir. Kırık kıza açıklama yapmana gerek yok."

Nikki gözlerimi bir kez daha ona çevirmeye zorladı. "Kırılan şeyler iyileşebilir. Ve sana ihtiyacımız var Ryan. Lotería'nın sana ihtiyacı var ve kurtardığın tüm kadınların? Onların sana ihtiyacı var. Benim sana ihtiyacım var. Ve o adamın... o adamın sana ihtiyacı var. İnan bana. O herifi senin için yumrukladım ve bunu yaparken lanet parmağımı kırdım." Bir şekilde gözden kaçırdığım bandajlı elini kaldırdı. "Onu dinle, tamam mı? O senin deli kışına umutsuzca aşık."

Kelimelerden emin olamadığım için başımı salladım.

Dudakları başımın tepesini okşadı. "Onu içeri göndereceğim," diye fısıldadı odadan çıkmadan önce. Kapının açıldığını duydum ve onun geldiğini anlamak için bakmama gerek kalmadı - varlığı sıcak bir battaniye gibiydi.

"Ryan..." diye seslendi, sesi duygusallıkla doluydu.

Ona bakmamayı, onu görmezden gelmeyi o kadar çok istedim ki. Ama yapamadım. Döndüğümde, kırk sekiz saat boyunca her anıma musallat olan adamla karşılaştım. Siyah gözünü gördüğümde ağzımın kenarlarının yukarı kalkmasına engel olamadım.

"Nikki sana gerçekten vurdu," diye fısıldadım.

Yüzünde mahcup bir sırıtiş belirdi ve Gunner hemen yanımdaydı. Elleriyle yüzümü kavradı ve alnımızı birbirine bastırdı. Kokusu beni sarıp sarmaladı, daha fazla gözyaşı dökmeme neden oldu ve başparmaklarının onları uzaklaştırdığını hissettim.

"Senden uzak durmak için çok uğraştım ama sen benim için yaratılmışsın. Ruhumun diğer yarısı," diye fısıldadı saçlarıma. "Ve hayatım üzerine yemin ederim, bunu öğrenir öğrenmez sana söylemek istedim Ryan. Seni riske atmadan nasıl yapacağımı bulamadım."

Boğazıma bir hıçkırık düğümlendi.

"Tatlım," dedi yüzümü ellerinden çekip parmağımı göğsüne sokarken.

"Hayır, cevap istiyorum Gunner. Kahretsin, adını bile bilmiyorum" diye bağırdım. Acıdı. Yüzüne baktığımda canım çok fena yanmıştı. Sevdiğim adam hiçbir zaman benim olmamıştı.

"Greyson McGregor. Ama Gunner'ı gerçekten kazandım. Bu isim yalan değildi," diye cevap verdi.

Dudaklarımdan mizahsız bir kahkaha döküldü; dövmesi başka bir ipucuydu.

McGregor. Bir zamanlar tanıdığım birinin adı. Eski bir hayattan.

Gözlerimi kapattım, acıyı -kaybı- engellemeye çalıştım. Hâlâ ona duyduğum sevgiyi. Yatak eğildi ve kaslı kollar beni sardı. Daha güçlü olsaydım onu iterdim, siktir olup gitmesini söyledim. Ama değildim.

Ben de ona doğru kıvrıldım. Yüzümü göğsüne gömüp sonsuza kadar orada kalabilirmişim gibi davrandım.

"Bebeğim, sonsuza kadar burada kalabilirsin. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Sen benimsin, duydun mu beni? Sana bunu söylemiştim. Unutma, sana sahip çıkacağımı söylemiştim," diye fısıldadı, ben gömleğine doğru hıçkırırken nasırlı eli saçlarımı yumuşatıyordu.

"Aslında hiç burada olmamışken kalamazsın," diye ağladım.

"Seninle her zaman gerçekti Ryan. Söz veriyorum buradayım. Söz veriyorum seni seviyorum ve sonsuza dek seninle kalacağım," diye yalvardı. "Kalmama izin verecek misin Ryan? Seni sevmeme izin verecek misin, Brujita?"

Santa Muerte, hayır demek istedim. Onu içeri almazsam incinmezdim ama o zaten oradaydı. Kalbimi çoktan o y m u ş ve ellerinde tutuyordu.

Dudaklarım kenetlendi ama başımı salladım çünkü olan biten her şeye rağmen onu seviyordum. Onu seviyordum.

"Kelimeler, Ryan. Sözlerine ihtiyacım var," diye fısıldadı, sesi kırılganlıkla kalınlaşmıştı. Parmağı çenemi hafifçe kaldırdı, böylece gözlerimiz buluştu.

"Evet, Gunner. Beni sevmeme izin vereceğim çünkü ben de seni sevmekten kendimi alamıyorum," diye fısıldadım dudaklarına.

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Sonsöz: Topçu

A bir hafta sonra

Burada olmak zorunda olmamızdan nefret ediyordum ama ilerlemek istiyorsak bu gerekli bir kötülüktü. Bakışlarım Ryan'a kaydı, sandalyesine uzanmış, tamamen rahat ve güçlü görünüyordu. Sikilebilir.

Pantolonumun paçasını düzelttim ve onun gözüne çarptım. Bana göz kırparken yüzüne bir sırtıma yayıldı.

Alay et.

Ama sonunda biri bizimle görüşmek için içeri girdiğinde dikkatimiz kapıya çekildi. Lanet olası hükümet zamanı daha yavaş işliyordu.

"Ajan McGregor." Dikkati Ryan'a kaymadan önce başıyla onayladı. "Bayan Hernandez, kim olduğunuz ve siciliniz göz önüne alındığında kelepçeli olmamanız beni hayal kırıklığına uğrattı," dedi Stewart alaycı bir ifadeyle.

Ayağa kalkıp parmağımı Stewart'ın suratına doğru iterken sandalyem arkama düştü. "Sakın bunu düşünme Stewart ve gözlerini kızımdan uzak tut. Lanet olası emirleri tekrar oku. Bu görev son derece gizliydi ve bana yeşil ışık yakıldı," diye homurdandım. *"Ajan McGregor, bu bilgiyi elde etmek ya da imha etmek için gerekli her türlü eylemi yapmakta serbesttir."*

Mario Jimenez," diye ezberden tekrarladım ve Ajan Stewart'ın çenesinin titremesini izledim. O pislikle hiç anlaşılamamıştık. Sakso çekmesinin onu FBI'da daha yukarılara taşımamasına çok kızmıştı.

"Bebeğim." Parmakları pazuma dolanırken Ryan'ın şehvetli sesi öfke bulutlarını dağıttı. Bu toplantı sırasında soğukkanlılığımı korumam gerekiyordu.

Stewart yüzünde ukala bir sırıtışla, "Evet, *bebeğim*, kaltağını dinle ve sakinleş," diye alay etti.

"Eğer küçükse, söyle gitsin, Stewart," diye karşılık verdi Ryan, bronzlaşmış bacağına dizinin üzerinden geçirerek. Bu hareket onun dikkatini çekti. Gözlerini yuvalarından çıkarmamak için yumruklarımı sıktım.

"Sicilimi okuduysan ne yaptığımı biliyorsundur Stewart. Senin gibi kaltak erkekleri dakikalar içinde mahvederim." Stewart'ın gözünü korkutmaya çalışmasından hiç etkilenmemiş bir halde tırnaklarını inceledi. Sonunda gözleri onunkilerle buluştu. "O yüzden beni denemeden önce bu oyunu oynamak isteyip istemediğini bir düşün," dedi soğukkanlılıkla.

Stewart'ın yüzü kıpkırmızı oldu, sinir krizi geçirecekmiş gibi görünüyordu. Ama sorgu odasının kapısı açıldı ve çelik gibi gri gözler benimkilerle buluştu.

Yılanın başı gelmişti.

"Ajan Stewart, lütfen gidin. Gidip sizden gerçekten yapmanız istenen bir şeyi yapın." Yeni adam Stewart'a bakma zahmetine bile katlanmadan seslendi.

Karşımızdaki sandalyeye otururken, "Görünüşe göre burada bir yol ayrımındayız," dedi. "Bayan Hernandez, Ajan McGregor'un görevinin niteliği hakkında sizi bilgilendirdiğini umuyorum," dedi küçümseyici tonunu zar zor gizleyerek. Onun zaman ayırmaya değmediğini düşünüyordu.

Ağzının köşesi yukarı kalktı. "Oh, Gunner beni iyi doldurdu," diye cevap verdi. Onun imalı sözleri yeni gelenin boğazını temizlemesine ve benim de sırtıtmama neden oldu.

Yanılmamıştı. Hastaneden ayrıldıktan sonra onu doldurdum. Tekrar ve tekrar. Ve sonra beni sözlü olarak yırttı, ona her şeyi anlatmamı istedi.

Ben de öyle yaptım.

Ona Dex'le nasıl çocukluk arkadaşı olduğumuzu ve iki kez birlikte keskin nişancı olarak görev yaptığımızı anlattım. Dex benim kan kardeşimdi. Gözcümdü. Ama dışarı çıktığımızda, hayat bizi iki farklı yöne götürdü. Bürokrasiyi sevmezdi, adaleti yavaşlattığını söylerdi. Bu yüzden Toplum İskeletleri MC'ye katıldı. Benden de ona katılmamı istedi. Ama ben saftım ve sistemi bir şekilde değiştirebileceğimi düşündüm, bu yüzden FBI yolunu seçtim ve yükselen bir yıldız oldum. Uzun süre gizli görevde kaldım.

Ryan'ın sesi beni şimdiki zamana geri çekti.

"Yirmi dört ay önce, Dex Gunner'ı aramak için tek telefon hakkını kullandı. Affedersiniz, Ajan McGregor." Bana ters ters baktı. Hayatımın geri kalanında sürünecektim. Onun kalçaları arasında süründüğüm sürece seve seve kabul edebileceğim bir cezaydı bu. "Küçük kız kardeşini kaçırdığı için bir adamı öldüresiye dövmüştü. Ve Gunner'ı aradı çünkü siz pislikler onu bu yüzden hapse atmak istiyordunuz," diye kükredi.

"Bayan Hernandez, vatandaşlar adaleti kendi ellerine alamazlar. Onu hapse göndermek isteyen de FBI değildi," dedi ve sanki kadın aptalmış gibi konuştu.

Kaşlarını çattı ama yorum yapmadı, ona anlattıklarımı özetlemeye devam etti. "Gunner kardeşi için torpil yaptı ve ona bir anlaşma sağladı. İskeletler Gunner'ı evlatlık olarak almayı kabul ederse hapse girmeyecekti.

Gizli ajan. Bunu bilen tek kişiler Dex ve Pres'ti. Görevi, Mario Jimenez'in deri ticaretine karıştığını kanıtlamak için yeterli delil toplamaktı. Gunner gerekli her türlü yöntemi kullanmak için yeşil ışık aldı. Başka bir alternatif yoksa imha onaylandı. Buraya kadar doğru anlatabildim mi?" diye sordu.

Gözleri benimkilere kayd. Onunla her şeyi paylaşmamı beklemiyordu. Bu protokole aykırıydı ve yakın zamana kadar ben protokolün poster çocuğuydum. Buraya gelip Ryan'ı benim yardımımıyla duvara çivileyeceğini sanıyordu.

Kolumu Ryan'ın sandalyesinin arkasına sarkıtıp saçının bir tutamını parmağıma doladım. "Bir sorun mu var, efendim?" Sesimdeki ukala tonu engelleyemeyerek sordum.

Artık Mario ve Sergio ortalıkta olmadığına göre, FBI medya turları için kötü adam ya da kız olarak geçit töreni yapacak birini arıyordu. Bu pislikler her zaman sırtlarının sıvazlanmasını ve fon almayı bekliyorlardı. Ama hiçbirisi insan ticaretine maruz kalan kadınları gözetmiyordu.

Ryan kadınlar için FBI'ın yaptığından daha fazlasını yapmıştı. Ya da yapabileceğinden.

"Evet... şu ana kadar bu doğru gibi görünüyor," diye yanıtladı kararsızca.

Sırıttım, durumun tersine döndüğünü ve bir sonraki hamlesinin ne olacağını düğünmeye çalıştığını biliyordum. Ama Ryan ona fırsat vermedi.

"Bak, sorun şu Ken. Sana Ken diyebilir miyim?" diye sordu.

Adını duyunca gözleri fal taşı gibi açıldı. Kendini bilerek tanıtmamıştı.

"Görünüşe göre plan Mario'yu ya da her kimse onu mahkum etmekte. Çünkü elinde tuttuğun dosyada benim adımın mahkum edilen kişi olarak geçtiğini tahmin ediyorum.

İnsan taciri. Çünkü mesele asla kadınlar ya da insan tacirleri değildi, değil mi? Mesele Çember'in üzerindeki baskıyı azaltmaktı, değil mi? Mario günah keçisi olacaktı" dedi.

Yüzünün rengi soldu.

Elim cebimdeki telefona dolandı, onu çıkardım ve ekranda ne olduğunu görebilmesi için masanın üzerine kaydardım. Gözleri içeriğe kilitlendiği anda bir hayalet gibi bembeyaz kesildi.

"Ken, dosyayı buradaki güzel kızıma vereceksin ve bu toplantıdan sonra dosyanın tüm izlerini sileceksin. Silmezsen haberimiz olur." Gözleri benimkilere dikildi, korku açıkça görülebiliyordu. "Ryan, Mario Jimenez'in ölümü ya da Los Muertos'la ilgili herhangi bir konuda suçsuz ve özgürdür. Onun kâğıt üzerinde bir aziz olmasını sağlayacaksınız," diye bitirdim.

"Bunu nereden buldun?" diye sordu telefonu tutarak.

Ryan'ın parmakları benimkilerin arasından geçerek elimi nazikçe sıktı.

"Senin aksine, benim bok gibi kaynaklarım ve zekam yok," diye cevap verdi. "Oh, ve Ken, Scar karışmamamı söyledi. Çember halledilecek ve sen de pis parmaklarını bu işe bulaştırmamalıydın." Ryan onun titreyen elinden dosyayı aldı.

"Yoksa onları bizzat ben keserim," diye ekledim, silahımı ve rozetimi çıkarıp masaya vurarak.

"İşte resmi istifam. Kulüp işine girmeye karar verdim," dedim yüzümde bir sırıtışla. Ryan'ın gözleri benimkilere kilitlendi, yüzünde sinsî bir gülümseme vardı.

"Zehirli cennete hoş geldiniz."

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Yazarların Notu

Tamam, öncelikle. İlk kitabıma şans verdiğiniz için tüm kalbimle teşekkür ederim. Bu cümleyi yazmak bile gerçeküstü hissettiriyor.

İkincisi, biliyorum. Sonunda sana bir sürü boktan şey söyledim. *Gunner bir FBI ajanı mıydı? Çember kim? Scar'ın yanındaki üç pislik kim? Nikki bir Rus mafyasıyla mı evli? Dex bir luchador maskesiyle sevişecek mi?* Ve sonra size sadece iki hafta sonra olan bir sonsöz verdim. Olay şu... Bu konuda hiç üzgün değilim. Bu karakterler tüm bu hikayede tekneyi kullanıyorlar. Ryan ve Gunner şimdilik işlerinin bittiğine karar verdiler ama onları tekrar göreceğiz - muhtemelen yakında.

Bundan sonra, bir sonraki kitap için bir teaser var. Bence Scar'ı seveceksiniz.

[*En sevdiğim gizli ipuçlarının bir listesini görmek ister misiniz?](#)

En büyük övgüyü Alfa/Beta okuyucularım Ashleigh, Jenni ve Jordie'ye vermeliyim. Sizler birer askerdiniz ve Beth elini sürüp *binlerce* virgülü düzeltmeden önce bu pırlantayı gördünüz.

Bana yardımcı olan tüm yazar arkadaşlara teşekkür ederim! Ama özellikle Serenity Fox'a. Sen gerçekten benim ilk yazar arkadaşımydın ve şimdi de en yakınımısın. Başından beri cennette yapılmış bir eşleşmeydi ve Rönesans Fuarı'nda eğlenmek için sabırsızlanıyorum.

Ve tüm Discord kızlarına teşekkür ederim. İçtenlikle gelmiş geçmiş en iyi insan grubu! Hepinize!

[OceanofPDF.com](https://t.me/cevirigiller)

Tamam, bir sonraki sayfa teaser. Söz veriyorum!

[Ama beni bulabileceğiniz yer burası!](#)

[Ve yine, bana bir yorum bırakacak kadar nazik olursanız.](#) Benim için dünyalara bedel olur! İçimdeki eski aşırı başarılı çocuk nasıl yaptığımı bilmek için yaşıyor.

Xoxo

Marie

Instagram'da [@m.maravillabooks](#)

Not: Sizi uyarıyorum, kaotik olacak, baharatlı güzellikler alacaksınız. VE gelen kutunuzu patlatmayacağım - çünkü size ayda iki e-postadan fazlasını gönderecek zaman yönetimi becerisine sahip değilim. Haha.

[OceanofPDF.com](#)

Günahlar Sendikası

BOOK TWO IN THE TOXIC PARADISE SERIES

Piç, bir hainin kızı.

Babamın günahları yüzünden suçlu bulundum. Aile ve sadakatin hüküm sürdüğü
bir dünyada, birileri her zaman

Ceza. Bir İtalyan mafyasının istenmeyen yeğeni olmak size tam da
düşündüğünüz şeyi veriyor; bir rakibe satılıyorsunuz. Bir günahın kefaretni
ödemek zorundayım, kendimin değil.

Çünkü Dört Aile her zaman New York'u yönetmiştir, ancak şehirde yeni bir
oyuncu var.

Ve emirlere uymam bekleniyor.

*Ama kahramanı oynamamı istiyorlarsa, bana kötü adam olmanın nasıl bir şey
olduğunu göstermemeliydiler.*

**Bu bir teaserdir, sinopsis değildir ve buradaki detaylar değişebilir. tüm
güncellemeleri ve özel sahneleri almak için. Ayrıca, ya da TBR'ınıza eklemek için*

Goodreads!

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Yazar Hakkında

Bu tür şeyleri 3. şahıs ağzından yazmamı söylüyorlar ama garip geliyor. O yüzden yazmıyorum. Çok açık. Kafamda yaşayan hikâyeleri arındırma zamanının geldiğini düşünen bir bebek yazarım. Şu anda iki bebeğim ve kocamla birlikte Kaliforniya'da yaşıyorum. Hayatım çalışmak, yazmak, annelik yapmak ve şüpheli miktarlarda kafein tüketmekten oluşan harika bir döngü.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

